

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 141 / Eylül 1993 / 4.- DM

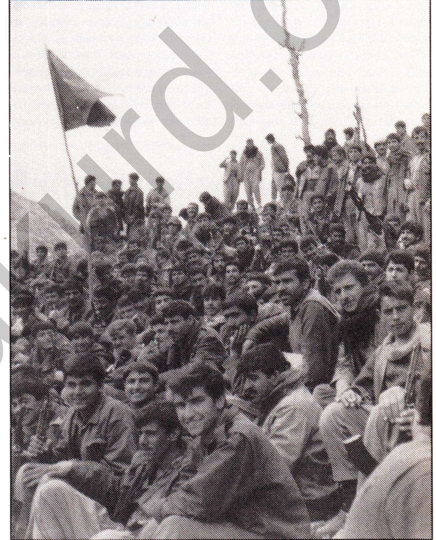
Abdullah ÖCALAN yoldaşın tüm partililere talimatı:

DÖNEM, ÖZGÜRLEŞME VE İKTİDARLAŞMA DÖNEMİDİR

Gerçekten içinden geçtiğimiz süreç, denilebilir ki kendimize en çok güvendiğimiz, özellikle de mücadelenin en yoğun biçimi olan askerileşmeyi ciddi olarak gerçekleştirdiğimiz ve bunun önemli sonuçlarını bütün yönleriyle hem halkımıza, hem dostlara ve hem de düşmanlara yaşattığımız bir dönem olması itibariyle çok çok önemlidir.

Gerçekten söylenebilir ki, biz ilk defa dilediğimiz gibi bir savaşı ve bu temelde çok çeşitli etkinliklerle mücadeleyi istediğimiz gibi bir ordulaşmayı yaşayabilecek duruma geliyoruz. Tabii kavrayış düzeyinizi, bütün yönleriyle bilemeyiz. Ve en önemlisi de bu gelişmelerin nasıl yaşandığını bilemezsiniz. Tüm gücümüzle bunu sizlere anlatmaya çalışıyoruz. Nitekim bu dönem hiçbir sıradanlıkla, anlayış yetersizliğiyle, çaba noksanlığıyla değerlendirilecek bir dönem değildir. Her zaman vurguladığımız gibi, partimiz, başından beri tarihi kalkışların da ötesinde, halk olarak ve hatta insan olarak var olmanın hareketidir. Bunun dışında hiçbir iddianın, ulusal ve sosyal gelişmenin yolu yoktur. Bu gelişme parti ile başlamıştır. Bütün yetmezlikler aslında partinin çıkış tarzının yeterince anlaşılmamasından ileri geliyor. Herhangi bir yaşam tarzı, herhangi bir hareket gibi değerlendiriliyor. Bu doğru değildir. Yine Kürdistan'da boyun eğmenin, köleleşmenin derinliği bütün yönleriyle bilinemiyor. Dolayısıyla tartışmanın, inanmanın ne kadar zor olduğu ve ne anlama geldiğini de bu nedenle tam kavrayamama, bilince çıkaramama durumu vardır. Gerek köleliğin yeterince büyük bir öfkeyle karşılanama-

Devamı 8. sayfada

1993 YILININ ZAFERİ KESİNLEŞİYOR

1993 yılının son aylarını yaşadığımız bu dönemede ulusal kurtuluş mücadelemiz yılın zaferini kesinleştirmeye doğru gidiyor. TC özel savaş rejimi, bilinçleri bulandırmayı, dikkatleri dağıtmayı, asıl gündemi tersyüz etmeyi amaçlayan çok yönlü olaylara, buna hizmet eden politikalara başvururken, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşının ulaştığı boyutu gizlemeyi temel alıyor. Bundaki amacına ulaşmak ya da en azından belli bir mesafe alabilmek için de savaşın psikolojik boyutuna tüm gücüyle yükleniyor. Bu politika daha çok burjuva basın-yayın vb. kurumlar aracılığıyla yürütülüyor.

Ancak bu politikanın yeni olmadığı, silahlı savaşımızın başladığı ilk dönemlerde başvurulan bir politika olduğu biliniyor. İlk dönemlerde bu politikanın belli bir yere kadar sonuç alması anlaşılırdır. Bunun iç ve dış koşullarının niteliğinden, savaşın henüz öncü düzeyde yürütülmesinden kaynaklanan dezavantajları vardı. Fakat yakalanan aşama, iç ve dış koşullar bakımından da, savaşın kapsamı bakımından da çok farklıdır. Bu karşılaştırılamaz düzeyde bir değişimdir. PKK için dezavantajlar avantaja, TC için de avantajlar dezavantaja dönüşmüştür.

Nitekim ulusal kurtuluş savaşı temelinde Kürdistan'da oluşan koşulların somut gerçekliğinde gördüğümüz, halkımızın TC sömürgeciliğinden büyük kopuşu yaşadığıdır. Bu kopuş, yürütülmekte olan savaşın boyutuyla direkt bağlantılı bir şekilde gerçekleşiyor. Gerillanın gün geç-

Devamı 2. sayfada

DIŞ POLİTİKA AÇISINDAN TC'NİN İFLASI VE DEVRİMCİ GELİŞME OLANAKLARI

TC'nin varlığını uluslararası güvence altına alan Lozan Antlaşması'nın 70. yıldönümü, bütün şoven burjuva milliyetçileri tarafından (ve tabii sosyal-şovenler tarafından da) kutsanıyor. 12 Eylül faşist-askeri darbesinin 14. yılına Doğan Güreş darbesi ile giriliyor. Bütün bunlar, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin önlenemeyen yükselişi karşısında oluyor. Kürdistan devrimci savaşının etkin vuruşları altında Türk sömürgeciliği ve şovenizmi parçalandıkça, her türden kemalist milliyetçi Lozan Antlaşması'na kutsallık düzeyinde sarılmaya çalışıyor. Kürdistan'da tükenen TC devleti, durmadan darbe içinde yeni darbeleri yaşıyor. Şu 1987 yılından beri yaşananlara bir bakalım; TC'nin her siyasal adımının yeni bir darbe karakterinde olduğu, ancak darbelerle siyasal yaşamını sürdürebileceği görülüyor. En son Doğan Güreş darbesi, 12 Eylül'ü bile geride bırakan özellikler taşıyor.

Bir devletin dış durumu, dünyadaki saygınlık düzeyi iç durumunun bir yansıması oluyor. Bir devletin dış politikası ise, iç politik yapısının ve politikalarının doğrudan bir uzantısı olma özelliği taşıyor. TC'nin dış politika çerçevesinin, "ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlük", "Misak-ı Milli sınırları içinde tek ulus, tek dil" ve "sınıfsız imtiyazsız kütle" biçiminde formüle edilen iç politik yapının uzantısı olarak Lozan'da oluşturulduğu biliniyor. Bu dış politika, o günden bu yana sürüp geliyor; Hıristiyan azınlıkları kovma ve etkisiz kılma, Kürt ulusu ile Müslüman azınlıkları ise inkar ederek Türkleştirme biçimindeki ırkçı-şoven ve sömürgeci politik amaçların dışarıda savunulması ve buna destek sağlanması oluyor. Bunun için dünyadaki en büyük güce dayanmayı ve ona uşaklık ederek kanatlarının altına sığınmayı gerekli kılıyor.

Devamı 3. sayfada

KÜRDİSTAN ŞEHİTLERİYLE ÖZGÜRLEŞİYOR

Tekin Kişin — **Nizamettin Kar**
Canan Sözen — **Necla Adanır**

YAZILARI 11-12-13-14. SAYFALARDA

Güneybatı Eyaleti'nde uygulanan özel savaş taktiği ve sonuçları

II

☐ Güneybatı Eyaleti'nde Terzi Cemal ajanı tarafından yürütülen özel savaş pratiğine ilişkin PKK Soruşturma Komisyonu'nca hazırlanan yazının ikinci ve son bölümünü yayınlıyoruz.

YAZISI 18. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Kürdistan halkına çağrısı:

Yaşadığınız süreç ülkeyi bağımsızlaştırma ve halkı özgürleştirmenin şafak vaktidir!

YAZISI 32. SAYFADA

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Güneybatı Eyaleti gerilla güçlerine talimatı:

Düşmana karşı savaş kadar, parti içi mücadeleyi de doğru kavrayalım ve yükseltelim!

Başarılı devrimci, tehlikeyi anında sezen, yetmezliği anında gören ve rolünü tarihe yaraşır bir biçimde oynayan adamdır. Ortaya çıkmayan da budur. Orada çok değerli arkadaşlar vardı. En son bir grup daha düştü. Biz hatırlattık; "tüm gücünüzle hiç olmazsa bundan sonrasını kurtarın" dedik. Yine talimatları uygulayamadılar. Ve onlar da öyle kayboldular.

YAZISI 15. SAYFADA

1993 YILININ ZAFERİ KESİNLEŞİYOR

Baştarafı 1. sayfada

tikçe nicel ve nitel büyümeyi, gelişmeyi yaşaması, Kürdistan halkının kopuş sürecini hızlandırıyor, onu köklü sonuca doğru götürüyor. Kürdistan'daki değişimler, TC sömürgeciliğinin askeri ve siyasi etkisinin ancak şiddet temelinde ayakta olduğunu gösteriyor.

Partimiz tarafından 1993 yılına ve bu yılın dönemsel aşamalarına dayatılan taktikler, askeri ve siyasi alanlarda gelişmeler yaratmaya devam ediyor. Bu yönelim istikrarlı bir tarzda sonuç alıyor. Buna karşılık TC'nin yaygınlaştırdığı operasyonlar, cinayetler, katliamlar, kısacası topyekün imha savaşı söz konusudur. Sömürgeci özel savaşın bu düzeyde imha savaşına yönelmesi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin sonuca doğru ilerlemesiyle yakından bağlantılıdır. Kaldı ki sömürgeci rejimin bundan başka seçeneği de yoktur. TC ordusunun Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu karşısında tutunamadığı ispatlanmıştır. Bunun en açık örneği, sömürgeci ordunun kendisini gerilla hedefi olmaktan çıkarmaya çalışmasıdır. Kürdistan kırsalında korunamayan birçok karakol bu nedenle boşaltıldı. Operasyon güçleri daha çok şehir merkezlerinde üslenmek zorunda kalıyorlar. Sömürgeci ordunun belirli merkezlerde toplanması, Kürdistan topraklarının da parça parça özgürleşmeye doğru gitmesi anlamına geliyor.

Bu gelişmeleri Kürdistan halkı çok yakından ve ilgiyle izliyor. Bu temelde bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine bilinçli bir katılım sağlıyor. Bunun tek kurtuluş yolu olduğuna her zamankinden daha emin bir tutum içine giriyor. Düşmanın halkımıza yönelmesi bu duruma bağlı bir şekilde gelişiyor. Kürdistan'ı yaşanamaz hale getirmeye çalışan sömürgeci özel savaş rejimi, halkı sindirmek, bezdirmek ve böylece ondan bütün işkenceli yaşamın PKK önderliğinde yükselen mücadeleden kaynaklandığı yönünde duygular geliştirmek istiyor. Ancak bu da boş bir beklentiden öte bir durumu ifade etmiyor. Halkımızın bilinç düzeyi bunu çoktan aşmıştır. Düşmanın kendisine yönelik imha uygulamalarının bağımsızlık ve özgürlük için bir bedel olduğunu öğrenmiştir.

Dolayısıyla düşman uzandığı, el attığı her alanda onu tutuşturan bir ateşle karşılaşıyor. Gündemi çarpıtma amaçlı gerçekleştirdiği hemen hemen bütün olayların onun aleyhine dönüşmesi de buradan kaynaklanıyor. Gelişmeler bu düzeyde olduğu için düşmanın yapacağı daha fazla katliamdır, daha fazla tahammülsüzlüktür, dolayısıyla daha fazla çılgınlıktır. Kırsalı kaybetmenin, gerilla karşısında tutunamamanın verdiği öfkeyle sivil halka yönelen düşman, hiç olmazsa şehir alanlarında kontrolü sağlamaya çalışıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemizin legal alanlarda ortaya çıkardığı gelişmelerin bertaraf edilmesi için var gücüyle yükleniyor. Mücadelemizin bu alanlarda ortaya çıkardığı imkanlara dostluk temelinde dayanarak politika yapmak ve belli düzeyde katkı sunmak amacıyla örgütlenmek isteyen kişilere, kurumlara, örgütlere acımasızca yöneliyor.

Bunun son örneklerinden biri olarak DEP Mardin Milletvekili Mehmet Sincar katledildi. Bu olay, genelde halkı yıldırmanın bir parçası olmakla birlikte, özelde Kürdistan sorununa çözüm konusunda katkı sunmak isteyen DEP'i politika sahnesinde işlevsiz duruma getirmeye yönelik olarak gerçekleştirildi. Nitekim DEP milletvekillerinin yer aldıkları mecliste TC Cumhurbaşkanı Demirel tarafından tehdit edilmeleri, "katil" olarak değerlendirilmeleri ve yine Mehmet Sincar'ın cenazesinin gaspedilmesi, sömürgeci rejimin asıl niyetini ortaya koyuyor.

Bu olayla bağlantılı gelişen tutum, PKK önderliğindeki Kürdistan halkı ile TC arasında yaşanan savaşın ulaştığı aşamanın ciddiyetini bir kez daha gözler önüne seriyor. Sorunun çözümüne katkı sunmak isteyen her kişinin, çevrenin, örgütün, partinin tekrar kendini gözden geçirmesi, TC rejimini daha iyi tanıması ve bu temelde gerçekçi bir politik yönelime girmesi, tavrını her türlü muğlaklıktan arındırması gerekmektedir. Bu son olay vesilesiyle de, en başta TC meclisinde mensupları bulunan DEP, hangi politikaları temel alması, bunun başarısı için hangi zemini nasıl değerlendirmesi gerektiği konusunu netleştirme göreviyle karşı karşıyadır. Her şeyden önce TC'nin kendisine yönelik bitirme oyununu görmek ve bunu boşa çıkarmanın yaratıcı yöntemlerini bulmak durumundadır. Bunda belirleyici olabilecek en doğru tutum, halkın gücüne dayanmaktır, onun talepleriyle bütünleşmektir. Nitekim Kürdistan'ın hemen her alanı politika merkezidir. En doğru, en sonuç alıcı politikalar, kaynak durumunda olan halkın içinde geliştirilebilir. Halkla ortak politika belirlemek ve halkla ortak hareket etmek ve bunda ısrarlı olmak, düşmanın oyununu boşa çıkarmada en etkili politikadır.

Kaldı ki, devrimin sonuca doğru gittiği dönemler, karşı-devrimci oyunların, komplo ve provokasyonların yaygınlaştığı, çeşitlendiği dönemlerdir. Her zamandan daha uyanık, öngörülü, politikalarda daha sonuç alıcı ve kararlı olmayı gerekli kılan dönemlerdir. Muğlak hareket edenler, aldatıcı maskeler altında politika yapanlar daha çok bu tür dönemlerde netleşirler, saflarını belirler. Halkın dostları olarak geçinen kimi çevreler, bağlı bulundukları devletin ve onu şekillendiren ideolojinin yıkılmaya doğru gittiğini görünce asli rollerinde daha fazla aktifleştiler. Doğu Perinçek önderliğindeki Aydınlık çevresinin son dönemlerdeki tutumu bu konuda örnektir. Bu çevrenin çokça iddia ettiği gibi "Türk-Kürt kardeşliğinde bir köprü" rolü oynamadığı, tersine Kürt halkını kemalist devlete bağlamanın köprüsü olmaya çalıştığını görüyoruz. Bütün çabası devletin başaramadığı bir politika olan Kürt halkını PKK'den koparmaya çalışmak temelindedir. Aydınlık gazetesinin diğer burjuva basından daha fazla PKK'yi, Abdullah ÖCALAN yoldaşı karalamaya çalışması çok sinsicedir. Nerede PKK aleyhine kullanılabilecek bir malzeme varsa ona sarılması tesadüfi değildir. Örneğin bir Selim Çürükkaya unsurunun çokça sevdalandığı kişiliğinin iflası sonucu kaçmasını birinci sayfadan önemli bir haber olarak veriyor ve bunun PKK'de ortaya çıkan çok ciddi bir olay olduğu havasını yayıyor. (Aydınlık'ta iddia edildiği gibi bu unsurun gazetemizin temsilciliğini yapmadığını ve temsilcilik düzeyinde bir çalışmasının da olmadığını belirtmek istiyoruz.) PKK ve onun önderliğindeki savaşın yaşadığı büyük gelişme, uluslararası boyuttadır. Bu tür art niyetli basitlikler, ancak sahiplerine uygun düşer. Adının tersine karanlık olan bu çevrenin bu dönemde daha faalleşmesinin zamanlaması boşuna değildir. Her şeyden önce TC ve dolayısıyla onun basın-yayın organlarının iç ve dış kamuoyu nezdinde bütün inandırıcılıklarını yitirmeleri çok açık olduğu ve bunun sömürgeci rejim açısından ciddi bir zorluk ortaya çıkardığı yadsınamaz bir gerçektir. Anti-emperyalistlik maskesi altında Aydınlık'ın bu noktada devreye girmesi TC açısından hayatidir. Bu, Türk milliyetçiliğinin şahlanmasıdır. Nitekim Kürtlüğün inkarında vazgeçilmez bir silah olan Türk milliyetçiliği, 1920'lerden bu yana hep anti-emperyalist maskeye ihtiyaç duymuştur. Bu maskeyi her dönemde farklı çevreler başlarına geçirmişlerdir.

Bundan da anlaşılmalıdır ki, TC, en çok sıkıştığı, elindeki kozları bir bir yitirdiği bir dönemde çok çeşitli maskeler altına bürünmüş çevreleri değişik cephelerden harekete geçirecektir. Bu tür çevreler bu tür dönemler için hazırlanmıştır. "Demokratlık", "dostluk", "kardeşlik" maskeleri altında düşmanlık yapan Aydınlık gibi çevreleri, halkımız ve onun gerçek dostları iyi tanımalıdırlar. Bunları protesto etmeli ve bu konuda kesin tavır sahibi olmalıdırlar. Tam da bu bunun zamanıdır.

TC'yi kurtarma seferleri

Sömürgeci rejim, iç dayanaklarını ayakta tutamıyor, gün geçtikçe çıplak yüzüyle ortaya çıkıyor. Şiddet politikasında neden ısrar ettiğini halka açıklayamıyor, bu konuda inandırıcı hiçbir gerekçe bulamıyor. Her gün daha da tırmanan savaş ve savaşla bağlantılı gelişen bütün olaylar onun aleyhine sonuçlar ortaya çıkarıyor. Bu durumun beraberinde getirdiği sorunlar toplumsal yaşamı oldukça etkiliyor. Bu noktada halkın hoşnutsuzluğu, güvensizliği ve arayışları hızla yaygınlaşıyor. Dolayısıyla Kürdistan halkının kopuşu ardından adım adım Türkiye halkının kopuşu da gelişiyor. Bu durum, TC açısından korkunç bir sonunun ayak sesleridir. Askeri seçenekte ısrar etmek de bu nedenledir. Burada temel alınan politika, Kürdistan halkını katliam da dahil her türlü vahşet yöntemine başvurup ezmek ve bununla da Türkiye halkını kendine güvensiz ve "devlet baba"ya itaat eden uysal bir toplum haline getirmektir.

Fakat imha ya da ezme politikası çağımıza çok ters düşmektedir. En faşist kesimler bile bu politikanın bir halka karşı savunusunu yapamamaktadırlar. Dolayısıyla dış bir ülke TC'nin bu imha savaşını hiç savunamaz. Çıkarını düşünen güçler veya çevreler böyle bir tutum içinde olmak zorundadırlar. Özellikle TC gibi ezme politikasından başka bir seçeneğe sahip olmayan bir ülkenin, bağımlı bulunduğu Batı'nın bu konuda onayını alması zorunludur. Nitekim kendi başına böyle bir politikayı kaldırabilecek bağımsız bir politikaya ve güce sahip değildir. Müttefiklerinin yanısıra, Kürdistan sorununu ezme konusunda yararlanabilecek her devlete bir parçasını satarak destek almaya, hiç olmazsa bir "PKK teröristtir" demecini verdirmeye çalışmaktadır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin koparıcı yükselişiyle birlikte TC'nin dış gezilere her zamandan daha fazla

Devamı 31. sayfada

Militan bir halkın Frankfurt gösterisi

Bir dönemlerde dünyanın en parçalı, en dağınık, en örgütsüz, en umutsuz, en yaşayan ölü halkı durumundaki Kürdistan halkı, yine aynı dünyanın gözleri önünde şaşkınlık yaratacak bir biçimde geçmişte yaşadığı gerçekliği tersine çeviriyor. Eylemiyle, örgütlülüğüyle, birlikçiliğiyle, büyük ayağa kalkışıyla, özgürlük haykırışıyla, bin yıllık özlemini adım adım gerçekleştirme mücadelesiyle, kendisini yok sayan dünyaya parmak ısırtıyor. Ölümüne yakaladığı bu büyük gelişme aşamasıyla, yaşadığımız şu yeryüzünün en militan halkı olma onuruna ulaştığını kanıtlıyor. Söz hakkını kullanıyor, kendi kaderini dişi ve tırnağı, kanı ve canı ile başkalarının elinden koparıp alıyor, büyük özgürlük yürüyüşüyle engeller ne olursa olsun zafere gideceğini haykırıyor. En önemlisi de devletlerin bile dış desteksiz ayakta kalmakta zorlandığı, hatta büyük devletlerin dış kaynaklar olmadan yaşayamadığı bir dönemde, kendi öz gücüne dayanarak durdurulamaz büyük bir yükselişi yaşıyor. Tarih sahnesine bu onurlu, görkemli çıkışıyla dünya dengelerini titretiyor.

4 Eylül 1993 tarihinde Avrupa'nın hemen her alanında bulunan Kürt halkı Frankfurt'ta bir araya geldi. Bir gün önceden başlayarak yollara düşen halkımız futbol stadyumunda buluştu. 100.000'i aşkın insan tek yürek oldu, vatanı yaşarken... Kürdistan'ı oraya sığdırdı. Özlemini, umudunu coşkuyla haykırdı. Halkın büyük güç, büyük yetenek olduğunu bir kez daha kanıtladı. İlgili herkese, dosta ve düşmana, büyük yürüyüşünün geçtiği her yeri sarsacağını tartışma götürmez bir şekilde göstermiş oldu.

100 binin üzerinde bir kitlenin büyük fedakarlıkla, zorluklara rağmen coşkuyla bir araya gelmesi, Kürdistan somutunda yaşanan gerçekliğin mevcut düzeyine ilişkin önemli bir mesajdır. Katılımın kalabalıklığının yanısıra, bunun niteliğinin de büyük bir anlama sahip olduğunun vurgulanması gerekiyor. Tribünlerde Kürt aileler coşuyordu. Bebekler ve bu torunlara sahip dedeler de Kürdistan'a özlemi haykıranlar arasında yer alıyorlardı. 100 binin üzerinde insanın doldurduğu tribünlerdeki insan manzaraları, bağımsızlık ve özgürlüğün bir yaşam olarak kabul gördüğünün tablosunu sunuyordu.

Bu büyük gösteri, zaten halkımızın kendi eylemi oluyordu. Dolayısıyla onun bu gösteriden oldukça etkilendiğini, o gün daha fazla umutlandığını belirtmek gerekmez. Halkımızın dostlarının da nasıl etkilendikleri bunu nasıl dile getirdikleri düşünüldüğünde, ulusal kurtuluş mücadelesinin nerelerden nerelere ulaştığını bir kez daha hatırlatıyordu. Hemen her yabancı konuk, köle bir halkın militan bir halk konuma yükselişini şaşkınlıkla karşıladığını, buna hayranlık duyduğunu ve içten selamladığını dile getiriyordu.

2. Uluslararası Kürdistan Festivali'nin ardından bıraktığı bir diğer gerçek ise, sosyalizmin her türlü yönteme başvurularak en çok mahkum edilmeye, böylece hafızalardan silinmeye çalışıldığı bir yer olan Batı Avrupa'da kapitalist-emperyalist sistemin bu çabalarının kalıcı hiçbir sonucu yaratamayacağıdır. Çünkü bu dev gösterinin sahibi militan halk, bilimsel sosyalizm öncülüğüyle mücadeleye koyulan PKK'nin en gerçek ve en tartışılmaz eseriydi.

Batılı emperyalist güçler, öz gücü temelinde mücadele eden militan bir halkı terörist olarak değerlendiriyorlarsa, bu, onların kendilerini büyük gördükleri kadar küçük olduklarının ispatıdır.

Kürdistan halkı mücadelesiyle büyüyor, hatta her yere sığmayacak kadar...

DIŞ POLİTİKA AÇISINDAN TC'NİN İFLASI VE DEVRİMCİ GELİŞME OLANAKLARI

Baştarafı 1. sayfada

Bütün çarpıtmalara rağmen, PKK direnişi, TC gerçeğini ve ne olup olmadığını iyi açığa çıkartmıştır. TC, halkların soykırımı temelinde oluşan ve yetmiş yıldır bu nitelikteki bir sömürgeciliği sürdürmeye çalışan bir savaş düzenidir. Bu özel savaş düzeninin, son on yıldır PKK direnişi karşısında iyice açığa çıktığı ve son noktasına kadar geliştirildiği ortadadır. TC'nin dış politikası da, işte soykırım niteliğindeki bu sömürgeci özel savaş düzeninin dışa yansıması olmaktadır. Yetmiş yıldır bu böyledir ve son on yılda bu durum herkesçe görülebilir hale gelmiştir. Yani TC'nin dış politikası, sömürgeci özel savaşın dış politikası oluyor. PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi geliştikçe sömürgeci özel savaşın boyutlandırıldığı ve bu çerçevede bütün dış ilişkilerin bu savaşa tabii kılındığı biliniyor. İçte olduğu gibi dışta da her şey bu savaşın çıkarlarına göre belirleniyor ve bütün olanaklar bu savaşın ihtiyaçlarına kanalize ediliyor. TC'nin iç ve dış politikası bütünüyle Kürtlere karşı yürüttüğü sömürgeci özel savaşa kilitlenmiş bulunuyor.

Bu durumda, TC'nin dış politikasının sonuçlarının içteki sömürgeci özel savaşa bağlı olacağı kuşkusuzdur. Bütün olanakların seferber edilmesine ve her türlü çabanın harcanmasına rağmen, PKK'nin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında Türk sömürgeci özel savaşının başarısız kaldığı, iç ve dış mutabakatla yürütülen topyekün savaşın bir sonuç vermediği ve Türk ordusunun önemli bir yenilgiyi yaşadığı biliniyor. Bu askeri başarısızlığın özel savaş rejiminde topyekün bir çürüme ve çözülmeye yol açtığı, artan ekonomik ve sosyal bunalıma tam bir siyasal tükenişin eşlik ettiği, özellikle 1992 Güney Savaşı ve ateşkes girişimi karşısında özel savaş yönetiminin tam bir tıkanma ve çözümsüzlük içine girdiği ve son darbesel çabalarıyla bunu aşmaya çalıştığı görülüyor. Özal'ın öldürülmesinde Murat Karayalçın'ın SHP Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı olarak görevlendirilmesine kadar yaşanan olaylar böyle darbesel bir nitelik taşıyor. Darbeyi özel savaş yönetiminin başı olan Doğan Güreş düzenliyor ve tabii arkasında da ABD bulunuyor. Böyle darbe içinde darbeyi yaşayacak kadar bir çöküş ve çözülme içinde bulunulması, iç politik yapının bu durumu yaşaması, dış politikada da tam bir iflasın yaşanmasıyla birlikte oluyor. İçte çürüme ve çözülme, dışta iflas; TC'nin günümüzde yaşadığı gerçek işte bu oluyor. TC'nin dış politikasının bu durumunu, böyle bir iflasa nasıl gelindiğini ve bunda hangi etkenlerin rol oynadığını, sürecin nasıl ilerleyeceğini ve devrimci mücadele açısından ne tür olanaklar taşıdığını biraz daha yakından görmek gerekiyor.

TC, halkların soykırımı temelinde oluşan ve yetmiş yıldır bu nitelikteki bir sömürgeciliği sürdürmeye çalışan bir savaş düzenidir. Bu özel savaş düzeninin, son on yıldır PKK direnişi karşısında iyice açığa çıktığı ve son noktasına kadar geliştirildiği ortadadır. TC'nin dış politikası da, işte soykırım niteliğindeki bu sömürgeci özel savaş düzeninin dışa yansıması olmaktadır

Emperyalistler arası mücadele ve bunun bağımlı ülkelere yansıma durumu

Sovyet blokonun ve sisteminin dağılmasından sonra dünyanın yeni bir sürece girdiği ve yeni bir dünya durumunun ortaya çıktığı bir gerçek. Eski devletler yıkılıp yenileri kurulsa da burjuva ulusların, bunca değişim ve gelişmeye rağmen burjuva ulusal politikalarında fazla değişiklik yapmadıkları, ulusal devletleşme sürecindeki temel politikalarını büyük ölçüde korudukları da bir gerçek. Eski dünya düzeninin parçalanması bu gerçeği açıkça ortaya çıkardı. Bu açıdan, başarılı politik çalışma yapabilmek için şimdi tarihi çok daha iyi bilmek gerekiyor. Tarihi politik süreçleri yakından incelemek, güçlerin durumu ve geleceğine ilişkin bu temelde düşünce geliştirmek gerekiyor. Geçmişin ucuz ve kolay politikacılığı artık yok; karmaşık politik süreçler ve ilişkiler arasında yol alabilmeyi becermek gerekiyor.

1990'ların başında yıkılan eski dünya sistemi birinci ve ikinci paylaşım savaşlarının sonuçları üzerinde şekillenmişti. Bu iki dünya savaşının sonuçları birçok noktada birbirine benziyor ve adeta devamı olma gibi bir nitelik taşıyordu. Neydi bu savaşların oluşturduğu dünya düzeninin özellikleri? Bir tanesi, her iki savaşta da Almanya yenilmiş ve dünya nizamı Almanya'nın yenilgisi temelinde ve onun dışında oluşmuştu. Sonradan gelişen Alman emperyalizmi dünyanın paylaşılmasından fazla pay edinmek için yeni paylaşımı dayatmış ve bu da savaşı doğurmuştu. Her iki dünya savaşının birinci düzeydeki sorumlusu ve sonuçta yenileni Almanya olmuştu. Bir ikinci özellik, 1. Dünya Savaşı içinde Ekim Devrimi gerçekleşmiş ve sosyalist bir devlet olarak emperyalizmin karşısında Sovyetler Birliği oluşmuştu. Bu, çok önemli ve etkileri çok derin olan bir olaydı. Dünya, kapitalizm ve sosyalizm diye iki kampa ayrılmış ve her alanda bu kamplaşmanın yarattığı mücadele yaşanmıştı. 2. Dünya Savaşı'nın sonuçları ise, bunu iki dünya bloku biçiminde ve her alanda birbiriyle çıkar mücadelesi yürüten bir yapıya getirmişti. Ekonomik, siyasal, askeri ve kültürel olarak dünya iki bloka ayrılmıştı. Bir başka özellik, 1. Dünya Savaşı'ndan sonra kısmen, ikinci savaştan sonra ise tamamen dünya kapitalist-emperyalizminin liderliğini ABD ele geçirmiş ve ABD liderliğinde kendi aralarındaki çelişkileri tali plana iten emperyalist devletler sıkı bir blok oluşturmayı başarmışlardı. 20. yüzyılı kapsayan bu süreç boyunca yaşanan bütün değişiklik ve gelişmeler işte bu temelde oldu. ABD ve Sovyet blokları dünyanın her yerinde ve her alanda tam bir çatışma içine girdiler ve bu giderek ciddi bir tıkanmaya yol açtı, güçler her yerde karşı karşıya geldi. Yine bu temelde klasik sömürgecilik sistemi dağıldı ve dünyada çok sayıda yeni ulusal devlet doğup gelişti. Kapitalist güçlerin ABD'ye itaatından hiçbir engel ortaya çıkmadı. Birçok alanda süren savaşla birlikte dünyada böyle bir nizam oluşmuştu.

Sovyet bloku ve sisteminin dağılması sadece eski dünya düzeninin bir öğesinin ortadan kalkması değil, bütün özelliklerinin değişmesiydi. Çünkü dağılan, eski düzeni yaratan temel özellik oluyordu. Almanya yenilginin ortadan kalktığını hissetti ve dünyaya yeniden bir doğuş yaptı. Artık sadece dünya çapında bir ekonomik güç olma değil, aynı zamanda siyasal ve giderek askeri bir güç olma olayı da gündeme giriyordu. ABD'nin emperyalizm liderliği Sovyetler Birliği'ne karşı oluşmuş bir liderlikti. Yine emperyalistler arası çelişkinin geriye atılması da bu temeldeydi. Bu ortadan kalkınca emperyalistler arası çelişkinin ve mücadelenin giderek gelişmesi ve buna bağlı olarak ABD'nin liderliğini sürdürmek için yoğun mücadele vermek durumunda kalması doğal ve zorunlu bir durum oluyordu. Bu temelde "yeni dünya düzeni" tartışmaları gelişmeye başladı. Bazıları 1. Dünya Savaşı öncesini hatırlamaya çalıştı, fakat gelişme düzeyi epeyce farklıydı. Eskiden dünya düzenini ABD ve Sovyetler Birliği söyler ve uygulardı. Şimdi herkes kendine göre bir düzen tartışmasına girdi ve elbette en etkili olan ABD'nin yeni dünya düzeniydi. Şimdiye kadar yeni düzene doğru dünyada kısa bir geçiş süreci yaşandı ve bu geçiş süreci hala devam ediyor. Yeni düzeni belirlemek isteyen birçok etken var, ancak dünya henüz bir düzene oturmuş bulunmuyor.

Sosyalizm güçleri daha çok olanları anlama, geçmişi irdeleyip geleceği değerlendirme ve tartışma çabası içinde bulunuyor. Geçmişte kalan sosyalist devletler kendilerini korumaya ve ortaya çıkan gerçekler temelinde yeniden düzenlemeye çalışıyorlar. Sosyalizmden kaçışın eski hızını yavaş yavaş kaybetmekte olduğu anlaşılıyor. Değişik alanlarda yeni tartışmalar, örgütlenme ve mücadeleler gelişiyor. Sosyalist mücadelenin belli bir süre içinde yeniden güçleneceği hissediliyor. Ancak kısa vadede dünyaya yeni düzen veren bir güç haline gelmesi pek mümkün görünmüyor.

Dünyaya yeni nizam vermek isteyen güçlerden biri Almanya oluyor. Almanya, 2. Dünya Savaşı'ndaki yenilgisinin son bulduğunu ve hatta yengiye dönüştüğünü hissetti ve bu temelde yeni bir politik doğuş yapmaya yöneldi. Almanya, kendisinin yenilgisi temelinde ve Alman emperyalizminin çıkarlarını yeterince gözetmeden oluşan düzenin, Alman emperyalizmine daha fazla çıkar ve söz hakkı tanıyacak şekilde değişmesini ve bu temelde dünyanın yeniden düzenlenmesini istiyor. Böyle bir istek güçlü bir biçimde var ve bunu birçok alanda hissettirmiş durumda. Bu doğrultuda yeni hamleler de yapıyor. BM çalışmalarına katılımından tutalım çeşitli alanlara asker göndermeye, yine Doğu ve Batı Avrupa'ya yönelik girişimlerinden tutalım Rusya, Hindistan ve Japonya'ya kadar uzanan yeni ilişki çabalarına kadar birçok alanda bunu gösteriyor. Almanya geçmişte olduğu gibi salt bir ekonomik güç olarak ve yine ABD liderliğine bağlı olarak hareket etmiyor, kendisi lider bir güç olarak ekonomik ve siyasal alanda kendi ilişki düzenini oluşturuyor. Böyle bir gelişmenin olduğu kesin; fakat bu henüz zayıf ve cesaretsiz bir gelişme durumunda bulunuyor. Almanya, sosyalizmden ve devrimden çok korkuyor ve çok büyük düşmanlıkla dolu olduğu bu tür bir gelişmeye olanak tanımamak için çok dikkatli hareket ediyor. Ayrıca ABD ve başka güçler tarafından da karşı mücadele ile zayıf bırakılıyor.

Kuşkusuz dünyaya yeni nizam vermek isteyen en etkili güç ABD oluyor ve "Yeni dünya düzeni" adı altında bu nizamı geliştirmeye de çalışıyor. ABD'nin "yeni dünya düzeni", kendi liderliğinde ve kendi çıkarları önde olmak temelinde dünyanın yeniden şekillenmesi ve adeta dünya çapında bir ABD impartorluğunun kurulması anlamına geliyor. Sovyetler Birliği'nin dağılması ile ortaya çıkan güncel planda en etkili gücü oluşturan bu dünya düzenine göre üç şeyin ABD liderliğini koruyup güçlendirecek tarzda yeniden düzenlenmesi gerekiyor: Ekim Devrimi temelinde ortaya çıkan aykırı gelişmelerin giderilmesi ve egemenlik altına alınması, sosyal devlet adı altında içteki ekonomik-demokratik hakların törpülenip bu alanın düzenlenmesi ve emperyalistler arası ilişkilerin düzenlenmesi. Bütün bu alanlarda ABD'nin yoğun bir çaba harcamakta olduğu açıkça görülüyor.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte, hatta karşı blok olarak direnişten vazgeçtiği andan itibaren çatışma ve mücadelelerin küçük ülkeler üzerinde yoğunlaşacağı açıktı ve nitekim 1990 yılından bu yana yaşanan da bu oldu. ABD, Birleşmiş Milletler Örgütü'nü kendi politikaları doğrultusunda kullanarak ve diğer emperyalist devletlerin de az çok desteğini alarak bu alanda çok yoğun bir operasyon yürütüyor. Bu operasyonun belli başlı amaçları şöyle: Birincisi, dünyanın zenginlik ve askeri açıdan stratejik alanlarını denetim ve egemenlik altına almak. Örneğin Körfez Savaşı, Somali işgali gibi operasyonlar bu tür amaç taşıyor. İkincisi, iki bloklu dünya ortamında tıkanan ve savaş içinde çözüme kavuşturulamayan önemli sorunları ABD lehine çözüme ulaştırmak ve böylece emperyalist egemenliğini güçlendirmek. Örneğin Filistin, Güney Afrika ve benzeri sorunların çözüme kavuşturulması bu temelde gelişiyor. Üçüncüsü, Sovyetler Birliği ile ilişki içinde ortaya çıkan ve emperyalizm için aykırılık oluşturan gelişmeleri çeşitli biçimlerde giderme ve bunları hizaya getirerek yeni bir nizam vermek. Bir başka deyişle bütün bağımsız devletleri ABD ile yeni bir bağımlılık ilişkisi içine alarak yeni-sömürgecilik sistemini her alana yaymak. Bu noktada ABD'nin birçok dünya devletiyle (Örneğin Küba, İran, Kore, Libya, Vietnam, Suriye, vb.) çatışmalı bir durumda olduğu, terörizm listeleri hazırlamaktan ambargo uygulamaya ve müdahaleye kadar çeşitli yollarla bir saldırı yürüttüğü biliniyor. Dördüncüsü, yeni-sömürge veya bağımlı ülkelerde daha çok egemen ve pay sahibi olmak. Bu, daha çok emperyalistler arası bir mücadele olarak gelişiyor ve sömürüyü daha da derinleştirmeye yol açıyor. Bütün bu alanlarda özelikle Körfez Savaşı'ndan

bu yana geri ve küçük ülkelere yönelik çok yoğun bir emperyalist saldırı yürütüldüğü ve bunun da çoğunlukla yardım veya insan hakları adı altında yapıldığı çok iyi biliniyor. Eskiden klasik sömürgecilik çağında sömürgelere "uygarlık götürme" adı altında elde edilmek için emperyalist saldırı yürütülürdü. Şimdi yeni-sömürgecilik çağında ise "yardım veya insan hakları" adı altında yapılıyor. Bu emperyalist harekatta ABD önder ve askeri güç olarak hareket ediyor ve İngiltere, Fransa gibi güçler de buna katılıyor; Almanya ise, daha geri planda ve ekonomik bir güç olarak hareket ediyor, ABD'den farklılığa çok büyük bir özen gösteriyor. Bu emperyalist operasyon daha başlangıç sürecinde; bunun gelişerek devam edeceği, ezilen halklarla emperyalizm arasındaki mücadelenin daha da yaygın ve keskin hale geleceği ve bu alanda yeni devrimsel gelişmeler yaşanabileceği açıkça görülüyor.

1990 yılından beri emperyalist metropollerde, yani gelişmiş kapitalist ülkelerde sosyal devlet ilkesinin, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarının adım adım budanmakta olduğu, böylece emperyalist "yeni dünya düzeni" içinde işçi sınıfına yeni bir nizam verilmek istendiği rahatlıkla gözlenebiliyor. Bu durumun Almanya'dan Amerika'ya kadar her ülkede birçok karşı eyleme yol açtığı, grevlerden sokak eylemlerine kadar birçok protesto harketinin geliştiği bilinen bir olgudur. Hatta bu tür hareketleri devletler birbirlerine karşı mücadelede bile kullanıyorlar ve kendi demokrasilerini överek karşıtınınkini karalamaya çalışıyorlar. Sovyetler Birliği karşısında geliştirilen birçok sosyal hakka karşı saldırı olayının daha başında olunduğu ve bu alanda adım adım yeni gelişmelerin yaşanacağı anlaşılıyor.

Emperyalist devletler arasındaki ilişkilerin 1990 öncesindeki durumu ile sonrasındaki durumu arasında çok önemli bir farkın olduğu açıktır. 1990 yılı öncesinde ve Sovyetler Birliği karşısında emperyalist devletlerin ABD liderliğinde ciddi bir birliği vardı. Avrupa ve Japonya ABD şemsiyesi altında kalmaya çok büyük özen gösteriyorlardı ve aralarındaki sorunları çözebiliyorlardı. Almanya ile Japonya büyük ekonomik güç haline gelseler de bunu siyasal ve askeri alana yansıtmayı gerekli ve anlamlı görmüyorlardı. Ancak 1990 sonrası durum bunların tam tersidir. Önemli bir ekonomik güç olan Almanya ve Japonya artık siyasal ve giderek askeri bir güç de olmak istiyorlar ve bu temelde ABD ile bir mücadeleleri gelişiyor. Şimdilik ABD en büyük askeri güç ve en çok egemen olsa da, emperyalist devletler arasında giderek yaygınlaşan ve gelişen bir mücadelenin olduğu kesindir. ABD karşısında Almaya, Fransa ve Japonya'nın bağımsız bir emperyalist politika yürütmeleri, yine Rusya ve Çin gibi devletlerin büyük devlet politikaları arasında bir yere sahip olmaları durumu vardır. Emperyalistler arası çelişki ve mücadelenin gelişeceği ve bunun da dünyanın yeni düzeninde önemli bir rol oynayacağı kesin olarak söylenebilir.

Burada özellikle Almanya ile ABD arasındaki mücadeleden söz edebiliriz. İki Almanya'nın birleşmesi ve Sovyet sisteminin dağılması temelinde Almanya'nın yeni politikalara yöneldiği, eski imparatorluk politikalarını yeniden gözden geçirdiği ve ABD'ye karşı bir çıkar ve egemenlik mücadelesi içine girdiği çok açık bir gerçektir. Almanya adeta Berlin-Bağdat hattını yeniden hatırlamış ve esas almışa benziyor. Batı ve Doğu Avrupa'dan Ortadoğu'ya, Orta Asya'ya, Rusya, Hindistan ve tüm Uzakdoğu'ya kadar her alanda ABD ile bir mücadele ve çıkar çekişmesi içinde bulunuyor. Örneğin, Avrupa Topluluğu içindeki Almanya-İngiltere çelişkisi aslında Almanya-ABD mücadelesini ifade ediyor. Almanya, Fransa'yı yanına alarak Avrupa'ya egemen hale gelmeye çalışıyor; fakat Fransa buna tam girmiyor ve ABD destekli İngiltere buna karşı direniyor. Yine eski Yugoslavya'da olaylar, geliştirilmek istenen çözümler ve çözümsüzlükler çok büyük oranda bu mücadelenin izlerini taşıyor. Almanya Türkiye'ye dayanarak Kafkasya ve Orta Asya'ya açılmak istedi; aynı zamanda Rusya, Gürcistan ve İran ile ilişki geliştirerek hem buralarda etkin olmak ve hem de Orta Asya'ya buralardan da açılmayı esas aldı. Almanya başbakanı yakın zamanda düzenlediği Asya gezisinde belli başlı bütün Asya ülkelerini ziyaret etti ve ikili ilişkileri geliştireceğini gösterdi. Örneğin, diğerleri ABD'ye destek olmak için Somali'ye asker gönderirken, Almaya Somali'yi ABD etkisine tek başına bırakmamak için Somali'ye asker gönderdi ve bunu da açıkça ifade etmekten kaçınmadı. Kuşkusuz bu mücadele henüz yeni başlıyor ve emperyalist devletler arasında tam bir kutuplaşma görülmüyor. Fakat bu çelişki ve mücadelenin gelişeceği rahatlıkla görülebiliyor.

Almanya-ABD mücadelesi sadece Avrupa'da ve yeni etkinlik alanları üzerinde olmuyor; bunlarla birlikte geçmişteki ortak etkinlik alanlarında da daha fazla pay kapma mücadelesi biçiminde yaşanıyor. Bunun en bariz örneklerinden biri Türkiye üzerinde yaşanıyor. Geçmişte Türkiye konusunda ortak bir yaklaşıma sahip olan ABD ve Almanya'nın, 1990 yılından beri Türkiye üzerinde çok yoğun bir mücadele verdiği açıkça görülüyor. Buna "Birinci cumhuriyetçiler" ile "İkinci cumhuriyetçiler" arasındaki mücadele de deniliyor. Birinciler Alman işbirlikçiliğini, ikinciler ise ABD işbirlikçiliğini temsil ediyorlar. Bu güçler arasındaki mücadele TC'nin üst yönetiminde çok yoğun olarak yaşanıyor. Örneğin parti yönetimlerinde, hükümetlerde ve genelkurmaylıkta bu mücadele son yılların en etkili olayı durumunda. 1991 ve 1992 yıllarında TC yönetiminde Almanya etkinliği epeyce arttı ve biraz da 1915'te olduğu gibi Almanya'nın teşvikiyle yeniden Turancılık hayalleri gelişti. TC'nin özel savaş yönetimi, Almanya ve ABD yanlılarına ortak bir şekilde yer vererek iki tarafın da desteğini sağlamaya çalıştı. Fakat 1993 Nisan'ından beri yaşanan Doğan Güreş darbesi, özel savaş yönetimindeki Alman varlığını silmeye ve etkiliğini yok etmeye yönelik Amerikancı bir darbe olma özelliği taşıyor. Öyle ki, bunun için Özal gibi sadık bir Amerikancı bile rahatlıkla feda edilebilmiştir. Demirel cumhurbaşkanlığına çıkarılıp etkisiz kılınarak, böylece DYP ve başbakanlık elinden alınıp Çiller'e verilerek, SHP başkanlığı ve başbakan yardımcılığı İnönü'den alınıp Murat Karayalçın'a verilerek, özel bir kararnameyle Doğan Güreş'in Genelkurmay başkanlığı uzatılıp sonrası da güvence altına alınarak bu Amerikancı darbe gerçekleştirilmiş ve TC yönetiminde ABD hakim duruma gelmiştir. Ancak Almanya'nın mücadeleden vazgeçmeyeceği, Türkiye üzerinde etkinliğini sürekli geliştirmek isteyeceği ve böylece Türkiye'nin emperyalistler arası mücadeleye daha yoğun sahne olacağı rahatlıkla söylenebilir.

TC, kuruluş sürecinde Sovyetler Birliği'nin yoğun desteğini aldı ve Ekim Devrimi'nden en çok fayda gören güç oldu. 2. Dünya Savaşı'ndan sonra ise emperyalist blokun birleşik desteğini aktif bir biçimde yanında buldu. Kürdistan üzerindeki soykırıma dayanan sömürgeciliği sürdürürken böyle bir dış desteğe sürekli sahipti. Öyle ki, emperyalist devletlerin kendilerinin bile yürütemedikleri bir sömürgeciliği ve hatta soykırımı, onların desteğiyle ve bu çatışmalı ortamdan yararlanıp Türkiye'yi pazarlayarak yürütebildi. 1990'dan beri de yeni başlamakta olan ABD-Almanya mücadelesini ustaca değerlendirerek ve yönetimde iki tarafa da pay vererek, emperyalist devletlerin, bu kendisinin Kürtleri imha politikasına desteklerinin sürmesini sağladı. Ancak artık bunun sonuna gelindiği anlaşılıyor. Yönetimde gerçekleşen Amerikancı darbe de bunu gösteriyor. Kuşkusuz TC, emperyalist devletlerin desteğini alabilmek için yine çalışacak ve emperyalistler arası mücadeleden de yararlanmak isteyecektir. Fakat emperyalistler arası mücadelenin düzeyi artık öyle ortak desteğe fazla olanak tanımayacak ve TC'nin politikaları kendi üzerindeki emperyalist mücadelenin durumuna göre gelişim gösterecektir.

TC'nin Turancılık hayalinin ikinci kez iflası

1. Dünya Savaşı'ndan sonra kısmen ikinci savaştan sonra ise tamamen dünya kapitalist-emperyalizminin liderliğini ABD ele geçirmiş ve ABD liderliğinde kendi aralarındaki çelişkileri tali plana iten emperyalist devletler sıkı bir blok oluşturmayı başarmışlardı. 20. yüzyılı kapsayan bu süreç boyunca yaşanan bütün değişiklik ve gelişmeler işte bu temelde oldu

Aşırı merkezileşmenin yarattığı fazla güç yoğunlaşması nedeniyle üst yönetimdeki iktidarsızlık sonucu Sovyetler Birliği dağılınca, TC'nin resmi ve gayriresmi yönetim çevrelerinde bir Turancılık hayali yükselmeye başladı. Ağzını açan her TC yöneticisi, "Adriyatik denizinden Çin Seddi'ne kadar uzanan Türklük dünyası" nutuğu atar hale geldi. Bir anda kemalizm gitti, yerini Enverizm (Enver Paşacılık) aldı. Türkeşçilik ile Ecevitçiliğin farklı şeyler olmadıkları, tersine bir ve aynı şeyler oldukları açığa çıktı. Başta Özal ve Demirel olmak üzere TC yöneticileri Orta Asya yolculuğu kuyruğuna dizildi; biri gitti, diğeri geldi. Alpaslan Türkeş baştan beri TC'nin Orta Asya görevlisi olmuş olacak ki, hiçbir resmi devlet görevi yokken Başbakan Demirel Orta Asya gezisine Türkeş ile birlikte çıktı. Bu durumun TC için yeni bir dış politika yönelimi olduğu söylendi ve Türkiye'ye yeni ufukların açıldığından söz edildi. Aslında TC yöneticileri buna pek fazla inanmıyorlardı. Çünkü, kendi yönetimleri, fethe çıktıkları alanlardaki eski dağılana benzer durumdaydı. Fakat özellikle Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yarattığı baskı nedeniyle ve daha çok da halkı aldatacak propaganda kapsamında böyle bir yönelime tüm hızla girmeyi gerekli gördüler.

TC'nin "Adriyatik Denizi'nden Çin Seddi'ne Türklük dünyası" hayaline bu denli kapılmasının arkasında Almanya'nın etkisinin olduğundan söz edilebilir. Zaten geçmişte de Turancılık düşüncesinin arkasında Alman etkisi ve desteği vardı. Almanların bütün dünyaya hakim olmayı öngören milliyetçi ruhları ile Türklerin bütün dünya Türklüğünü birleştirmeyi içeren fantazileri hep belli bir akrabalık ve dayanışma içinde olmuştu. Hiç beklenmeyen bir anda Sovyetler Birliği'nin dağılması ve Almanya'nın birleşmesinin yarattığı şaşkınlığı diğer emperyalist devletler yaşarken, Almanya ve TC adeta 1. Dünya Savaşı'nda yaşadıkları yenilginin son bulduğunu sandılar. Halbuki kendilerini Ekim Devrimi değil, diğer emperyalist devletler yenmişlerdi. Fakat Almanya ve Türkiye'nin, özellikle 2. Dünya Savaşı'dan sonra Sovyet düşmanlığı noktasında o kadar gözleri dönmüştü ki, Sovyetler'in dağılmasıyla bütün yenilgilerinin yengiye dönüştüğü hayaline kapıldılar. Oysa kuzeyde Ekim Devrimi'nin yeni hakim olduğu 1918 yılı koşullarında Bakü'yü Osmanlılara bırakmayan İngiltereydi. 1918'de Bakü'yü Osmanlılara bırakmayan İngiltere ve müttefikleri, 1991'de hiç TC'ye bırakırlar mıydı?

Şu "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne" sloganının önce Adriyatik kısmına bakalım, yani eski Yugoslavya olayına, Bosna-Hersek olayına. Şöyle bir olgu var: Eski Sovyet düzeninde federasyonu oluşturan parçalar belirlenirken ulusal gerçeklikler fazla dikkate alınmamış veya bir kısmı alınsa bile yanına başka ulusal parçacıklar eklenerek federe bölümler oluşturulmuş. Sovyetler Birliği'nde de, Yugoslavya'da da durum böyle. Bunun bilemediğimiz çeşitli nedenleri olabilir. Mesela, ekonomik ve coğrafi-nüfussal yeterlilik açısından böyle yapılmış olabilir. Ancak bunda önemli bir nedenin, bu biçimde çeşitli ulusların ayrılmasını engelleme düşüncesi olduğu, bu nedenle çeşitli ulusların ve azınlıkların farklı cumhuriyetler arasında parçalandığı kesindir. Bu durum, Yugoslav ve Sovyet federasyonları dağılırken önemli güçlüklere ve ölçüsüz çatışmalara yol açmaktadır. Bu durumda olan cumhuriyetlerden biri de "Bosna-Hersek Cumhuriyeti"dir.

Eski Yugoslavya sınırları içinde kalan topraklar birçok ulus ve halkın yan yana, iç içe yaşadığı bir alan durumundadır. Sosyalizm düşüncesi ile bu ulus ve halklar fedaral bir yapı içinde bir araya getirilmişler ve böyle bir sistem oluşturulmuştu. Sosyalizm düşüncesi zayıflayıp bu amaçtan uzaklaşıldıkça miliyetçilik ve buna bağlı çatışmalar gelişmeye başladı. Bunda rol oynayan önemli bir etken, emperyalist devletlerden gelen dış kışkırtma ve müdahaleydi. Bir diğeri Sırp milliyetçiliğiydi; hakim ulus millyetçiliği, şoven milliyetçilik oluyor bu. En son, diğer ulus ve halkların dar milliyetçilikleri de rol oynayan bir etkendi. Unutmayalım, eski Yugoslavya ve çevresi tarihten beri dünyanın büyük devletleri arasında çelişki ve savaşlara yol açan bir alan durumundadır. Osmanlı-Avrupa, yine Rusya-Avrupa arasındaki çatışmaların, birinci ve ikinci dünya savaşlarının en önemli alanlarından birisi burası olmuştur. Sırp-Türk ve Sırp-Alman düşmanlığının böyle tarihsel bir temeli vardır. Bütün bunlar göz önüne getirilince, 1990'ların başında Yugoslavya'nın yoğun bir çatışma alanı haline gelmesi fazla şaşırtıcı değildir.

Aslında İngiltere, Fransa ve ABD, Yugoslavya'nın dağılmaması ve birliğinin korunmasından yanaydı. Çünkü, Sırpların etkinliğine dayalı bir Yugoslavya bütünlüğü onların çıkarına geliyordu. Ancak Almanya buna karşıydı ve Yugoslavya'ya en yoğun dış müdahale Almanya'dan geldi. Almanya'nın etkin desteği ile Slovenya ve Hırvatistan kısa sürede Yugoslavya federasyonundan ayrıldılar ve bağımsızlıklarını ilan etiler. Böylece federasyon dağılmaya ve diğer cumhuriyetler de bağımsızlık ilan etmeye yöneldi. Yine özellikle Almanya ve TC'nin teşvikleriyle Bosna-Hersek ve Makedonya cumhuriyetleri de ayrılıklarını ilan ettiler. Burada Almanya ile TC politikaları çakıştı ve birbirini destekledi. Almanya, Hırvatistan'a hakim olmak ve Türkiye üzerinden Hindistan'a uzanma biçimindeki tarihi politikasını uygulamaya koymuştu ve bu yönlü aktif politik-pratik girişimleri oldu. TC ise, Bosna-Hersek, Arnavutluk ve Makedonya'ya dayanarak Avrupa'ya yönelik Balkanlar'da önemli bir güç olma ve özellikle Yunanistan'a karşı üstünlük sağlama amacını güdüyordu. Bu nedenle, aslında Yugoslavya birliği içinde kendisi Sırbistan'ın durumuna benzemesine rağmen, birlikten ayrılmaları kışkırttı ve Bosna-Hersek yönetimine "üniter devlet" kurmalarını tavsiye etti. Sırp, Hırvat ve Boşnakların yaşadığı topraklarda üniter devlet kurmaya kalkmak demek, yangına körükle gitmek demekti ve Bosna-Hersek yönetiminin (ki Boşnaktı yöneticileri), bu girişimi alandaki çatışmaları çok daha yoğun ve ölçüsüz hale getirdi.

TC Bosna-Hersek'te ciddi bir savaş kışkırtıcılığını yaptı. TC'ye göre, Bosna-Hersekliler Türk ve Müslümandılar. Basın, radyo ve televizyon aylarca bunun propagandasını yaptı. Sonra buradaki insanların Türk değil, Boşnak oldukları ortaya çıkınca, bu sefer Müslümanlık çerçevesinde aynı propaganda devam ettirildi. TC, Sırpların savaş suçu işlediklerini ve "Irak'a yapılan türden" bir müdahalenin yapılması gerektiği yönünde yoğun bir diplomatik ve politik faaliyet yürüttü. ABD'ye, BM'ye ve NATO'ya bu yönlü defalarca başvurdu; saldırı planları ve çözüm yöntemleri önerdi. Almanya, TC'nin bu yönlü çabalarını kısmen destekledi ve benzer politikaları savundu. Fakat İngiltere ve Fransa, TC'nin girişimlerini ciddiye bile almadılar ve özellikle TC'yi uzak tutmaya çalıştılar, bu doğrultuda ABD'nin desteğini de aldılar. Rusya ise Sırbistan'a yönelik bir askeri harekata açıkça karşı çıktı ve bu konuda açık uyarıda bulundu. En fazla Rusya'nın, daha sonra İngiltere ve Fransa'nın Sırbistan'a bir askeri harekata girişmekten öteye, buna karşı çıkacakları baştan belliydi. ABD ise, bu güç sorunda Avrupa'nın çözümsüz kalması ve kendisine muhtaç olması için önce sorundan uzak durdu, sonra istediği gerçekleştikçe İngeltere ve Fransa'nın çabaları doğrultusunda ortak girişimlerde bulundu.

Böyle bir gelişme sonucunda şimdi Bosna-Hersek sorununda çözüm bulunabileceği konusunda umutlu olunduğu, buna yaklaşıldığı söyleniyor. Bu bölgede barış zor, fakat gerçekleşse bile bu TC'nin plan ve amaçlarından çok uzak olacak. Bosna-Hersek için taksim veya çok parçalı bir konfederasyon çözüm ola-

rak ileri sürülüyor ve üzerinde çalışılıyor. Kısaca TC'nin "üniter devlet" planı ve bu bölgede etkin olma amacı tuzla buz olmuş durumda. Ayrıca buradaki Boşnak Müslümanların da güvenini tamamen kaybetmiş bulunuyor. TC'nin bu alana yönelik politikası tam bir iflası yaşıyor. Yanına kâr olarak kalan sadece televizyonlardan yapılan "Sırp zulmü" edebiyatı oldu ve bununla kitleleri avutarak, kendisinin Kürdistan'da uyguladığı daha beter zulüm ve katliamı böylece kamuoyundan gizlemeye çalıştı.

Bunları belirttikten sonra, şimdi de ünlü sloganın Kafkasya ve Orta Asya kısmına gelebiliriz. Birlik dağılıp da eski Sovyet cumhuriyetleri bağımsızlıklarını ilan edince, dünyada hemen herkesin dikkatinin toplandığı en önemli alan Kafkasya ve Orta Asya oldu. Başta ABD ve Almanya olmak üzere bütün emperyalist devletler bu alanlarda etkinliklerini geliştirebilmek için alternatifli ve çok yoğun bir çaba içine girdiler. Bunlara bağlı olarak bir de bölgesel devletlerin bu alanlara yönelik çabaları gelişti. TC Türklük temasını esas alarak, İran ve Suudi Arabistan Müslümanlık temasına sarılarak, yine Pakistan ve Afganistan benzer biçimde, İsrail ise TC ile ortaklık yaparak adeta bu alanlara yönelik hücuma geçtiler. Son iki yıl içinde bu alanlar çok hareketli ve çatışmalı bir durum yaşadılar.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla birlikte Türkiye'de adeta kıyamet kopartıldı. Herkes aklına ilk geleni plan diye ileri sürdü ve adeta Orta Asya'nın hasretle kendilerini beklediğini sandı. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin sıkıştırmasının ve Kürtlerin Türklerden kopuşunun etkisiyle de olacak, Türk birliğine yönelik her türlü şoven milliyetçi ve akıl almaz propaganda ayyuka çıkartıldı. TC Başbakanı olarak Demirel, "bin yıllık hasretin bittiğini" ilan etti. Kimisi, derhal ekonomik yatırım ve yardımların seferber edilmesi gerektiğini ileri sürdü. Kimisi, öncelikle Orta Asya ülkelerine demokrasi götürülmesi ve demokratik terbiyenin geliştirilmesi gerektiğini belirtti. Kimisi ise, öncelikle kültürel ilişkilerin ve bu temelde birliğin geliştirilmesinin önemli olduğunu söyledi. Aşağılık duygusunu ve ırkçı-şoven ruhunu yenemeyen bazıları ise, hızlarını alamayarak "ikiyüz milyon Türk karşısında 5-10 milyon Kürt ve Ermeni'nin dayanamayacağını" bağırmaktan bile geri kalmadı. Oysa Orta Asya ülkeleri ekonomik, siyasal ve kültürel olarak, Türkiye'de sanıldığı gibi değillerdi ve bu alanlarda TC'den alacakları fazla bir şey yoktu. Başka bir deyişle, TC'nin bu ülkelere verebileceği fazla bir şey yoktu ve bunu kendisi de biliyordu. Propaganda olarak söylediğinin aksine bu ülkelerden birtakım şeyleri kapmayı hesap ediyordu. Örneğin, birtakım ekonomik yağma olanakları olabilir yaklaşımı içindeydiler. Yine "Türki birlik" sloganını kullanarak bu ülkeleri bir birlik içinde toplamayı, bu birlik üzerinde etkinlik kurmayı, bu alanların ekonomik potansiyellerini ABD, Almanya gibi emperyalist devletlere pazarlayarak çıkar sağlamayı, yani bir nevi taşeronluk yapmayı ve buna dayanarak etkin bir bölgesel güç haline gelmeyi amaç ediniyorlardı. Kendilerinin "ağabey", diğerlerinin ise "küçük kardeş" olduğunu, her bakımdan bu ülkelere önderlik edeceklerini söylüyorlardı. Başlangıçtaki hesapları ve hayalleri böyleydi. Bunlar gerçekleşince sadece TC önderliğinde ikiyüz milyonluk bir Türklük dünyası değil, aynı zamanda yine TC'nin etkinliği altında bir Avrasya ortaya çıkacaktı; yani Avrupa ile Asya birleştirilecekti.

Bu hesap ve hayaller doğrultusunda TC, denilebilir ki Enver Paşa'dan çok daha hızlı bir giriş yaptı ve çok yoğun çaba harcadı. Kültürel ilişkiler alanında ortak alfabe, kitap ve öğrenci transferleri ve televizyon yayınlarından çok çeşitli toplantılara kadar bir dizi girişim yapıldı. Ekonomik alanda bazı küçük kredi ve yatırımlardan çeşitli şirketlerin iş üstlenmesine ve ekonomik birlikler oluşturmaya kadar çabalara girildi. Nasıl bir demokrasi kurmaları gerektiği konusunda adeta ders verme çabaları içine girildi. Durmadan heyetler gitti, heyetler geldi. Çeşitli devlet temsilcileri davet edilerek Türkiye tanıtılmaya çalışıldı. Böylece bu ülkelerin ekonomik olanakları Türkiye'ye bağlanmak istendi. Bu faaliyetlerin geliştirilebilmesi için Azerbaycan bir üs olarak görüldü ve bu düzeyde önem verildi. Eski MHP'liler ve özel harpçılar bu ülkeye dolduruldu. Bunların da desteğiyle geliştirilen "Halk Cephesi"nin darbesi ile Azerbaycan'da Elçibey yönetimi kuruldu. Azerbaycan TC'nin ve Türkeşçilerin her türlü karanlık faaliyetleri için bir üs alanı haline getirildi. Böylece "Türki Birlik" oluşturma yönünde umutları iyice yeşermiş oldu.

Bu yönlü faaliyetlerinde TC'yi, ABD ve Almanya'nın her ikisi de hem teşvik ettiler ve hem de desteklediler. Hatta TC'nin bu konudaki imkanlarının sahibi olabilmek için ABD ile Almanya kendi aralarında ve Türkiye üzerinde yoğun bir mücadeleyi de yaşadılar. Her ikisi de, bir yandan TC'ye yönelik böyle bir yaklaşım içinde olurken, diğer yandan da TC'nin boş çıkması veya TC üzerindeki etkinliğin kaybedilmesi durumlarında iflas etmemek için alternatifli çalıştılar. ABD, bir yandan da Rusya ile ilişkileri geliştirmeye önem verdi, diğer yandan da Suudi ve Pakistan gibi güçler aracılığıyla bölgeye yönelik çalışmalar geliştirdi. Almanya ise, Rusya ilişkileriyle birlikte Gürcistan ve İran üzerinden bu bölgeye yönelik çalışmalar yapmayı esas aldı. İran, ayrı ve bağımsız bir güç olarak bu bölgeye yönelik yoğun bir çalışma yaptı. Başta Tacikistan ve Azerbaycan olmak üzere tüm Müslüman toplumlara yönelik olarak ilişki ve etkinlik çalışmalarını yürütürken, aynı zamanda Ermenistan ve Rusya ile de ilişkilerini geliştirmekten geri kalmadı. Geçen iki yıllık süreç içinde TC, İran ve Suudi Arabistan arasında Orta Asya'ya yönelik olarak çok yoğun bir mücadele, etkinlik kurma mücadelesi yaşandı. Ancak, birliğin dağılmasının sarsıntısını atlatan ve kendisini toparlayan Rusya Federasyonu da, bu eski etkinlik alanları üzerindeki mücadeleye kısa sürede katıldı ve BDT'yi oluşturarak esas etkinliğin kendisinde olduğunu herkese gösterdi.

TC'nin Orta Asya'ya yönelik girişimleri kısa bir süre sonra bir fiyaskoyla sonuçlanmaya başladı. Buralardaki toplumların öyle Türkiye'de sanıldığı gibi Türklük ve Türkiye aşkıyla yanıp tutuşmadıkları ve aradaki kültürel farklılıkların öyle kolay kolay giderilecek türden olmadığı ortaya çıktı. TC'nin ekonomik ve siyasal durumu ise bu ülkeler yöneticilerini ürküttü. TC'nin kendilerine verecek bir şeyinin olmadığını ve tersine kendilerinden birtakım ekonomik çıkarlar kapma çabası içinde olduğunu gördükçe, yine TC'nin özellikle Kürtlere ve Ermenilere yönelik ırkçı-şoven yaklaşımlarıyla, Kürdistan'da yürüttüğü sömürgeci savaşla ve Türkiye'deki özel savaş rejimiyle karşılaştıkça adeta ürkütüye kapıldılar ve TC'den giderek uzaklaştılar. En son TC'nin ekonomik birlik oluşturma önerisini açıkça reddederek iyice ayrı ve uzak düştüler. TC'nin elinde yalnızca Azerbaycan'daki Elçibey yönetimi kalmıştı. Bu yönetim, TC'nin teşvik ve desteğiyle Dağlık Karabağ Ermenilerine ve Kürtlere yönelik yoğun bir savaşa girişti. Ancak buna karşı gelişen Ermeni saldırıları kısa sürede Azeri toplumuna, Elçibey yönetimi ile TC'nin kendilerini nasıl riskli bir durumla yüz yüze getirdiklerini gösterdi. Rusya ve ABD'den de destek alan Ermeniler Elçibey yönetimine karşı savaşı rahatlıkla geliştirebildiler ve Elçibey yönetiminin uğradığı yenilgi aynı zamanda sonu da oldu. Bu sefer yeni bir darbeyle Elçibey yönetimi devrildi ve Azerbaycan'ın BDT'ye katmayı amaçlayan yeni bir yönetim işbaşına geldi. Böylece, bütün çabalarına rağmen TC, Azerbaycan'da da iflas etmiş oldu. Türkiye'deki özel savaş basını, TC dış politikasının tam bir hezimete uğradığını yazmaktan kendini alamadı. Bunun üzerine TC Başbakanı Çiller, "Adriyatik Denizi'nden Çin Seddi'ne Türklük dünyası politikasından vazgeçtiklerini, Kafkasya ve Orta Asya'da Rusya'nın etkinliğini kabul ettiklerini, Rusya ve ABD'nin ortak faaliyetlerini destekleyeceklerini" açıklayarak, hem Turancılık hayallerinin ikinci kez ve kısa sürede iflas ettiğini resmen belirtti ve hem de bundan sonraki yaklaşımlarının ne olacağını göstermiş oldu. Böylece "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne Türklük dünyası"ndan ve "ikiyüz milyonluk Türki birlik"ten geriye "Rusya ve ABD'nin ortak çalışmalarına destek olma", yani onların yamakçılığını yapma politikası kaldı. Tabii buna da politika denebilirse.

Türklerin Turancılık hayallerinin ilk temsilcisi Enver Paşa'ydı ve Osmanlı İmparatorluğu'nu biraz da bu hayal doğrultusunda 1. Dünya Savaşı'na sokuldu. Turancılık adlı hayal, birinci kez sahibi olan Enver Paşa'yı bitirdi. İkinci kez de sahipleri olan Özal ve Demirel'i bitirmiş durumda. Özal, bu hayalin bittiğini gördü ve biraz da bunun acısı içindeyken öldü. Demirel'in ise ordunun elinde nasıl oynatıldığı açıkça görülüyor. Ancak Turancılık hayalinin fiyaskoya uğramasının Türk toplumu açısından bundan çok daha farklı ve ciddi anlamları var. Birinci Turancılık hayali Osmanlı İmparatorluğu'nun yenilgisi ve dağılmasıyla sonuçlandı. Eğer Rusya'daki Ekim Devrimi olmasaydı, bu yenilginin sonuçları çok daha ağır olacaktı; o koşullarda kesinlikle TC olmayacaktı ve muhtemelen Türk toplumunun varlığı bile tehlikeye girebilecekti. Çünkü, Ekim Devrimi'nden önce Çarlık orduları Sivas'a kadar gelmişti ve İstanbul'a ilerlemeleri de zor değildi; yani daha önce Osmanlılar doğuda yenilmiş ve Sivas'a kadar olan toprakları kaybetmişlerdi. Rus ordularını buradan çeken ve Osmanlı ordularının yeniden hakim olmasına yol açan, dolaysıyla kemalist hareketin ve TC'nin oluşmasına imkan veren tamamen Ekim Devrimi oldu. Turancılık hayalinin 1. Dünya Savaşı sırasında Türkler için daha ağır sonuçlar vermesini Ekim Devrimi engelledi; peki şimdi ne olacak? İkinci kez Turancılık hayali ve bunun ikinci kez fiyaskosu var ve bir de Kürtlerle savaşıyorlar. Bu durumun Türk toplumu için ne denli ciddi bir tehlike olduğu açık ve egemenler Türk toplumunu böyle bir tehlikeye sürüklüyorlar. Türk halkının geleceğini çok ciddi bir tehlike içine atıyorlar. Bu çok açıktır ve bunu görmemek için kör olmak gerekir. PKK bu gerçeği defalarca ifade etti ve bunun gereğini yerine getirmek için elinden geleni yaptı, makul çözüm yolları önerdi. Fakat ABD ve Alman emperyalizmlerine endekslenmiş olan TC bunu görmek istemiyor, kendi çıkarını bağlı olduğu güçlerde görüyor ve onların çıkarları için Türk toplumunun geleceğini rahatlıkla tehlikeye atabiliyor. Peki Türk aydınları, ilerici ve devrimci güçleri bunu görmüyorlar mı? Eğer görüyorlarsa, o zaman bu kadar suskunluk ve zayıflık, zavallılık niye?

Bu emperyalist harekatta ABD önder ve askeri güç olarak hareket ediyor ve İngiltere, Fransa gibi güçler de buna katılıyor; Almanya ise, daha geri planda ve ekonomik bir güç olarak hareket ediyor, ABD'den farklılığa çok büyük bir özen gösteriyor. Bu emperyalist operasyon daha başlangıç sürecinde; bunun gelişerek devam edeceği, ezilen halklarla emperyalizm arasındaki mücadelenin daha da yaygın ve keskin hale geleceği ve bu alanda yeni devrimsel gelişmeler yaşanabileceği açıkça görülüyor

FKÖ-İsrail Anlaşması ve Ortadoğu üzerindeki etkileri

Ortadoğu'daki en güncel gelişme FKÖ ile İsrail arasında ulaşılan anlaşma ve bu çerçevedeki tartışmalar oluyor. Madrid'de başlayan Arap-İsrail Barış Görüşmeleri'nin bazı sonuçlar vermekte olduğu görülüyor. Madrid'de görüşmeler başlarken TC bu çalışmalara aktif olarak katılmak istediğini açıklamış, ancak ciddiye alınmamıştı. Şimdi yine anlaşmanın gelişmesinde rol oynayabileceğini ileri sürüyor, ama yine ciddiye alınmıyor. Madrid'deki Arap-İsrail görüşmeleri ABD ve Sovyetler Birliği gözetiminde başlamıştı, ancak iç gelişmeler yanında Sovyetler Birliği'nin dağılma süreciyle de yakından ilişkiliydi. Şimdi gizli görüşmelerle ulaşılan sonucu ABD ile Rusya imzalıyorlar ve bu sonuca ulaşılması Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla yakından bağlantılı oluyor.

1. Dünya Savaşı içinde Arap toprakları Osmanlı yönetiminden alınarak emperyalist devletler arasında paylaşılmıştı. Emperyalist devletler 2. Dünya Savaşı'ndan sonra yönetimi işbirlikçilerine devredip buralardan çekilirken, aynı zamanda Arap ve bölge halklarını denetlemenin bir aracı olarak İsrail'i yerleştirdi. Dünyanın çeşitli alanlarına dağılmış olan ve 2. Dünya Savaşı'nda önemli bir nazi katliamını yaşayan Yahudilerin bir kısmı toplanarak 1948 yılında İsrail devleti ilan edildi. Bu süreçte Filistin topraklarının bir kısmı İsrail tarafından işgal edilirken, bir kısmı da diğer Arap devletlerinin eline geçti. İsrail, 1967 Arap-İsrail Savaşı'nda Filistin topraklarının geriye kalan kısmını da işgal etti.

Arap toplumlarında gelişmeye başlayan kapitalist ilişkilere bağlı olarak, 1950'li ve 60'lı yıllarda radikal burjuva ve küçük-burjuva milliyetçiliği de gelişim gösterdi. Mısır, Irak, Suriye gibi ülkelerde darbelerle iktidarı bu güçler ele geçirdiler. Libya ve Cezayir gibi ülkelerde sömürgeciliğe karşı başarılı ulusal kurtuluş savaşları verildi ve yönetim devrimci milliyetçilerin eline geçti. Bunlara paralel olarak benzer nitelikte Filistin'de de FKÖ kuruldu. Bu gelişmeler genel planda bir Arap ulusal kurtuluş hareketini oluşturdu ve emperyalizmin soktuğu güç olan siyonizme karşı Arap mücadelesi gelişim gösterdi. FKÖ, işgal altındaki Filistin topraklarının kurtarılması için İsrail siyonizmine karşı aktif bir mücadele geliştirdi ve Arap ulusal mücadelesinin etkin güçlerinden biri haline geldi. Bu süreçte İsrail, başta ABD olmak üzere emperyalist devletlerin desteğini alırken, FKÖ ve Arap radikalizmi de Sovyeler Birliği'nin aktif desteğine sahip oldu. Öyle ki, her türlü pratik yardım yanında Sovyetler Birliği, İsrail ile diplomatik ilişki kurmayacak düzeyde FKÖ'ye destek verdi. Böylece Arap (FKÖ)-İsrail savaşı, dünya genelindeki ABD-SSCB bloklaşması arasındaki çatışmaya oturmuş oldu. Bütün çabalara rağmen, bu bloklaşmanın tıkanan ve çözümlenemeyen en önemli sorunlarından biri haline geldi.

Şimdi FKÖ ve Arapların İsrail ile belli bir anlaşma zeminine ulaşmaları, tamamen Arap toplumlarında yaşanan gelişmelere ve dünya ölçüsündeki bu ABD-SSCB bloklaşmasının ortadan kalkmış olmasına bağlıdır. Bir kere, Arap ve Filistin burjuvazisi ve küçük-burjuvazisi bu süreçte belli ölçüde gelişti ve büyüdü, eski radikalizmini çok büyük ölçüde kaybetti. Geçmişte savaştığı değerler için savaşmayı şimdi fazla anlamlı bulmuyor ve işbirliği içinde gelişimini sürdürmek istiyor. İsrail'in önerdiği barış çerçevesinin kabul edilmesinin en önemli bir nedeni bu oluyor. Diğer önemli bir neden ise, ABD ile Sovyetler Birliği arasındaki bloklaşmanın ortadan kalkması, yani Sovyetler Birliği'nin dağılması ve bu çatışmanın bu bloklaşma ile ilişkisidir. FKÖ ve birçok Arap devleti, İsrail devletini ortadan kaldırmayı esas amaç olarak önüne koymuştu ve bu mücadele bu temelde gelişmişti. Sovyetler Birliği gibi çok güçlü bir devletin bu konuda desteği de alınınca, İsrail devleti, Arapların bu amaçlarından korkuyor ve kendini tehlikede hissediyordu. Şimdi İsrail devleti için böyle hayati bir tehlike artık ortadan kalkmıştır. İsrail devleti, Sovyetler Birliği'nin olmadığı ve en güçlü olan ABD'nin de desteğine sahip olduğu bu ortamda, artık FKÖ ve Arapların kendisini yıkamayacağını biliyor ve kendini güvencede hissediyor; yani geleceği açısından artık ciddi bir tehdit ve tehlike görmüyor. Yine İsrail devleti, bununla birlikte, Arapların taşıdığı ekonomik potansiyeli görüyor ve yirmiyi aşkın devletli Arap dünyası var oldukça FKÖ'yü tümden ortadan kaldıramayacağını biliyor. Ne kadar zayıflatırsa zayıflatsın, FKÖ'yü hepten yok etmesinin imkanı bulunmuyor. İsrail devleti, kendisi için hayati tehlikenin olmadığı ve FKÖ'yü de yok etme imkanının bulunmadığı bir ortamda, yaygın bir savaş düzeni içinde bulunarak güç kaybetmektense, anlaşarak güç toparlamayı ve gelişme sağlamayı kendisi için daha yararlı görüyor ve FKÖ ile Arap devlet-

lerine yönelik anlaşma eğilimine bu temelde giriyor. İsrail devleti açısından bu durum gayet açık ve anlaşılırdır. FKÖ'ye gelince, Sovyetler Birliği'nin politik ve pratik yardımı gibi bir desteği kaybettiği, Mısır'ın İsrail ile anlaşmış olduğu ve diğer birçok devletin de benzer eğilimi taşıdığı ve Irak'ın ise ezildiği bir ortamda, İsrail devletini ortadan kaldırmak bir yana, geçmişteki gibi İsrail'e karşı mücadele bile edemeyeceğini çok iyi görüyor. Mevcut dünya koşullarında ve yarattığı bürokratik aygıt ve burjuvalaşma ortamında eski amaçlar için direnmeyi gereksiz bularak, kendisine verilen küçük ödünler karşısında anlaşmayı kendisi için yararlı sayıyor. FKÖ açısından da bu durum anlaşılırdır. Mevcut örgütsel yapısı ve mücadele anlayışıyla FKÖ'nün, günümüzdeki dünya koşullarında yapabileceği fazla bir devrimcilik, direnişçilik yoktur. O yapı ve anlayış bu koşullarda hiçbir şey yapamaz.

Güncel olay olan FKÖ-İsrail Anlaşması, işte bu gelişmeler temelinde ve böyle bir bağ içinde ortaya çıkıyor. Bu gelişme, Sovyetler Birliği'nin dağılması olayı ile çok yakından ilişkili oluyor. ABD ile Sovyetler Birliği arasındaki bloklaşma ortamında çözülemeyen ve tıkanan bir sorun, şimdi böyle bir çözüme kavuşturuluyor. Tabii çözüm ABD hakimiyetinde oluyor ve onun hakimiyetini daha da güçlendirecek bir sonucun ortaya çıkmasına çalışılıyor. Çözüm bir ABD çözümü oluyor ve taraflar güvenceyi ABD'de buluyor. ABD, onlarca yıllık böyle önemli bir çatışmayı çözüme ulaştırmakla önemli bir prestij kazanıyor. Yine Ortadoğu'da önemli bir etkinlik gelişmesi sağlayarak, kendi "yeni dünya düzeni"ni ilerletmede önemli bir hamle yapmış oluyor

Kuşkusuz böyle kapsamlı ve tıkanmış bir sorunun çözümü yolunda ilerlenilmesi ciddi bir gelişmedir. Ancak böyle bir çözümün içeriği ve uygulanabilirliği de önemlidir. Mevcut FKÖ-İsrail Anlaşması üzerine değişik yorumlar yapılsa da, bunun sınırlı bir özerklik anlaşması olduğu anlaşılıyor. FKÖ ile İsrail karşılıklı olarak birbirlerini tanıyorlar ve Gazze Şeridi ile Eriha gibi Filistin'in iki bölgesine bölgesel özerklik verilmesi öngörülüyor. FKÖ, bunun bir başlangıç olduğunu ve İsrail'in 1967'de işgal etmiş olduğu topraklar üzerinde bir Filistin devletinin kurulmasıyla sonuçlanacağını söylüyor. İsrail, verilen özerklik çerçevesini öne tutuyor; İsrail içinde değişik görüşler ortaya çıkıyor ve bazıları bir Ürdün-Filistin konfederasyonundan söz ediyorlar. ABD de bir Ürdün-Filstin konfederasyonundan yana olduğunu , ayrı bir Filistin devletinin kurulmasına ise karşı olduğunu açıklamış bulunuyor. Bir Ürdün-Filistin-İsrail konfederasyonundan bile söz ediliyor. Yine yakında İsrail'in Ürdün, Suriye ve Lübnan ile de anlaşmaya varacağı söyleniyor. Bazı Filistinli örgüt ve çevreler ise, mevcut anlaşmaya şiddetle karşı çıkıyorlar ve bunun bir **ihanet** olduğunu söylüyorlar.

Peki bu anlaşma ve genelde Arap-İsrail barışı ne kadar gelişebilir? En başta, bu sorunun çok tarihi, kapsamlı ve karmaşık bir sorun olduğunu, bu nedenle öyle hızlı ve pürüzsüz gelişmenin çok zor olacağını, hatta bunun imkansız olduğunu belirtmek gerekiyor. Daha şimdiden çok sayıda Filistin örgütü buna karşı çıkıyor ve bu temelde yoğun mücadele yaşanıyor. Bu örgütler, mevcut anlaşmaya ve anlaşmanın taraflarına karşı savaşı geliştireceklerini ilan ediyorlar. Az veya çok böyle bir gelişmenin olacağı kesin görünüyor. Irak yönetimi bu anlaşmaya karşı çıkıyor, fakat bu dönemde fazla bir etkide bulunma imkanı yok. İran yönetimi mevcut anlaşmaya ve Arapların böyle ödüncü tutumuna şiddetle karşı çıkıyor ve mücadele edeceğini açıklıyor. İran yönetimi, İsrail ile Filistinliler arasında vardığı anlaşmanın içeriğinden çok, o bölgede böyle bir anlaşmanın sağlanması sonrasında ABD baskısının kendi üzerinde yoğunlaşacağını hissediyor ve bu nedenle karşı çıkıyor. Bunun sonucunda İran'ın kendi etkisi altındaki İslami hareketleri mücadeleye yönelteceği, onlara destek vererek bu yönlü çaba harcayacağı ve ABD ile mücadelesini orada yürütmek, ABD baskılarını orada karşılamak isteyeceği anlaşılıyor. ABD, böyle önemli bir sorunu kendi inisiyatifinde çözerse ve İsrail ile Arapların ortak desteğini alırsa bölgede çok etkili hale geleceğini ve bu temelde kendi dünya nizamını hızla ilerletme imkanı bulacağını görüyor. Bu sorunu şu veya bu oranda çözüp güç kazanarak, mevcut Irak ve İran yönetimleriyle daha etkin mücadele edebilir hale gelmeyi hesaplıyor. Bu anlamda çok önem veriyor ve Sovyetler'in dağılmasından sonraki tek hakim olma durumunu çözüm için etkin olarak kullanıyor. İsrail, Filistinliler arasındaki farklı görüşler ve çatışma durumlarından da yararlanarak sınırlı bir özerklik temelinde bu sorundan ve yarattığı engellerden kurtulmak istiyor. FKÖ ise çaresizdir; bu durumu bilerek, özerklik de olsa işin ucundan tutmayı ve mümkün olduğunca ilerletmeyi hesaplıyor. Libya anlaşmaya karşı görünüyor, ancak onun etkisinin daha çok Suriye'ye ve kendi sorunlarının çözümüne bağlı olduğu anlaşılıyor. Hemen herkesin kabul ettiği gibi, mevcut FKÖ-İsrail Anlaşması'nın ilerlemesi ve genel bir barışa ulaşılması esas olarak Suriye'nin tutumuna bağlı görünüyor. Şöyle de söylenebilir: Suriye isterse mevcut anlaşma durumu gelişecek, karşı çıkarsa bu durum bozulacak ve çatışma durumu gelişecektir. Ne kadar istekli olursa olsun, bu alandaki çatışmalarda İran belirleyici etkiye sahip olamaz. Muhalif Filistinli örgütlerin ve İslami hareketin mevcut anlaşmayı bozacak ölçüde bir mücadele yaratabilmesi Suriye'nin desteğine bağlıdır. Suriye ister ve bunları desteklerse, o zaman yeni bir savaş durumu gelişir. Suriye desteklemezse, İran ve benzeri güçlerin desteği sınırlı bir çatışma düzeyinde kalır. Mevcut durumuyla Suriye'nin de İsrail ile anlaşmaya eğilimli olduğu hissediliyor. Fakat bunun gerçekleşmesi iki şeye bağlı: Birincisi, Suriye ile anlaşma, FKÖ'de olduğu gibi aşırı ödünle mümkün olmaz, böyle ödünü içermeyen bir anlaşmanın esas alınması gerekiyor; ikincisi ise, Suriye'nin Lübnan ile özel ilişkilerine dokunulmaması gerekiyor. Bunları güvencede görürse Suriye de anlaşmaya varabilir; yoksa anlaşma karşıtı tutumları kışkırtır ve geliştirir.

Sonuç kısaca şöyle özetlenebilir: Birincisi, anlaşma ve barışın gelişmesi kolay olmayacaktır. İkincisi, biraz çözüm, biraz yeni çatışmalar durumu ortaya çıkacaktır. Üçüncüsü, bunların düzeyini Suriye'nin tutumu belirleyecektir. Dördüncüsü, bu temelde ABD-İran mücadelesi daha da yoğunlaşacaktır.

FKÖ-İsrail Anlaşması ve genelde Arap-İsrail barışı durumunun TC üzerinde olumsuz etki yapacağını rahatlıkla söylemek mümkündür. Bu bölgedeki çatışma durumu, ABD ve Avrupa nezdinde TC'yi öne çıkartıyor ve bu nedenle de TC bu güçlerden destek alıyordu. Şimdi TC'nin bu rolü ve dolayısıyla buradan gelen desteği bitmiş oluyor. Yine TC devleti, ABD ile işbirliğine sahip Müslüman bir güç olarak, hem FKÖ ve Araplar ve hem de İsrail açısından önem taşıyordu. ABD ve NATO ile ilişkileri FKÖ için, Müslüman olması da İsrail için önemliydi. Birbirleriyle çatışma içinde bu iki güç de TC ile ilişki içinde olmaya büyük önem veriyordu. TC de bu özelliklerini pazarlayarak bu iki güçle de ilişkilerini geliştiriyor, onları kendisine bağlıyor ve önemli ölçüde desteklerini alıyordu. Böyle bir anlaşma ve barışın gelişme durumu bu desteği de TC'nin elinden alacak. Artık ne İsrail'in Müslüman bir müttefiğe ne FKÖ ve Arapların ABD işbirlikçisi bir müttefiğe ihtiyacı olacak. TC'nin kaybı sadece bunlar da değil, ayrıca bu gelişmeler temelinde Kürdistan sorununun daha da öne çıkması TC açısından en büyük handikapı oluşturacak.

FKÖ-İsrail Anlaşması ve genelde barış durumunun Kürdistan üzerinde çok önemli etkisinin olacağı açık. Filistin sorununun çözümü yolunda ilerlenmesi Kürdistan sorununun çözümünü de gündeme getirecektir. Kuşkusuz Filistinliler açısından bu kadar ödünlü çözüm olayı Kürdistan sorunu üzerinde olumsuz etkide bulunacak ve bu da mevcut dünya arenasında hareket ederken çok dikkatli olunması gerektiğini ortaya koyacaktır. Bununla birlikte, TC'nin "terörist örgüt", "teröristle görüşülmez" gibi sözlerinin ne kadar geçersiz olduğunu gösteriyor bu gelişme. Daha da önemlisi, ne biçimde olursa olsun Filistin sorununun çözümü Kürdistan'ı en öne çıkarıyor. ABD'nin İran ve Irak ile çatışması bunu daha yakıcı ve güncel kılıyor.

PKK-TC Savaşı ve PKK'nin sürekli gelişim sağlaması ise, herkes açısından bu sorunu en ciddi ve büyük bir sorun haline getiriyor. PKK, geçmişte Arap-İsrail çatışması durumunu değerlendirmeyi ve Kürdistan devrimini bu çatışmadan yararlandırmayı en iyi ve usta bir biçimde başarmış bir güçtür. Eğer bu alanda çatışma durumu yeniden gelişirse, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bundan yararlandırmak ve bu durumdan güç almak zor olmayacaktır. Yok eğer barış durumu gelişirse, o zaman da Kürdistan sorunu öne çıkacak ve sorunu çözmek ve devrimi geliştirmek açısından bu ortam elverişli özellikler sunacaktır; yani Kürdisan ulusal kurtuluş mücadelesi bu barış ortamından da yararlanmayı bilecektir.

Kürdistan üzerinde yoğunlaşan mücadele ve devrimci gelişme olanakları

"ABD'nin, Kürdistan'da bazı hesapları var. Zaten Güney'de bu hesapların nasıl bir zemine oturtulmak istendiği belli oluyor. ABD şunu çok iyi biliyor ki, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi er geç başarıya ulaşacaktır. Dolayısıyla Kürdistan'a klasik sömürgeler gibi yaklaşmanın gereği yoktur. Kaldı ki, ABD'nin politikasında, klasik sömürgecilikten çok, yeni-sömürgecilik geçerlidir. Kürdistan için de yeni-sömürgecilik çerçevesinde bir belirleme yapar. Çünkü klasik sömürgeciliği çıkarlarına uygun bulmuyor. Güney Kürdistan'da ABD'nin himayesinde yavaş yavaş ilerleyen bir Kürdistan oluşumu var. Bu modeli Kuzey'e de taşırmak isteyebilir. Böylece klasik sömürgecilerle çatışması da olabilir. Bu politika ABD'yi bugün Irak'la çeliştiriyor, yarın da Türkiye ile çeliştirebilir. Türkiye bu anlamda ABD'ye biraz kuşkuyla bakıyor. Kuşkuyla bakışı, bize karşı farklı davranmasında değil, Kürdistan'ın statüsüne ilişkindir. ABD, biraz daha kabul görmüş bir Kürdistan statüsü, biraz daha kendine bağlı bir Kürdistan statüsü istiyor. Türkiye, hiç istemiyor. Bu farkı görmek gerekir. Aynı şey, Batı için de geçerlidir. Belki Almanya biraz daha klasik sömürgeciliğe onay veriyor, 1. Dünya Savaşı'nda olduğu gibi 'Ermeniler nasıl katledildiyse, Kürtler de katledilsin' politikası, Almanya için fazla sakıncalı değildir. Göz yumar. Ama ABD, biraz daha bağlansın istiyor. Dünya çapında yeni nizamı geliştiriyor. Yeni nizamda, insan hakları adı altında kendisine daha fazla yer ayırma, prestij oluşturma çabasındadır. Bunu Bosna-Hersek'te deniyor, Kafkasya'da deniyor, Orta Asya'da deniyor, Somali'de deniyor... Kürdistan'da da deneyebilir. ABD'nin Van'da konsolosluk açma fikri, bu niyetinin bir ifadesidir. Yalnız, PKK konusunda ABD ile Türkiye uyum halindedir. Bunu açıkça yansıtıyorlar da... Zaten buna şaşırmıyoruz. "Öncelikle PKK terörü bitirilmeli" diyen ABD'dir. Çünkü PKK'nin yürüttüğü devrim, köklü bir anti-Amerikancılığı da temsil ediyor. Bu, ABD için tehlikeli." (Özgür Gündem, 29 Ağustos 1993, Avrupa baskısı)

Başkan APO'nun bu değerlendirmesi, Kürdistan üzerinde yoğunlaşan mücadeleyi çok özlü olarak veriyor. Filistin alanında meydana gelecek bazı çözüm olaylarıyla birlikte Kürdistan üzerindeki mücadelenin çok daha yoğunlaşacağını görmek için kahin olmak gerekmiyor.

TC, Kürdistan'a yönelik inkar ve imha politikasını olduğu gibi sürdürüyor. Bu politikada yaptığı köklü hiçbir değişiklik henüz yok. Bu konuda söylenen bazı laflar ve birtakım şeylere zaman zaman göz yummalar tamamen özel savaşın bir gereği olarak yapılıyor. TC, bu politikasını topyekün özel savaş ile yürütüyor ve bunun için bütün gücünü harcıyor. 12 Eylül'le birlikte ve daha sonra geliştirilen özel savaş rejiminden en küçük bir demokratik değişiklik yapmak istemiyor. Kesinlikle bu rejimi egemen kılmak ve buna karşı her türlü muhalefeti ezerek Türkiye ve Kürdistan toplumlarını böyle bir rejim altına sözsüz olarak almak istiyor. TC inkar ve imha politikasını İran, Irak ve Suriye'ye dayatıyor ve onların buna uymasını istiyor. Irak yönetimiyle açıktan fazla ilişki geliştiremiyor ama gizliden her şeyi hallediyor. Özellikle Ekim 1992 Güney Savaşı'ndan sonra İran ve Suriye yönetimleriyle Kürdistan konusunda sürekli ve düzenli toplantılar düzenliyor. İnkar ve imha politikasını bu biçimde bu güçlerle yürütmeye çalışıyor. Ancak NATO'nun bir parçası olan Türk ordusu, "tehditin Güney'den geldiğini" belirterek, İran, Irak ve Suriye'yi TC için en tehlikeli devletler olarak görüyor. Bir yandan bu kadar düşmanlık, bir yandan Kürdistan için en fazla ortaklık; TC politikaları işte bu denli çelişki arzediyor.

Buna tam karşıt olarak, Kürdistan için PKK'nin "Bağımsız, birleşik ve demokratik Kürdistan" programı ve bu temelde yürüttüğü ulusal kurtuluş savaşı var. Bu politika ve mücadele, Kürt-Türk, Fars ve Arap halkları arasında özgür ve eşit temellerde bir ilişki, birlik ve giderek bir Ortadoğu Topluluğu oluşturmayı öngörüyor. Bu politika, kendisini esas sömürgeci güce karşı, yani TC'ye karşı savaş olarak dayatıyor ve bu temelde Kürdistan sorununun çözümünü, devrimci-demokratik çözümünü zorluyor. Kuzey-Batı Kürdistan'da geniş bir ulusal halk cephesi ve gerilla hareketi haline gelmiş ve Kürdistan'ın diğer parçalarını da büyük ölçüde etkisi altına almış bulunuyor. Kürdistan'ın en temel, yaşayan ve gelişen gerçeği bu.

Kürdistan'a yönelik bu iki temel politika arasında kalan başka çeşitli yaklaşımlar da var. Örneğin, her parçada çeşitli Kürt örgütlerinin özerklikten federasyona kadar uzanan yaklaşımları var. Yine son dönemlerde giderek belirginlik kazanan bazı ara yaklaşımlar da emperyalist devletler tarafından da gösteriliyor. Yalnız, şimdiki duruma bakıp da emperyalist devletlerin politikalarının hep böyle olduğunu sanmamak gerekiyor. Unutmayalım ki, Kürdistan'ın mevcut statüsünü, yani statüsüzlüğünü ve tarihten silinmesini öngören Lozan Antlaşması'nın altında bu emperyalist devletlerin de imzası var. Kürdistan için öngörülen bu durumu bu devletler de onayladılar ve günümüze kadar da bunun sürmesine katkı sundular. Kemalistlerin ileri sürdükleri gibi, Lozan Antlaşması'nın bu yapısı, İsmet İnönü'nün müthiş dehası veya başarısı ile diğer devletlerin aldatılması sonucunda değil, tersine emperyalist politikaya tamamen uygun düşecek bir tarzda karşılıklı çıkar anlaşması sonucu, bilerek ve isteyerek ortaya çıkarıldı. Bu antlaşmaya biraz ABD muhalefet etti ve sonra o da imzaladı. Almanya ise yenik olduğu için imzalayamadı. Ancak Almanya, bugün Elazığ merkezli olarak süren Türk özel savaş örgütlenmesinin, Kürdistan üzerindeki Türk militarist egemeliğinin 19. yüzyıl ortasındaki planlayıcısıydı ve ondan sonra gelişen Ermeni ve Kürt kırımının tamamen destekleyicisi oldu. Bu devletler NATO sistemi içinde TC'-

Eğer Rusya'daki Ekim Devrimi olmasaydı, bu yenilginin sonuçları çok daha ağır olacaktı; o koşullarda kesinlikle TC olmayacaktı ve muhtemelen Türk toplumunun varlığı bile tehlikeye girebilecekti. Çünkü, Ekim Devrimi'nden önce Çarlık orduları Sivas'a kadar gelmişti ve İstanbul'a ilerlemeleri de zor değildi; yani daha önce Osmanlılar doğuda yenilmiş ve Sivas'a kadar olan toprakları kaybetmişlerdi. Rus ordularını buradan çeken ve Osmanlı ordularının yeniden hakim olmasına yol açan, dolaysıyla kemalist hareketin ve TC'nin oluşmasına imkan veren tamamen Ekim Devrimi oldu

FKÖ-İsrail Anlaşması ve genelde Arap-İsrail barışı durumunun TC üzerinde olumsuz etki yapacağını rahatlıkla söylemek mümkündür. Bu bölgedeki çatışma durumu, ABD ve Avrupa nezdinde TC'yi öne çıkartıyor ve bu nedenle de TC bu güçlerden destek alıyordu. Şimdi TC'nin bu rolü ve dolayısıyla buradan gelen desteği bitmiş oluyor

nin uygulamalarının aktif destekleyicisi ve ortağı oldular. TC'nin PKK'ye karşı yürüttüğü savaşın da, politik ve maddi olarak karşılayıcılığını yaptılar ve PKK'yi ezmesi için TC'ye ellerinden gelen desteği sundular. Ne zamanki bu biçimde TC'nin PKK'yi ezemeyeceği gerçeğini anladılar, ne zamanki bu yöntemin PKK'nin daha daha da gelişmesiyle sonuçlandığını ve PKK'nin kendi çıkar düzenlerini tehdit eden ciddi bir güç haline geldiğini, böyle devam ettirilirse PKK'nin ulusal kurtuluşu zafere götüreceğini gördüler, işte o zaman TC politikasına muhalefet etmeye ve özünde PKK'yi etkisiz kılmayı içeren yeni politikalar oluşturmaya yöneldiler. ABD, bu gelişmeler sonucunda her parçada Kürt federasyonlarının oluşturulmasından ve giderek kendine bağlı yeni-sömürge bir Kürt devletinin yaratılmasından söz eder, buna yönelik bir politik yaklaşım gösterir oldu. Çünkü, başka türlü Kürdistan'ı egemenliği altında tutamayacağını ve PKK önderliğindeki devrimin tüm Kürdistan'ı hızla egemenliği altından çıkartacağını gördü. Almanya, Kürtlerin kültürel haklarının tanınmasından, bu temelde yeni bir yaklaşım geliştirilmesinden söz etmeye başladı. Hatta Almanya, PKK'nin böyle gelişmesine yol açanın TC politikası olduğunu, PKK'yi ezme konusunda TC'nin kendilerine verdiği sözü yerine getiremediğini ve başlarına PKK'yi bela ettiğini açıkça söyledi ve kendi yaklaşmını PKK'yi etkisiz kılacak en doğru yaklaşım olarak ileri sürdü. Böyle de olsa, emperyalist devletlerin Kürdistan'a yönelik yeni politik yaklaşımının ve etkinlik mücadelesinin geliştiği, bunların da TC'nin politkasıyla çelişki oluşturduğu kesindir.

Görüldüğü gibi, Kürdistan'a yönelik farklı politik yaklaşımlar ve yoğun bir egemenlik mücadelesi vardır. En tehlikelisi olan TC'nin inkar ve imha politikası, artık en yakın müttefikleri olan emperyalist devletler tarafından tam olarak onay ve destek görmemektedir; yaklaşımları arasında farklılık vardır ve bu giderek daha da büyümektedir. Yine TC'nin bu yaklaşımı İran, Irak ve Suriye tarafından benimsense bile, başka yönlerden TC'nin bu devletlerle çok ciddi çelişkileri vardır ve bu çelişkiler aralarında güvenli ilişki ve ittifak oluşturulmasını engellemektedir. TC'nin Kürdistan'daki dayanakları da iyice zayıflatılmıştır; birtakım ajan-ihbarcı güruhu ile Kürt hakim sınıfının bir kısmı kalmıştır. Bütün bunlar, önümüzdeki dönemde TC'nin politik yaklaşımlarının aşılacağı, TC'nin mevcut inkar ve imha politikasını daha uzun süre götürmekte ciddi engel ve zorluklarla karşılaşacağı anlamına gelmektedir. TC'nin bu gerçeğini ortaya çıkaran ve gerileten güç olması nedeniyle PKK, eğer bu dönemde de usta davranırsa, bu durumdan en çok yararlanan ve önderlik ettiği devrimi güçlendirerek çıkan güç olabilir.

Kürdistan üzerinde yoğunlaşan politik çelişki ve mücadele ortamı, devrimci politik mücadelenin geliştirilmesi için elverişli ortam demektir. TC ile emperyalist devletler arasındaki politik yaklaşım farkı ve bunun olası büyümesi, TC-İran, TC-Irak, TC-Suriye arasındaki çelişkiler, ABD-Irak ve ABD-İran mücadelesi, yine ABD-Almanya çelişkisi ve mücadelesi, bunların Kürdistan'a yansımaları arasındaki çelişkiler, Filistin alanındaki gelişmelerin yansıması, TC üzerinde Alman etkisinin zayıflatılması durumunda gelişebilecek muhtemel bir TC-Almanya çelişkisi veya tersi olarak gelişebilecek TC-ABD çelişkisi; bunların hepsi ve benzerleri, Kürdistan devrimci mücadelesini geliştirmede yararlanılabilecek çelişkiler olmaktadır. Görüldüğü gibi çelişkiler oldukça yoğundur ve bu da PKK için elverişli bir devrimci manevra ortamı demektir. Aynı zamanda dış politika çerçevesinde devrimci mücadele olanaklarının daha da geliştiğini göstermektedir. TC'nin Balkanlar, Kafkasya ve Orta Asya politikalarında yaşadığı fiyasko ve Filistin alanındaki dışlanmışlığı, Kürdistan sorunu çerçevesinde de en yakın ortakları olan sömürgeci ve emperyalist devletlerle arasında gelişen çelişkilerle birleşince, ortaya TC için politik tükeniş, PKK önderliğindeki devrim içinse geniş politik hareket alanı ve gelişme olanağı çıkmaktadır.

Kuşkusuz her şeyin temeli iç durum ve özgüçtür ve PKK'nin esas aldığı da budur. PKK bu konuda sağlam ve güçlü bir gelişme yaratmıştır ve dış politik çerçevenin açılması da zaten bu temelde olmaktadır. PKK, Kürdistan'da yarattığı devrimci gelişmeye dayanarak, hem Kürdistan üzerinde ve çevresinde oluşan çelişkilerden mücadeleyi daha güçlü yararlandırabilir ve hem de Ortadoğu'nun halk güçleriyle özgür ve eşit temeldeki ilişkilerini daha da geliştirebilir. Bunun olanakları şimdi her zamankinden daha fazladır. Türkiye, İran, Irak ve Suriye başta olmak üzere bölgenin diğer alanlarındaki devrimci-demokratik güçlerle ilişki ve dayanışmanın geliştirilmesinin, yine Rum ve Ermenilerin yurtseverdemokrat güçleriyle ilişki içinde olunmasının zemini her zamankinden daha fazla şimdi elverişlidir. Ayrıca Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi uluslararası ortama iyi yansımıştır. Dünyanın hemen her alanındaki sosyalist ve demokratik güçlerin ilişki ve dayanışmasına sahiptir. Soykırıma karşı bir kimlik savaşımından yola çıkması nedeniyle çeşitli burjuva çevrelerin bile ilgisini çekmekte, Kürdistan'da güçlendiği oranda uluslararası politik güçler nezdinde ilişki bulabilmektedir. Bunlar hep yeni açılan gelişmelerdir ve daha da gelişmeye açıktır. Bunlar gösteriyor ki, TC'nin dış politikaları iflas eder ve en yakın müttefikleriyle çelişkiye düşerken, PKK'nin dış politika çerçevesi genişlemekte ve olanakları daha da artmaktadır. PKK, yürüttüğü devrimci savaşa ve mücadeleye dayanarak bu politik çerçeveyi hareketlendirebilir ve bu temelde ulusal kurtuluşa çözüm arayabilir, ulusal sorunun çözümünü geliştirerek güçlendikçe manevra alanını genişletip bu temelde devrimin sosyal içeriğini, sosyalist karakterini derinleştirebilir. Böyle bir devrimci gelişme, inkar ve imhaya dayalı sömürgeciliği yenilgiye uğratırken, başta ABD olmak üzere emperyalistlerin yeni-sömürgeci yaklaşımlarını da boşa çıkarıp, onları da başarısız kılar.

Bu noktada, farklı yandan gelip birbirini tamamlayan iki şeyden söz edelim: Biz emperyalist ve sömürgeci devletler arasındaki çelişkilerden söz edip bunların yaklaşımları arasına bazı farklar koyunca, Türkiye'deki bazı sol çevreler, bunu, "PKK'nin emperyalist çözüme yatması, emperyalizmle ilişkiye geçmesi" olarak yorumluyor ve kendi akıllarınca "milliyetçilik, büyük devletlerin oyuncaklığı" gibi teoriler geliştiriyorlar. Çok açık söyleyelim, bu yaklaşımlar tamamen bilinçli çarpıtma oluyor ve Kürdistan üzerindeki Türk sömürgeci egemenliğinden kaynaklanıyor; yani bu egemenliğin, sol ve sosyalizm adına savunulması oluyor. Halbuki her devrim hareketi, düşmanları arasındaki ilişki ve çelişkileri, onlardan yararlanma durumunu dikkatle hesap etmek ve usta politik taktiklerle bu yararlanmayı gerçekleştirmek zorundadır. Devrimin zafere götürülmesinin temel koşullarından biri budur. Bir Ekim Devrimi'ni inceleyelim, bir Çin Devrimi'ni inceleyelim, karşıtları arasındaki çelişkilere ne denli önem verdiklerini, onları nasıl sürekli yakından izlediklerini, bu konuda nasıl politik taktikler geliştirdiklerini ve devrimin başarısını bir de bu alandan hazırladıklarını görürüz. İyi biliyoruz ki, emperyalistler arasında savaş düzeyinde bir çelişki ve çatışma olmasaydı Ekim Devrimi çok zor olurdu, hatta olmazdı. Gerçek bu olmasına rağmen, bu konuda PKK'ye yönelik Türkiye'den yükselen avazları, şimdilik kendinden başka kimseye karşı sorumluluk taşımayan sorumsuz aydın yaklaşımı olarak görelim.

Bir de işbirlikçi-uşak bazı Kürt çevrelerinin yaklaşımları var. Bunlara göre, bir Kürt devletinin kurulması önündeki en büyük engel PKK, PKK'nin sosyalistliğidir! Eğer PKK olmazsa emperyalistler ve özellikle ABD hemen bir Kürt devleti kuracak. Bunun zavallı bir yaklaşım olduğundan, hatta PKK'ye karşı yürütülen özel savaşın bir uzantısı olma özelliği taşıdığından kuşku yok. Şunları söyleyelim: Yeminli bir PKK düşmanı ve TC ajanı olmayan herkes itiraf ve kabul eder ki, özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'daki mevcut gelişmeler tamamen PKK tarafından yaratılmıştır. PKK'yi de PKK yapan, başkalarından ayıran ve Kürdistan için bir savaş gücünü ortaya çıkaran tamamen ve yalnızca sosyalizmdir, PKK'nin sosyalizm anlayışıdır. Durum böyleyken, bir Kürdün, hem de milliyetçilik adına PKK için bunları söyleyebilmesi gerçekten tuhaftır. Özellikle Güney Kürdistan'daki duruma ve ABD'den esen rüzgarlara bakarak bunları söyleyebiliyorlar. Peki bu devletlerin her biri birkaç yüzyıllık devlet, şimdiye kadar neden Kürt devleti kurmadılar? Yoksa onbeş yıllık PKK mi engelledi? Bırakalım devlet kurmayı, TC'nin Kürt halkına yönelik yaptığı bütün uygulamaların ortağı değil mi bu güçler? Lozan'da onların imzası yok mu? PKK ulusal kurtuluş savaşını dayatana kadar, TC'nin yaptıklarına karşı hiç ses çıkarttılar mı? TC'nin elindeki bütün ölüm kusan araçlar onlara ait değil mi? Kürtlerin ve Kürdistan'ın yeminli düşmanı olmayan herkes şunu iyi bilir ki, emperyalist devletler, tamamen PKK'nin ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirmesi karşısında ve bu mücadelenin tam bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratmasını engellemek için bazı "Kürt politikaları" geliştiriyorlar, Kürtlerin haklarından söz ediyorlar. Eğer PKK bugün yok olsa ve imha-inkar politikası ile TC bastırsa, o zaman bu devletlerin hepsi TC'nin yaptığının bir numaralı destekçisi olur, Kürdü ve Kürdistan'ı hemen unutur. Demek ki, eğer Kürdistan ulusal sorununda bir çözüm ve Kürt halkının özgür yaşaması mümkün olacaksa, bu PKK'nin yürüttüğü ve dayattığı mücadele temelinde ve PKK ile olacaktır. Ne kadar ayrı örgüt olursa olsun bütün Kürtlere düşen, düşmanlar karşısında bu gerçeğe sahip çıkmak ve bu temelde ulusal kurtuluşa hizmet etmek olmalıdır. Kaldı ki bunun gereklerini PKK etkin bir tarzda yerine getirmekte ve ulusal kurtuluş mücadelesini başarıyla geliştirmeye devam etmektedir.

Sonuç olarak şöyle bir özetleme yapabiliriz: Kürtlere karşı topyekün özel savaş ile Orta Asya'ya yönelik Turancılık hayalleri beslemek, birbirlerine bağlı ve ortak bir politika olmaktadır. Ve bu, Türk milliyetçiliğinin baştan beri esas aldığı temel politik yaklaşımdır. Bu konuda Enver Paşa ile M. Kemal arasında aslında hiçbir fark yoktur. Kemalizm, güçsüz ve çaresiz düştüğü için bilinen çeçeveyi esas almıştır ve bu tamamen pratik bir tutumdur. Yoksa ruhu, özü bir ve aynıdır. Nitekim koşullar biraz değişince hemen Turancılık hayalleri öne çıkmış, en temel ve sadık kemalistler bu Turancılık hayalinin bayraktarları olmuşlardır. "Acaba bu ortamdan yararlanamaz mıyız, acaba bu ortam 200 milyonluk Türk birliğini yaratmak için elverişli midir, olanaklar ortaya mı çıktı" demişlerdir. Yani doğuşundan beri Türk milliyetçiliği bir tek çizgi izlemektedir ve bu ırkçışoven bir milliyetçiliktir. Hatta bir imparatorluk yapısı içinde şekillendiği için sömürgeci, yayılmacı, yani emperyalist bir nitelik taşımaktadır. Eğer bunları yapamıyorsa, maddi gücünün zayıflığı nedeniyledir. Sovyetler Birliği'nin dağılması ortamı, bu milliyetçiliğin nasıl böyle bir öz taşıdığını "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne" sloganı ile ortaya koymuştur. Kürdistan'daki özel savaş ile Turancılık hayalinin ortak politikanın değişik alanlarda uygulanma biçiminde olması, bu politikaların sonuçlarını da ortak kılmaktadır. Turancılığı iflas ettiren, "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne" politikasının fiyaskoyla sonuçlanmasına yol açan, Kürdistan'daki özel savaşın yenilgiye uğraması, iflas etmesidir. Kürdistan'da yenilgiye uğrayan özel savaş, Balkanlar ve Orta Asya'da da yenilgiye uğramıştır. Yani belirleyici olan Kürdistan'daki durumdur.

Buradan ortaya şu çıkıyor: Hangi sınıf yönetiminde olursa olsun Türkler, Kürtlere karşı savaştıkça, değil güçlenmek ve büyük bir güç olmak tersine kendilerini tüketirler. Kürtlerin "kökünü kazımak"tan söz edenler, eğer bu kök kazıma işinde ısrarlı olurlarsa, açıkça ortaya çıkıyor ki, sonuçta kendi köklerini kazınmış olarak bulurlar, yani kendilerini yok ederler. O halde, var olmaları ve gelişmeleri, Kürtlerin desteğini almaya bağlıdır. Bu da Türkiye'de demokratik dönüşüm ve Kürdistan'ın özgürlüğü demektir.

Kürdistan'da sömürgeci özel savaş, inkar ve imha politikası ile, Türkiye'de faşist-askeri diktatörlük, emperyalizme uşaklık ve Turancılık politikaları birbirine bağlı, birbirine denk ve birbirinin uzantısı olmaktadır. Bu politikaları birbirinden koparmak mümkün değildir. Kim ki bunları birbirinden kopartıyor ve birini savunurken diğerine karşı olduğunu söylüyorsa, gerçekte o bir sahtekardan başka bir şey değildir. Bunlara karşıt olarak, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etmesi, yani bağımsız ve özgür olması ile, Türkiye'de gerçek demokrasi ve özgürlük, emperyalizme karşı bağımsızlık ve şoven milliyetçiliğe karşı çıkan gerçek yurtseverlik politikaları da birbirine bağlıdır. Ve bunlar, diğerlerinin karşıtı olmaktadır. Bunlar da birbirinden koparılamayacak ölçüde birbirlerine bağlıdırlar. Kim ki bunlardan birini savunuyor da bir diğerini savunmuyorsa, aslında o bir sahtekar ve şarlatandır. Ne yazık ki, Türkiye'de böyle şarlatanlar hiç de az değildir. Kürt halkının özgür ve bağımsız bir yaşama kavuşması mücadelesini veren PKK, aynı zamanda Türkiye'ye de gerçek demokrasi ve özgürlüğü ve emperyalizmden bağımsızlığı dayatmakta ve bu politik çizgiyi temsil etmektedir. Bu politik çizgiye zafer kazandırmak için de elinden gelen her şeyi yapacaktır. □

Abdullah ÖCALAN yoldaşın tüm partililere talimatı:

DÖNEM ÖZGÜRLEŞME VE İKTİDARLAŞMA DÖNEMİDİR

Baştarafı 1. sayfada

sı ve bir çıkış gereğinin duyulamaması ve gerekse de buna cevap teşkil eden partinin tarihçesinin oluşum tarzının yeterince kavranamaması, aslında komuta ve savaşçı yapımızın gerillalaşmamasındaki temel nedenleri oluşturuyor. Partimiz de herhangi bir oluşum tarzıyla oluşmuyor. Yine onun silahlı direnmesi, herhangi bir silahlı direnmeye benzemiyor. Kendine has, oldukça hem anlamlı, hem de önemli bir çıkış-gelişim tarzı var. Bunun zamanında kavranamayışı, görmek istediğimiz, başarmak istediğimiz gelişmeleri ortaya çıkarmadığı gibi hak edilmeyen, beklenmeyen bütün kayıpların da nedenidir.

Şimdi her zamankinden daha iyi anlaşılıyor ki bizim tarzımız, doğru bir tarzdı veya bir ulusu var etmenin, insan olmanın yegane biçimiydi. Dünyaca da kabul görülen gelişmenin bu olduğu anlaşılmıştır. Şimdi, halen mevcut yapımızın bunu tam anlayamaması ve birçok gerici ve geleneksel toplum özelliklerini konuşturması tehlikenin temel dayanağıdır. Bu şundan ileri geliyor: "Parti ne de olsa bir direnme imkanı yaratmış, ne de olsa ayakta kalmanın güvencelerini oluşturmuş!" Çok kahredici işkenceler pahasına, çok kahredici bir direnmeyle ve en önemlisi de en büyük bir yoğunlaşmayla bizzat bu gelişmeyi buraya getirdik. Çok az kişi bunun böyle olduğunu biliyor. Bilenler bile fazla yoğunlaşamıyor. Büyük bir kısmı ise, bu işe düğüne gider gibi gitme, işin sadece coşku tarafından, yani işte insanı onore edecek tarafından yaklaşma gibi gafilce bir tarzı yaşıyor.

Biraz daha somutlaştırırsak, gerçek oluşum tarzımızla, yeni katılım tarzı veya komutanlaşma tarzı arasında bir çelişki var. Biz başından beri, bu çelişkiyi izah etmeye çalışıyoruz. Birçok öğenin, artık kendini değil, bizim oluşum tarzımızı esas alması gerektiğini söylüyoruz. Biz bir ruh yarattık; bir yaklaşım tarzı yarattık; bir devrimci kin-öfke tarzını, onun örgütlemesini, onun şiddete dönüştürülmesini yarattık. Ve bu, tarihin hiçbir dönemiyle, hiçbir hareketiyle kıyaslanamayacak bir tarzdır. Şunu da gördük son yıllarda: Düşürülmüş insanın pratiğini, onun düzen adına adeta bir başbelası olma durumunu yaşadık. Oradan geliyorsunuz! Ve bu, dediğim gibi, bir kilitlenme, bir tutuculuk yaratıyor. Aşılmasının parti lehinde olması gereği kaçınılmazdır. Şimdi bir yandan gelişmeye yol açan, önemli kazanımları beraberinde getiren parti tarzı ve onun silahlı savaşıma yansıtılışı, diğer yandan da parti dışı tarz, keyfilik, kendini konuşturma ve en tehlikelisi de partinin 20 yılı aşan muazzam birikimlerine çok ucuzca yaklaşma, tepeden konma veya bu tarzda bir katılımın ne anlama gelebileceğini idrak edememe: Dolayısıyla ne kendisini, ne de partinin birikimlerini tam değerlendirebilenler. Bu çelişkinin çözümlenememesi, bizim savaşı tırmandırmamızı, ordulaşmayı gerçekten en az devlete yaraşır bir duruma getirmemizi önlüyor. Nereden bakılırsa bakılsın partimizin çizgisi ve meşru savaşı aslında kazanmıştır. Bunun kesinleşmesi, düşmanın aldığı tedbirlerden filan engellenmiyor. Aslında biz kendimiz, sonuna kadar fethetmeyi düşünmüyoruz. Yoksa bu zor değil.

İşte hemen her alanda yaşandığı gibi, bir gelişme oldu ve bu birçok kişiye göre tatminkardır. Üzerinde rahatlıkla yatılabilecek bir gelişmedir. Halen bazıları, "demokratik toplummuş, sosyalizmmiş, bunları kafaya takmaya gerek yok" deyip, gelişmelerle oyalanıyor veya onu kullanıyorlar. Şimdi, nereden bakılırsa bakılsın, bu tip tutumların, bilerek ya da bilmeyerek sergilenen davranışların kabul edilmesi mümkün değil. Mevcut aşamaya bakalım. Düşman neyi dayatıyor? Bakın, aslında düşman kazanma imkanımızın olduğunu gördü. Gerek bahar, gerekse yaz atılımıyla düşmanın bütün o kurum kuruluşları; ister iktidarı, hükümeti, parlamentosu olsun, isterse askeri, siyasi tüm sosyal, anayasal kuruluşları olsun, gördüler ki bizim tarafımızdan kazanılıyor. Bu temelde, kendi aralarında hızla bir koordinasyona, düzenlenişe, kendi eski devlet işleyişini bile hızla -ki kanunları da gerekirse çiğneyerek- bir tarafa bırakmaya ve her şeyi özel savaşa göre ayarlamaya çalışıyorlar. Bir bayan başbakan getirdiler ve hiçbir kural, kaide tanımadan bir sürü kararname çıkardı. Görüldüğü gibi bu kararnamenin anayasaya aykırı olduğunu, bizzat anayasa mahkemesi ortaya çıkardı. Neden? Çünkü bu başbakanın son günlerde bize karşı, "biz bir adım daha ilerilerinde olacağız" adı altında kanun-manun dinlediği yoktur. Bir anlamda ne kadar sıkıştığını da ortaya koyuyor. Kanun, anayasa vb.'ni dinlemeyeceğini de ortaya çıkarıyor.

Bunun yanında, partilerdeki değişiklikler var. Daha taze bir kan vermek istiyorlar. Tabii ki bu da bize yönelik mücadelenin bir parçasıdır. Adeta yangından mal kaçırırcasına, hızla kısa bir süre içinde imhayla bazı sonuçlara ulaşmak istiyorlar. Bazı cinayetlere yöneldiler. Sıradan bir legal, demokratik bir gelişmeyi bile kabul edemiyorlar. Bu son "faili meçhul cinayetler", milletvekilinin öldürülmesi, DEP başkanının içeriye alınması, tabii ki siyasi amaçlıdır, hukuk dışıdır. Aynı zamanda sıkışmanın da bir göstergesidir.

Yine ordunun sürekli yöneldiği kitleler vardır. Aslında bu yönelim bilinçlidir ve tepeden planlanmıştır. Nereden bir darbe yiyorlarsa, onu orada halka ödettirmek istiyorlar. Sözde, ülke ellerinden gidiyor, kendileri de viraneye çevirecekler. Bunlar böyle bir yaklaşımın sonucudur. Yani bu, onların umut kestiklerini gösteriyor.

Parlamento biliyorsunuz, suskundur. Aslında parlamentolukla ilişkisi olmayan, varlığı-yokluğu belli olmayan yan bir kurum durumuna düşmüştür. Cumhurbaşkanlığı, özel savaşta Özal kadar bile etkin değildir. Kendi fonksiyonunu bile fazla ifade edemeyecek durumdadır.

Şu çıkıyor ortaya. Düşman hükümeti gelmiş geçmiş bütün cumhuriyet hükümetlerinden daha fazla özel savaşa göre ayarlanmış, bütünüyle onun hizmetine koşturulmuştur. Bir devlet kurumlaşmasıyla içiçedir. Bütün kurum-kuruluşlar kendilerini özel savaşa endekslemiş, ona göre ayarlamış bir durumdadırlar. Bu tartışılamaz bir doğrudur. O halde, devletin her zamankinden daha fazla özel savaşı geliştirmesi onun zayıfladığının, normal yöntemlerle kendini yönetemediğinin, kısaca devrimci bir durumun ağırlaşarak kendisini dayattığının işaretidir. Öte yandan halka dayatılan işkencelerin, faili meçhul cinayetlerin, yine gerillaya karşı alabildiğine her türlü askeri tekniğin ve bu arada her türlü silahın kullanılması devletin sıkıştığını gösteriyor.

Şu çok açık ki, bütün bunlar, devlet, ne kadar hızla sonuç almak istese de, bu geçen bahar ve yaz atılımlarında görüldüğü gibi başarılı olma şurda kalsın, gelişme hızımızı bile kesemedi. Bu nokta önemli, fakat bu böyledir diye de hiç kimse, "işte tam başardık, aslında işler iyi yoldadır" deyip kendi kendini aldatmasın. Dengeler oldukça zorlanmıştır. Çok iyi biliyorsunuz ki, bütün üst komuta yapısındaki arkadaşlarımızdan tutalım sıradan savaşçıya kadar, kişilikler zorlanıyor. En önemlisi de, ben kendi durumumdan bahsedeyim: Hiçbir dönemle kıyaslanmayacak bir yoğunlaşmayı ve işlere yüklenmeyi biz bu son aylarda yaşadık. Neden bu böyle oldu? Çünkü dönem çok ağır, mutlaka başarılması gereken görevler var. Geriye en ufacık bir adıma mahal vermemek, ilerlemeyi garanti altına almak için başka yapacağım davranış yoktur. Sonuna kadar yoğunlaşmak, sonuna kadar yüklenmek, çok yönlü doğruyu yakalayabilmek ve gerekeni yapmak... Bunun dışında önderlik yapmak mümkün değildir. Benim yaptığım, insan yeteneklerini bütün yönleriyle açığa çıkarmak, yani ilk önce savaşı kişilikte tırmandırışa geçirmektir.

Dikkat ederseniz geçen yılların kamp eğitiminin çok ilerisinde bir eğitim, yönlendirme gücünün çok üstünde bir yönlendirme gücü, hakim olmanın çok ötesinde bir hakimiyet yaşanmak zorunda kalındı. Doğruları çok daha keskin görme ve cevap teşkil etme bu dönemlerde yaşandı. Şimdi ben buna mecbur olduğuma göre sizler daha fazla mecbursunuz? Şu anda içinde bulunduğumuz gelişme, alan düşürmektir, halk iktidarıdır. Bunun için ne yapılması gerekiyorsa ona yüklenmektir. Şimdi düşman ülkeyi harabeye çeviriyorsa, halk üzerindeki işkenceyi dayanılmaz boyutlara tırmandırıyorsa, eylem hedeflerimizi gözden geçireceğiz. O açıdan ister ülke içinde, ister metropolde olsun düşman hedeflerine yönelme gereğini duyduk. Nedir bunlar? Düşman ekonomik olarak işlemez duruma getiriyorsa, biz de getirebiliriz. Bu nedenle özel sabotaj birimlerini kurma gereğini duyuyoruz. Bunlar en az riskli birimler oluyor. Nitekim özel savaşın finansmanında önemli rol oynayan zenginlerin marketleri, özel çarşıları, fabrikaları var. Belki biz bu ekonomik hedeflere yeni yeni yöneleceğiz. Aslında karşımızdaki düşman askeri cinayetleri daha fazla işleyeceğe benziyor. Bunun sonuçlarını gözden çıkaracağa benziyor, ama ekonomik çöküntünün altından kalkması biraz zordur. Bu açıdan ekonomik hedefler üzerinde ağırlıklı durmamız gerektiğini vurguladık. Yani en az kişiyle düşman büyük kayıplara uğratılabilir. Bunun yanında özel savaşa koşturulmuş birçok kurum-kuruluş var. Bunlar da rahat hedef teşkil edebilir.

Evet biraz misilleme yönündeki taktiklerimizi geliştireceğiz. Harabe edilmiş ülkeye karşılık harabe edilmiş bir metropol veya sömürgeci ülke; katliama tabi tutulan bir halka karşılık yavaş yavaş güçlerimizin yoğunlaşarak saldırıya geçeceği o tekelci merkezler, zengin piyasaları, para piyasaları, altın piyasaları, bunun yanında çok lüks mahalleler, lüks gezme-tozma yerleri, turistik yerler var. Önemli bir planlamayla sanırım bunların hepsini en az riskli bir biçimde tahrip etmek zor değil artık. Bunun yolu açılmış durumdadır. Yüklenilecegiz tabii. Geleceğin önemli bir plan çalışması bu temelde olacaktır. Halka dayatılan işkence durdurulabilir; misilleme yöntemiyle tahribatların, yakıp yıkmaların aynısını Türkiye'ye taşırabiliriz. Yani çıkışsız değiliz.

Tabii bütün bunlar şunu ortaya koyuyor: Mevcut gelişme ile yetinmeyeceğiz. Çünkü görevler artmıştır, olanaklar kadar, yönelim gereği de ortaya çıkmıştır. Şimdi bir de güçlenmenin yeterli olup olmadığı tartışılıyor. Şunu söyleyeyim: Savaşı geliştirmeye, güçlendirmeye, ordulaştırmaya yönelik "fazlasını kaldıramayız" demek çok dar bir yaklaşımdır. Bu anlayışın içinde yenilgi gizlidir, imha gizlidir. Ancak güçle ayakta kalabilirsiniz. Tekrar söyleyeyim: Eğer muazzam güçlenmeyi, ordulaşmayı göze kestirmezseniz, parti sizi kurtaramaz ve böylece kendi yanılgınız içinde eriyip gidersiniz. Bu açıdan ilk defa bu düzeyde hem araziye, hem de güce dayanarak, kurumlaşmayı üstten alta doğru yaymayı sağlayabilecek olanakları değerlendirmelisiniz. Küçük-burjuva hesaplar yapmamalısınız. Sadece yaşamınızın temel verileridir bunlar.

"Tarih şimdi bambaşka söylüyor: Yürürsen ulaşırsın, yönelirsen vurursun, tutarsan koparırsın..."

Bunlarla tatmin olamazsınız. Ben yine kendimden örnek vereyim: Şimdiye kadar mevcut düzeyi gelişme bile saymıyorum kendim için. Fakat görevlerin başarılmasına imkan verdiği için değerli buluyorum. Bu sefer diyorum daha iyi işleyebilirim, daha iyi çalıştırabilirim. Ancak bu pratik işe yarar diyorum. İyi savaştık, bilmem önemli kazanımlar sağladık biçiminde kendimizi aldatma durumu asla söz konusu değil. Hatta öfkeliyiz; neden bu kadar geciktik, neden yıllar değerlendirilmedi ve hatta neden bugün bu güçlerimizi kullanamıyoruz diye. Her gün sizlerle tartışıyoruz: Neden savaşı canalıcı yerlerden geliştiremiyorlar, neden biraz daha müthiş vurma biçimlerini bulamıyorlar.

Siz aceleci değilseniz ve hatta biraz rahatlığa kendinizi kaptırmışsanız, büyük bir yanılgı ve gaflet içinde olduğunuzu söylemeliyiz. Ben kendimi iyi ayarlayan bir insanım; nitekim hiçbir dönem bu kadar sabırsız, bu kadar mutlak yürüme gereği duymamıştım. Hatta hem kendime fazla güvenme veya mevcut pratiğe dayanma ve hem de irade kesinliğiyle hedefleri mutlak vurma gereği bu kadar açığa çıkmamıştı.

Tarih şimdi bambaşka söylüyor; yürürsen ulaşırsın, yönelirsen vurursun, tutarsan koparırsın biçiminde bir yaklaşımı imkan dahiline sokmuştur. Sizler daha yaşamasını bilmeyen çocuklar düzeyinde insanlarsınız. Yaşam nedir, nasıl zenginleştirilir; bunu bile fazla bildiğinizi sanmıyorum. Ülke nedir, ülkedeki insan kimdir, bunlarla ne yapılır vb. konulara fazla duyarlılığınızın olduğunu sanmıyorum. Aslında büyük yurtseverlik, büyük özgürlükseverlik, büyük örgütçülük bambaşka iş yaptırır. Bambaşka amaç, bambaşka çabaları gündeme sokar. Şimdi daha yeni katılmış ama birkaç eylemle kendini rahatlatan bir kişi varsa hiçbir şey anlamamıştır bu işlerden. Bütün savaşçılara söylüyorum; ben bile kendimi öyle fazla ahım-şahım bir savaşçı olarak görmüyorum. Kendimi yalnız bunun gereklerini hazırlamakla uğraşan, bazı imkan ve fırsatlar değerlendiren bir mücadeleci olarak görüyorum. Evet bana hakim olan duygu budur. Bütün düşünce gücümü, duyum gücümü, siyasi imkanlarımı değerlendirerek gelişmeleri tırmandırmaya çalışıyorum. Buna rağmen yaptıklarımızın pek o kadar taktir olunacak düzeyde olmadığını rahatlıkla belirtebilirim. Yani bizim öyle övünülecek, özellikle kendisinden geçirecek yüksek başarılarımız yok. Biz sadece tarihin kötü gidişatını durdurduk, sadece ölüm fermanını biraz –tam değil yani– yırttık. Ama tam zafer, tam kazanılmış bir yaşamdan bahsedemeyiz. Tekrar söyleyeyim: Gelişme düzeyine bu şekilde yaklaşmazsak tepe-taplak gitmemiz işten bile değildir.

Artık daha fazla sağduyulu olacaksınız. Bu konuda sorumluluk duyacaksınız. Öyle kendinizi kandırma gafletini yaşamak şurda kalsın, ilk defa şunu söyleyeceksiniz: Vuruşabilecek ve güçlü bir temelde ordulaşabilecek imkan yakaladık. Hedefleri seçebiliriz, ölçüp tartabiliriz. Fazla kaybetmeden sonuca gidebiliriz. "Ne mutlu bize" deyip yükleneceksiniz. Bunun dışında bir tarzın olabileceğine, köylü kurnazlığı ve küçük-burjuva hafifliğiyle bir yerlere varılacağına inanmak gibi bir durum yok. Yaşam bu temelde hepinize kapalı. Yoksa ağır bir ölüm tehdidi gelişebilir üzerimizde. Bunu da bir an bile unutmayın. Bu çıkıyor ortaya kısaca.

Mevcut gelişme durumu, hem siyasi ve hem de askeri olarak ardına kadar ilerlemeyi mümkün kılmaktadır. Fakat bu sağlanmış olmaktan da uzaktır. Olanak vardır, fırsat vardır. Değerlendirilmek ister. Ordulaşma fırsatıdır. Yükleneceksiniz. Eylem geliştirmektir. Yükleneceksiniz. Bir de bunu en az kayıpla yapacaksınız. Eskiden de yapılırdı, ama imha da vardı. Şimdi imha tehlikesi hepiniz için az çok ortadan kaldırılmıştır. Düşman bütün gücünü seferber etmesine rağmen gerillayı ülkeye yaymamız, ülke dışını sürekli devrede tutmamız, her türlü donanım ve tecrübeyi sağlamamız mümkün olmuştur. Bu durum, düşmanın tarihi imha etme sürecini boşa çıkarmıştır. Düşman direnme ve gelişme gerçeğimiz karşısında zavallı duruma düşürülmüştür. Şimdi bu böyledir diye, ne biz bu gerçeği görmezlikten gelebiliriz, ne de abartarak sanki her şeyi garantiye almışız gibi kendimizi uyutabiliriz. Tam tersine her şey tersine de çevrilebilir ve kimse de sizin imhanızı önleyemez. Dünyanın gözü önünde imha olmanız işten bile değildir. Şimdi ben, olduğum sahada bile sizden daha fazla kendimi bu halde görüyorum; her an ne olur ne olmaz endişesi içinde nefes alışverişimi sürdürüyorum. Nitekim boşuna da değildir. Eğer siz çok rahat sigara içiyorsanız, oh diye yaşıyorsanız, bu kendi kendinizi aldatmaktır. Burada normal uyku, rahat yaşama imkanı yok. En büyük yoğunlaşmayı nefes nefese yaşamayı şimdi sürdürüyoruz. Hiçbir dönem, bu kadar insan kendini yoğunlaştıramadı ve bir nokta haline getiremedi. Bu, ülke halkı için de gereklidir. Halk birliği, ulusal birlik başka nasıl gerçekleşir? Yine siyasi gelişme başka nasıl yoğunlaşır? Ancak böyle bir önderlikle yoğunlaşır. Bu sizin için de, gerilla için de böyledir. Nasıl gerilla olunur? Bu yoğunlaşmayı yaşarsanız olur. Nasıl komutan olunur? Böyle bir yoğunlaşmayı iliklerinize kadar yaşarsanız olur. Yaşamamışsanız kendi yaşam şansınızı kaybetmiş olursunuz. Ve o zaman da kimseyi suçlamaya hakkınız yok. Size değer veriyoruz. Aslında bir savaşçıya ne lazımsa o yapılmıştır. Bir komuta tarzına, gerçekten hiçbir yerde sunulmayacak destek sunulmuştur. Buna bizim mecbur olduğumuz, yapmak zorunda olduğumuz biçiminde yaklaşmayın.

Biz tarihle uğraşıyoruz, kişiliklerle değil. İnsanlık hanesinde yerimizin ne olduğunu bilerek yükleniyoruz. Şunun, bunun hatırı için değil; nitekim çizgi için diyorsak, her şey savaşın geliştirilmesi için diyorsak, bunun mutlak zorunlu nedenleri var. Başka neyimiz var! Bizi başka ne yaşatabilir? Saygı duyulacak neyimiz var? Size, insansınız diyecek kim var? Bizi insandan sayan kim var? Bütün bunlar yakıcı sorulardır. Ve bunların cevabını biz kendimize göre vermezsek ne olacak?

Evet bu durumlar veya bu yaşam, ölümden beter oluyor. Biz bunu bozmaya çalışıyoruz. Nitekim bütün bunları yıllar önce söyledik, halen de söylüyoruz. Maalesef, yılların tam kavrayışını sağlayamadınız. Bizim bu rütbeli arkadaşlarımız bunu yeni savaşçılara özümsetemediler, bu gücü gösteremediler. Ve o bilinen, sizin de beğenmediğiniz, yeterli görmediğiniz durumlar söz konusudur. Şimdi bir kez daha olanca çabamızla sizleri hızla ister bir savaşçı, ister bir gerillacı, isterse bir komutan tarzında ve bu sefer mükemmel kazanmanın kazandırmanın onuru içinde görmek istiyoruz. İmkan ve fırsatı bu biçimde yetkinize, sorumluluğunuza sunmak istiyoruz. Şimdi hiç olmazsa anlayabilecek durumdasınız.

Bunun dışında yol varsa söyleyin de biz size uyalım. Ben alçakgönüllüyüm. Varsa başka kurtuluş yolu, varsa başka yaşam yolu ben her zaman hazırım yani. Şimdiye kadar bu işe en çok kendini katan birisi olarak, yaşamın başka yolunun ispatını yapın, en büyük desteği benden görürsünüz. Yoksa siz doğru yola gelin. Nitekim hainler dışında hemen herkes gelip katılıyor, mücadele ediyor, katkı sunuyor. Bütün bunları hiç şüphesiz anlıyorsunuz da, "evet" de diyorsunuz.

Evet, yaşanan büyük bir eksiklik var. Ben, yaman bir gerillacının sizin gibi olacağına inanmıyorum. Fedakarlığınız, cesaretiniz, hamalvari çabanız var. Ama bunun inceliği nerede? İnsanın "bravo, işte bu iş böyle yapılır" diyebileceği çalışma nerede? Yeteneklerinizi adeta kilitlemişsiniz. Gençsiniz, fazla yoğrulmuş değilsiniz, korku veya yiğitlikte fazla eksikliğiniz de yok. Ama sıra onun tarzına, ama onun taktiğine, ama onun uygulamasına gelince kendinizi bir hiç durumuna getiriyorsunuz. Bu sizin kendini eğitmeyen, kendini savaş tarzına doğru vermeyen tarzınıza, sabırlı ve inatçı olmamanıza bağlıdır. Savaş bir sanattır. Gerekleri tam icra edilirse kazanılır. Gerillacılık da böyle bir sahadır. Kendinize daha çok yüklenin, daha güvenin, daha amansız savaşın. Nitekim ölüm fermanını yırtacağınız ve ülkemizde özgür yaşayabileceğiniz anlaşıldı. Ama tam başarı var mı? Yok! Mümkün mü? Evet, mümkündür. Tabii ki bu da söylediğimiz çerçevede olur.

Bilinmeli ki, bu benim şahsi meselem veya benim boynumun borcu değildir. Bu, halk olarak hepimizin borcudur. Herkes ödemeye kalkışmalıdır. Kimse ucuz kazanma kurnazlığını göstermemelidir. Hepinizin muazzam birikimleri vardır. Bu birikimlerle çok kazandırmanız mümkündür. Yoksa şurdan-burdan yetki gaspederek, oynayarak veya "PKK'nin denetimi zayıftır da herhangi bir gelişmeyle de yetinilebilir" diyerek kendimizi kandırmamızın gereği yok. Halbuki böyle yapanlar da sonunda hüsrana uğrarlar. Yine öyle anlaşılıyor ki, aslında hem başta söylediğimiz, hem de gerçekleşen, en doğru olandır. Bu, bizi yaşama da çekendir. Siz bununla gurur duymalısınız, umutlu olduğu kadar mutlu olmalısınız. Ama savaş da savaştır, acımasızdır ve bu hepiniz için geçerlidir. Yüklenmek gerekiyor, daha fazla kazanmak için. Şimdi bunun imkanı da vardır. En temel imkanı da haklılığımızdır, düşmanın hiçbir meşru yaklaşım göstermemesidir. Düşman tümüyle gayri meşru, tümüyle insanlık dışı; biz ise tümüyle haklı, tümüyle meşru temelde hareket ediyoruz. Yani bizim her şeyimiz haklı, düşmanın ise haksızdır. Bu en büyük kuvveti ortaya çıkarabilir; doğru kullanırsanız tabii. Yalnız haklılıkla da yetinmiyoruz; sizler gibi çabalarla ortaya çıkarılmış büyük güç vardır. Bütün bunlar birleştirilirse, ilerlememek düşünülemez. "Kafam çalışmadı, hedef belirleyemedim, yöntem tutturamadım, gücü kullanamadım, tıkandım, tutucu kaldım, benim içimden-dışımdan engeller ortaya çıktı, zorlandım" demek safsatadır, kendinizi aldatmaktır. Bu yakışmıyor; yani savaşı bu düzeye getireceksiniz, elinizde muazzam imkanlar birikecek ve buna rağmen biz yaman gerillacı, gerilla ordusu olamayacağız!

Koordineli olarak komple, çok yönlü hedefleri neden ele geçirmeyeceğiz ve de imha etmeyeceğiz? Düşmanı yanılgıdan yanılgıya düşürmemek, birçok yöntemle darbelememek gerillaya yakışmaz. Gerilla her şeyi icat edebilir. Her gün yeni bir icat peşinde koşan bir savaşçılık

tarzıdır gerilla. Şimdi bütün bunları göz önüne getirdiğimizde, tabii ki kaybetmeye gönlümüz el vermez ve hiç kimsenin de bunun üzerinde bir saniye bile rahat durmaya hakkı yoktur. Ben de dahil. Şimdi ben adeta

deliler gibi, çılgınlar gibi bu işin üstünde duruyorsam, herhalde deli olduğumu söyleyemezsiniz. Mecbur olduğumu da söyleyemezsiniz. Neden böyleyim? Sorumluluk anlayışım, bilincim, insanlıktan anladığım bana böyle olmamı emrediyor. Ve ben de amansızca yükleniyorum. Çok iyi biliyorsunuz ki büyük özgürlük, benim için en büyük komuttur. Yani büyük özgürlük tutkusu olmazsa, dünya da birleşse herhalde beni böyle çalıştıramaz. Bu sizin için de geçerlidir. Büyük özgürlük tutkusu sizin için de en büyük eylem komutudur. Özgürlük tutkularınız, sizi amansız çalıştırmak durumundadır. Bunun imkanını da yakaladınız, öyleyse bu fırsatı değerlendirin. Biraz düşünecek olursanız, ben nasıl fırsatları yarattım veya nasıl birden iğne ucu kadar imkan görüp değerlendirdim? Namus-şeref isterseniz vardır. Bu konularda gururlusunuz. O zaman bunun gerçekçi ifadesi yakalanan fırsatı değerlendirmek değil midir? Savaşa şurdan-burdan bir katkı sahibi olmak değil midir? Ve en önemlisi de sürekli kişiliğinizde bir patlama, kişiliğinizde bir yiğitlik sergilemek değil midir? Nitekim her türlü çelişkinizi de, ruhsal olsun, zihinsel olsun böyle atabilirsiniz. Kaldı ki bu savaş aynı zamanda sizin kendinizi yaratma savaşınızdır, kendinizi kazanma savaşınızdır.

Bütün bunlar, uzun yıllar sizlerle yapılan tartışmalarda ortaya konuldu. O açıdan tecrübeli arkadaşlar da her alana ulaşabilirler ve bunları bir boyun borcu olarak bütün halka, bütün yeni katılanlara, bütün savaş gerçeğimize yansıtmakla sorumludurlar. Kendilerini biraz bizim gibi yapmak zorundadırlar. Daha da açılım diyorum. Güç üstüne güç sergiliyorum. Bundan halkın bağımsızlığı ve özgürlüğü kazanıyor. Siz niye böyle olmayacaksınız! Bizim kadar herhalde "yorulduk, yıprandık" diyemezsiniz. Tecrübe yok diyemezsiniz, çünkü biz olduğu gibi size sunuyoruz. Yetki, sorumluluk diyoruz ve daha fazlasını size sunuyoruz. Kitle ilişkileridir, dağ ilişkileridir hepsi sizindir. Silah vb. maddi ihtiyaçların hepsi verilmiştir. Tıkanma nedeninizi de artık siz kaldırın. Yani bir insan kendini bile çözemiyorsa, kendi savaş tarzını yaratamıyorsa, bunun yaşamaya fazla hakkı yok ve ben de bu aşamada böyle ucuz ölenlere fazla acımıyorum. Eskiden mesele yapardım kendime, şimdi mesele yapmak istemiyorum. Neden? Çünkü böyle çok vurmadan, çok kazanmadan, zor düşmeyi ben tasvip etmiyorum, basit görüyorum veya kabul etmiyorum. Boştur diyorum bir anlamda.

Bu konuda sorunu biraz kendinizde göreceksiniz. Dönem kolay kaybedilecek veya önemli kazanımlarla kapatılamayacak dönem değildir diyorum.

O halde mevcut dönemi bütün yönleriyle doğru değerlendiriyoruz. Dönemin önüne koyacağımız özgürleşme, iktidarlaşma politikalarına iyi anlam vereceğiz ve yükleneceğiz. En önemlisi, askeri olarak her şey tayin ediliyor. Düşman her şeyi askeri cepheyle halletmeye yönelmiştir. Bizim de politik cepheye yöneldiğimiz kadar, askeri cepheye de yönelmemiz gerektiği açıktır. Önemli gelişmeleri yaşıyoruz. Hakkını her zamankinden fazla verip neticeyi lehimize çevirebiliriz. Şimdiki gelişmeler sadece umut verir, cesaret verir. Yoksa bu, hiçbirimizi yeterlilik duygusuna, düşüncesine götüremez.

Önümüzdeki aylara yükleneceğiz. Bu ayların oldukça büyük kazanılması işten bile değildir. Kazanmak için her zaman vurguladığımız gibi,

Biz tarihle uğraşıyoruz, kişiliklerle değil. İnsanlık hanesinde yerimizin ne olduğunu bilerek yükleniyoruz. Şunun, bunun hatırı için değil; nitekim çizgi için diyorsak, her şey savaşın geliştirilmesi için diyorsak, bunun mutlak zorunlu nedenleri var. Başka neyimiz var! Bizi başka ne yaşatabilir? Saygı duyulacak neyiniz var? Size, insansınız diyecek kim var? Bizi insandan sayan kim var? Bütün bunlar yakıcı sorulardır. Ve bunların cevabını biz kendimize göre vermezsek ne olacak?

daha yaratıcı plan-perspektifler, hazırlıklar, buna göre her türlü güç düzenlemeleri, komuta, sayı-terfiler, güç kaydırmalar yetkiniz dahilindedir. Nereye ne kadar güçle vurulur, nereden ne kadar çekilir, nereye nasıl girilir, nerede yeraltına geçilir, hatta hareketli savaş vb. hepsini kendiniz kararlaştırabilecek durumdasınız. Taktikte artık oldukça ustalaşmanız gerekiyor. Halk kitlelerini nasıl örgütleyip eyleme geçireceğinizi en iyi kestirebilecek durumdasınız. İhtiyaçlar neyi emrediyorsa ona göre her şeye yüklenirsiniz. Gerçek bir iktidar gücüsünüz ama çok disiplinli, çok kurallı bir iktidar olunacağını da gözardı etmiyoruz. Yani anarşiye, her türlü kuralsızlığa imkan yoktur. Bizim ruhumuz kadar, ne kadar disiplinli olduğumuzu hepiniz bilirsiniz.

İşte bu temelde önümüzdeki günlere yüklenin. Ben de yükleniyorum, dikkat edilirse fena sonuç da vermiyor. Biz şimdiye kadar hemen her adımımızda kazanmasını bildik; bundan sonra da herhalde kazanma tempomuzu düşürmeyeceğiz. Ama hiç kimse de, bireylerden aşırı beklentiler içinde olmasın. Bu birey kim olursa olsun. Ben de olsam, hangi koordine olursa olsun, kişilerde aşırı beklenti hakkımız yok. Ben kendi çabalarıma güveniyorum, kendim yaratıyorum, kendim yaşıyorum, yaşatıyorum. Bu hepiniz için geçerlidir. Yani emek hareketi, sosyalist hareket biraz bu temelde olan bir harekettir. Kendinize güvenmelisiniz. Benim bu koşullarda bile kendimi biraz özgürleştirebildiğime göre, hepinizin benden daha fazla kendinizi özgürleştirme şansınız var. Daha fazla kazanma şansınız var ve buna da mecbursunuz diyorum. Kimse toplumdan kazandığıyla, hatta düzenden kazandığıyla yetinmesin. Bu kabul edilemez, bunun aşılması lazım. Bunun yanında özgürce değerleri kazanma borcu da vardır. Herkes buna da yüklensin. Derinden bir inançla en zengince bir yaşama ulaşabileceğini kestirsin. Hem borçtur bu, hem de bizim insanlık sözümüzdür.

İşte böyle yürüyoruz önümüzdeki günlere. Eğer her yönüyle partileşmeyi sonuna kadar yaşamışsak, savaşı ordulaşmayı sağlamada gerçekçi kılmışsak, ufuk iyi kestirilmişse, tempo yerindeyse, vuruş keskinse bu iş yürür. Şimdiye kadar nasıl yürünmüşse, bundan sonra da daha büyük başarılarla yürünebilir. Gördünüz, inanamadığınız birçok gelişmeyi biz buradan yönlendirdik. Bütün zorluklarla büyük bir gelişmeyi ortaya çıkarabiliyoruz. Fazla anlamazsanız bile, bizim inadımız, inancımız, direncimiz odur ki; değişik biçimlerde daha fazlasını da yapabiliriz. Buna da güvenim var. Yani kendimizi öyle bir döneme, bir duruma kilitlemiş değiliz. Özgürlük tutkumuz, bize her türlü çalışmayı başarıyla yaptırabilir. Bu niye sizin de yönünüz ve savaş biçiminiz olmasın! Katılan her yeni savaşçıdan tutalım en tecrübeli arkadaşa kadar herkes niye önemli gelişmelere sahip olmasın! Bu, hem hakkınızdır, hem de göreviniz ve borcunuzdur.

Biz bu temelde önümüzdeki aylara yükleneceğimize inanıyoruz. Oldukça hazırlıkların gerçekçi yapıldığına, deney ve perspektiflerin size güç kazandırdığına, bu temelde daha anlamlı başarıların peş peşe sıralanabileceğine güvenimiz tamdır. Özgürce karar verin. Gerekirse sabahlara kadar tartışın. Vuruşu kararlaştırdığınız zaman da amansız bir biçimde yüklenin. Taktik değişiklik her zaman yapılabilir. Ama yaz-boz tahtasına çevirmeyelim. Hedefleri iyi kestirelim. Çok gerçekçi üzerine gidelim. Bunda bile görülen hatalara düşmeyin. Yanlışlığı açık olan bir biçimde ısrar etmeyin. Sizi kayba götürebilecek biçimlere girmeyin. Gerilla, unutmayalım ki askerlikte en az kaybeden ve sabırla, inatla da olsa güç dengesini çok iyi hesaplayan bir halkın savaşma tarzıdır. Ve bu hiçbir halkla kıyaslanmayacak kadar bizim halkımız için geçerli olan bir tarzdır, bu tarzı yanlış kullanamazsınız. Aynı zamanda bu savaş borcudur da. Kazanma özelliğimizin böyle olması gerektiğini vurguluyorum. Bu tarzı ne kadar derinleştirebilirsek uçurumu o kadar kapatabiliriz. Dengesizliği giderebiliriz ve üstün duruma geçebiliriz. En sıradan savaşçıdan en üst düzeydekine kadar hepiniz bu tarzı bu temelde yetkince uygulayıp geliştirmekle, bunun görev ve sorumluluklarıyla karşı karşıyasınız. Bütün bunlar doğruysa ve bunları da esas alan bir yürüyüşünüz de varsa, bu sağlam yoldasınız ve başarırsınız demektir.

Tüm savaşçıların önüne, bu tarzda gerekli bir kişilik dönüşümünü, bununla iç içe bir savaşımı bir görev olarak koyuyoruz. Hiçbir engel tanımamasını, engel olsa bile yüklenerek aşmasını ve bu temelde bir gelişmeye yol açmasını diliyor ve bekliyoruz. Size yaraşan da budur. Bu kadar ortaya koyduğunuz hayatınız, fedakarlığınız, dayanma gücünüz böyle savaşmayı ve bu savaşta kazanmayı size layık kılıyor.

Bunu bekliyoruz. Yürüyeceksiniz, başaracaksınız. Hepinizden bu önümüzdeki ayların dolu dolu kazanılmasını istiyoruz. Nerede nasıl yapılacaksa öyle yapılsın. Özellikle tutuculukta takılıp kalınmaması gerekir. Üstten de kaynaklanabilir alttan da, ama kaçınılmasını bekliyoruz. Özellikle bunun için vurguluyorum ki, emir diyorsanız emir, rica diyorsanız rica olsun yeter ki başarın. Gelişme nerede ve nasıl sağlanıyorsa serbestsiniz, yürüyün!

Hiç kimse bu yürüyüşü engelleyemez. Ne hakkı vardır, ne de gücü. PKK'nin özgürlük düzeyi, her militanın, savaşçının bu söylenenlere dikkat etme temelinde yürüyüp sonuç almasına uygundur. Bizde emir-talimatlar bu öze uygundur. Bunun dışında hiç kimse emir-talimat düzeyiyle savaşçıyı durduramaz, verimsiz kıldıramaz. Tüm savaşçılara özellikle bunu vurguluyorum; duymadık, anlamadık demeyin çok açıktır söylediklerim. Kafa çalıştıracaksınız ve yaman bir gerilla olduğunuzu kanıtlayacaksınız. Komutan da buna uymak, kişisel katkısını sunmak zorundadır. Sizler de kendinizi bu temelde kanıtlamak durumundasınız.

Biz bu temelde savaşçılığınızı onaylıyoruz. Bununla başaracağınızı, bunun dışında başarı ve yaşam imkanınızın olmadığını tekrar tekrar vurguluyoruz. Böyle savaşırsanız biz de sizinleyiz. Kazanmanın da kesin olacağını söylüyoruz. Hepinize tekrar başarılar, selam, sevgiler.

18 Eylül 1993

Dağlara ve özgürlüğe sevdalı yiğit bir komutan!

Adı, soyadı: **Tekin KIŞIN**
Kod adı: **Şeyhmus**
Doğum yeri ve tarihi: **Cafran (Dallıtepe) köyü-Bingöl, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **Ağustos 1992, Lice**

Tekin KIŞIN (Şeyhmus) yoldaş, 1970 yılında orta halli bir ailenin beşinci çocuğu olarak Bingöl'ün Cafran (Dallıtepe) köyünde dünyaya geldi. Çocukluk yıllarının en güzel dönemlerini dağlar, sular ve yalçın kayalarla çevrili bu şirin köyde geçirdi. İlkokulu doğduğu köyde okudu. Köyün güzelliklerini derinden duyumsadı. Kışları okula giderken, yazları kimi zaman çobanlık yaparak, kimi zaman bahçe ve bostanlarla uğraşarak, kimi zaman ekin biçerek ve zaman ayarladıkça dağların güzelliklerinde, serin yaylalarında dolaşarak, gezerek yaşamın gerçeklerini öğrendi. İlkokulu bitirdikten sonra ortaokul öğrenimine Bingöl'de başladı. Yakınlarının yanında kalarak öğrenimini sürdürdü. Ailesi okumasını istediğinden özenle üzerinde duruyordu. Kışları Bingöl'de öğrenimini sürdürürken, yazları ise akraba çevreleriyle birlikte köye gider, köyünün güzel havasını solumaya çalışırdı. Köyde kaldığı süre boyunca elden geldiğince köy işlerinde çalışarak ailesine yardımcı olmaya çalışırdı. Liseyi de Bingöl'de okur. Ortaokul ve lise öğrenimi döneminde 12 Eylül faşist iktidarının tüm baskı ve şiddetini had safhada sürdürdüğü ve adeta halka nefes aldırtmadığı dönemlerdir.

Faşist teröre rağmen, lise yılları, O'nun açısından oldukça öğretici olur. Korkunun, sindirilmişliğin, düşürülmüşlüğün alabildiğine geliştirildiği bu dönemde, O, Kürdistan'ın diğer alanlarında, özellikle Botan'da gelişen ulusal kurtuluş savaşının yoğun etkisini hisseder. Bu dönemde devrimciliği, sosyalizmi, ezilme ve buna karşı direnmenin neden gerekli olduğunu, Kürt ulusal gerçeğini, Türk sömürgeci gerçeğinin Kürdistan'da yarattığı tahribatları, ulusal özü ve kimliği kazanmanın zorunluluğunu kısmen de olsa kavrar ve bilince çıkarır. Sınırlı bir arkadaş çevresiyle Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu üzerine tartışır, gerillanın yaşam ve savaş tarzı üzerinde yoğunlaşır. Bu arada, tarihten günümüze Kürdistan'da geliştirilen ihanetin boyutlarını araştırır, asimilasyon politikasının Kürt kişiliği üzerinde yarattığı derin tahribatı yaşayarak görür, geliştirilen çarpık kişiliklere karşı öfke duyar.

Şeyhmus yoldaşın yetiştiği Bingöl ili, konumu itibariyle, Türk devletinin oldukça üzerinde durduğu bir ilimizdir. Düşmanın yoğun yönelimine rağmen, burası mücadelemizin ilk oluşum ve gelişim çalışmalarının temel alanlarından biri olma özelliğine de sahiptir. Bingöl pek çok öncü yoldaşımızın yetiştiği, büyük emek verdiği bir yerdir. Partimiz önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş mücadelemiz, Bingöl'ü de direniş alanlarımızdan biri haline getirmiştir. Bu uğurda sayısız kahraman şehit düşmüştür. Sayısız kahramanlıklar yaratılarak tarih sayfalarına nakşedilmiştir. Zorlu, sancılı ve yiğit kahramanların şahadetlerine yol açar derecede çetin de geçse, Bingöl geçmiş isyanlardan da ders çıkararak ulusal gerçekliğine sahip çıkma gerçeğiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Şehitlerimizin bu uğurda sergiledikleri fedakarlık mutlaka zafere doğru gidişte tarihin bir yaprağını açmayı başaracaktır.

Şeyhmus yoldaş, böyle bir zemine sahip olan bu yöremizde devrimci düşüncelerin kişiliğinde yarattığı etkiyle ulusal özüne sağlam bir dönüşü yapmaya ve kişiliğini bu temelde şekillendirmeye çalışır. Lise yıllarında bu çabanın içinde olur. Ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisini derin yaşamasına rağmen, öğrenip kavradıklarını sağlıklı bir zemine oturtamaz. Ancak çabasını elden bırakmayarak kendisini eğitmeye devam eder. 1986 yılında liseyi bitirdikten sonra İstanbul'a gider. Bulunduğu ortamda düşüncelerini geliştirecek ilişkileri bulamaz. Bu nedenle İstanbul'a gider ve orada arayışını sürdürür. Burada tanıştığı devrimci-yurtsever gençliğin desteğiyle, kendisini İstanbul ortamının dalgalı zeminine düşmeden geliştirmeye çalışır. Okur, araştırır ve inceler. Devrimci-yurtsever gençlikle ülke sorunları üzerine sürekli tartışır. Burada üniversiteye gitmeye karar verir. 1988 yılında girdiği üniversite sınavında başarılı olur ve Çukurova Üniversitesi İnşaat Mühendisliği bölümünü kazanır.

Bir yandan üniversitedeki derslerini aksatmadan yürütürken, diğer yandan da ulusal düşüncelerde oldukça yoğunlaşır. Araştırır, inceler. Bu temelde Kürt halk gerçeğini daha kapsamlı kavramaya ve özümsemeye çalışır. Bunları kavradıkça mücadeleyi daha iyi tanıma gerçeğiyle yüz yüze kalır. Bu durum, kendisini, bu mücadeledeki yerinin ne olduğu sorusuna yanıt bulmaya götürür. Kışları öğrenimini sürdürürken, yine yazları bir inşaat firmasında çalışarak emeğin değeri konusunda daha net olmaya başlar. Kısacası Şeyhmus yoldaş, yaşadığı olayları, ülkesinden uzak oluşunun sebeplerini düşündükçe ve ulusal kurtuluş mücadelesinin kendisine kazandırdığı ulusal düşünceyle nerede yer alması gerektiği sorusunu kendisine sormaya ve bunun cevabını bulmaya başlar. Kürt halkının sılahla, zor yoluyla bütün haklarının elinden alındığını; yine bu hakların ise ancak silahla geri alınabileceği düşüncesiyle, daha sonraki yaşamının çizgisini belirler. Onurun, insanlığın öncüsü olan, Kürdistan'ın karanlık geçmişini akıttığı kanlarla, yükselttiği direniş bayrağıyla aydınlık geleceğe taşıyan PKK'nin saflarına, gerillanın onurlu saflarına katılmaya karar verir. Bu karara ulaştıktan sonra içindeki karmaşıklık bir anda kaybolur. Kurtuluşun tek yolunun Kürdistan'ın dağlarından geçtiğini düşünerek kararını, ilişkide bulunduğu birime iletir ve Kürdistan dağlarına kesin dönüş için onay beklemeye başlar. İsteği uygun görülür. Şeyhmus yoldaş 1990 yılı ortalarında Kürdistan dağlarına doğru yola çıkar ve uzun bir yolculuktan sonra gerillalarla kucaklaşır.

Botan'a ulaştıktan sonra, Kürdistan dağlarının geçit vermek bilmeyen yücelikleri bir kez daha tadar. Güzelliklerine hayran kalır. *"Bu engin dağlarda mutlaka zaferi yaratmalıyız, düşmanı ülkemizin bu güzellikleri içinden söküp atmalıyız"* diyerek, duygularını, inancını azim ve iradesini ortaya koyar. Bir grup yoldaşıyla birlikte yolculuklarına devam ederler. Hedef parti eğitim kamplarının bulunduğu Haftanin'e ulaşmaktır. Kürdistan'ı bölüp parçalayan suni sınırları aşarak Kürdistan'ın güneyine doğru uzanan Haftanin kampına ulaşır. Tüm mücadele yoldaşlarıyla tek tek selamlaşır. Ülkenin güzelliklerini ve dağlarını göz önüne getirdikçe, oluşturulan suni sınırlarla ülkenin parçalanmışlığını düşündükçe düşmana karşı olan kin ve öfkesi daha da fazlalaşır.

Haftanin kampında yoğun bir siyasi ve askeri eğitime tabi olur. Çizgisini belirlemiş olan ve düşmanın kişiliğinde yaratmış olduğu boşluğu doldurmaya çaba harcayan Şeyhmus yoldaş, burada büyük bir coşkuyu yaşamaktadır. Bu coşkuyla eğitime katılmakta, yoldaşlarının eğitimine yardımcı olmakta ve verilen bütün görevleri yerine getirmektedir. Olgun, sade, girişken ve çalışkan özellikleriyle dikkati çeken Şeyhmus yoldaş, yoldaşları üzerinde büyük bir güven etkisi yaratır, sevilen ve sayılan bir kişilik haline gelir. Eğitimini başarıyla tamamlayan Şeyhmus yoldaş, yapılan düzenlemeyle, bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye, hasretini çektiği Kürdistan'ın diğer alanlarına doğru yola çıkar. Uzun ve zorlu bir yolculuk sonrasında Amed Eyaleti'ne ulaşır. Bu eyalette savaşmak üzere kalır.

Şeyhmus yoldaş, Amed Eyaleti'nin çeşitli alanlarında görev yürütür. Sayısız eyleme katılır. Kitle ve yoldaşlarıyla sıcak ilişkiler geliştirir. Atak özelliğiyle, halka karşı saygılı konumuyla kısa sürede sevilen biri haline gelir. O'nun en dikkati çeken özelliklerinden biri, her ne koşul olursa olsun sürekli neşeli oluşudur. Yoldaşlarının moral bakımından güçlü olmalarını ister, bu nedenle onların morallerinin yüksek olmasına büyük önem verir. En zor anlarda bile güleryüzlülüğünü kaybetmez. Bununla da yetinmez, yanındakilere moral aşılar.

1991 yılı yazı başında, daha önce keşif grubuyla gittiği Bingöl'e bu kez, takım komutanı olarak, grubunu oluşturarak yönelir. Doğduğu ve büyüdüğü bu toprakları çok iyi tanır, insanlarının özelliklerini, karakterlerini bilir. Tanıdığı ve bildiği bu alanı daha derinliğine ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine açma, gerilla savaşını burada geliştirerek bir direniş hattını yaratma gibi önemli bir görevi vardır. Edindiği tecrübeleri, bilgilerini bu anlamıyla en sağlıklı bir biçimde uygulamayla, yetkin bir militanlık göreviyle karşı karşıyadır. Kendisine verilen görevin büyüklüğü ve önemi, O'nun dikkatli ve duyarlı hareket etmesini gerektirmektedir. Bu sorumluluk bilinciyle hareket eden Şeyhmus yoldaş, yoldaşları arasında saygın bir konumu temsil eder. Emekçi yapısı, her türlü konuda aydınlatıcı olma özelliği, pratik düşünmeyi esas alması, O'nun kişilik özellikleri ve çabaları arasında yer alan temel özellikler olmaktadır. Eğitimlerde öğrendiği bilgileri büyük bir istek ve coşkuyla arkadaşlarına aktarmayı, gerilla yaşamının ayrılmaz bir parçası olan eğitim alanında verimli olmayı esas almaya çalışır. Halkla ilişkileri saygı ve sevgi esaslarına dayalı olan bir ilişkidir. Bu nedenle halk arasında da oldukça sevilen ve sık sık aranan bir komutandır.

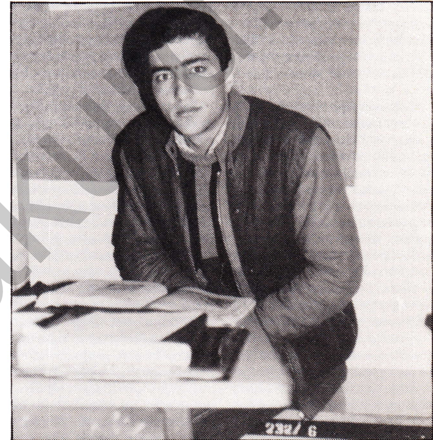
Şeyhmus yoldaş, düşmana aman vermeme yönünde oldukça büyük çaba içerisinde olur. Partinin kendisine verdiği silahı yere düşürmeden, binlerce yılın acılarının, katliam ve soykırımın hesabını sorma bilinciyle hareket etmeye büyük özen gösterir. Sorumlusu olduğu grup içerisinde düşülebilecek en ufak hataya karşı, duyduğu sorumlulukla sert tavır alır, hataların üzerine acımasızca gider ve çözüm yöntemlerini ortaya koyarak eğitici ve yüceltici olan yönlerini açığa çıkarır.

Gerilla yaşamı, sadece savaşımıyla değil, değerlere yaklaşımıyla ve Kürt insanına kazandırdığı yeni bakış açısıyla da öncülük rolünü oynamaktadır. Gerilla yaşamı, güzellik anlayışına yeni boyutlar kazandırmış, güzelliğin ancak savaşla, emekle sağlanabileceğini göstermiştir. Gerillayı sadece savaşan olarak görmek doğru değildir. Gerillanın savaşımı sadece silahla da değildir. Yürekledir, duyguyladır, insanlıkla birlikte zafer yürüyüşünü sürdürmeyledir. Kürdistan dağlarının sarmaladığı, bağrına bastığı gerillalar, bu yüce dağlar karşısında hissettikleri duygularını, düşüncelerini, şiirle, anıyla dile getirmişlerdir, yazıma dökmüşlerdir. Gerillanın onur için ölüme seve seve gidişindeki kararlılığını, azim ve coşkusunu, kahramanlığını yazılan gerilla anılarında, şiirlerinde bulmak mümkündür. Şeyhmus yoldaşın da, bu yönlü bir özelliği vardır. Şiir okumayı, şiir yazmayı, duygu, düşünce ve yaşadığı güzellikleri şiir sanatıyla yazıma dökmeyi seven bir yoldaştır. Düşman karşısında acımasız olan Şeyhmus yoldaş, acımasızlığının temelindeki halkının hasretlerini, acılarını, çileli yaşamını usta bir şair gibi dile getirmekteydi. Sevdası olan silahı ve bağrında kendini güvenli hissettiği dağlarıyla bir bütün oluşturan Şeyhmus yoldaş, bu sevdayı, sevdalı olduğu silahını ve dağlarını şiirle anlatabilmekteydi.

Şeyhmus yoldaş, düşmanın "bitirdim" dediği bir halkın bitmediğini canıyla kanıtlayan onurlu insanların arasına girmeyi başarmıştır. Türk sömürgeciliğinin özel savaş yöntemlerine rağmen, doğru yolu gördüğünde ikircikliğe düşmeden yürümesini bilmiş, vatan kavramının anlamını, onun için verilmesi gereken canlar olduğunun bilinciyle savaşa coşkuyla girmiş ve mücadele etmiştir. Ulusal kurtuluş savaşı içinde yer aldığı süre boyunca gelişimini sürdürürken, çevresini de bu gelişmişliğin dışında tutmamaya çalışmıştır. O, düşüncelerinin gerekliliğini sonuna kadar eksiksiz yerine getirenlerin arasına girip, çok ucuza ülkesini bırakanlara karşı mücadelesiyle örnek olmasını bilmiştir. O, direniş geleneğini, Kürdistan tarihinin yeniden oluşturulmasını, son sözüne partiye, önderliğe, halka, şehitlere bağlılığını, dile getirerek kişiliğini ve geleceğini başka yerde ve başka şeylerde değil, gerçekliğinin saklı olduğu Kürdistan'da, onun engin dağlarında buldu. Şeyhmus yoldaş, yüreğindeki sevdayla, gözlerindeki intikam ateşiyle, elindeki özgürlük silahıyla en güzel, en yiğit insan olmayı başardı. "Dağlara insan olmaya geldim" sözünü dilinden düşürmeyen Şeyhmus yoldaş, şahadetiyle hepimizi insan olmaya bir kez daha çağırarak, manevi komutanlarımızın saflarındaki onurlu yerini aldı.

Bizler de, yolumuzu kanlarıyla aydınlatan şehitlerimizin intikamını zaferi sağlayarak alacağımızın bilinciyle, insanlığın onur bayrağını düşürmeden taşıyacağımızın sözünü vererek, Şeyhmus yoldaş şahsında tüm şehitlerimizin anıları önünde bir kez daha büyük bir saygıyla eğiliyor ve bağlılığımızı belirtiyoruz!

Yalnız dağlara bakarken
konuşmaz insan
Yalnız dağlara basarken
titrer ayaklar
Dağların doruklarından
görülür en uzak ufuklar
En büyük ateşlerin
yakılması dağlarda
En soylu yüreğin oluşumu

Dağlardan dağlara koşarak özgürlük bayrağını taşıdı, kahramanlığa yaraşır bir direniş yarattı!

Adı, soyadı: **Canan SÖZEN**
Kod adı: **Zekiye**
Doğum yeri ve tarihi: **Batman, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **Mayıs 1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1993, İdil-Düzova(Hoser) köyü.**

İki çocuklu işçi bir ailenin büyük kızı olan **Canan SÖZEN (Zekiye)** yoldaş, 1971 yılında Batman'da dünyaya geldi. Daha çocukluk yıllarında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ilk gelişim aşamasındaki çalışmalara tanık oldu. O dönemler fazla bir şey anlamasa da, yapılan propagandalar, kitleler arasında konuşulan konunun Kürdistan ve ulusal bağımsızlık savaşı üzerine oluşu, O'nun yüreğinde bir iz bırakır. İlkokula devam ettiği yıllarda Kürdistan'da 12 Eylül faşist rejiminin hükmü icra olur. Kürdistan'ın her alanına sevk edilen düşman kuvvetleri operasyonlar yapmakta, insanları işkencelerden geçirmekte, tutuklamakta, zindanlara atmaktaydı. Kürdistan ülkesi ve halkıyla, Türk sömürgeciliğinin yeniden bir yok etme, sindirme, ezme ve tarihten silme vahşetiyle karşı karşıya kaldı. Yaşam Kürdistan'da çekilmez hale getirildi. Devrimciler katledildi, zindanlara dolduruldu. Zindanlarda vahşet, dünya tarihinin tanık olmadığı düzeylere ulaştırıldı. Göç politikasıyla halkımızı yerinden-yurdundan ettirmeye çalıştı.

Böyle bir ortamda ilkokulu bitiren Canan yoldaş, ortaokul ve liseyi Batman'da tamamladı. Öğrenimi boyunca oldukça başarılıydı. Bu dönemlerde Kürdistan dağlarında gerilla mücadelesi başlamıştı. Eruh ve Şemdinli baskınlarında sağlanan başarıyla yakılan ilk kıvılcım O'nu da oldukça etkilemiş ve üzerinde derin sarsıntı yaratmıştı. Fazla bir şey bilmemekle birlikte, düşmana karşı geliştirilen eylemler O'nda coşku yaratıyor ve ulusal bilincin daha da gelişmesine yol açıyordu. Lise de okuduğu yıllarda ulusal kurtuluş mücadelesi ve Kürdistan üzerine önemli bilgiler edinmişti. Mücadele gerçeği artık kendisini uğraştıran temel konulardan biriydi. Arkadaşları arasında sürekli bu konu üzerinde tartışır, yapılması gerekenler üzerinde yoğunlaşırdı. Kendi çapında yürüttüğü propaganda faaliyetleriyle, mücadeleye destek sunmaya çalışıyordu.

Lise öğrenimini başarıyla tamamlayan Canan yoldaş, Siirt Eğitim Yüksekokulu'na kaydını yaptırdı. Yine başarılı bir öğrenciydi. Bu kez daha da bilinçlenmişti. Artık bilinçli bir çabanın sahibiydi. Zindan mücadelesinin de üzerinde yarattığı etki vardı. Bir amcası Diyarbakır zindanında tutukluydu. Sık sık ziyaretine gider ve tartışır, gelişmeleri aktarırdı. Siirt'teki çalışmalarını daha örgütlü yürütmeye çalıştı. Çalışmalarıyla giderek düşmanın dikkatini de üzerine çekti. 29 Nisan 1990 tarihinde Diyarbakır zindanında yatmakta olan amcasını ziyaret ettikten sonra, zindan çıkışında 72 yaşındaki ninesiyle gözaltına alındı. Gözaltına alındığı gün, Siirt'te yapılan operasyonlarda 16 arkadaşı da tutuklanmıştı. Ninesi, "PKK'ye kuryelik yaptığı" gerekçesiyle üç ay zindanda tutuklu kaldı ve daha sonra çıkarıldığı mahkemede serbest bırakıldı.

Canan yoldaş ise tutuklandığında yoğun işkence gördü. Gözaltında bulunduğu sürede düşmanın dayatmalarını kabul etmedi. Bu tutuklama olayı O'nda, düşmana karşı büyük bir kin ve öfkenin şekillenmesine neden oldu. 7 arkadaşıyla birlikte çıkarıldığı mahkemede tutuklanarak zindana atıldı. Tutuklanma gerekçesi, "PKK'ye üye olmak, yardım ve yataklık etmek ve üye kazandırmak"tı. Zindan yaşamında partinin ideolojisini-politikasını araştırarak yetkinleşmeye önem verdi. Olgun, çalışkan ve düşmana karşı kararlı tutumuyla herkesin sevgi ve saygısını kazandı. Zindan yaşamı içindeyken de okulunu bitirmek için derslerini aksatmadı. Öğrenimini tam sonuçlandırmak için durmaksızın çalıştı. 25 Nisan 1991 tarihinde, düşman, O'nu serbest bırakmak zorunda kaldı.

Canan yoldaş, gerek Siirt'teki öğrenciliği yıllarında ve gerekse daha önceki yaşamında, kitlelerle iyi ilişkiler geliştiren, candan ve sıcak bir dialog yaratan, arkadaşları arasında her zaman sevilen, sayılan ve fedakarca bir ilişki sergileyen bir yoldaştı. O'nun bu fedakar ve olgun kişiliği, çevresindekilerini ve bütün arkadaşlarını daima cesaretlendirmiştir. İnsanların rahatlıkla her türlü sorunlarını tartışabileceği kadar güven duydukları, samimi ve candan ilişkiler yaratabildiği bir insandı. Çalışkanlığı ve özverili çalışmaları herkes tarafından bilinir ve örnek bir insan olarak gösterilirdi. Cezaevinde kaldığı süre içinde dersleri üzerinde de çalışarak, Siirt Eğitim Yüksekokulu'ndan tutukluyken mezun oldu. Yıl sonu sınavını, öğretmenleri zindana gelerek yapmış ve daha tahliye olmadan okulunu bitirme başarısını göstermişti. Canan yoldaşı yakınen tanıyan öğrenci arkadaşları, Canan yoldaşın kişiliğini ve çalışmasını kısaca şöyle tanımlıyorlar: *"Siirt Eğitim Yüksekokulu'nda ulusal bilinç ve kimlik sorununun tartışılması, Canan ve arkadaşları sayesinde oldu. Bu kendini öyle somut bir şekilde gösteriyor ki, bugün bile polis, biz öğrencileri tehdit ederken sürekli şu uyarıyı yapabiliyor: 'Bakın sizler Canan gibi olmayın, okulunuzu okuyun, başka şeylere bulaşmayın' diyebiliyor. Bu bile, Canan ve arkadaşlarının yürüttüğü çalışmaların yarattığı bir sonuçtur. Biz öğrencilerin büyük bir bölümü, bu çabaların sonucunda ulusal gerçeğimiz üzerinde yoğunlaşma gereğini duyduk."* Siirt Eğitim Yüksekokulu'nda Canan yoldaşın yaşamı, öğrencilik yılları, kişiliği ve direnişi sürekli tartışılmakta, konuşulmaktadır. Canan yoldaş, örnek bir insan olarak sadece öğrencilerin yüreğinde, değil, halkın yüreğinde de yer edinmiştir.

Zindandan çıktıktan sonra Batman'a ailesinin yanına dönen Canan yoldaş, iki yıl uzak kaldığı Batman'da sevdiği insanlara kavuştu. Halkına yeniden kavuşma O'nu mutlu etmişti. Zindan yaşamı boyunca örnek bir yaşam sergilemesi, onurunu ve kişiliğini koruması sonucu halkı arasında saygın bir konum edinmişti. Batman'da halkla ve çevresiyle hemen sıcak ilişkiler geliştirmeye, onları daha çok eğitip bilinçlendirmeye büyük önem verdi. Kürdistan'da düşmanın geliştirdiği operasyon ve katliamları protesto etmek için açlık grevlerini örgütledi, fiili olarak içinde yer aldı. Çeşitli önemli süreçlerde kitlesel gösteriler örgütledi. Serîhildanların Batman'da da gelişmesi için büyük çaba gösterdi ve birçok serîhildan düzeyindeki eylemin başını çekti. Dağlarda ve ovalarda düşmana karşı çarpışarak şehit düşen gerillaların, cenazelerinin aileleri tarafından alınması, cenaze törenlerinin ulusal bir ruhla yapılması çalışmalarını örgütledi ve yürüttü. Şehit düşen gerillaların ailelerini yalnız bırakmadı, bıraktırtmadı. Toplu taziyeleri geliştirme geleneğini yarattı. O, her zaman halkının yanında olmayı, gerektiğinde kitlelere yön vermeyi bir görev bilip, bunun sorumluluğuyla hareket etti.

Canan yoldaş, Siirt Eğitim Yüksekokulu'ndan mezun olduğu için öğretmenlik yapması gerekiyordu. Bu göreve rağmen Canan yoldaş, halkından ve ülkesinden kopamıyordu, mücadele O'nu her gün kendisine doğru çekiyordu. 25 Eylül 1991 tarihinde tayini Ordu-Kumru'ya çıkmıştı. Bunun üzerine Ordu'ya giden Canan yoldaş, bambaşka bir ortamla karşılaştı. Daha gidişinin ilk günlerinde ülkesine, halkına ve yoldaşlarına büyük bir özlem duydu. Ülkesi ve halkından kopuş, yüreğinde derin bir sarsıntı yarattı. Ordu'da kalıp öğretmenlik yapamayacağını anladı ve öğretmenlik mesleğine başlamadan memleketine geri döndü. Yine o çok sevdiği ülkesinin şirin kenti olan Batman'da yaşamını halkıyla iç içe sürdürdü.

Aradan bir süre geçtikten sonra, ikinci atama 26 Şubat 1992 tarihinde Sivas'a yapıldı. Bireysel yaşamı kabullenemiyordu. Önüne bir hedef koymuştu. Ne pahasına olursa olsun ülkesi ve halkı için çalışacak, gerektiğinde gerillalara ulaşarak ülkesinin dağlarında bağımsızlık ve özgürlüğün sloganlarını haykıracaktı. Düşündüğü tek şey buydu. Bu nedenle normal ve sıradan yaşamı kabullenemiyor ve hele kendi ülkesini talan eden, halkını en acımasız katliamlardan geçiren düşmanın bir eğitmeni olarak görev yürütemeyeceğinin kesin kararına ulaşır. Birlikte cephe faaliyetleri yürüttüğü arkadaşları Mart 1992 tarihinde düşmanın gerçekleştirdiği operasyonlarda tutuklanmışlardı. Tutuklananlardan biri, işkencede itirafta bulunarak, kendilerini örgütleyen ve öncülük edenin Canan yoldaş olduğunu düşmana ihbar eder. Bu durum karşısında Canan yoldaş, Batman'da kalamazdı, gerillaya ulaşmalı, dağlarının özgürlük soluyan havasıyla birleşmeliydi. Bu temelde, kararını kesin verek Mayıs 1992 tarihinde dağlara ulaşarak, gerillalarla kucaklaştı. Canan yoldaş, Gabar'a gitti. Burada savaş deneyim ve tecrübesini geliştirecek, yeniden bir eğitim görerek partiyi daha iyi tanıyacak ve üzerine düşen görevi yapacaktı. Gabar'a ulaştığı ilk hafta içinde, daha bu olanaklara kavuşmadan düşmanla büyük bir çatışmaya girmek zorunda kalmıştı. Gerillaları kuşatmaya alan düşman güçleriyle gerillalar arasında üç gün boyuca süren büyük bir çatışma yaşandı. Bu çatışma esnasında üç gün boyunca yoldaşlarıyla omuz omuza düşmana karşı savaştı. Kararlıydı, inançlıydı ve gerillaya katıldığı ilk günlerde düşmana karşı savaşarak ona darbe vurmanın imkanlarına kavuştuğu için mutluydu. Üç gün boyunca bu ruhla savaştı ve kazandı. Bu olayda, O, yoldaşlarına, halkına ve ülkesine olan sevgisini, bağlılığını ve savaşkan bir kişilik olduğunu kanıtladı.

Kısa bir dönem Gabar dağlarında kalan Canan yoldaş, daha sonra Bestler'e gitti. Bestler'de iki ay gibi bir süre kaldı. Bu süre boyunca canlı ve içten ilişkileriyle herkesin sevgi ve saygısını kazandı. Çalışkan yapısıyla verilen bütün görevleri özverili bir çalışmayla yerine getirdi. Parti eğitimine katılmak için 1992 yılının yaz aylarında parti eğitim kamplarının bulunduğu Güney Kürdistan'a gitti. Sonbahar sürecine kadar yoğun bir eğitim süreci yaşadı. Askeri ve siyasi eğitimle kendisini yetkinleştirerek, savaşı her açıdan omuzlayabilecek düzeye ulaştı. Partinin eğitim kamplarında bulunduğu dönemde, Güney Kürdistan'daki işbirlikçi-ihanetçi güruhun TC ile girdiği kirli ilişkiler sonucu, partimize ve halkımıza karşı büyük bir tehlike belirdi. Düşman bir kez daha Kürdistan'daki tarihi ihaneti devreye koyarak sonuç almak istiyordu. İhanetçi güruh ise TC'ye yaptığı yemine gözü karaca bir biçimde bağlıydı. TC'den her açıdan aldığı güçle Güney Kürdistan'da bulunan bir avuç özgürlük savaşısına karşı bir saldırı harekatı başlattı. Bu saldırıda TC'de bütün askeri gücünü harekete geçirerek karadan ve havadan ihanet güçlerine destek veriyor, bazı hatlarda kendisi direkt savaşı yönetiyordu. Savaşı yöneten ve yönlendiren Türk subaylarıydı, onlar ise bu savaşta sadece birer araç, piyondular. Düşman açısından Kürdü Kürde kırdırtarak sonuç almak en iyi yoldu.

Gerek düşmana ve gerekse de Kürdistan halkının yüreğine bir hançer gibi saplanan ihanete nihai bir ders vermek için gerillalar kararlı ve inançlıydı. Yeni eğitim adayları olmalarına rağmen Kürdistan halkının birliği ve ülkenin bütünlüğü için bu ihanete ders vermenin azmindeydiler ve bu temelde bir avuç özgürlük savaşçısının düşmana ve ihanete karşı destanlar yaratan direnişi başladı. Canan yoldaş da, bu savaşta yerini aldı. Savaş boyunca kararlı bir direniş sergileyerek militanca savaştı ve yaratılan destanın kahramanlarından biri oldu.

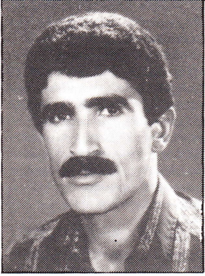
Savaştan sonra yapılan yeni düzenlemeyle Canan yoldaş Gabar'a geri döndü. Burada gerillaların eğitimine katıldı. Parti Önderliği'nin talimat ve çözümlemelerini tercüme ederek savaşçılara aktardı, onların daha hızlı eğitilmesi için fedakar bir çaba harcadı. Burada yürüttüğü bütün çalışmalarla halkın ve yoldaşlarının saygısını kazandı. Daha sonra bir görev gereği ovaya indi. Bir süre bu çalışmaları yürüttü. En son üç yoldaşıyla birlikte İdil'e bağlı Düzova (Hoser) köyüne gitti. Burada düşmanın gerçekleştirdiği operasyonda köyün etrafı çevrildi. "Teslim ol" çağrılarına karşı **Nizamettin KAR** ve **Hamit** adlı yoldaşlarıyla birlikte omuz omuza çatışarak şehitler kervanına katıldı.

Bu şahadet olayından sonraki durumu öğrenmek amacıyla, ERNK Cizre Birimi, Hoser köyüne giderek incelemelerde bulundu. ERNK Cizre Birimi'nin izlenimleri şöyle: *"Canan yoldaşın 5 Haziran 1993 tarihinde Nizamettin KAR ve Hamit yoldaşlarla birlikte İdil'in Hoser köyünde şehit düştüğünü öğrendik. Haberi aldığımızda 8 Haziran'dı. Bunun üzerine Hoser köyüne gittik. Oraya vardığımızda köylülerden bilgi almaya çalışırken, genç kızlardan biri yanımıza gelerek Canan yoldaşın annesinin köye geldiğini söylediler. Köy halkı şahadet olayını bize şöyle anlattı: 'TC güçleri köyü ablukaya aldı. Bunu farkeden Canan yoldaş, her iki yoldaşı sığınağa gönderdi ve kendisi de üzerinde bulunan eşyaları kurtarmak istedi. Bunun mümkün olmadığı anlaşılınca, hem köy halkına zarar vermemek ve hem de üzerinde bulunan eşyaları düşmana teslim etmemek için sığınağa girdi. Amacı, eşyaları kendileriyle birlikte imha etmekti. Köylülerin, 'gel sana elbiselerimizi giydirelim, seni gelinimiz olarak tanıtalım, bununla belki seni kurtarabiliriz' ısrarlarına rağmen Canan'ın verdiği cevap şuydu: 'Yoldaşlarımı ölüme terk ederek kendi hayatımı kurtarmam bir devrimci için onursuzluktur' diyerek sığınağa girdi. Ve sığınakta bulunan üç yoldaş bombalarının pimini çekerek şahadete ulaştı. TC güçleri, sığınağa bir roket attılar ve cenazeleri öyle çıkarttılar.' Olayı kapsamlı öğrendikten sonra, kitlesel cenaze töreninin yapılması kararlaştırıldı."*

ERNK Cizre Birimi'nin talimatıyla cenazeler defnedildikleri Hoser köyünden, geniş bir halk kitlesinin katılımıyla çıkartılıp konvoy halinde Cizre'ye getirilir. Cenazeler tekrar yıkanıp kefenler değiştirildikten sonra, büyük bir serihildanla Cizre Şehitliği'ne defnedilirler. Cizre halkı şehitlerin anısına bağlılığın bir gereği olarak ve de düşmanın uygulamalarını protesto etmek amacıyla bir gün kepenk kapatma eylemi yapar.

Şehitlerimizin mücadelesi her zaman yolumuzu aydınlatmaya devam edecektir!

O'nun şahadeti direnişe davet, ihanete darbedir!

Adı, soyadı: **Nizamettin KAR**
Kod adı: **Haki**
Doğum yeri ve tarihi: **Sohran köyü-İdil, 1 Ocak 1960**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **5 Haziran 1993, Hoser köyü-İdil**

Nizamettin KAR (Haki) yoldaş, 1 Ocak 1960 yılında İdil'e bağlı Sohran (Yayalar) köyünde orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi, Nizamettin yoldaş 7 yaşına geldiğinde okula göndermek istiyordu. Özellikle annesi O'nun okumasını istiyordu. Ancak köylerinde okul yoktu. Dayılarının köyü vardı, yaklaşık 70 km uzaklıktaydı. Köyün adı Dupiçe'ydi. Dayılarının köyünde de okul yoktu. Dayılarının köyüne 15 km uzaklıkta bulunan Pınarbaşı (Aysare) köyünde okul vardı ve buraya kaydını yaptı. Bu amaçla daha 7 yaşındayken, kendi köyünden ayrılarak dayısının köyüne yerleşir, Pınarbaşı köyü ilkokuluna kaydını yaptırır.

Daha küçük yaşlardayken kendisi için zorlu bir yaşam başlamıştır. Ufak bir çocuk için günde 30 km yolu katetmek kolay olmasa gerek. Fakat O, bu zorluklara katlanır. Her gün Dupiçe köyünden Pınarbaşı köyüne okula gidip gelir. Kış koşullarında Kürdistan'da yaşam zorlu ve çetindir. Kar, fırtına, yağmur dinmez, hep yağar. Yollar çamur ve taşlardan örülü olur. Yağmur, kar ve rüzgar altında çamurlu yoları teperek okula gidip gelir. Tatil dönemlerinde kendi köyü olan Sohran'a dönerek ailesinin yanına gelir. Ailesinin yanında kaldığı yaz süreci boyunca bağcılık ve ekin işlerinde çalışarak ailesine katkı sunar. Hiç boş durmaz. Yapabildiği her şeyi yapar. Çalışkan özelliğiyle köy bireyleri tarafından sevilir. Yaklaşık üç yıl boyunca bu tarzda okur. Dördüncü sınıfa gelirken, annesi yanına diğer çocuklarını da alarak Dupiçe köyüne yerleşir. Böylece annesi ve kardeşlerinin yanında okuluna devam eder.

Nizamettin yoldaşın babasının iki karısı vardır. Bu durum aile içinde sürekli huzursuzlukların ortaya çıkmasına yol açar. Bu huzursuzluk ortamında başka çıkış yolu bulamadığından annesi yanına çocuklarını da alarak Dupiçe köyüne yerleşmiştir. Bu durum beraberinde yeni sorunların ortaya çıkmasını da getirmiştir. Kürdistan gibi geri feodal gelenek ve göreneklerinin hakim olduğu bir yerde, bir kadının yalnız başına çocuklarıyla birlikte yaşaması bir mücadele sorunudur. İrade, azim ve kararlılık gerekir, yaşamak için, çocuklarını yetiştirmek için. Nizamettin yoldaş, ailenin en büyük erkek çocuğu olduğu için, daha küçükken sorumluluk üstlenmek zorunda kalır. O'ndan büyük iki de kız kardeşi vardır. Onlarında sorumluluğunu taşımak yükümlülük ister. Babasının ikinci evliliğinin aileyi bölmesi, O'nun işlerini böylece daha da ağırlaştırmış olur. Dupiçe köyüne yerleştikten kısa bir süre sonra ablası evlendirilir. Küçük yaşta ablasının evlendirilmesi öfkesine yol açar. Ama gelenekler karşısında sessiz kalmak zorunda bulur kendini. Boynunda 4 kardeş ve annesi vardır. Onların geçimini sağlamak zorundadır. Böylece kışın okula gider, yazları ise tarlalarda çalışarak ailenin geçimini sağlar.

Bu koşullarda ilkokulu bitiren Nizamettin yoldaşı, annesi ortaokula göndermek ister. Ama hem okumak, hem de çalışarak ailesinin geçimini sağlamak kendisi için oldukça zor bir olaydır. Birinde karar kılmak zorundadır. Annesinin ısrarlarına rağmen, okula kaydını yaptırmaz ve böylece aile geçimini sağlamak için çalışır. Annesi diretmekte devam eder, bu durum karşısında annesine şunu söyler ve sonunda ikna eder: "Anne ben okula gitmek istiyorum. Ama ben okula gidersem hem ben ve hem de sizler perişan olursunuz. Onun için ben çalışırım, diğer kardeşlerim okur. Ben çalışıp onları okutayım." Yaklaşık iki yıl boyunca çobanlık yapar. Daha sonra çifçiliğe başlar ve 15 yaşına geldiğinden hem kaçakçılık ve hem de çiftçilik yapar. Yoğun bir çalışma temposuyla giderek ailesinin ekonomik durumunu düzeltir. Artık annesinin ne babasına ne de sığındığı dayısına ihtiyacı kalır. Oğlusunun kazandığıyla geçimini rahat sürdürebileceği bir refah düzeyine kavuştu annesi. Bu nedenle oğlunu oldukça sevmekte, O'nun üzerinde adeta titremektedir. O'nunla her yerde övünür, O'na toz bile kondurtmaz.

19 yaşına geldiğinde artık genç bir delikanlıdır. Üstelik aile içi bütün kararları O alır. Annesine danışarak Dupiçe köyünden ayrılarak İdil'e yerleşmeyi önerir. Kararı annesi kendisine bırakır. İdil'de bir ev alır ve annesiyle kardeşlerini yanına alarak İdil'de yaşam mücadelesine devam eder. Yıl 1979'dur. İdil halkı arasında Kürdistan ve ulusal kurtuluş sorunları kısmen de olsa tartışılmakta, genç nesil, gelişen devrimci hareketlerden etkilenmektedir. Nizamettin yoldaş da bu dönemde yurtsever gençlikle tanışır, tartışır, konuşur ve ilişki halinde olur. Bu dönemde İdil'de DDKD adında örgütlenme vardır. Bunlara katılır ve bunlarla birlikte çalışma yürütür. Ama aynı zamanda kaçakçılık ve çifçilik işlerine devam eder.

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte düşman Kürdistan'ın her alanında terör ve vahşet estirmektedir. Köylere ve şehirlere yapılan operasyonlarda günde onlarca insan gözaltına alınmakta, işkence görmektedir. Devrimciler ise ardı arkası kesilmeyen kayıplar vermektedir. Bu koşullarda direnmek büyük bir irade, inanç ve yürek işidir. 12 Eylül faşist terörü koşullarında yapacağı fazla bir şey yoktur. Bu arada nişanlanır ve ardından evlenir. Bir süre gözaltına alınır, somut bir şeyi olmayınca serbest bırakılır. Bu arada askerliğe gitme dönemi de gelmiştir. Askerliğe gitmek istemez. Bu nedenle bir grup arkadaşıyla anlaşarak Güney-Kürdistan'da Saddam rejimine karşı verilen savaşa katılma kararı alır. Böylece askere gitmeden firar eder. Ancak randevulaştığı arkadaşları beklenen yere gelmez. Yalnız kalır. 40 günlük firardan sonra bir randevu yerine yapılan operasyonda ele geçer. İdil Jandarma Taburu'nda 20 gün işkenceye alınır ve sorgulandıktan sonra askere gönderilir. Askerliğe jandarmaların nezaretinde gönderilir ve hiç istemediği halde TC'ye askerlik yapmak zorunda kalır.

1981 yılında askerliğe tabi tutulunca bu yaşam oldukça kendisine zor gelir, kabullenemez. Ama başka çaresi de yoktur. Ailesi üzerindeki baskılar da zamanla giderek artar. Kardeşi sürekli gözaltına alınır. Bu durumdan kurtulmak için kardeşi, yengesini de yanına alarak annesi ve kardeşleriyle birlikte Çukurova'ya gider. Orada çalışarak yaşam mücadelesi veren annesi, eşi ve kardeşleri, O'nun askerlik ihtiyaçlarını da karşılarlar. Nizamettin yoldaş askerliği bitirdikten sonra Çukurova'ya gelir. Ailesini ve kardeşlerini yanına alarak Adana merkezine yerleşir. Amacı, durumunu biraz düzeltip tekrar köyüne dönmektir. Ülke özlemi vardır. Ancak ülke düşman tarafından harebeye dönderilmiş ve yaşamı çekilmez hale getirilmiştir. Adana'da zor şartlar altında çalışan Kürt insanının acılarına tanık olur, daha çok düşmana kinlenir. Çalışır, askerdeki kardeşi ve ailesine bakar.

15 Ağustos Eruh ve Şemdinli baskını, karanlıklara çakılan bir şimşektir. Oldukça etkilenir, sevincinden ağlar. Direnişin kıvılcımı kendisini derinden sarsar. Ancak PKK ve mücadelesini fazla tanımıyordu. Gitmekte istiyordu, ama nasıl ilişki kuracaktı? Bunlar kendisi için engellerdi. Biraz daha tanıma, araştırma ve kavramanın iyi olacağından harekete kalır. 1987 yılında artık ülkeye dönmek istediğini annesine anlatır ve ikna etmeye çalışır. Ancak ekonomik sorunları olduğundan annesi kabul etmez. Buna rağmen kendisi ülkeye sık sık gidip gelerek özlemini gidermeye çalışır. Durumları gözetleyerek mücadele hakkında daha fazla bilgi sahibi olur. 1988 yılında ülkeye kesin dönüş yapma kararı verir. Fakat bu dönemde, Mardin'de sömürgeci güçlerle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada, PKK MK üyesi **Mehmet Emin ASLAN (Sabri)** yoldaş şehit düşer. M. Emin Aslan yoldaş üzerinde çıkan belgelerde, Nizamettin yoldaşın babası ve ailesi hakkında bilgiler vardı. Bu bilgilerde yurtsever bir aile olduğu, dışarıyla ilişkilerde tecrübe sahibi olduklarından yararlanılabileceği tarzında cümleler yazılıdır. Bunun için babası gözaltına alınır. Diyarbakır Askeri Mahkemesi'ne çıkarılarak tutuklanır. Nizamettin yoldaş da kardeşleriyle birlikte tutuklanır. Bütün işkencelere rağmen hiçbir şey kabul etmez, uzun süre Adana'da olduğunu ispatlayınca kardeşleriyle birlikte serbest bırakılır. Adana'ya döner.

Artık mücadeleyi tanıyor ve ulusal sorunun nasıl çözümlenmesi gerektiğini kavrıyor. Adana'da partili yoldaşlarla ilişkisi olmamasına rağmen propaganda düzeyinde çalışmalar yürütür. Parti Önderliği'nin çeşitli değerlendirmeleri eline geçer, okur ve buna göre hareket etmeye çalışır. Örgütlenme çalışmalarına hız verir. Gerillaya sevdalıydı, Parti Önderliği'ne büyük bir hayranlık duyuyordu. Bu nedenle Parti Önderiliği'nin "3 kişi bir araya gelirseniz örgütlenin" mesajını temel alarak çalışmalarını sürdürür.

1989 yılında Paris-Kürt Konferansı'na katılan Kürt asıllı milletvekilerinin SHP'den ihraç edilmelerine öfke duydu. Bu nedenle, bu olayın hemen arifesinde Adana'ya gelen İnönü'yü protesto etmek için eylem örgütlenmesine girişti. Büyük bir kitle gücünü örgütleyerek miting alanında İnönü'yü istediği tarzda protesto etti. Bu protestoyla birlikte miting alanında bulunan bütün kitle gösteriye katılmış ve İnönü istediği konuşmayı yapamamış, yarıda bırakmak zorunda kalmıştı. Her eylemin en ön saflarındaydı. Bir eylemde Adana'da polis tarafından tartaklanmış ve ayağından bir yara almıştı. 20 Mart 1991 tarihinde Adana'da Newroz gösterilerinin örgütlenmesini yaptı. Adana'daki bütün Kürtler o gün sokaklara dökülmüş, her yerde geleneksel bayramın coşkusunu yaşıyor ve kutluyordu. O gün Adana'daki Kürtler için bir zafer günüydü. Bu direnişte hem örgütleyici, hem planlayıcı ve hem de uygulayıcı olarak Nizamettin yoldaş en ön saflardaydı. Yürüyüşe geçen halkın önünü polis birlikleri kesmişti. Halka açılan ateşe karşı Nizamettin yoldaş, attığı sloganlarla halkın dağılmasını önledi. Birçok yurtsever yaralanmasına rağmen kitleler coşkuyla yürüyordu. Nizamettin yoldaşın, "düşmanın araçlarını yakın" talimatı üzerine halk, taş ve sopalarla düşman güçlerinin üzerine yürüyerek araçları ateşe verdi. Halkın kabaran seli karşısında düşman güçleri geri çekilmek zorunda kaldı. Adana'nın Dağlıoğlu Mahallesi'nde 4 askeri araç yakılmıştı. Kitleler şehitler verme pahasına da olsa bir zaferi kazanmanın coşku ve onurunu yaşadı.

Bu olay ardından Nizamettin yoldaş, artık bir şehir gerillasıydı. Bütün varı ve yoğuyla kendisini mücadeleye adamış, ulusal kurtuluş doğrultusunda azimli ve kararlı bir çalışma yürütüyordu. Şehir çalışmalarında çok değerli hizmetlerde bulundu. Buna rağmen gönlü rahat etmiyordu. Çok daha fazla çalışmak gerektiğini biliyordu. Çalışıyordu da. Buna rağmen ülkesi ve Botan'ın güzel dağları, gerilla savaşı O'nu kendisine doğru çekiyordu. Gece düşleri, rüyası Kürdistan dağlarındaki gerilla olmuştu. Bu dağlarla kucaklaşmalı ve bu özlemini artık gidermeliydi. 15 yaşında silahla tanıştı, silahıyla düşmanın oluşturduğu suni sınırları aşarak sık sık ülkenin diğer parçalarına gidip geldi. Kendi yöresi, büyüdüğü ortam Botan'ın orta yerindeydi, Gabar, Cudi dağları oralara yakındı ve oralarda tutkun olduğu gerillalar vardı. Oraları tanıyor, özgürlük soluyan havasını özlüyordu. Kararını partili yoldaşlara bildirdi, ısrarla gitmek için dayatıcı oldu ve sonunda istemi kabul edildi. 1992'nin yaz aylarına doğru Botan dağlarına ulaştı, gerillalarla selamlaştı. Artık mutluydu, aradığını bulmuş, kavuşması gerekene kavuşmuştu. Bundan sonra kimse O'nu bu görkemli yaşamdan alıkoyamazdı.

Bir dönem Gabar ve Bestler'de kalır. Partinin eğitim olanaklarından yararlanarak kendisini daha çok güçlendirir. Olgun, sade, özlü ve çalışkan özellikleriyle yoldaşlarının ve halkının büyük taktirini alır, sevgi ve saygı yumağı haline gelir. Botan'da birçok eyleme katıldı. Başarılı bir pratik sergiledi. Düşmana karşı olan kin ve öfkesini her zaman dile getirdi. Nizamettin yoldaşın hedeflerinden biri de kendisinin doğup büyüdüğü, çocukluğunun güzel anlarının geçtiği köyünün, düşmanın dayatmış olduğu koruculuk illettinden kurtulmuş olmasıydı. Bu durum O'nu oldukça üzüyordu. Kendi köyü ve tanıdığı insanlar, ulusal kurtuluşa, özgürlük savaşçılarına karşı düşman olmamalıydılar. Bu ülke onlarında ülkesiydi. Onlarda bu ülkenin birer neferi olarak bu davaya en güçlü desteklerini sunmalıydılar. Türk devleti düşmandı. Ülkemizi bölüp-parçalamış, insanlarımızı kendi gerçeğine ihanet eder hale getirmişti. Yıllardır düşman Kürt halkını birbirine karşı savaştırarak sonuç almak istemişti. İşte bu köyü ve kendi tanıdık çevrelerini düşmanın bu oyunlarından kurtarmak, gerçeğe dönüş yapmalarını sağlamak istiyordu. Eğer biraz insanlık özleri varsa, kendi gerçeklerine dönüş yaparlar, geçmişlerini lanetlerler, derdi. Bunun için daha çok çalışmak, daha çok katkı sunmak için çabalıyordu. Kendi köyü ve akrabaları kendi durumunu öğrenerek etkilenir ve düşmanın aleti olmaktan kurtulurlar düşüncesini taşıyordu. O'nun tanıdıkları vasıtasıyla kendi köyüne gönderdiği çağrılar vardı. Bu çağrıların tümü, düşman olmaktan vazgeçmeleri ve kendi namus ve onuru olan ulusal gerçekliklerine doğru sahip çıkmalarını içeriyordu.

Nizamettin yoldaş, bir yandan dağda, bir yandan ovada faaliyet yürütüyordu. Sabırlıydı, azimliydi, inançlıydı. Bu özellikleri hemen göze çarpar nitelikteydi. Güney Kürdistan'da ihanetçi güçlerin TC birlikleriyle birlikte özgürlük savaşçılarına karşı başlattıkları kapsamlı savaş karşısında, Kürdistan halkının bağrına sokulan ihanete karşı oldukça öfkeyle dolmuştu. Bu ihanetin artık kökten yok edilmesi gerektiğine inanıyor ve bu doğrultuda çabalıyordu. Güney Savaşı döneminde, ihanetçi güçlere ulaşan ikmal yollarını kesme, lojistik destekleri azaltma, halkın gösterilerini örgütleme çalışmalarını büyük bir özveriyle yürüttü.

Güney Savaşı sonrasında, yapılan yeni düzenlemelerle birlikte savaşta yeni çıkan güçlerimizin bir kısmı ülkeye yöneliş yapar. Nizamettin yoldaş, alana gelen **Canan Sözen** ve **Hamit** yoldaşlarla birlikte çalışmalarını sürdürür. Yine üç yoldaş, beraber İdil'in Düzova (Hoser) köyündedirler. Düşman bilgi almış ve köyü ablukaya alarak dört bir yandan çevirmiştir. Kurtuluş imkanı yoktur artık. Canan yoldaş, malzemeleri kurtarmaya çalışırsa da başarılı olamaz ve iki yoldaşının bulunduğu sığınağa girerek, üç yoldaş el ele tutuşarak, ilkin eşyalarını tahrip eder ve sonra bombalarını kendi bedenlerinde patlatarak, şehitler kervanına katılırlar.

Düşman güçleri, sığınağı roketlerle bombalar. Sığınakta çıkardığı gerillaların cesetlerine kurşun sıkar. Bu durum kitlelerin büyük tepkisine yol açar. Yapılan kitlesel törenle gerillalar, Hoser köyünde defnedilir. Ancak ERNK Cizre Birimi'nin kararıyla, üç yiğit militanın cenazeleri kitlesel bir törenle Cizre'ye getirilir. Cenazeler yeniden yıkanır, kefenler değiştirilir, halkın zılgıtları ve ulusal marşlar eşliğinde Cizre Şehitliği'nde defnedilir. Şehitlerin anısına, Cizre esnafı bir gün boyunca kepenkleri indirir. Halk sırasıyla şehitlerin anıtını ziyaret ederek saygıya geçer.

Şehitlerimizin direnişleri, zaferimizin teminatıdır!

İnsanlığın onur mücadelesinde enternasyonalist bir militan!

Adı, soyadı: **Necla ADANIR**
Kod adı: **Eylem, Dilan, Gülten**
Doğum yeri ve tarihi: **Urfa, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **8 Ekim 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **17 Mart 1993, Urfa**

Necla ADANIR yoldaş, 1971 yılında Urfa'da işçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Abisinin devrimci oluşundan dolayı, Kürdistan ulusal kurtuluş ideolojisi ve bu ideoloji etrafında birleşen devrimcileri küçük yaşlardayken tanıdı. Onlardan etkilendi, çocuk ruhuyla bir şeyler kavramaya çalıştı. Daha küçükken olgun tavırları ve sorduğu sorularla geleceğin kararlı bir militanı olacağını gösteriyordu.

Necla yoldaş, okumayı ve öğretmen olmayı çok istemesine rağmen, ancak ilkokulu okuyabildi. 12 Eylül faşist iktidarının hükmünü icra ettiği yıllarda birçok devrimci gibi ağabeyi de tutuklanmış, zindanlara atılmıştı. Ardından kısa bir dönem sonra babasını yitirmişti. Geriye kalan kardeşleri ve annesi, babasının emekli maaşıyla geçiniyorlardı. Yaşam zordu, koşullar ağırdı. Bu koşullarda kişiliğini ve özünü korumak oldukça direngen bir yapıya sahip olmayı gerekli kılıyordu. Türk asıllı bir aile ortamından gelmesine rağmen, Kürdistan'da yaşayan biri olarak Kürt halkının tanık olduğu zulmü, sömürüyü, ezilmişliği görüyordu. Sınıf, aşiret, aile çelişkilerinin en yoğun olduğu alanda büyümüş olması, çelişkilerin nedenlerini daha erkenden kavramasını beraberinde getiriyordu. Kürt halkını seviyordu. Kürt halkının kurtuluşu için mücadele edilmesi gerektiğine inanıyordu. Kürt halkının kurtuluş mücadelesine önderlik eden PKK'nin, sadece Kürt halkının kurtuluşu için değil, insanlığın kurtuluşu için savaştığını kavrıyordu. Onun için insanlığın bu onurlu mücadelesinde yer almak istiyordu. Ama tam katılım göstermeden önce, biraz kendisini yetiştirmeyi, bilinçlenip güçlendirmeyi hedefliyordu ve bu temelde çabasını yoğunlaştırıyordu.

Sık sık abisinin ziyaretine giderdi. Bu vesileyle tutuklu olan yoldaşlarla da tanışma imkanı buldu. Ülke sorunları üzerine onlarla tartışıp konuştu. Onlardan oldukça etkilendi. Zindanlarda tutuklulara, ziyarete giden tutuklu yakınlarına yapılan hakaret ve baskıları gördü. Bu nedenle, sömürgeci Türk egemenliğine daha çok kinlendi. Zindanlardaki yoldaşlarının desteğiyle Cizre'deki yurtseverlerle tanıştı. Böylece dışarıdaki partili yoldaşlarla ilişki kurabildi. Çevresinde mücadelenin haklılığını savundu, propaganda yaptı. O'ndaki bu gelişmeyi gören annesi, gerillaya katılmasını engellemek için çabaladı. Bu durum, aile içinde kısmen de olsa sorunlara yol açtı. Dirayetli ve kararlı yapısıyla annesini ikna etmeye çalıştı.

Annesinin vefatı ardından kardeşiyle beraber yalnız kaldı. Onurunu ve kişiliğini koruma mücadelesini verdi. Kardeşini de eğiterek ve bütün desteğini sunarak yetiştirdi. Bir dönem partili yoldaşlarla ilişkileri kesildi, ama yerinde durmadı, arayışlarına devam etti ve sonunda amacına ulaştı. Ekim 1990 yılında dağdaki gerillayla ilişki kurdu. Kararı artık kesindi. Yanına kızkardeşini de alarak partiye katılacak, özgürlük davasının kararlı bir militanı olarak yürüyüşüne devam edecekti.

Gerillalarla ilişkiye geçer geçmez Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek için hazırlıklara başlar. Ekim'in ilk haftasında kızkardeşi ve yoldaşlarıyla birlikte sınırı geçer. Ancak çatışma çıkar. Düşman güçlerinden bir-iki kişi vurulur. Olayın sınırda meydana gelmesi nedeniyle Suriye güvenlik güçleri de harekete geçer. Ve kızkardeşiyle birlikte Suriye güçlerinin eline geçer. Yaklaşık 40 gün tutuklu kalır ve daha sonra serbest bırakılır.

Mahsum Korkmaz Akademisi'ne ulaştığında dünya O'nundu. Mutluydu, neşeliydi, coşkuluydu. Parti ortamında aldığı eğitimle daha çok güçlenecek ve dönemin emrettiği devrimci militan ölçülere kavuşacaktı. Bir dönem parti ortamının güzellikleriyle iç içe yaşadıktan sonra, Parti Önderliği'ne sunduğu bir raporda duygu ve düşüncelerini şöyle izah ediyordu:

"...Babam 1982 yılında vefat etti. Abim cezaevindeydi. Bu durumlardan dolayı aile içi yaşantıda belli bir düzensizlik vardı. Annem birçok olaya güç yetiremiyordu. Bu ortamda ben, kendimi dayatıyordum. Tutuklu olan abimden büyük ölçüde etkilendim. Kendimi sürekli abime benzetmeye çalışıyordum. Ama aynı zamanda aile ve çevre özelliklerinden de oldukça etkilendim. Aile ortamında, bana hiçbir şey dayatılmamıştı. Bu durum kişiliğimin düzensiz şekillenmesine neden oldu.

Partimizi, grup aşamasında abimin katılımı ve yoldaşlarla olan yoğun ilişkilerim sonucu tanıyorum. Çocuk olmama rağmen, bilinçsizce bir bağlılık o zaman şekillendi. Abimin tutuklanması ve cezaevindeki yoldaşların, insanlık davası için, Kürt halkının kurtuluşu için, baskıya, zulme, işkencelere karşı direnmeleri, boyun eğmemeleri ve birçok yoldaşın bu uğurda şehit olmaları beni duygusal olarak oldukça etkilemişti. Abimle ve cezaevindeki ilişkilerle kısmen bazı şeyleri anladım ve mücadeleye katılma kararı verdim.

1987 yılından itibaren mücadeleye katılma kararımı çeşitli yönleriyle cezaevindeki yoldaşlara anlattım. Bu yoldaşlar, o dönemlerde her seferinde katılımımın bilince dayanmadığını, duygusal olduğunu, mücadele saflarında yürüyebilmek için günün yirmidört saatini parti ve mücadele sorunlarına ayırmam gerektiğini, duygusal bağlılıkla yapılan katılımlarda insanın çabuk düşebileceğini belirtiyorlardı.

Oysa, ailemin yapısından dolayı faaliyet yürütemiyor, evden ayrılamıyor ve direnişlere katılamıyordum.

Devamı 31. sayfada

Urfa'nın kızıl gülü Necla yoldaş

Senin fotoğraflarını gazetelerde ilk gördüğüm an, içimde bir sıcaklık, bir tebessüm ve bir coşku hissettim. Hey... Necla hey... Bu insanlık düşmanı ve alçak katil sürüleri, nice yiğit insanlarımıza yaptıkları gibi sana da kıymışlardı. Oysa ne kadar hasrettim sana. Tam 13 yıllık birikmiş, coşkusu tufan bir hasretti. Ama olsun. Biz hasretliği de güzelleştirdik. Hiç sona ermeyecek, daha da güzelleşecek bir hasretlik bu.

Arkadaşlar hep seni yazmamı, anlatmamı istediler. Zaten hep anlatmak sözcüklerin coşkusuyla bir fırçadan en güzelinden seni çizmek istedim. Çevreme, ülkeme, dünyaya, insana-insanlığa. Sendeki coşkuya, insanlığa olan sevgini, kötülüğe-çirkinliğe karşı hıncının nasıl büyük bir öfkeye dönüştüğünü, azmini, cesareti ve başarmak için inadını ve de güzel olan her şeyi anlatmak. Seni annenden de, babandan da ve çevrenden de daha iyi tanımama rağmen anlatabilir miyim ki?

Daha 3-4 yaşlarında devrim ortamıyla tanışman, 6-7 yaşlarındayken devrimci erkek ve bayan arkadaşların eve geldiği zaman olgun bir insanın dahi soramayacağı sorular, bulmacalar sorarak onları nasıl da şaşırtırdın. Hatta bir keresinde, "büyüyünce sana bir parke, bir spor ayakkabısı, bir de kot pantolon alacağım, arkadaşlarla beraber devrime katılacaksın" dediğimde sevincin bir volkan gibi nasıl da patlamıştı. Yanımızda bulunan ablamız ise "Necla, ağabeyinden, altın, bilezik, küpe istesene!" dediği zaman; "ağabeyim bana her şeyi aldığı gibi, onu da alır" diyerek, ablana bu tartışmada yer vermeyen ince bir zeka ile atlatıp, bana da dönüp "sen ablamın söylediklerine bakma, ben altınları ne yapacağım ki?" derken, onurlu geleceklere sahiplik edeceğinin sinyallerini veriyordun. Yine daha 8 yaşındayken 12 Eylül faşist cuntasının vahşetini görerek, tam 10 yıl zindanlara ziyaretçi olarak her görüş gününde gelip, halkımızın çektiği çile ve zulme yakın tanıklık ederek büyüdün. Hatta 12 Eylül öncesi ve sonrası mahallemizde öldürülen her faşistin peşisıra evimizin basılması, ailece karakola götürülüp ağabeyin hakkında senden laf alma çabalarına karşı, daha o yaşında koymuş olduğun devrimci tavırla olgunlaştın, piştin. Zindanda her ziyaretime geldiğinde, konuşmalarında biçimlenen güç ve moral verişini hatırlamamak mümkün mü? Hele genç kızlık çağında annen senin bir an önce eşarp ve manto giymeni, eski aile geleneklerine göre yaşamanı isterken, senin de bu gericağdışı namus anlayışına, ortaçağ kalıntısı biçimlenişe, aile geleneklerine karşı çarpışarak, uğraşarak mücadele edişini bana anlatırken; seni kırk kat zincirle bağlamak istediklerini, senin ise bu zincirleri paramparça etmek istediğini, bir an önce özgürlüğe bir kuş misali kanat çırpıp uçtuğunu gösteriyor, kanıtlıyordun.

Kürdistan ve tüm insanlığa duyduğun yüce sevgi, Kürdistan ve özgürlük adına verilen mücadeleye yöneltmişti seni. Sınırdan geçmek için 9 gün sınır boylarından geçişin müsait olmasını bekleyip tarlalarda yatıp kalkarken, ayaklarınıza kara sular indiğinde ve yanında 12 yaşındaki kızkardeşin Gülbez yürüyemediğinden dolayı bazen senin ve bazen de arkadaşların onu sırtlamak zorunda kaldığınızda, sınırdan geçerken Heval Rênas'ın çıkan çatışmada yaralanması ve düşmanın da bir kayıp vermesinde gösterdiğin azim, cesaret ve kararlılıkla gör-bak o zaman neler tasarladın, neleri konuştun. Bilebilir miyiz acaba? Halep'de yakalanmanızda, Suriye zindanlarında dil-ağız bilmeden geçirdiğin 40 gün boyunca her sorguda "Hizbul Amel Kurdistan" demekten başka bir tek ifade vermeyişin, peşisıra Suriye zindanlarında açlık grevine başlayışın...

Evet, Haseki ve Kamışlı'daki dostlar hep seni soruyor. Kısa sürede nasıl da Kürtçe ve Arapça öğrenmişsin, hayret doğrusu. Oysa bunca yıl bu kadar çabama rağmen hala Kürtçeyi öğrenemedim. Arapça ve Kürtçe bilmen arkadaşların seni Güneyli bilmesine yol açmış. O zaman bir bilselerdi senin bir Türk olduğunu ve şimdiye değin Türkçe'den başka dil bilmeyişini, herhalde çok şaşırırlardı.

Evet, Necla, seni 13 yıl uzun bir aradan sonra göremedim. Ama devrim saflarında bir arkadaşım olarak yer almanın gururuyla doluyum. Gerek kamptaki çalışma tarzın, gerek kitle içerisindeki mücadele tarzınla son derece sevilmen, sayılman ve örnek kişiliğinle gurur duyulmasını kıskanmadım desem yalan olur.

Son çalışma alanın GAP Eyaleti'ne büyük coşku ve azimle giderek, oradaki halkın gelenek ve göreneklerine saygılı bir şekilde, beynin ve fikirlerinde nasıl da ışık saçıyordun. Ancak bir ihanet sonucu düşmanın pususunda çatışarak, eli kanlı cellatlara işkence zevkini tattırmamak için düşmanın oyununu boşa çıkarıp, silahını kafana dayayarak ölümün hiç de korkulacak bir şey olmadığını fiziki yaşamına son vererek, onuru, devrimi ve devrimci direniş ruhunu yaşatmayı bildin.

Sen köhnemiş sömürgeciliğin şehirlerimizde yaratmış olduğu "neme lazımcılık, bana dokunmayan bin yaşasın" mantığının getirdiği mistik, uyuşuk ve yoz ilişkileri yerle bir ederek paramparça ettin. Gelenekselleşmiş eski aile ilişkileri ile kadının ikinci sınıf insan muamelesi görmesine karşı yürüttüğün o soylu, yiğit, cesur, kahraman çıkışınla bugün ülkesine bağlı kadının özgürleşmesini şahadetinle filizlendirerek sözünün ve direnişin simgesi oldun. Kürdistan ülkesinde azınlık Türk halkının da Kürt halkıyla dayanışma içerisinde, PKK'nin insanlık mücadelesi şemsiyesi altında halkların kaynaşıp, çağdaş bir uluslaşma yaratmasında bir Türk kızı olarak en güzel örneğin oluşturdun.

Evet Necla! Berivan yoldaşın yerini doldurmak için gittiğini söylemiştin. Oysa ki seni çok erken kaybettik. Kürdistan halkına, PKK'ye ve onun insanlık mücadelesine verebileceğin daha çok şey olabilirdi. Ancak azgın sömürgeciliğin temsilcileri bilsinler ki Berivanlar bitmedi, bitmeyecek; Neclalar yerini dolduracak ve dolduruyor. Kadının özgürlük mücadelesinde salt üniversiteli-aydın genç kızların dışında, duyarlı ev kızlarının da çok şey başarabileceğinin örneği oldun. Özgürlük tutkusu uğruna şahadete ulaşan nice Kürdistanlı kadınların ve genç kızların yürüyüşüne ağır adımlarla değil, kanatlanıp uçarcasına katık oldun.

Necla, Dilan, Eylem, Reyhan, Gülten. Hangi isimle olursa olsun tüm heybetin, azmin ve kararlılığını; soysuzluğa, çirkinliğe, kişiliksizliğe, haksızlığa, kötülüğe, geriliğe ve ezilmişliğe karşı ışık saçmaya devam ediyorsun.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz!

Abin Y. Adanır

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Güneybatı Eyaleti gerilla güçlerine talimatı:

Düşmana karşı savaş kadar, parti içi mücadeleyi de doğru kavrayalım ve yükseltelim!

Açıklama: Bu talimat, Terzi Cemal ajanının yürüttüğü pratiğin henüz araştırıldığı, önemli oranda açıklığa kavuşturulsa da tam sonuca bağlanmadığı bir dönemde eyalet güçlerine yönelik geliştirilmiştir. Bu talimatın iyi irdelenmesi durumunda Terzi Cemal unsurunun parti karşıtı pratiğinin daha iyi anlaşılmasına katkı sunacağına inanıyoruz.

Partimizin tarihinde ilk çıkış yaptığımız bu bölgelerimizdeki çalışmalarımızın, bugünkü haliyle ülkemizde en geri ve ondan da öte tehlikeli bir durumla yüz yüze kaldığını acıyla belirtiyoruz. Partimize, gerek çıkışta ve daha sonraki süreçte en çok güç veren, onun sınıf temeline ve devrimci ulusal kurtuluşçuluğuna katkı sunan bu alan, her bakımdan dikkatle değerlendirilmeye ve hiç olmazsa bundan sonra kurtarılması, geliştirilmesi gereken ne varsa onu kurtarmaya bizi zorluyor. Partiye en çok canıyla, malıyla katkı sunan bu yöre insanlarımızın, epey beklentileri kadar, olumsuzluklardan ötürü de kaygıları vardır.

Alana ilişkin kapsamlı değerlendirmeleri defalarca yaptık. Ve denilebilir ki, ilk çıkışta PKK'nin oluşumu demek, bu alandaki gelişmeler demek iken, ülke dışına çıkışın hemen ardından da, bu yörelerimiz, ilk müdahalelerin yapıldığı alan olma anlamına da sahiptir. Ve denilebilir ki, hiçbir zaman uzun süre ilişkiler kesilmedi. Yurtdışının en çok bu alanın güçlerini korumak istediğini biliyoruz. Ve daha 1980'lerin başlarında buralara ilk müdahaleleri yapmaya çalıştığını da biliyoruz. Fakat o günden bugüne kadar muazzam emekler pahasına yapılan bu müdahalelerin, en değme düşmanın kontra faaliyetlerinden daha tehlikeli bir biçimde içimizdeki yetmezlik, yanlışlıklar sonucu önemli oranda boşa çıkarıldığını da iyi biliyoruz. Biz, şüphesiz bunu bölgenin tarihsel, sosyal-siyasal kişiliksizleştirilmesiyle bağlantılı ele almak istedik. Yine özel savaşın kendisini yoğunlaştırarak burayı böyle kişilik tahribine uğrattığını söyledik. Tabii bütün bunlar aslında fazla anlamlı bir izah tarzı değildir. Devrimciler için geçerli de değildir. Devrimci, her türlü olumsuzlukla mücadele etmesini bilir ve daha da ötesi, yaratılması gereken olumlu öz neyse, onu ortaya çıkarır. Görevi budur. Devrimcilik yapılacaksa, bu amaçla yapılır. Görev böyle belirlenir, çaba bunu sağlamak için sergilenir. Kısaca devrimciliğin bir çare sanatı olduğunu biliyoruz. Fakat tam tersine devrimcilik, tarihsel çarpıklığın ötesinde ve özel savaşın kişiliksizleştirmesinin ötesinde büyük kişiliksizleştirilmeyi kendi kendisine derinleştirdi. Kaçış süreci, çok ikiyüzlü, sahte, kendini yanıltmacı kişiliklerle parti bünyesinde parti imkanlarıyla gerçekleşmeye yüz tuttu. Süreç boyunca epey esnek olmak istedik. "Kişilikleri yeni oluşuyor, fazla üzerine gitmeyelim" dedik. Biz bunu dedikçe yara daha da azgınlaştı. 1982'de giden bir-iki unsur yakalandıklarında, eldeki bütün birikimleri tahrip ettiler. Ajanlığı kabul ettiler. Destek olalım dedik ama, bir baktım yanıbaşımızda ve verdiğimiz bunca desteğe rağmen, bir telefon irtibatıyla koşarak düşmana ulaşıyor. Düşmana gönüllü ajanlık yapıyor. Ve biz bir partilide bunları gördük. İnce kaçış yöntemleriyle, "bir birimi boşa çıkardıktan sonra, ben de kendimi nasıl metropole atarım" diye düşünenleri gördük.

Devrimci, her türlü olumsuzlukla mücadele etmesini bilir ve daha da ötesi, yaratılması gereken olumlu öz neyse, onu ortaya çıkarır. Görevi budur. Devrimcilik yapılacaksa, bu amaçla yapılır. Görev böyle belirlenir, çaba bunu sağlamak için sergilenir. Kısaca devrimciliğin bir çare sanatı olduğunu biliyoruz

Tabii, parti büyük bir inatla bu alanı devrimcisiz bırakmamak için yüklenmeye devam etti. 2. Kongre sonrası da çok önemli bir müdahale alanıdır. Onlarca kişilik güç ve çok kahramanca militanlar da yolladık. Hepsi daha sonra şehit düştüler. 1986 kongresini ise daha iyi taşırmaya çalıştık. Bunun içinde epey güçlü birimler yollamak istedik. Hatta diyebilirim ki, tam gerilla takımları biçiminde yolladık. 1987 müdahalelerinden sonra 1988'de ve 1989 da bunu daha da yaygınlaştırdık. Fakat sonuçta, hastalıklı yapının, kişiliklerin ve özellikle yönetimlerin birbirlerini etkisizleştirme, boşa çıkarma huyları yüzünden, başarı şurada kalsın, çok hazır olan birikimi bile tahrip etmekten kendini kurtaramadı.

Şimdi düşmanın bilinçli eli bu çalışmalara ne kadar uzanmıştır, ne kadar objektif nedenlidir, bunlar hiç şüphesiz burada uzun uzun anlatılacak hususlar değil. Süreç içinde daha da iyi anlaşılır. Ama bilmemiz gereken subjektif olsun, objektif olsun, değme ajanların verdiremeyeceği zararı, verdirmiş olmasıdır. En son gelişmeleri özetlersek, bu daha iyi anlaşılır. 1992 güzünde çok değerli 40'ı aşkın militan gücü çok anlamsız bir şekilde kaybettik. Hatırlıyorum, çok büyük bir güç Pazarcık ovasına yakın bir yerde, "Biz büyük bir eylem koyacağız" dedi. Ben tahminen, "Bu Maraş baskını olabilir" dedim. Sonra baktım o da değilmiş, Türkoğlu'ymuş. Ovaya ilişkin hiçbir keşif yok, hiçbir istihbarat yok, bir üslenme yok ve orayı tanıyan da yok. O gücü Türkoğlu'na yolluyorlar. Çok açık ki, ihbar alınacak ve hiçbir istihbarat da yok, baskın yapılsa da hiçbir sonuç alınamayacak. Baskından sonra dayanılacak hiçbir üs olmadığı için de rahatlıkla önü tutulacak ve o büyük güç imha olacak. Tabii, daha sonraki gelişmeler bunu doğruladı. Ben bunu biraz da bildiğim için, " Ovaya 30 kişinin baskın yapma taktiğini doğru bulmuyorum" dedim. Kaldı ki, o güçler bölge güçleriydi. "O güç hızla bölgelere çekilsin; Fırat Havzası'na, diğer dağlık alanlara gitmesi gereken önce dağa gitsin, üslenmeyi sağlasın" dedim. "Büyük bir eylem yaparız, çekiliriz!" Taktik bu. Sonra anlaşılıyor ki, aslında bu taktik çok değerli yoldaşların kaybedilmesinin temel nedeni. Bunu bu arkadaşlar bilinçli mi yaptılar veya içinde bazıları mı bunu bilinçli düzenlediler, bilemiyorum. Malatya'da öyle oldu. Adıyaman gücü öyle oldu. Pazarcık gücü öyle oldu. Ciddi bir dağa, üslenmeye dayalı olan kayıplar değil. Kim onları o yakın yerlerde tuttu? Savunma imkanı da yok, git eylem yap! Bu bir gerilla tarzı, eylem anlayışı değil. Belki bir milis düşünülebilir ama, o da örgütlenme ister. Milisin yapacağı işi gerillaya yaptır, gerillanın yapacağı işi milise yaptır! Evet, öyle bir çarpıklık yaratılıyor. Ve sonuç; şu köyde bu kadar kayıp, bu köyde bu kadar kayıp ve hiçbirisi de ciddi bir saldırı, ciddi bir planlama içinde olmadan yapılan kayıplardır. Şimdi, ya büyük bir kafa karışıklığı vardır, ya da bilinçli bir saptırma vardır. Bu işin yönetiminden, koordinesinden sorumlu bir kişi, "Ben bunları hesaplayamadım" diyemez. Kaldı ki bilgiler bize yeterince ulaşmamıştır. Koordine durumundaki kişiden, en değerli 7 kişiyi kendi yanında imhaya uğratırken, kendisinin nasıl kurtulduğuna dair tek bir rapor yok. Kendini kurtaran adam birimini de kurtarabilir. Veya kurtaracak durumda tutar. İmhalık bir yerde niye birimi bırakıyor? Objektif olarak bile ağır bir suç teşkil eder. Fırat Havzası'ndan sorumlu arkadaşa talimat üstüne talimat verdik, "Eylem yapmayacaksın, bölgeye ulaşacaksın" dedik. Bu arkadaş daha sonra katledilmiştir. Acaba gitmedi mi, gönderilmedi mi? Ve orada 4-5 intiharvari eyleme sokuluyor. O güç de öyle gitti. Yine 5-6'sı çok intiharvari bir eylemle yaşamını yitiriyor, ki hepsi değerli. Geri kalanlar tekrar dağa çekiliyor ve böylece o bölge de boş bırakılıyor. Amanos gücü, Türkoğlu eylemi adı altında boş bırakılıyor. Malatya gücü öyle. Adıyaman'da ciddi bir şey yok. "Kalan gücü de dağa çekeceğiz" dediler. Ben, daha güzün "Koordine arkadaş bize ulaşmalı" diye söylemiştim. "Kar yağmaya başladı" denildi. Pazarcık sorumlusu arkadaş henüz sağdır. "Altı ayda aşağı inemez" dedi. Ben şunu da söyledim: "Oradan, senin yanına gelen adam kaç günde geldi, 7 günde demek ki gelebiliyor." Kaldı ki kış boyu gidip-gelmeler olmuştu. Öyle gidilemez-gelinemez gibi bir durum da yok.

Ama öyle anlaşılıyor ki, bütün gücü oraya hapsetme ve o güç kış boyu -sözümona- yargılamaya tabi tutulmuş. Artık sanıyorum, 1992 güzünün ürkütücü sonuçları var. Onun da etkisiyle, kalan güce yönelik intikam almaya benzer bir tavır içine girilmiştir. Herhalde suçlu icat edilmek isteniyor ve en değerli arkadaşlar "suçlu" diye aslında imha edilmiştir. Şimdi 6 aylık süre herhalde bunun için gerekli görülmüştür. Belki bunlar kendilerine göre başarısızlıkların nedenini öğrenmek isteyebilirler. Bu nedenle bu yargılamayı da yapabilirler; ben önceden hepsini ajan ilan etmiyorum, ama mantık çok tehlikeli. Bu insanların hepsinin kontrgerilla olmadığını çok açık söylüyorum. Kaldı ki, kontrgerillacı, baş itirafçı ilan ettikleri Ce... ve Ö... arkadaşlar şahadete ulaştı, sözümona en çok itiraf yapanlardır. Ve bunlara dayandırılarak 100'e yakın ajan listesi çıkarıldı ve ajandır diye de her tarafa yollandı. Avrupa birimi ajan, bütün Güney sahasında çalışanlar ajan, müdahale yapabilecek herkes ajan, yine bütün eyaletlerdeki yoldaşların önemli bir kısmı ajan! Sonra bu itirafı yapan arkadaşlar, "Sırtımda 60 sopa parçaladılar" dedi. Yani "itiraflar yalandır, zorla alındı" dedi. Sen bu kadar sağlıksız bir bilgiyi neye dayanarak oluşturdun? Ki, bu arkadaşlar, üzerlerinde baskının en az uygulandığı arkadaşlardır. Dağdakilerin üzerine baskının daha vahşice uygulandığını biliyoruz. Çünkü gören var; şehit düşen Cevdet arkadaşın anlatımları da var. Kendisine de işkence ediliyor.

İçinde yer aldığınız alanda ne kadar ağır tahribatlar yaşanmış da olsa, ne kadar kabul edilemez kayıplara düşülmüş de olsa, burayı devrime açacağımıza, diğer birçok alandan daha iyi kazandıracağımıza, sizlerin bu temelde diğer birçok bölgeden daha iyi rol oynayacağınıza inanıyorum

Bunların hepsi partiye ve önderliğine bağlılıklarını söylüyorlar. Tek bir belge yok. Belki de bir sahtekar -Ömer bilemiyoruz- o da belki büyük ihtimalle korkudan, kendi kendine en değerli olanları kontra, bilmem Vejin'e mensup diye ilan ediyor. Benim tanıdığım bu arkadaşlar en fedakar arkadaşlardır. Ve 17 kişi deniliyor, daha mı fazla, bilemeyiz. Kalanlardan da ne kadar hayır geldiği belli değil. Sözümona böylece büyük düşmanı temizlemişler!

Bundan sonra irtibat kurduklarında, "rahatladık" diyorlardı. Şimdi sen nasıl rahatladın? Düşmana tek bir darbe vurmayacaksın! Ki baharda da -'92 baharında- sırf bir köyde yemek yeme için, bir arkadaşın sorumluluğunda 14 kişi ve 10'dan fazla silah kayıp veriliyor. Hiçbir keşif ve sağlıklı plan olmadan, "git bize erzak çıkar" deniliyor. Bir defa dağ gibi 14 militan ne anlama gelir? Biz bunun ne kadar ağır bir suç teşkil ettiğini söyledik. Yine hiçbir başarı şansı olmayan eylemlere bu insanlar sürülüyor. Bunlar fedai, parti ne emrederse, hiç düşünmeden yerine getirecek insanlardır. Koordinenin, yönetimin şahsında parti sanıyorlar. Hepsi gidiyor, kendileriyle birlikte o kadar silah, maddi-manevi değer de gidiyor.

Şimdi tabii bunlar ağır suç. Suçlu kimdir? "İçimizde kontra var, Vejin var" bilmem başka şeyler... Var diyerek suç üstüne suç işliyorlar. Sonuç; hayatta kalan sağlam bir şey yok. Tabii halk çok şikayet ediyor. "Biz en değerli evlatlarımızı verdik, fakat bir günde, bir ayda ölsünler diye değil. Bir-iki yıl savaşsınlar" diyor. Haklı olarak bunu söylüyor. Ayrıca yüzlerce kişi Antep'te, Adana'da, Adıyaman'da, Malatya'da katılmak için bekliyor. Katılanlar bir ayda gidiyor, yüzlercesi de çürümeye terk ediliyor. Bunlar da kayıptır. 300 kişinin katılmak istediğini ben biliyordum, bunu sağlayabilirdik. 100'ü aşkın da silah -roket, BKC'ler de dahil- kaptırılıyor. Bunun karşılığında kaç düşman vurulmuş? Hiç! Vuranlar da şahadete giden arkadaşlardır. Yönetimin, tek bir düşmanı vurma eylemini planladığını sanmıyorum. Tabii bütün bunların yarattığı ağır psikolojik durumlar var.

Kendini yitirme mi var? Ki yitirmeden de öteye, artık bu noktada insanın iyi bir soruşturmaya ihtiyacı olduğu açıktır. En değme kontranın böyle kocaman bir eyaletin gücünü tar û mar edemeyeceği açıktır. Bunu yürüten şahıs -ki kendisi de bir süreçte en ağır suçlar temelinde yargılandı- bizim onayımız olmadan kimseye ceza verilemeyeceğini çok iyi biliyordu. Kendisi de bu temelde kurtuldu. Bunu kendisi yaşadığı ve en iyi bildiği halde, bir parti merkezine -partinin en üst kurumu- haber vermeden, tek başına, hem de işkence ile yargılama yapıyor ve arkadaşı öldürüyor. Ki bizde işkence yoktur; partili güçlere işkence yapılmaz. Hatta bize göre, ajanlığı sabit oluncaya kadar yersiz tek bir söz bile söylenmez. Kaldı ki biz dışımızdaki ajanlara da işkence yöntemini esas alarak yaklaşmayız. Bizde işkence bir bütün olarak lanetlenmiştir. Soruşturma yöntemlerimiz insanicedir. Şimdi parti içinde; en değerli partilileri, hiçbir gerekçe, hiçbir kanıt olmadan, yalana dayalı bilgilendirmeyle ve işkenceye dayanarak ölümle cezalandır ve bir de buna hiçbir haber verme! Şimdi bu nasıl izah edilecek? Haydi diyelim bunlar tehlikeli adamlar, cezalandırılması gerekir; o zaman bir haber yolla. Kaldı ki öyle bir durum da yok. Ne bir belge, ne de sağlıklı itiraf var, işkenceyle paramparça edilmişler. Nitekim hepsi "Yaşasın parti, Parti Önderliği" di-

yor. Buna nasıl cevap verilecek? O kadar ajan olur mu? Olsa bile, parti emri olmadan bu kadar insan böyle götürülür mü? Hatta parti emri bile olsa, partinin doğru yaşam kuralları var, insanlık anlayışı var. Ki birçok asker vardı, bıraktık; bizimle savaşan güçleri bile fiske vurmadan bıraktık. Bu partinin anlayışıdır.

İnsanları çamurdan kurtarmaya çalışıyoruz. Bunlar ise, örgüt için savaşan güçlerdir, onlarca kez eyleme katılan insanlardır. Bunlar bu kadar gerçek iken, nasıl bir yargılama ve cezalandırma mantığıdır, anlamakta zorluk çekiyoruz. Bunu, şunun için belirtiyorum. Buna alet olmuş, buna seyirci kalmış birçok yoldaş var, şimdi muhtemelen büyük eziklik duyarlar. Hiç şüphesiz iyi bir seyircilik değildir. Ve bazıları da onay vermiştir, hatta uygulamaya alet olmuştur. Bunlar da iyi bir onay ve uygulama değildir. Fakat birinci elden sorumlu değiller. Kontradır diye inanmışlar, inandırılmışlar; onlar da, parti görevidir deyip, yüklenmişlerdir aslında. Yani eyalette büyük suçlar var. Bunlara da "Kontra yol açmış, kontralar da bulundu" denilmiş ve bu şekilde inandırılmışlar. Dolayısıyla bu onaylama, seyretme ve hatta kör uygulamayı kabul etme yaklaşımı anlaşılırdır. Bazı dürüst arkadaşların da konumu budur. "Ben, kontrayı vuruyorum" diyor, paramparça ediyor. Yani kontraya karşı öfke büyük. Kontra da işkence yaparak öldürüyor. Bunlar da "Biz de işkence yaparak öldürelim" diyorlar. Hikaye bu. Ama çok kötü bir hikaye. Büyük bir çarpıtma, saptırma, partiyi veya partilileri yanıltmadır. PKK'yle uzaktan yakından fazla bağı olmayan yaklaşımlardır; ama olmuştur. Şimdi birisi bilerek, -Ömer deniliyor- yalan ifadeyi nasıl verdi? Bu kadar ismi, şehit düşen arkadaş açıkladı; belge elde, sesi kasette. Ajan adam niye direnip, kendini şahadete götürsün ki? Olmadığı açığa çıktı. Bu ispattır. Şimdi acaba diğeri de ajan mıdır, yoksa gerçekten o da bu temelde mi itiraf yapmış? Sırf canını kurtarmak için bu kadar insanı nasıl bu duruma düşürür. Belki böyle başlamıştır, koordinatör de inanmıştır. Ama acaba araştırmadan ne kadar inanmıştır? Ki biz, yani kırk defa, kılı kırk yarar, inceler, araştırır, o zaman bir sonuca gideriz, dedik. Buradaki sorumluluk da yargılama hatalarının ne kadar vahim sonuçlar doğurduğunu bilmesi gereken biridir. Bütün bunları hesap etmemezlik edebilir mi? Örgüt işi, anlamı ne, bunları bilmemezlik edebilir mi? "Kontraydı, kaçardı" gibi iddialar gerçekçi değil. Ki karda kıyamette orada adam kaçar mı? Öyle kaçış durumu da fazla yok. Olsa bile, bir kişi kendi başına bu kadar insanı cezalandırma yetkisinde değildir. Ben bile veremem; örgüte danışırım, elli kişiye, yüz kişiye danışırım.

Bizim bir kamp vardı, yapının onayıyla infazlar gerçekleştiriliyordu; üstün haberi olmadan. Tabii bazıları bizi yanılttı, doğru bilgi vermedi. Bütün bunlardan yoksun bir yargılamaydı. Dolayısıyla biz, bu koordine durumunda olan ve bir de büyük ihtimalle yalan ifadeyi veren şahsı, partinin huzuruna, partiye bu durumları açıklaması için çağırdık. Bu temelde bunların görevden alındığını biliyorsunuz. Bütün yapı bunu biliyor. Özellikle bu eyaletteki büyük tahribatların açıklığa kavuşturulması için, partiye hesap verilmek üzere sağ ulaştırılması gerekiyor. Diğer iki arkadaş gelecekti, şehit düştüler. Bu kalan ikisinin sağ gelmesi gerekir. Orada herhangi bir görevli olma durumları sözkonusu olamaz. İkinci dereceden bu uygulamalara katılmış arkadaşlar vardır. Bunlar yargılananlar kontradır, diye katılmışlardır. Niyetleri iyi olmakla birlikte, olgunluk gösteremedikleri, derinliğine partiyi kavrayamadıkları için bu suça bulaştırılmışlardır. Onların da herhalde uygun bir biçimde hesap vermeleri gerektiği açıktır. Bu konuda da gerektiğinde partiye rapor ve bir soruşturma gereği duyulursa, ona da gereken karşılığı verecektirler. Yapı buna da gereken kolaylığı ve uygulama gücünü gösterecektir. Yine diğer yapının da seyircilik durumu var. Bu anlamda olanlar da bir nevi suç ortaklığı ediyorlar. Ama kontradır, diye inandırılmışlardır. Bu temelde bir alet olmadır. Onlar için de çok köklü bir özeleştiri gereği vardır. İncelemeden, araştırmadan, partinin geleneklerini gözönüne getirmeden çok yüzeysel olma anlamında bir sorumlulukları vardır. Hesap vermeleri gerekir. En azından kendine köklü bir yönelme, özeleştiri ve daha değişik hesap vermeleri herkesten beklenir. İkinci, üçüncü dereceden olmak üzere.

Yönetim meselesi, bir tartışma meselesi olmamalıdır. Hizmet etmekte kendisine en çok güvenebileceğiniz kim varsa, o yönetim olsun. Yoldaşların birliğini, uyumunu, partinin değerlerini korumayı, moralini üstün tutmayı kim iyi beceriyorsa, o yöneticidir. Siz bunları seçimle rahatlıkla yapabilirsiniz. Layık olmayanı alaşağı edebilirsiniz

Biz, bu durumların soruşturulması için geçici olarak iki arkadaşı görevlendirmiştik. Geçici koordine gibi de rol oynayabilirler dedik. Özellikle Ana Karargah'ta, Orta Bölge Karargahı'nda bazı birimlerle görüşülmüştür sanıyorum. Bize henüz kapsamlı raporları ve almış oldukları sonuçları iletmediler. Biz bunun üzerine tekrar bir müdahale gereği duyduk. Şimdi bu arkadaşlar acaba talimatları bu çerçevede ne kadar uygulayabilirler? Uygulasalar da, uygulamasalar da, sanırım yeni gelen birimle yakın irtibat içinde olunmaya çalışılacak. Koordine görevi, bu yeni gelen birimin sorumluluğu altında. Özellikle de alanı iyi tanıyan Sabri (Şıho Dirlik, Temmuz 1993 tarihinde 18 yoldaşıyla birlikte Nurhak'ta şehit düştü.) arkadaş var. O ve yanındaki grubun yardımıyla, yine oradakilerin de yardımıyla -ki yönetimde de yeralan arkadaşlar var, kolaylık sağlayacaklar- bu temelde yeni koordine adım adım geliştirilecek. Diğer bütün çalışanlar da yine bu koordinenin destekçisi ve gücü oranında katkı sunucusu olacaklar. İşler yeniden ele alınacak. Değerlendirmelere; bu temelde eleştirilere, özeleştirilere, yargılamalara ve yeniden düzenlemelere ihtiyaç duyulacak.

Tabii, bütün bunlar varsayımdır. Eğer alana ulaşılırsa, irtibatlar kurulursa belli bir araştırma yapıldıktan sonra geliştirilecek çalışmalardır. Mühim olan, kendine güvenen, "ben de partiliyim, partiye, Parti Önderliği'ne, değerlere bağlılığım vardır, bu konuda kendime güveniyorum" diyen herkesin katkısını sunmasıdır. İçinde bulunduğu durum ne olursa olsun, işlediği suç ne kadar ağır olursa olsun, "karar partinindir, ben parti için varım" deyip kendini açması ve hiç olmazsa bundan sonra olumsuz durumunu gidermesidir.

Tabii ki, biz koordineyi geliştirmeye çalışırken, geçmişin ağır etkisi altında kalarak subjektif yorumlara, davranışlara girmemek gerekir. Yaratılan durumun ne kadar ağır olduğunu, halka ve tarihe karşı ne kadar tahripkar sonuçlara yol açtığını azçok bilecek durumdasınız. Belki bu ağır yönetim yetmezliğinden, taktik dışılıktan dolayı 100 civarında yoldaş şehit verdik. Kaçmalar ve katılmamalar yüzünden, daha fazla kayıp doğdu. Buna yaratıcı çalışamamayı, partinin olanaklarını, kitlesini kullanmama, alanın coğrafyasını doğru kullanmama, bütün yetmezlikleri, yerine getirilmeyen görevleri eklersek, bine varan kadro-savaşçı kaybı, milyarlarca değer kaybı, yüzlerce silah kaybı var ortada. En önemlisi de, kitlenin umuduyla oynama, beklentilerini yerine getirmeme ve çok önemli bir mücadele alanını objektif olarak tasfiye etme, buna yol açma, bunu önleyememe...

İşte herkesin içinde bulunduğu durum, biraz bu temelde belli bir suçluluğu içeriyor. En azından daha da insaflı söylersek, bu, yenilgili ve tasfiyeciliği önleyememe durumu anlamına geliyor. Tasfiyeciliktir, kayıptır, yenilgidir. Kim dürüst? Kim çok çalıştı? Kim buna en çok yol açtı? Bunlar o kadar mühim değil. Burada önemli olan, bu sonucun ortaya çıkmasıdır. Yaman devrimci, bunu önleyen devrimcidir. Başarılı devrimci, tehlikeyi anında sezen, yetmezliği anında gören ve rolünü tarihe yaraşır bir biçimde oynayan adamdır. Ortaya çıkmayan da budur. Orada çok değerli arkadaşlar vardı. En son bir grup daha düştü. Biz hatırlattık; "tüm gücünüzle hiç olmazsa bundan sonrasını kurtarın" dedik. Yine talimatları uygulayamadılar. Ve onlar da öyle kayboldular. (Seyithan'giller) Parti talimatlarına uymama, bunları uygulama gücünde olamama, kişinin kendisini imhaya götürür. Parti yine yaşar. Biz partiyi yaşatırız. Güneybatı'yı da ele alır, orayı da devrime kazandırırız ama, siz değerli yoldaşların da bu konuda bir katkı sahibi olmasını, bir çözüm gücü olmasını isterdik. Neden olmasın, neden siz, objektif tasfiyeciliğe bu kadar açık kadrolar olacaksınız? Ne anladınız yaşamdan? Bu tip kayıplar size zevk mi veriyor? Bu bir kurtuluş mudur? Olmadığını çok iyi biliyorsunuz. Muazzam zorlukları yaşadınız. Ama bu sonucu kendinize layık görmeniz, sözümona düşmanla uğraşıyoruz adı altında kendinizi yerle bir eder duruma getirmeniz nedir?

İşte kendi kendinize yönelmenizin tarihi gerekçeleri ve halkın da ısrarla hesap sorması böyledir. Biz partiliyiz, halk için varız, tarih için varız, hesap vermeyi bileceğiz. Ben de hesap veriyorum, hesabı nasıl veriyorum? En çok üzerinde düşünerek, müdahale üstüne müdahale yaparak orayı devrime kazandırma ve şehitlere, halka layık olmakla hesap veriyorum. Benden daha fazla siz sorumlusunuz. Çünkü biz size sadece maddi-manevi katkı yaptık. Sadece en değerli savaşçıları, militanları, silahları verdik. Vurmak istediğinizde, silahınız mı yoktu, paranız mı yoktu, militan mı yoktu, savaşçı mı yoktu? Hepsi vardı. Kullanmayan kim? Başta yönetici düzeyi olmak üzere, sizler. Bizim sorumluluğumuz, çok değer verip karşılığını alamadığımız içindir. Sizin sorumluluğunuz çok değer aldığınız ve çok kötü kullandığınız içindir.

Parti güçlüdür, kudretlidir; elli yıl geçse de, insandan (mezarda da olsa) hesap sorar. Devlete kaçılsa da hesap sorar. Biz, Türk devletini de ileride yargıya alacağız. O açıdan kimse, "ben şuraya kaçarım, buraya kaçarım, Avrupa'ya kaçarım" deyip, kendi kendini aldatmasın. En iyisi, partinin hesap sormasıdır, en iyisi, parti huzurunda hesap vermesidir

Dolayısıyla herkes kendi durumunu çok gerçekçi ortaya koyacaktır. Kendi kendisiyle oynamaması gerekecektir. Bazı arkadaşlar yönetim deyince, kariyeri anlıyorlar. Geçen yıl bir Ca.. arkadaşı yollamıştık. "Koordine ben olmayacak mıyım?" diyor. Ben, "sen iki kişiyi yönet, o zaman koordinesin, her şeysin" dedim. Ama yanıbaşındaki bütün birim ondan şikayetçi, kendisi bütün birimden şikayetçi. Ve kaçırtıyor. Sen bu kadar insanı kaçırtırsan, bu kadar şikayete yol açarsan ve şikayet edersen, hangi koordinelikten bahsedersin? Diğerleri de böyle. Sen yapıyı tahrip ediyorsun, nasıl koordine olursun? İnsan kendine biraz sağduyulu yaklaşır. Yönetim de, "ne kadar güç baskı altına alırız, ne kadar güç kullanırız" şeklinde ele alınıyor. Şimdi yönetim tahribat için değil, geliştirmek içindir. Savaşçı sayısını, silahı, eylemi artırmak içindir. Ve partinin moralini, bağlılığını, irade birliğini, uyum gücünü gösterebilmek içindir. Bunu yapıyorsan, koordine ol, yönetim ol. Yapı için çekim merkezi ol, yapının en değerli varlığı ol, merkezinde yer al ki, koordine olasın. "Ben dağıtırım, bastırırım, kaçırtırım, koordineyim." Sen bir suçlusun artık bu noktada! Bu sözler nasıl ağıza alınabilir? Evet, oranın yönetimi de hep böyle çıktı.

Tabii bütün bunlar eleştiri, özeleştiri gerektirir. Yönetici olmayalım demiyorum. Ben, en ağır suçları bile işleyenlerin yönetici olabileceğini söylerim, ama bunun şartları vardır. Gereklerini yerine getirirsen, olabilirsin. Aksi halde büyük suçlusun ve yaşamaya bile hakkın yok! Bütün bunlar, partinin önderlik gerçekleridir. Tekrar hatırlatmam belki çok fazla oluyor ama, belki yine bazıları ayılır. Kendi yaşam sürecinize müdahale sürecidir diyeceğim ama dilim varmıyor, çünkü mücadele değil, karşı mücadele yapılmıştır. Artık düzeltmekten bahsedebiliriz. Eğer bu yeni müdahale grubumuz ulaşırsa, hiç şüphesiz onların acemilikleri olacak, yetmezlikleri olabilir, fakat iyi niyetli olduklarına, elden geleni yapabileceklerine inanıyoruz. Uzun süreli parti gerçeğini tanıyan arkadaşlardır. Zindanı da, dağı da, kampı da bilen arkadaşlardır. Ciddi bir aksaklık ve talihsizlik olmazsa, sizlere, yani yapıya sağlam ulaşırlarsa, yapacakları düzenlemelere güven duyulabilir, duyulmalıdır. Bunun için, hızlı ve sonuç alıcı bir biçimde mümkün olan güçlerle toplantılar yapılır, durum değerlendirmesi yapılır.

Koyduğum çerçeve zaten açıklayıcı niteliktedir. Bu durumlara nasıl yol açıldı? Temel nedenler, sorumlular kimlerdir? Bu tartışılır, bu konuda bazı sonuçlara ulaşılır. Daha sonra gerekirse eleştiri-özeleştiri de yapılır. Yeni görevlendirmeler olabilir. Biz, yeni görevlendirmelerin, eyalet çapında nasıl yapılacağını daha önceki planlamalarda kapsamlı olarak koyduk. Bunları da tekrar burada açmanın gereği yok. Eyalet üç temel bölgeye veya karargaha bölündü. Doğu, orta ve batı karargahları. Bu sürdürülebilir. Binboğa Karargahı geliştirilebilseydi, daha önce öngörüldüğü gibi, eyalet rolüne de soyunabilirdi. Ama şu anda çok küçük bir güçle bu rolü oynaması zor. Yine doğu alanı da çok güçlü bir bölgeydi. Fakat şimdi oradaki yönetim zayıf, güçleri dağınık. Yeni bir müdahale gerekir. Gelen arkadaşların da katkısıyla, daha önce görevli olan arkadaşlar bir karargah olarak orayı oldukça netleşmiş taktiklere göre işletmeye çalışırlar. Orta Karargah, koordine rolünü oynamaya devam edebilir. Koordine yeniden güçlendirilerek (söylediğim çerçevede) oluşturulur. Tekrar eğitim alanı olarak kullanılır. Kaldı ki bir savaş alanıdır da, gücümüz var, o güç düzenlenir.

Eğitilmesi gereken güç de hızla oraya çekilebilir. Kaldı ki diğer karargahlar, belli bir hazırlıktan sonra, aslında hem eğitim, hem planlama, hem yürütme alanı olarak epey işlev görebilirler. Malatya'nın kuzeyine açılma, Fırat Havzası'na açılma, Amanoslar'a açılma (2. adım da olabilir), yine önemle ovalara, şehirlere açılma (zaten belli bir taraftar kitlesi var) söz konusu olabilir. Antep, Malatya ve daha küçük şehirler mutlaka temsilciliklere kavuşturulmalıydı. Buralarda da yaşatılan tahribat az değil. Adeta örgütlendirilmemeye çalışıldı. Oysa Antep, partinin temel bir merkeziydi. Binlerce taraftarı, yüzlerce katılım isteği var. Kısaca, çoktan değerlendirilmesi gerekiyordu. Pazarcık ovası, yine daha çok milis, propagandacı ve örgütleyici bir temsilciliğe kavuşturulur. Fakat oraya dayatılan gerillacılık, imha ve objektif tasfiyecilikti. Buna tenezzül edilmemesini, bu tip bir gerillacılığın o ovaya dayandırılmaması gerektiğini tekrar vurguluyoruz. Eylem yapılmaz değil, milis düzeniyle veya gerillanın gir-vur-çık esprisiyle kullanılabileceği söylenebilir. Ama taktiğin böyle uygulanmadığını da biliyoruz. Oradaki halkı örgütlemek esastır. Bütün köylere temsilcilikler, komiteler rahatlıkla oturtulabilir. Aslında Fırat havzası kullanılabilirdi, ama bu haliyle çok zor. Yine de oraya belli bir müdahale yapılabilir.

İkinci adım olarak, Adıyaman'ın her tarafına müdahale yapılabilir. Malatya'nın kuzeyinden Dersim'e ulaşmak üzere bazı keşifler, irtibatlar düşünülebilir. Binboğa gücü Çukurova'ya yönelebilir ve kendi etrafını keşf ede ede kendini geliştirebilirdi.

Bu konular hepinizin bildiği gibi, daha önce planlamalarda bol bol tartıştığınız ve mevcut gücünüzü göz önüne getirerek, iş bölümüne tabi tutmak istediğiniz çalışma alanlarıdır. Bunun için yeniden güç, müdahale ve yetenekli kadro ister. Bunların eğitilmesi gerekir. Eğitim gücü olabilirsiniz. Dediğim gibi, eldeki sayıdan da bazı atamalar yapılabilir. Yeni adaylar alınabilir. Antep'ten, Adana'dan, hatta metropolden, Avrupa'dan bile oraya katkıda bulunulabilir. Katılımlar sorun değil. Eğitim gücü de olduğuna göre, hızla istenilen düzeyde savaşçı, cepheci, örgütçü adam yetiştirilir. Ülke geneline yönelik geliştirdiğimiz plan, perspektifler size ulaşmıştır. Bu son grubumuz da kendisiyle birlikte, bazı değerlendirmeleri getiriyor. Yapılması gerekenleri bu talimat çerçevesinde özetledik.

Aslında son ateşkes, bir soluk alma, güçleri yeniden düzenleme anlamına da geliyordu. Daha kapsamlı bir savaş hazırlığımız var, yakında hayata da geçirmeye çalışırız. Çok yönlü, planlı bir gelişmedir. Kendi alanınızda bundan en iyi şekilde yararlanabilirsiniz. Aslında görülüyor ki, partinin hattı, bölgeye verdiği anlam-önem, bölge gerçeği belli, ne yapılması gerektiği de belli. O kadar deney-tecrübe sahibi arkadaşlar var. Yüksek bir kolektivizmle tekrardan birçok şeyi kurtarabilecek arkadaşlardır. Bu kadar çaba sahibi arkadaşlar, çözüm gücü olabilirler. Olmamışlarsa, büyük bir çarpıklığın kurbanı oldukları içindir. Yıllarca dağda kal, ölümü göze al, ama hiçbir şey geliştirme! Bu ancak büyük bir çarpıklığın ürünü olabilir. Kendilerini düzeltirlerse, altından çıkamayacakları bir görev yok.

Ayrıca halkla ilişkiler zedelenmiştir. Halkın güvenini özenle tekrar kazanmaya, bu olup-bitenleri uygun yöntemlerle açıklamaya ve halkı ikna ederek, tekrar partinin güven duyulan bir tabanı haline getirmeye büyük önem vereceğiz.

Kısaca, gerek eski, gerek yeni, gerek çok sorunlu, gerek az sorunlu, gerek çok suçlu, gerek az suçlu olsun bütün yoldaşlara ve savaşçılara diyorum ki; hiç olmazsa bundan sonrasını kurtarmak için bütün gücünüzü ortaya koymalısınız. Ve yeni gelen yoldaşlar da durumun anlamını, önemini çok iyi bilerek, zorluklar, engeller ne olursa olsun, oldukça destekleyici, çözümleyici olacaklar. İlkeye, çalışma esaslarına bağlılık kadar, zamanı ve tempoyu da iyi yakalayan, çok zeki, çok yaratıcı bir biçimde sizlerle kaynaşarak, sizlerle hızla bütünleşerek, sadece dönemi, alanı kurtarmak değil, geleceğe yönelik çok önemli başarıların da temelini teşkil edecek adımlar atmak, bunu birlikte tartışarak ve özellikle de -sadece lafta da değil- pratik tedbirlerini peş peşe geliştirerek, üzerinde çok yönlü durarak, sonuç almaya çalışacaklardır.

Biz, ilerde sizi daha da takviye etmeye çalışırız. Metropolde de değerli arkadaşları yine size ulaştırmaya çalışırız. Bunlar ulaştığında sözlü olarak da kendi katkılarını vurgulayabilirler. Somut durumları göz önüne getirerek, herkese en uygun yapabileceği iş verilir. Ve sizler yapabileceğiniz en iyi, en başarılı iş neyse ona talip olabilirsiniz. Bu, belli bir ikna ve tartışma temelinde olmalı, görev alındıktan sonra da mutlak disipline bağlı kalınmalıdır. Yani yönetim düzeyinde olsun, yapı düzeyinde olsun, birbirini etkisizleştirme, uyumsuzlaştırma gibi durumlara asla girilmemelidir. Yönetim meselesi, bir tartışma meselesi olmamalıdır. Hizmet etmekte kendisine en çok güvenebileceğiniz kim varsa, o yönetim olsun. Yoldaşların birliğini, uyumunu, partinin değerlerini korumayı, moralini üstün tutmayı kim iyi beceriyorsa, o yöneticidir. Siz bunları seçimle rahatlıkla yapabilirsiniz. Layık olmayanı alaşağı edebilirsiniz.

Bütün bunlar sizin görevlerinizdir. Partinin en üst kurumu adına bunları açıkça söylüyorum. Hep, Önderliğe bağlı olduğunuzu söylüyorsunuz. İşte bu bağlılığı bu biçimde kanıtlamanız gerektiğini söylüyorum. Bu, sizin için yaşamsal değerdedir. Biraz Parti Önderliği'ni, parti gerçeğini kavrayın. Talimat gereği, taktik gereği göreviniz neyse, onun üzerine doğru yürüyün. Bu konuda yaşadığınız ağır bireyselliği, subjektivizmi aşın. Muazzam bir olumsuzluk suçluluk durumuna düşüyorsunuz. Asla bunlara girmemeye ve girmek isteyenleri de girdirtmemeye özen gösterin. Parti dışındaki savaş kadar, parti içindeki mücadeleyi de doğru bir biçimde yapın. Tarih size "Parti içi mücadeleyi en kötü yaptılar" diyecek. Siz bundan sonra hiç olmazsa, "Parti içi mücadeleyi mükemmel yapanlar da vardır" sloganı altında bundan sonrasını getirirseniz, kendinizi affettirebilirsiniz. Bu temelde sağlayacağınız önemli başarılarla vicdanen, o şehitlere -çok kötü şehit düşmüşlerdir- bağlılığınızı sürdürebilirsiniz. Biz bu temelde parti gerçeklerimizi zorlayarak, size yaşam hakkını, kendinizi affettirme hakkını tanıyacağız. Fakat kesinlikle bununla oynamayın ve mutlaka gereklerini yerine getirin, layık olun. Parti güçlüdür, kudretlidir; elli yıl geçse de, insandan (mezarda da olsa) hesap sorar. Devlete kaçılsa da hesap sorar. Biz, Türk devletini de ileride yargıya alacağız. O açıdan kimse, "ben şuraya kaçarım, buraya kaçarım, Avrupa'ya kaçarım" deyip, kendi kendini aldatmasın. En iyisi, partinin hesap sormasıdır, en iyisi, parti huzurunda hesap vermektir. Kaldı ki biz, en yoldaşça bir biçimi size yine söylüyoruz. Bunun artık anlamını, önemini bileceksiniz. Affedilmenin de tek yolunun büyük başarmak olduğunu, büyük başarınızsa kendinizi affedebileceğinizi, iyi niyetinizi kanıtlayabileceğinizi söylüyoruz.

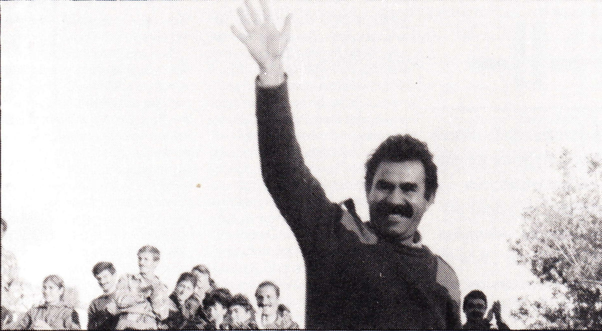
Biz bu fırsatı tekrar (en ağır suçlular da dahil) hepinize tanımak istiyoruz. Çaresiz değiliz, muhtaç da değiliz. Bu insanlık anlayışımızdır, kötü kullanılmamalıdır. Partililik anlayışımızdır, oldukça değer verilmelidir. Kendiniz için önemli başarılarla sonuç alabilmelisiniz.

Bu temelde görevlerin üzerine yürümeniz, başarı için yine her şeyinizi ortaya koymanız, çok zor da olsa, kendinizi çok zora, acıya, sıkıntıya soktuysanız da, bunun böyle olması gerektiğini belirtiyorum. Parti, sizlere sahip çıkmak istiyor, size değer vermek istiyor. Bundan sonra kendini kabul ettirme, partiye yaraşır kılma sizin görevinizdir.

Biz, tekrar bu görevlerde başarı dileklerimizi belirteceğiz. Selam ve sevgilerimizi sunuyoruz.

6 Mayıs 1993

Güneybatı Eyaleti'ndeki halkımıza

Değerli halkımız!

Antep, Maraş, Adıyaman ve Malatya yöresinden siz halkımız, PKK önderliği altında yürütülen devrimci mücadeleden oldukça etkilendiğinizi ve partimizin ilk çıkışında olduğu kadar, günümüzde de epey katkı, değer sunan kesimler olduğunuzu biliyoruz. Partinin en üst kurumu olarak, sizlere zaman zaman hitap ettik, bazı mesajları, bütün ülke halkına olduğu kadar, sizlere de sunduk. Ve özellikle sizlerin, alandaki son kayıplardan ötürü endişelerinizi duydum. Gencecik oğul ve kızlarınızın daha doğru-dürüst savaşmadan şehit düştüğünü biliyorum. En az sizler kadar ve hatta daha fazla acı duyuyoruz. Bunların nedenlerini, sorunlarını ortaya çıkarmaya çalışıyoruz. Bu konuda müdahale üstüne müdahale yapıyoruz. En son bazı yoldaşların şahadetine yol açan nedenleri ve bunların sorumlularını ortaya çıkarmaya çalışıyoruz. Yine bu alandaki mücadeleyi de doğru temellerde ilerletmek için tüm gücümüzü sergilemeye çalışıyoruz.

Sizlerin oldukça da haklı olarak yaptığınız eleştirileri, bana yolladığınız mektupları da aldım. Bana birçok mektup da geldi ve gelmezse bile yüzlercenizin, binlercenizin aynı mealde mesaj iletmek istediğini, rapor sunmak istediğini biliyorum. Bu nedenle sizler için böyle kısa bir şey olsa da, değerlendirme gereğini duydum.

Biz tekrar parti adına güçlü yoldaşları yolluyoruz. Bu yoldaşlarımız sizinle değişik biçimlerde temas kuracaklar. Partiye yaraşır olmayan durumları ortadan kaldırmaya çalışacaklar. Şehitlere bağlı olmanın gereklerini yerine getirecekler. Bu konuda güveniniz tam olmalı. Parti içinde kötüler de olabilir, hatta dürüst olmayanlar da çıkabilir. Ama bütün bunları, bütün partililere aitmiş gibi görmeyin. Mutlaka parti kendi çizgisini uygulatacaktır. Eğer çok anormal durumlar olursa, zaten biz bunu size sık sık açıklıyoruz. Suçlu kimdir; açıklıyoruz. Bu konuda herhangi bir endişeniz olmamalı. Partiye partinin temsilcilerine, yeni bir emir, (yeni bir değerlendirme size ulaşıncaya kadar), parti adına çalışanlara bağlı kalın. Ki talimatlar verilmiştir. Gerekler uygun bir biçimde sürekli yapılmaya çalışılıyor. En azından "ben partiye bağlıyım" diyenlere, "Parti Önderliği'ne bağlıyım" diyenlere, sizlerin de bağlılığınızı bundan sonra daha da artırarak sürdüreceğinize inanıyorum. Bu temelde bize ilettiğiniz eleştirilere hak veriyorum. Ve bu eleştirilere karşı yaptığımızın da devrimci mücadele olduğunu ve hatta bütün bu ülke çapında mücadeleyi yükseltmek olduğunu biliyorsunuz. Sizler inceliyorsunuz, gözlemliyorsunuz.

Son ateşkes sürecimiz de dahil, yapılmak istenilen, mücadeleyi daha da ileri mevzilere taşırmak içindir. Son atılan adımlar yerinde olmuştur. Sizlere de güven vermiştir. Mücadelenin haklılığını, kimin insani, siyasi çözümlerden yana olmadığını ortaya koymuştur. Dünyada da teröristin kim olduğunu, halkların en temel demokratik haklarından kimin uzak olduğunu göstermiştir. Kendi alanınız da bu anlamda yeni bir demokratikleşme, devrimcileşme sürecine girebilir. Ulusal kurtuluş sürecini bu temelde daha da derinleştirebilirsiniz. Görevlerinize daha sıkı sarılabilirsiniz. Özellikle, gerek kent halkı gerekse köy halkı olsun hepsi cephe çalışmalarını, ister legal, ister yarı legal olsun daha hızlı yapmaya çalışsın. Partimizin destek verdiği partiler vardır, yayın organları vardır; onları izleyin, onlardan güç alın. Onları kendi alanlarınızda güçlendirin. Kendi milis çalışmalarınız olur, cephe çalışmalarınız olur, bunlara katılın. Bütün işleri partililerden ve gerilladan beklemeyin. Yapabileceğiniz işleri bizzat kendiniz yapın. Köy örgütlenmelerini, mahalle örgütlenmelerini, legal olsun, yarı legal olsun, bütün bu kanalları da biraz göz önüne getirerek akıllıca mücadele edin. Sizin hayat tecrübeniz vardır. En değme gerilladan, partiliden bile daha iyi örgütleme ve propaganda yapabilirsiniz. Bunlar sizin görevlerinizdir. Kentte, köyde, fabrikada, tarlada, okulda, camide; her yerde yapabilirsiniz. Değerli şehitleriniz vardır, onlara doğru sahip çıkın, onların anısını unutmayın. Aranızdan daha fazla devrimci-militan çıkararak anılarına bağlı kalmaya çalışın.

Ben bu temelde, içinde yer aldığınız alanda ne kadar ağır tahribatlar yaşanmış da olsa, ne kadar kabul edilemez kayıplara düşülmüş de olsa, burayı devrime açacağımıza, diğer birçok alandan daha iyi kazandıracağımıza, sizlerin bu temelde diğer birçok bölgeden daha iyi rol oynayacağınıza inanıyorum.

Bu konuda önemli bir gelişme aşamasına girmişsiniz. 1993 hamlesi, sizin için tarihi bir hamle olabilir. Eski bilinçliliğinizle yeni gelişmeleri ve olumlu durumları kaynaştırırsanız, büyük bir sıçramaya da yol açabilirsiniz. 1993, bu anlamda sizin mücadelenizde önemli bir başarı yılı olabilir. Partimiz buna her zamankinden daha fazla destek verecektir. Ülke genelinde sağlanan çok önemli gelişmeleri bu dört temel vilayetimizde, ki bunu Türkiye halkıyla da, azınlıklarla da daha iyi kaynaşarak, birlikte uyum içinde yerine getireceğinize inanıyorum. Partimizin başlangıcındaki büyük gelişmesine bu 1993 hamlesinde de büyük gelişmeler göstererek karşılık vereceğinize eminim.

Bu temelde bütün partililere ve gerillaya desteğinizi daha da güçlendirerek sürdürmenizi ve en çok da kendi propaganda ve örgütsel görevlerinizi başarıyla yerine getirmenizi tekrar diliyorum. Bu önemli tarihi dönemde, özellikle bir türlü yerine getiremediğiniz görevleri, kendinizi tam katarak başarıyla yerine getirmenizi diliyorum. Hepinize bu temelde selam ve saygılarımı sunuyorum.

6 Mayıs 1993

Güneybatı Eyaleti'nde uygulanan özel savaş taktiği ve sonuçları

-II-

"Kış gelsin, ben ne yapacağımı bilirim"

Arkadaş yapısını kış eğitimi için Engizekler'e çıkarmadan bir süre önce bir arkadaşa Terzi Cemal unsuru, "Hele bir kış gelsin, ben ne yapacağımı bilirim" diyerek, daha o zamandan yapacaklarını kararlaştırmış olduğunu ortaya koymaktadır. Zaten daha önce yapı içerisinde kış eğitimini kendisinin vereceği propagandası yapmış ve bu konuda yapıyı etkilemiştir. Çoğu yeni ve deneyimsiz olan arkadaş yapısı, Terzi unsurunun konumunu bilmediğinden ve onu yılların deneyim sahibi birisi olarak gördüğünden, "Bu kış eğitimi Terzi verecek, epey yararlı olacak ve bahara güçlenmiş olarak düşmana yükleneceğiz" diye düşünerek sevinçle Engizek doruklarına tırmanır. Oysa onlar bu sevinci yaşarken Terzi Cemal ajanı da özel savaş yetkililerinden aldığı talimatı pratiğe uygulama düşünceleri içinde planlar geliştirmekle uğraşmaktadır.

Bilindiği gibi 1992 yılı içerisinde TC, emperyalizmin onayıyla tüm işbirlikçilerini devreye sokarak ve bu temelde iç ve dış mutabakatı sağlayarak, "PKK'yi 1993 baharına çıkıldığında tasfiye etme planını" hayata geçirmeyi programlamıştı. Nitekim bu amaçla Güney Kürdistan'da işbirlikçi-ilkel milliyetçiliğin hareketimiz üzerine TC güçleri eşliğinde saldırtılması, yine içte bahar operasyonlarıyla bunun Kuzey Kürdistan'da da tamamlanmak istenmesi durumu söz konusudur. Başbakan Demirel'in, "Bu iş ne zaman bitecek paşam?" sorusuna Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis'in ise "Baharda..." yanıtını vermesi ve adına "Bitlis Planı" denilen PKK'yi bitirme planı çerçevesinde keskin, kendine güvenli bir şekilde konuşulması boşuna olmayıp, bunun sadece TC ordu gücüne dayanılarak yürütülecek bir imha hareketi olmadığı da bilinmektedir. Eşref Bitlis, "Baharda..." derken güvendiği odaklara, yani PKK içerisine sızdırılmış ajanlarına, ihanetçi odaklara bel bağlama durumundadır. Bir yandan dışarıdan TC ve destekçileri yüklenirken, diğer yandan da Avrupa'ya kaçmış tasfiyeciler ve provokatörler mücadelemizi baltalamaya çalışıyorlardı. İşte içerden de Terzi gibi unsurlar bu kirli planı hayata geçirmek için kolları sıvayacaklardı. Plana göre Güney Kürdistan sahasındaki güçlerimizi KDP-YNK ikilisi tasfiye edecek, bahar operasyonlarıyla, yumruk harekatlarıyla Botan, Amed, Dersim, Serhat ve Garzan gibi alanlar birer birer düşürülecek ve Terzi Cemal ajanı eliyle de Güneybatı Eyaleti'nde partili kadrolar tasfiye edilerek geriye ajan veya ajanlığa yatkın bir güç bırakılacak ve bu güç de TC'nin istediği ölçütte bir PKK'li güç olarak hem tutulacak, hem de yeniden gerillanın boy vermemesi için kullanılacaktı. Eğer PKK tümden imha edilse, PKK çizgisi temelinde PKK'lilerin mücadeleyi sıfırdan bile olsa yeniden başlatacağını düşman çok iyi bildiğinden, tüm direniş odaklarını düşürürken işte yıllardır ajan faaliyetini yürüten Terzi Cemal'in bulunduğu sahada da zaaflı ve düşürülmüş bir yapıyı oluşturarak ve onu elde tutma yoluyla da PKK'nin yenilenmesinin önü alınmış olacaktı. Böylece PKK, zaten uzun süredir propagandası emperyalizm ve TC eliyle yapılan ihanetçi-tasfiyeci güruha teslim edilerek sömürgecilik daha üst boyutta yürütülme olanağına kavuşturulacaktı.

Şüphesiz bu, çok sinsi ve çok iyice hesaplanmış kapsamlı bir plandır. Ne var ki PKK'nin doğru-devrimci çizgisi karşısında bunun daha başından beri iflas edeceği kesindi. Bilindiği gibi bu plan belli tahribatlara yol açmışsa da PKK çizgisinin keskinliği ve görkemli direnişi karşısında boşa çıkarılmıştır. Dolayısıyla yenilgiye uğratılmış bir plan olmaktan öteye gidememiştir.

Fakat düşman her şeye rağmen yine de bu amaçlı planını hayata geçirmekten vazgeçmiyor. Özellikle PKK'nin tasfiye edileceğine bu kez tam inanan Terzi Cemal unsuru, Parti Önderliği'nin "Akademi sahasına gelsin" talimatını bile aşarak (iki kişiye telefon açtırıp Parti Önderliği'ne kar nedeniyle gelmesinin olanaksız olduğunu bildirerek) arkadaş yapısını alıp Engizekler'e çıkmış ve planını (ki belirtildiği gibi Bitlis Planı'nın bir parçası olarak) hayata geçirmeye başlamıştır.

Burada Terzi Cemal ajanının neden tüm yapıyı bir komployla düşman eline vermeyerek, bir eğitim süreci içerisinde komplo ve entrikalarla katlettiği sorulursa, bunun cevabı da gayet açıktır. Çünkü TC devleti bu talimatı yerine getirdikten sonra Terzi Cemal unsuruna Ana Karargah'a yerleşme görevini yüklemiştir. Bu nedenle Engizekler'de yapacağı katliamın açığa çıkmaması ve kendisini parti nezdinde çok haklı göstermesi temelinde bunu gerçekleştirmesi söz konusudur. Bu nedenle Terzi Cemal unsurunun önce arkadaş yapısını buna hazırlaması gerekmektedir. Bu temelde yapıya TC özel savaşı ve yöntemleri konusunda dersler vermeye başlar. Anlattığı bu derslerde TC özel savaşının partiye karşı geliştirdiği ve geliştirmek istediği faaliyetler üzerinde durur. Partiye sızdırılan ajan ve sızmaların amaçları anlatılır. Yine tasfiyeci tiplerin, provokatörlerin pratikleri, mücadele kaçkınlarından ve ihanetçilerden oluşan "Vejin" güruhunun amaçları anlatılarak bunların parti içine sızdırdıkları unsurlarca sürekli pratiğin boşa çıkartıldığı, çabaların engellendiği üzerinde durulur. Özel savaşın faaliyetlerine değinilerek; parti içine ve özellikle de şehirleşmenin, kapitalistleşmenin yoğun olması sebebiyle Güneybatı Eyaleti'ne TC'nin ağırlık vererek birçok kişiyi saflara sızdırmış olabileceği vurgulanır ve partinin eyalete yönelik eleştirilerine bunların neden olduğu kavratılmaya çalışılır.

Öyle ki eğitim sürecinde günden güne arkadaş yapısında, alanın MİT ajanları ve sızmalarla dolu olduğu, "Vejin" güruhuna mensup olanlarla çevrildiği ve olumsuz pratiğin bunlardan kaynaklandığı düşünceleri gelişmeye ve giderek egemen düşünce halini almaya başlar. Bu yapılırken bir yandan da Terzi Cemal unsurunun, koordinatör düzeyindeki Ömer hainini de alttan alta anlaşmalı bir şekilde hazırlama ve bu plan doğrultusunda yapı nezdinde karalayarak pratiğin sorumlusu olarak gösterme çabaları vardır. Yani Ömer illegalitede Terzi Cemal unsurunun planlarının baş aktörlerinden olurken, arkadaş yapısı karşısında da tüm olumsuz pratiğin onun konumundan kaynaklandığı, dolayısıyla ajan başı olabileceği izlenimi verilmeye çalışılır. Böylece Ömer yapı nezdinde hedef haline getirilerek görevden alınacak, yerine "bir kurtarıcı edasıyla" Terzi Cemal unsuru geçerek Ömer'i sorgulayacak ve onun olumsuz pratiğiyle partiye verdiği zararların hesabı sorulacak! Bu arada Ömer itiraflarda bulunarak ajan olduğunu söyleyecek ve olumsuzluğun nedenini buna bağlayarak yapıyı daha da şartlandıracak, yapı ısrarla çözülmesini isteyecek ve o da partiye bağlı öğelerin ismini ajan-provokatör listesinde vererek amaçlarına ulaşacaktır. Plan bu kadar sinsice, bu kadar haince, gözükaraca hazırlanan ve oynanan bir plan oluyor.

> **"O süreçten fiziki olarak kurtuldum ama, bende derin tahribatlar açmıştır. İki yönlü acı çekiyordum: Hem bu kadar değerler yerle bir ediliyor, hem de kendim büyük zulüm altındaydım. Partinin doğruluğundan ve büyüklüğünden hiçbir şey kaybetmedim. O arkadaşlar teslim olmadılar, direnerek şehit düştüler... Onlar gibi olamadığım için kendimden utanıyorum..."**
>
> (Selim-A.M.Y.'nin Parti Önderliği'ne yazdığı 26 Mayıs 1993 tarihli raporundan

Bu sinsi planın amacı ve uygulama biçimini biraz da Terzi Cemal unsurunun itiraflarından aktaralım:

"En son kışa doğru gideceğim bilgisi verilmişti. Bu bilgiden bir ay sonra idi. (...) Karakolu'ndan Battal bir mesaj getirdi. Burada PKK'nin hemen her yıl kendi içinde bir kısım durumları açığa çıkardığı, bunun alışılagelen bir durum olduğu, bundan kurtulanların Avrupa'da kümelendikleri, yeni bir PKK yaratmaya çalıştıkları, nitekim bizim de böyle bir çalışma içinde olduğumuz ve benzeri durumlar kısaca açıklanıyordu. Böyle bir komploya öncülük yapmamın, pratiğimiz de dikkate alındığında inandırıcı olacağı belirtiliyordu. Yani bugüne kadar partinin tüm çabalarına, aktardığı bu kadar değere rağmen bir türlü eyalette mücadelenin gelişmemesi, böyle bir komplonun açığa çıkarılmasını inandırıcı kılardı. Bu yönlü bilgiler vardı. Ve gündemdeki meselenin "Vejin" meselesi olduğu, bunun zaten Türk devletiyle ilişkileri bulunduğu biliniyordu. Böyle bir olayın geliştirilmesi doğrultusunda bilgiler vardı. Bunun üzerinde daha sonra geldiğimde ben Ömer ve (...) üçümüz konuştuk. Ben olayı epey kafamda tasarlıyordum. Ve kış çalışmasına giderken daha zamanımızın çok olduğunu, böyle bir olaya girişeceğimi-girişeceğimizi o zamandan tartışıyorduk. Önce yapıyı hazırlamak ve şartlandırmak gerekiyordu. Bunun için Ömer'in pratiği esas katalizör yapılacaktı. Bunun için ben karargahta sürekli Ömer'in durumunu tartışıyordum. Pratiği sürekli gündeme getiriyordum. Özellikle Engizekler'de son durumunun ne olduğu anlaşılmalıdır, diyerek parti tarihi ve özel savaş derslerini bu eksen etrafında çevirdim. Giderek yapıyı önemli oranda şartlandırdım. Yine yöneticileri çeşitli yetmezliklerinden dolayı eleştiri altında tutuyordum ve çıkış yolunu yine ben gösteriyordum. Böylece de tamamen düşüncelerim doğrultusunda onları da yönlendiriyordum. Ömer'i iç karargaha yaklaştırmıyordum. Çünkü herkeste Ömer'in tutuklanacağı düşüncesini yaratıyordum. Eğitim ortalarına doğru Ömer'i tutukladım; uygulamaya alındı ve raporları istendi. Fakat ondan önce iki kez Ömer'le konuştum. Durumlar planlandı. Kafamın içindeki düşünceleri-tasarıları belirttim..." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Kış eğitim süreci adı altında verdiği düşman eğitimiyle yapıyı kendi planları doğrultusunda böylelikle şartlandıran Terzi Cemal ajanı, yapıyı tam etkisi altına aldıktan sonra geçmiş pratiğin değerlendirilmesi sürecine geçer. Geçmiş pratikten esas kendisi sorumlu olduğu halde, yukarıda itiraflarında belirttiği yöntemlerle Ömer'i sorumlu gösterip arkadaş yapısının tepkilerini onun üzerinde yoğunlaştırır. Yapıyı daha önce bu temelde koşullandırıp hazırlamış olduğu için de zorlanmadan Ömer hakkında soruşturma kararını aldırır. Kısa bir sorgulama sonucunda daha önce kararlaştırıldığı biçimde Ömer çözülme taktiğini izleyerek sözde itirafa ve isim vermeye başlar. Verdiği isimlerin "Vejinci" ve kontra olduklarını, amaçlarının Terzi Cemal'i öldürerek eyaleti ele geçirmek olduğunu, zira Terzi Cemal'in partiye çok bağlı olduğu için faaliyetlerinin engellenmeye çalışıldığını belirtir. Böylece bir yandan partiye gerçekten bağlı yoldaşları kontra ve "Vejinci" gösterip soruşturmaya almalarını koşullarken, diğer yandan da yapının nazarında Terzi Cemal unsurunu yüceltme, partinin tek varisi -ki kendi deyişiyle partinin çocuğu- olarak göstermeyi hedefler. Terzi, bu açıklamaları ve Ömer'e verdirdiği isimleri yapı önünde okutup söylettiğinden her şey yapının gündemine sokulur. Böylelikle paravan bir soruşturma komisyonu kurularak, Ömer'in verdiği isimler tek tek soruşturmaya alınır.

Soruşturmaya alınanlar daha ne olup bittiğini kavramadan işkenceyle yüz yüze kalırlar. Terzi Cemal ile paravan soruşturma komisyonu onları Ömer'in söylediklerini doğrulamaya ve bu temelde isimler vermeye, verilen isimleri onaylamaya zorlar. İşkenceye dayanamayan bir kısmı bunu kabullenince, bunlar da yapı önüne çıkartılıp ifadeleri okunarak, yapı içinde senaryonun gerçek olduğu izlenimi yaratılmak istenir. Böylelikle Terzi Cemal unsuru, kendisini yapının gözünde, partiye karşı oynanmak istenen büyük bir komployu açığa çıkartan tek kurtarıcı, partinin tek sahibi imajına ulaştırır. Soruşturma yeni kişilerin işkenceye alınmasıyla boyutlanır ve senaryolandığı biçimde ifadeler çeşitli baskı yöntemleriyle kabul ettirilerek komplo yalnız Güneybatı'yla sınırlı olmaktan çıkarılıp diğer eyaletlere ve önderlik sahasına kadar sıçratılarak, bu alanlarda da komplocuların, kontraların bulunduğu, dolayısıyla tüm parti yapısının büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduğu imajına yapı oldukça inandırılır.

Bu süreci de daha iyi bilince çıkarmak açısından söz konusu süreci bizzat yaşayan ve bunun canlı tanığı olan, yine o süreçte Terzi Cemal unsuruna korumalık görevi üstlenen O.I. isimli arkadaşın Akademi sahasına geldikten sonra Parti Soruşturma Komisyonu'na yazdığı 25 Mayıs 1993 tarihli raporundan aktaralım:

"1993 kış eğitimi tamamlanmıştı, planlamalar başlamıştı. O sırada Ömer'in tutuklanma durumu oldu. Sorumluluğunda arkadaşlar şehit düşmüştü. Bunun için tutuklandı. O zaman ben de Terzi Cemal'in yanındaydım. Terzi Cemal'in korumasıydım. Ben, Ç..., H... ve D... adındaki arkadaşlar Terzi Cemal'in güvenliğini sağlıyorduk. Sürekli onunla geziyorduk, yanından ayrılmıyorduk. Ayrıca 4-5 kişi de güvenliğe bakıyordu. Ömer de bunların denetimindeydi. Terzi Cemal'in denetiminde Ömer'in soruşturmasını üç arkadaş yapıyordu. Tüm olup bitenleri Terzi Cemal'e bildiriyorlardı. O da sürekli direktif veriyordu. Önce Ömer'den rapor istediler. Ömer'in ilk raporu kabul edilmedi. Şimdiye kadar dövmeye başlamamışlardı. Daha geniş ikinci bir rapor istediler. Bunlar, 'Ömer ajandır, bunu açıklayacak' diyorlardı. Bunu yapının içinde söylüyorlardı. Ben de dahil, hepimiz Ömer'in ajan olduğuna inanıyorduk. Çünkü hepimiz Terzi Cemal'e bağlanmıştık. O ne derse, 'öyledir, doğru olan budur' diyorduk. Terzi Cemal tecrübelerinden örnekler vererek, geniş genis ve hepsini ikna edecek tarzda bizlerle konuşuyordu. Hepimizi etkilemişti. Onun dışında düşünemiyorduk. Çünkü 'en doğrusunu bu yapar, en tecrübelisi budur' diyorduk. Hepimiz körü körüne bağlanmıştık. Bize hedef gösterdiğinde, bu hedef parti midir, yoldaş mıdır veya düşman mıdır ayrımını yapmadan hemen tereddütsüz yöneliyorduk. Bu şekilde kendi kendimizi tatmin ediyor ve huzur bulmuş oluyorduk. Tüm pratiğime ve bu temelde Terzi Cemal'e

bağlananların pratiğine bu durum damgasını vurmuştur. Zaten yarattığımız tablo da bunu fazlasıyla ifade ediyor.

Ömer'den ikinci rapor istenmişti. Terzi Cemal şöyle diyordu: 'Hep ben pusulara düşüyorum, bunun nedenlerini açacaksın!' Ömer ikinci raporunda Terzi Cemal'i onayladı ve hakkı çıkartacak tarzda durumu yazdı...

Ömer bu işkencelerden sonra her şeyi açıklayacağını söyledi ve kendimizle beraber getirmiş olduğumuz iki defterlik bilgi yazarak verdi. Ömer bu son söylediklerinde çok isim vermişti. Verdiği isimlerin bir kısmının ajan, bir kısmının da 'Vejin'e mensup olduğunu söylüyordu. Bunlar vasıtasıyla Terzi Cemal Ortadoğu'ya geçtikten sonra örgüt ele geçirilecekmiş! Bunun üzerine Parti Önderliği'nin talimatı olmasına rağmen Ortadoğu'ya geçmedi. Neden olarak; 'Bu durumları düzelteyim, ondan sonra Ortadoğu'ya giderim' diyordu. Ömer'in verdiği iki defterlik bilgi tüm yapıya okundu. Yapı hayretler içinde kalmıştı. 'İçimizde bu kadar ajan varmış da haberimiz yokmuş, Terzi Cemal olmasaydı, hepimizi tozdumana çevirirlerdi' şeklinde hepimiz konuşuyorduk. Terzi Cemal'e daha da öykündük, gıptayla bakıyorduk. Hatta hep şunu da söylüyorduk, 'Keşke biz de Terzi Cemal gibi birisi olsak.' Ömer artık tutukluydu..."

Partiye bağlılığı kişiye bağlılıkta gören bu deneyimsiz ve parti eğitiminden yoksun kişiler, artık bu süreçten itibaren Terzi Cemal unsurunun göstereceği her hedefin üzerine amansız yürümeye hazırdırlar. Terzi Cemal unsurunun ağzından çıkan her sözcük onlar için bir emir, yerine mutlak getirilmesi gereken bir talimattır. Terzi Cemal ajanı artık amacına ulaşmış, yapıyı denetimi, kontrolü ve yönlendirmesi altına almıştır. Yapı artık onun hizmetinde, amaçlarının aleti durumuna gelmiştir. Öyleyse artık Ömer tasfiye edilmesi gerekenlerin isimlerini sıralayabilir ve bu temelde senaryonun ikinci perdesine geçilebilirdi! Bu ikinci perdenin sahnelenişini de Terzi Cemal ajanının itiraflarından aktaralım:

"Ömer'in raporları adım adım genişletiliyordu. En sonunda sürekli çelişkili açıklamalarla Ömer'in ajan olabileceği şüphesini uyandırdım. Bu ortamı ben yaratıyordum. Daha önce planlandığı gibi Ömer (...) ve diğer isimleri bu defter öncesi en son raporunda verdi. Bunlar platformda okundu. Böylece bu isimler herkesçe duyuldu. Daha sonra Ömer kısa bir tarzda sıkıştırıldı. Ömer böyle bir sıkıştırılmaya girilmemesi için epey ısrar da etti. Fakat inandırıcı olmak için bunun yapılması gereği üzerinde durduk. Hatta üzerine de biraz giderek sesini çıkarmamasını belirttim. İskenderun grubundan iki kişinin ismi verildi ve bunlar soruşturmaya alındı. Bunlar diğerlerinin, diğerleri de diğerlerinin isimlerini verdiler. Ayrıca baskı ve dayakla hem başka isimler, hem de Ömer'in yazdığı isimler bunların birçoğundan alındı... Belirttiğim gibi platformda rapor okunduğu için, baskıdan kurtulmak için bu tür isimleri verdiler. Bazıları çeşitli sohbetlerde duydukları isimleri de bunlara kattılar. Böylece her şey birbirine karıştı..." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Apo'suz PKK, Apo'suz devrim, Apo'suz kurtuluş, Apo'suz PKK militanı, Apo'suz Kürdistan halkı, Apo'suz gerilla, Apo'suz serîhildan düşünülemez. Bunu kim gerçekleştirebilir ki? TC, emperyalizmi, tüm işbirlikçileri, tüm hainleri, tüm uşakları yanına alarak, öne sürerek, üzerimize saldırtarak yüklendikçe yüklendi de ne sonuç aldı ki, bu zavallılar sonuç alsınlar?

Böylece istenilen karışık ve muğlak ortam yaratılarak tüm yapı birbirinden, hatta kendi kendisinden şüphe eder duruma getirilir. Artık yapı içinde kim ajandır, kim değildir, kim "Vejinci"dir, kim kontradır, kim sızmadır, kim PKK'lidir ayrımı yapılamayacak kadar muğlak ve şüpheci bir ortam yaratılır. Bugün PKK'li olan yarın yapı içinde kontra olarak ilan edilir. Kontra olarak yakalanan soruşturma sonrasında gerçek PKK'li olarak bırakılır ve giderek yapı iyice birbirine karşı güvensiz bir ortama sokulur. Tek güvenilecek kişi olarak ortada Terzi Cemal unsuru kalır, diğer herkes suçlu, herkes şu ya da bu şekilde sızma, kontra, "Vejinci" vb.'dir diye benimsetilir. Bu temelde uygulamaya alınanlara bayan-erkek demeden Engizekler'in karla kaplı dağlarında en adi işkenceler yapılarak, onları katletme süreci başlatılır. Burada Terzi Cemal unsurunun yapı huzurunda yapıyı şartlandırmak amacıyla nasıl bir soruşturma yolu izlediğini, Ömer'i sorgularken nasıl seçilmiş sorular sorduğunu, bu sorulara nasıl istediği cevapları almak için soru içinde cevabı taşıyan bir dil kullandığını Ömer'in soruşturma tutanaklarından biraz aktararak görmekte yarar vardır:

***"Terzi Cemal:** Evet dilin açılsın! Vuruyorsun! Bu bir sınıf mücadelesidir. Normaldir, dedim. Sen çok kötü yapmışsın demiyorum. Öyle değil. Yani son konferanstan sonra her şeyi boşa çıkarmaya gelmişsin. Bir örgüt yaratmaya çalışıyorsun.*

***- Ömer:** Evet*

- Burada ortakların kim?

- F..., H... İşte biliyorsunuz.

- Söyle! Daha var! Korkma! Bozuk olma, bozuk olma! Doğru savaş, doğru savaş! Düşüncelerini doğru savun! PKK'nin platformları demokratiktir. Kıvırtma! Bildiklerini doğru savun! Beni neden pusuya düşürdün? İç komployla yapamayacağını bildiğinden, binlerce asker üstüme yolladın." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Görüldüğü gibi çok açık bir şekilde Terzi Cemal unsuru çizdiği çerçevede bir sorgulamayı hem yaptırma, hem yanıtlama konumunu taşıyor. Zaten kendisi de itiraflarında, "denilebilir ki Ömer'in itiraflarında Ömer'in ismi kaldırılıp benim ismim oraya konulursa, bu faaliyetler bana aittir" derken, aslında bu gerçekliği ortaya koymuş oluyordu. Burada Ömer bir piyondur. İster objektif, ister subjektif düzeyde ajanlığı benimsemiş ve yapmış olsun, onun bu piyonluk konumu ortadan kalkmaz. Zira elebaşı Terzi Cemal unsurudur. Senaryolayan, yöneten, sahneleyen ve oynayan bizzat kendisidir. Bazı figüranları ise sırf seyircileri ikna edebilsin, daha inandırıcı kılabilsin diye devreye sokuyor. İşte Ömer de böyle bir figürandan öte bir şey değildir. Bu nedenle Terzi unsurunun senaryoladığı soruşturmaya ara verip, Ömer kişiliğini kısaca da olsa aktarmakta yarar vardır:

1962 yılında Urfa'nın Halfeti ilçesine bağlı Karamezra köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Ailesi maddi olarak yoksul ve geçimini mevsimlik işçilikle sağlamaktadır. İlkokulu köyde, ortaokulu Halfeti'de okur. Bu arada Birecik ve Antep'te lokantalarda çalışarak geçimini sağlamaya çalışır. Esas kişiliğinin şekillendiği ortam da Birecik-Antep ortamı olur. Mücadelemize 1979 yıllarında bireylerin etkilemesi sonucu ve duygusal temelde katılır. Bilinç düzeyi yok denilecek kadar azdır. 1980'den sonra parti çalışmaları içinde görev alır ve 12 Eylül'den sonra Nizip kırsalındayken düşmanla karşılaşmasında silahlı olduğu halde hiçbir şey yapmadan düşmana teslim olur. Soruşturmada çözülerek Antep'te cezaevine konulur. Daha sonra birçok cezaevine nakledilir. Bu cezaevlerinde genel tavrı direnişlere katılmama doğrultusundadır. Ancak cezaevlerinin devrimcilerin inisiyatifine girdiği yıllardan itibaren direnişlere katılmak zorunda kalır. 1986'nın sonlarına doğru tahliye edilerek dışarı çıkar. Bir müddet Antep'te ve köyde kaldıktan sonra Kıbrıs'a askerliğe gider. Askerlik dönüşü Adana'ya geçerek arkadaşlarla ilişki kurar ve oradan Güneybatı Eyaleti'ne gönderilir. Güneybatı Eyaleti'nde pratik faaliyetlerde izlediği sessiz, sakin kişilik, yine partiye aşırı bağlılık, aşırı duygusal yaklaşım ve herkesle iyi geçinme politikası onu öne çıkartır ve 4. Ulusal Kongre'ye katılması için Akademi alanına, oradan da Behdinan sahasına geçer. Kongre sürecinde de aynı politikasını sürdürür ve pratiğinden hesap sorulmadan bu kez koordinatör olarak Güneybatı Eyaleti'ne gönderilir. Bilindiği gibi orada Terzi Cemal unsuruyla birlikte bu yazıya konu olan pratiği yaşar. Parti Önderliği'nin çağırması üzerine Akademi sahasına götürülürken Terzi Cemal unsuru tarafından kaçırtılır. Kaçışıyla birlikte direkt düşmana sığınır ve yaptığı itiraflarla düşmana hizmetini tamamlamaya çalışır.

Ömer kişiliği, yetişme koşulları itibariyle Terzi Cemal kişiliğinin pek uzağında değil, onun adeta bir maketi gibidir. Her ikisi de Antep ortamında yozlaşan şehir kültürü ve ağır kemalist şekillenmenin etkisi altında yetişir. Denilebilir ki, Terzi Cemal unsurunun girdiği MİT ilişkileri içinde edindiği düşman kişiliği, Ömer, 12 Eylül sonrası girdiği zindan ortamında edinir. Zindanın 12 Eylül sürecindeki etkileri biliniyor. Yoğun bir bitirme, özden saptırma, gerçekliğine ihanet ettirme politikası dayatılmıştır. Yetiştirilme tamamen ruha, bilince, yaşama, kültüre, gerçekliğe saldırı; ihanete, kaçkınlığa, düşkünlüğe, yozluğa davet temelinde olmuştur. Bundan kurtulabilmek, bunun etkisi altında yitmemek ancak güçlü devrimci-yurtsever bir öz taşımakla, düşmana karşı büyük bir kin ve nefret dolu olmakla mümkündür. Antep ortamında ilk şekillenişini alan Ömer kişiliğinin, buraya uygulanan yoğun kemalist politika gereği kişilikte dost ile düşman arası mesafeyi oldukça aşındırdığı, hatta kemalizmi Kürtlükten daha dost, TC'yi Kürdistan'dan daha yakın gördüğü bilinir. İşte Ömer ihanetçisinin ilk yakalanışında düşmana tek kurşun sıkma gereği duymaması bu nedenledir. Dağa çıkmıştır, ama düşmanı TC olarak görmesi sadece teoridedir. Ruhunda, yaşamında, duyularında, özlemlerinde yoğun olarak TC'yi, kemalizmi yaşamaktadır. Bu nedenle TC karşısında kolu kanadı kırıktır, tek bir kurşun sıkamaz ve mıknatısla çekilircesine ona teslim olur, himayesine sığınır.

TC bu kişiliği zindan ortamında kamçı-şeker politikasıyla daha da biçimlendirir. Bir yandan baskı ve işkencelerle devletin (dolayısıyla kemalizmin) gücünü ona anımsatırken, diğer yandan da okşayarak, bazı ayrıcalıklar tanıyarak kendine çeker ve bağlar. Yine itirafa, ispiyona zorlayarak veya bunu bir çare yolu olarak gösterip, zaaflarını kullanıp onu bu yola iterek kendisine hizmet sunar hale getirir. Daha da ötesi, uyguladığı yaşam tarzı politikasıyla kişiliği sürekli özlemli tarzda şekillendirir. Televizyon, gazeteler, dergiler, türküler, şarkılar zaten hep bu özlemi aşılamak için mevcuttur. Bu politika sonucu artık gece-gündüz dışarı çıkma ve çıktığında düzen nimetlerinden yararlanabilme, bunun için de zenginleşme ve bu temelde tüm güdülerini, kişiliğin yoz, lümpen, düşkün özlemlerini tatmin etme istemi ağır basar. Bu, küçük yaşta cezaevine düşme, dolayısıyla yaşamın gerçeklerini, yine TC'nin karakterini tam tanıyamama nedeniyle daha da yoğunlaşır. Bu arada söz konusu kişilik Ömer unsuru olunca ve cezaevinde bile yoz-insanlık dışı ilişkiye maruz kalınca ortaya tam düşkün, düzene bağımlı ve özlemli, her rüzgara kapılabilecek, üzerinde her türlü oyun oynanıp hesap yapılabilecek bir kişiliğin ortaya çıkması kaçınılmaz oluyor. Bu yüzü düzene yönelik veya diğer bir deyişle düzene süblime (sindirilmeye hazır) kişilik dışarı salıverildiğinde, bu kez askerlik ortamına çekilerek daha da kemalist şekilleniş temelinde eğitimi tamamlanmaya çalışılır. Burada bir yandan TC özel savaşı politikası temelinde şekillendirilirken, TC askerliğinin bilinen Kürt insanını onursuzlaştırıcı özelliği de diğer yandan aşılanır. Kişilik Türklüğe hizmete hazırlanır ve onun büyük bir savunucusu haline getirilir. Böylece serseri bir mayın gibi toplum içine salıverilir, nerede ne zaman patlayacağı, kimi nerede yakacağı belli değildir.

Burada sorun, kemalizmin ortamında şekillenen ve 12 Eylül faşizmi tarafından eritilerek gerek zindanda, gerekse TC askerliğinde biçimlendirilen, Kürtlüğe, devrime, devrimci gelişmeye, dönüşmeye, yeni insan tipine, özüne, ulusal-toplumsal tüm varlığına düşman olan, TC'ye bin bir özlemle bağlı bulunan, onun sunularından kopamayan, düzen çerçevesi içinde bir yaşama balıklama atlamayı amaç edinen, düzen yaşamını kendisine bir velinimet olarak gören düşkün, yoz, lümpen ve serseri kişilik haline gelmesi sorunudur. Yoksa gerçekten ne fiziki rahatsızlık, ne güç getirememe, ne apolitiklik, ne tanımamazlık, ne saflık, ne duygusallık, ne de bin bir bahane bu durumu asla izah etmeye yeterli olamaz.

Bu tür bir şekillenişle parti ortamına gelen kişilik, parti eğitimini almasına rağmen kısa süreli bir dönüşümü sağlayamadığından bir ruhi bunalıma doğru sürüklenir ve tam da bu ortamda yeniden düşman faaliyetleri içinde kendisini bularak bunu bir rahatlama yolu olarak kucaklar. Çünkü söz konusu alan Güneybatı'dır ve Terzi Cemal unsurunun henüz açığa çıkmamış ajanlık faaliyetleri nedeniyle parti otoritesi, disiplini, yaşam tarzı değil, düşmanın ortamı, yaşam tarzı ve ilişkileri egemendir. Bu egemenlik altına alınan Ömer unsuru da yeniden kemalizm afyonuna kavuşmanın rahatlığıyla sakinleşir. Bu durum arkadaş yapısınca "Ömer düzeliyor, Ömer iyiye gidiyor" biçiminde değerlendirilir. Aslında ilk tedirgin, ürkek, heyecanlı, hatta korku ve tepki taşıyan ruh hali partileşmeye yönelik olmanın belirtilerini ve bunun iç çatışmasını yansıtırken, sonraki sessiz, sakin, zavallı, durağan, vurdumduymaz ruh hali ise ajanlık ilişkileri içine alındığı, dolayısıyla düşmana yönelik olmanın belirtilerini yansıtmaktaydı. Ancak onun bu durgun, sessiz, zavallı görünümünün arkadaşlar tarafından tam değerlendirilemeyerek, hatta ters anlamda değerlendirilerek ele alınması Ömer'in kendi iç yüzünü gizlemesinde büyük bir rol oynamıştır. Bu da onu giderek parti içinde mevzi kazanma sürecine sokmuştur.

O süreçte alanda koordinatör düzeyde bulunan Mah... arkadaşın ortayolcu pratiğinden, yine köylü özelliklerinden, duygusal değerlendirmelerinden kaynaklanan bakış açısı nedeniyle Ömer unsurunun içinde bulunduğu faaliyetler görülememiştir. Hatta 4. Ulusal Kongre sürecinde arkadaş yapısına, "çok çalışkan, çok bağlı, çok çaba gösteriyor ama bu kadar yapabiliyor, fiziki rahatsızlıkları engelliyor" vb. yansıtılarak arkadaşların Ömer unsurunda gördükleri moralsiz, durgun, bunalımlı, kaçkın ruh halini irdelememeleri sonucunu doğurmuştur. Yine ülke pratiğinde şehit Arif (Mehmet Öner) arkadaş ile birlikte bir köy çıkışında, Ömer'in komutan ve öncü olması durumunda bile arkadaşı saatlerce karda dolandırması ve "yolu kaybettik" gerekçesiyle adeta sabaha kadar aynı noktada ve köylerin ortasında dolandırarak yıpratma ve açığa çıkmamış da olsa düşmana yem etmeye çalışma durumu vardır. Yalnız Arif arkadaş, bu tavrı uygun görmemiş, sakıncalı yanına dikkat çekerek inisiyatifi kurmuş ve zor kullanarak Ömer'i döngüden çıkartıp kendilerini emniyete alacak bir noktaya ulaştırmıştır. Bu örnekler bile onun düşman kişilik yapısı içinde olduğu halde, kendisini arkadaş yapısına ne biçimde sunduğunu ve nasıl dayattığını göstermesi açısından ipucu veren örnekler olmaktadır.

Yine Ömer unsuru ülke pratiği süresince partiye dişe dokunur bir katkı sunmadığı halde, hep çalışkan, çabalayan, yüklenen konumunda kendisini göstererek iç yüzünün açığa çıkmasını engellemeye çalışmıştır. Sürekli dayattığı fiziki rahatsızlıkların ise bir kılıf olduğu aslında kongre sürecinde üzerinde durulsa anlaşılabilecek barizliktedir. Sıcak savaş alanı olan Botan-Behdinan'da kalmamak ve tekrar kendisi için uygun olan Güneybatı Eyaleti'ne dönmek için adeta kendini partiye ısrarla dayatarak hastalık gerekçelerini de ustaca kullanmıştır. Nitekim sonraki süreçlerde de Şener, Faik ve daha sonra partiden kaçan unsurların pratiklerinde de aynı yönteme rastlanmaktadır. Her ne hikmetse parti saflarında hasta, fiziki rahatsızlıkları dağ yaşamına engel, zora, darlığa gel-

mez, kanserli vb. olurlarken, düşman yanına kaçtıklarında ise tümden ve birdenbire bu rahatsızlıkları ortadan kalkmakta ve turp gibi sağlam olarak tahribat yapmaya, düşmana hizmet sunmaya başlamaktadırlar. Bir Şener alçağı daha Akademi sahasındayken ayakkabısının bağlarını bile bağlamaya üşenir ve parti çalışmaları için kılını bile kıpırdatmazken, kaçtıktan sonra açıkça başladığı düşman faaliyetlerinde günün yirmidört saatinde çok az bir uyku ve dinlenme dışında geri kalan tüm zamanında çok gözükara bir şekilde hummalı bir çalışma içine girdiği bilinir. Ömer'in de kaçışından çok kısa bir süre içinde düşmana sayfalar dolusu itiraf vermesi, operasyonlara askerlerin önünde deyim yerindeyse it gibi koşarak katılması Şener örneğinde olduğu gibidir. Demek ki bunların parti, devrim saflarında hastalık, dağa gelmez, savaşa gelmez dayatmalarının altında yatan gerçeklik, düşmanla kurdukları uzlaşma, anlaşma ve işbirlikçiliğin ortaya çıkmaması veya gizlenmesi-maskelenmesi amacıyla başvurulan sinsi yöntemler olurken, düşman saflarına kaçtıklarında gösterdikleri fiziki hareketlilik ve hummalı çalışma da onların partiye, devrime ve yaratılmak istenen yeni insan tipine ne kadar tepkili, öfkeli ve karşı olduklarının ifadesi oluyor. Nitekim Şener unsuru 4. Kongre sürecinde arkadaşlara, "Bu karda, kışta, bu sarp dağlarda nasıl dayanıyorsunuz. Ben olsam şehre iner orada daha fazla iş yaparım" diyerek, kongrede de açıkladığı gerillayı arka plana düşürme ve tasfiye etme amacını ifade ettiği gibi, Ömer'in de bazı arkadaşların, "Botan'da kal, ne diye Güneybatı'ye gideceksin?" demeleri üzerine, "Buralar bana göre değil. Ben cezaevinde çok çektim, fiziken çöktüm, burası çok sarp ve soğuk" ifadesi aynı amacı güden, aynı kişiliği sergileyen ifade tarzları değil midir?

Ömer kişiliği, yetişme koşulları itibariyle Terzi Cemal kişiliğinin pek uzağında değil, onun adeta bir maketi gibidir. Her ikisi de Antep ortamında yozlaşan şehir kültürü ve ağır kemalist şekillenmenin etkisi altında yetişir. Denilebilir ki, Terzi Cemal unsurunun girdiği MİT ilişkileri içinde edindiği düşman kişiliği, Ömer, 12 Eylül sonrası girdiği zindan ortamında edinir.

Kısaca burada sorun, kemalizmin ortamında şekillenen ve 12 Eylül faşizmi tarafından eritilerek gerek zindanda, gerekse TC askerliğinde biçimlendirilen, Kürtlüğe, devrime, devrimci gelişmeye, dönüşmeye, yeni insan tipine, özüne, ulusal-toplumsal tüm varlığına düşman olan, TC'ye bin bir özlemle bağlı bulunan, onun sunularından kopamayan, düzen çerçevesi içinde bir yaşama balıklama atlamayı amaç edinen, düzen yaşamını kendisine bir velinimet olarak gören düşkün, yoz, lümpen ve serseri kişilik haline getirilmesi sorunudur. Yoksa gerçekten ne fiziki rahatsızlık, ne güç yetirememe, ne apolitiklik, ne tanımamazlık, ne saflık, ne duygusallık, ne de binbir bahane bu durumu asla izah etmeye yeterli olamaz. Durumun izahı, düşmanın bunları şu ya da bu şekilde (ister kiminde objektif, ister kiminde subjektif olsun) düzene kazandırmış ve onun aleti, piyonu durumuna getirmiş olmasıdır.

Bu gerçekliğin bilincinde, 1992'yi 93'e bağlayan kış sürecinde partiye dayatılan kapsamlı tasfiyeciliğin irdelenmesine yine Terzi Cemal unsurunun Ömer'i sorgulama tutanaklarından bölümler aktararak devam edelim:

"Terzi Cemal: *Açığa çıkan odur ki, siz bizim bildiğimiz hususlarla yetiniyorsunuz. Oysa olay salt sizin düşmanın tehditlerinden korkmanız, bir anlamda korktuğunuz için zorunlu kalarak düşmana boyun eğip bunları yapmanız sorunu değil, olayın boyutları oldukça ciddidir..."* (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Terzi Cemal unsurunun Ömer'e hitaben yaptığı bu açıklamalar, her ne kadar yapı huzurunda Ömer unsurunun açığa çıkarılması için geliştirilen değerlendirmeler ve sözcükler gibi gözükse de, aslında düşünce itibariyle, yine uygulanış biçimiyle Terzi Cemal ajanının bizzat yaşadığı, düşündüğü ve gerçekleştirme amacında olup hayata geçirmeye çalıştığı ajanlık faaliyetlerini ve tasfiyeciliğini de açığa vurması bakımından ilginçtir. Devam edelim:

"... önemlidir. Ucu emperyalizme kadar dayanmaktadır. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı böyle kapsamlı bir planın parçası olarak hareket ediyorsunuz. Yani ona Çekiç Güç mü denilir, artık ABD, bütünüyle emperyalizmin Güney Kürdistan'daki planı mı denilir, Talabani-Barzani, dolayısıyla ilkel milliyetçiliğin Kürdistan'a ilişkin emperyalizm tarafından kullanılması mı denilir! Bu, partimizce epey açığa çıkarılmış bir husustur, biliyoruz. Yine biliyoruz ki Şener bunlara bağlı böyle bir planın parçası olarak Kürdistan devrimine karşı çıkarılmıştır. Cezaevi çıkışlıdır, ama bunlarla ilişki içindedir. Daha çok merkez İstanbul'dur, Adana'dır, giderek Antep'e uzanıyor. Siz böyle bir örgüte alınıyorsunuz. Şener'in merkez komitesine seçiliyorsunuz ve bir parti olarak buraya gönderiliyorsunuz. Burada düşman şehirlerde biraz örgütlü, giderek devrimimize karşı en zayıf halka olarak Tolhildan'ı (Güneybatı'yı) kabul ettiği için, burayı ele geçirme çabalarını yürütüyor ve sen bu konuda müthişsin! Neredeyse sonuç da alıyorsun!..

Zaten 'Cemal'in örgütü bizim örgütümüz' diyorsunuz. 'Ya Cemal kazanacak, ya biz' diyorsunuz. Biz bu olayları fazla bilmiyoruz ama, görünen o ki biz, parti ucu oluyoruz. Hatalara, yetersizliklere karşın öyle bir gerçeklik ortaya çıkıyor. 'Ya Cemal, ya biz' diyorsunuz. Ve böyle bir kuşatma var... Kendiniz kıskıvrak örgütü tepede tuttuğunuz için arkadaşların zayıflıklarından da yararlanıyor, rahatlıkla kullanabiliyorsunuz. Ve düşmanla günlük ilişkilerde karşılıklı parça ve planlara ulaşıyorsunuz...

Yani 3. Eyalet Konferansı'na giderken ya da konferans yaklaşırken, 'mutlaka Cemal arkadaşı ortadan kaldırmamız gerekiyor, önümüzde engeldir. İçte vurmak, iç komplolarla bunu vurmak doğru değil, işi karıştırır, bazı durumları açığa çıkarır' diyorsunuz. Aslında burasını epey derin görüyorsunuz... Olayın boyutlarını biliyorsunuz. Yoksa beni basit bir ajana da vurdurmak o kadar zor değil, ama böyle bir komplonun siyasi boyutları ciddidir. Konumum ne olursa olsun, örgüt nezdinde hangi eleştirilere uğrarsam uğrayayım, sonuçları böyle olur. Bunu iyi biliyorsunuz. 'Bunun için daha çok pusularla, bizzat düşmanın kolluk kuvvetleriyle harekete geçerek vurmayı esas aldık' diyorsunuz. Ve arkasından benim yönetimim, denetimim altında olan 26 arkadaşı Besni'ye topluyorsunuz. Benim yola çıkacağım gece Fe...'yi gönderiyorsunuz, Gölbaşı'nı haberdar ediyorsunuz. Yüzlerce, belki de binlerce askeri harekete geçirerek, geniş bir çembere aldırıyorsunuz ve biz hemen ertesi gün pusuya düşüyoruz..." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Burada kısa bir ara vererek Terzi ajanının, "Bana komplo kuruyorsunuz, pusuya düşürüyorsunuz" anlatımlarının tersine, aslında kendisinin nasıl arkadaşları pusulara düşürüp şehit ettirdiğini iyi görmek açısından bir de Terzi unsurunun itiraflarından bazı bölümler aktaralım:

"Gaflet doğal bir yaşam mıdır? Rahatlıkla sineye çekmemiz gereken bir yaşam biçimi midir? Sanmıyorum. Çünkü ne maddi, ne de manevi açıdan doyuruyor. Başkasına muhtaç etmekten kurtarmıyor. Gittikçe daha da silikleştiriyor, inkarcılaştırıyor, uşaklaştırıyor ve beş paraya hainlere, sömürgecilere satılacak bir nesne haline getiriyor."

'...Bizim eyalete dayattığımız politika gücün savaşa göre şekillenmesini engellediği için böyle bir tehlikeye her zaman açık tutuyor. Asıl neden budur. Bu, hareket tarzındaki yanlışlıklarla birleşince, daha çabuk kayıplar oluyor ve daha kolay yoldan düşman başarı elde ediyor. Bu nedenle bu kayıpların asıl nedeni bizim çizgimizdir, düşman çizgisidir. Zaten bu çizgi düşmanın güdümlediği, onun rahat denetlediği bir yaşamı oturtmaktadır. Böylece güçler kendi kabuklarını parçalamak, onu genişletmek ve giderek tedbir geliştirmekten çıkıyorlar. Elde edilen dar alanlara sıkışıp kalarak düşmanın çeşitli biçimde denetlemelerine imkan sunuyorlar. Aşağıda yaşanan kayıpların durumu vardır, benim girdiğim çatışma vardır. Aslında plana göre Tilkiler mıntıkasına geçecektim. Bu yönlü bilgi verilmişti. Fakat şehirden gelecek bazı grupların, eğitim adaylarının durumu ve başka işler araya girince grupları alabileceğimiz yakın bir yerde durduk. Bu durumu (...) bildirecekti. Hem düşmanın üstümüze gelmesini engellemek için de bildirecekti. Fakat onun ihmalkarlığı ve bir ihbarla birleşen durum düşmanın üzerimize gelmesine neden oldu. Yani düşman üstümüze gelirken grup içinde benim olduğumu bilmiyor... Ancak bir yerde sürekli planlar, çalışma durumu, hareket tarzı, kullanılan araziler ve değişik bilgiler düşmana veriliyorsa, orada güçler zaten denetim altında olan güçlerdir, her an imha tehlikesiyle karşı karşıya olan güçlerdir. Özellikle 1992'lerde o, çok yoğun bir biçimde yapılıyordu. Çünkü plana göre 1992'de PKK çizgisini işletmekte etkili ve kararlı davrananlar önemli oranda tasfiye edilecekti... Avrupa olsun, yine düşmandan gelecek değişik talimatlar ve verilecek bilgilere ilişkin olsun (...) görevlendirmiştim. (...) Avrupa üzerinden Avukat (Hüseyin Yıldırım) ile yine diğerleriyle ilişki sürdürülüyordu. Bunun için bu pratik kanal durumlarını (...) iyi bilir. (...), Pazarcık gibi bir yerde bağlantı kurmak zaten sorun olmuyor. Çünkü köylerin çoğunda telefon var, istediğin yere gidersin, istediğin an bağlantı kurarsın. Her yerde karşıya gün belirterek telefon etme olanakları doğuyor. (...) sürekli köyler içinde olduğu için bu işi daha aktif yürütüyordu... Daha sonra kışın gönderilen (...) ve (...) vardır. Bunlara bağlı olarak kitleler içinde ajanlık yapan öğe vardır. Böyle kurulan bir ortama partinin gönderdiği kadrolar takılmakta, belli bir süre izlenmekte ve gerekli görüldüğü zaman yurtseverlerle birlikte yakalatılmakta ve böylece mücadele sürekli kesintiye uğratılmaktadır. Çok değişik bir giriş gerçekleştirmeksizin ve şiddetle buna yönelmeksizin, Antep'te bu ağdan kurtulmak hayli zordur... Ben bunların birçoğuyla zaman zaman bağlantı kurdum. Özellikle abim çok daha ciddi ilişkiler içindedir. Antep Valisi sürekli evine misafir gidip geliyor. Yine Celal Doğan'la ilişkilerini sürdürmektedir. Antep Emniyet Müdürü'yle ilişkileri öyledir. Yani gırtlağa kadar düşman faaliyetleri içinde olan biri... Ve yine daha ciddi bir kısım durumlar olduğu zaman abimle bağlantı kuruyordum. Düşmanla aramızda bunlar hep kontaktı. Zaten genel plana göre düşmanla direkt temas doğru değildi, bundan şiddetle kaçınılıyordu. Fakat böyle aracılar her yerde kullanılıyordu...' (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Her şey bu kadar net ve açıktadır; Terzi unsuru Ömer piyonunu sorgularken aslında kendisi itirafnameyi yapmaktadır. Ama kendi yerine Ömer'i geçirmiş olduğundan, yapının tepkileri ona değil Ömer'e yönelir. Şüphesiz Ömer suç ortağıdır, ama Terzi Cemal ajanı baş kontradır, özel savaşın ilk elden yürütücüsüdür. Güneybatı Eyaleti'nde Terzi Cemal ve Ömer ikilisi eliyle yürütülen tasfiye, komplo ve ajanlık faaliyetlerinin değerlendirmesini bir de o günleri birlikte yaşayan Devrim kod isimli V.B. arkadaşın 25 Mayıs 1993 tarihinde Parti Önderliği'ne yazdığı rapordan aktaralım:

"... Acaba doğru olan nedir? Bu süreci ben mi yaşadım? Ne yapılmak isteniyordu? Hala çelişkilerle doluyum. Ama şu gerçeği iyi anladım ki, açık olarak partiye karşı bir savaş, tasfiye ve kontra pratiği var. Kimse şunu iddia edemez: Ben düzeltmeye çalışıyordum. Her yönüyle bir dağıtıcılık yaşanmıştır. Bunu burada kesin olarak anlayabiliyorum. Mesele burada şu veya bu kişiler değil bir anlayıştı, yani bir politikaydı. Bu politika da yıllardır eyaletimizde sürdürülüyordu. Yine bu politikanın sahibi Terzi'ydi. Son dönemlerde ortaya çıkan bu görülmemiş vahşet olayları Terzi'yle Ömer arasında olup bitti. Bu son kış eğitim pratiğinde görülen odur ki, tasfiye olayının doruk noktası yaşandı..."

Aynı sürecin derin etkilerini bir de diğer bir arkadaşın raporundan aktararak devam edelim:

"Ben daha kış sürecinden önce daralmıştım. Yavaş yavaş inancım zedeleniyordu. Kış sürecinde daha da artmıştı. Zaten sallantıdaydım, bir de buna kış sürecindeki teşhir ve dıştalamalar eklenince daha da düştüm. Eski pratikten dolayı beni de aldılar. Yani tutukladılar. Bana idam kararı çıkarmışlardı. Daha sonra kendilerinin istediği gibi rapor yazdım, bana söylenenleri kabul ettim. Birçok şey asılsızdı. Eksikliklerim yok değildi ama, hemen hemen herkes benim gibiydi. Ama boyun eğdim. Kurtulmak için dediklerini kabul ettim ve beni bıraktılar. Böylece beni de adamları yaptılar. Çaresiz ve çözümsüzdüm. Dıştan onlarlaydım ama içim yanıyordu. Uygulamada tekme, tokat ve onur kırıcı laf ve küfürlere maruz kaldım, işkence yapmadılar. Pratik olarak onların yaptıklarına katılmadım, ama onların saflarındaydım. Her şeyi görüyordum. Yanlışı, doğruyu iyi ayırıyordum, ama güç olamıyordum. Ne direniş, ne de parti ruhu kalmıştı bende. Planım vardı, hele yaptıklarını gördükten sonra bir bütün gitmiştim. Partiyi unutmadım, ama hiçbir şey de yapamadım. Yalnız karların erimesiyle birlikte ben ve şehit Hamza arkadaş kaçmayı düşünüyorduk. Hem kendimizi kurtarmayı, hem de olup bitenleri partiye aktarmayı planlıyorduk. Ama her şey altüst oldu. O süreçten fiziki olarak kurtuldum ama, bende derin tahribatlar açmıştır. İki yönlü acı çekiyordum: Hem bu kadar değerler yerle bir ediliyor, hem de kendim büyük zulüm altındaydım. Partinin doğruluğundan ve büyüklüğünden hiçbir şey kaybetmedim. O arkadaşlar teslim olmadılar, direnerek şehit düştüler... Onlar gibi olamadığım için kendimden utanıyorum..." (Selim-A.M.Y.'nin Parti Önderliği'ne yazdığı 26 Mayıs 1993 tarihli raporundan / PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Terzi Cemal unsurunun işkenceleri altında şahadete ulaşmayıp teslim olarak yaşamda kaldığı için kendinden utanan bu arkadaşın açıklamaları, sadece Terzi Cemal ihanetinin boyutunu kavramak açısından değil, bir bütün olarak devrime, partiye ve insanlığa verilmesi amaçlanan büyük tahribatın açığa çıkarılıp bilinmesine de ışık tutmaktadır. Terzi Cemal unsurunun amacı sadece birkaç gerillayı katletmek veya hatta bir alan güçlerini imha etmek değil, düşmanın özel savaşı çerçevesinde direnenleri kılıçtan geçirmek, kılıç artıklarına da bin yıl daha bellerini doğrultamayacak tarzda bir tahribat uygulamaktır. Dersim ve bastırılan diğer tüm isyanlar sonrasında da Kürde yapılan bu değil miydi? Kılıç artığı olarak bir tek Nuri Dersimi kurtulmuş ve o da yaşamı boyunca belini doğrultamamıştır. Bu gerçek ile Terzi Cemal unsurunun pratiği aynı odağın, aynı amacın, aynı planın, aynı taktiklerin ürünü değil midir? Terzi Cemal ajanının Ömer unsurunu sorgulamasından bölümler aktararak, bu sorgulamanın vardırılmak istendiği sonucu izleyelim:

"Terzi Cemal: *Peki sen bunu yaptın, bu PKK böyle bir PKK... Şimdi düşmanın sana verdiği mesaj, 'Sen bu PKK'yi yürüteceksin' demek değil midir?*

Ömer: *Evet bu PKK'yi, Sa... ve Fa...'in PKK'sini yürüteceksin.*

- Yürüteceksin demektir.

- O anlama geliyor.

- Burada ne oluyor o zaman? Senin PKK'n kimin PKK'sidir?

- Fa... ve Sa...'un PKK'sı oluyor.

- Ha güzel... Acaba salt onların mı?

- Düşmanın oluyor.

- Yani bu açık değil mi, iç içesiniz?

- Evet iç içe.

- Peki şu noktaya gelelim: Kışa giriyoruz. Kışın işleri daha da ilerletiyorsunuz. Fakat diyelim bahara doğru bazı değişikliklerin olması, önderliğin o alana gelen talimatları, eleştirileri sizi tedirgin ediyor. Bazı değişikliklerin olacağı sonucuna ulaşıyorsunuz herhalde.

- Evet.

- Nasıl ulaşıyorsunuz? Biraz orayı anlat. Peki bu durumda nasıl yapacaksınız?

- Şimdi bu durumda, mevcut...

- Şimdi orada diyorsun ki, bu durumda alternatif olacak Cemal'dir. Değil mi? Onu öldürmeniz lazım!

- Çıkarmamız lazım.

- Ondan sonra raporunda diyorsun, mutlaka öldürmemiz lazım.

- Evet.

- Hayır. Şimdi bize doğruyu söyle!

- Şimdi ben orayı açık söyleyeceğim. Şimdi bu yönüyle kendimi zor durumda bırakıyorum. Yani amaç aslında Cemal arkadaşı dışarı çıkartmaktı, öldürmek değil.

- Öldürülmesi değil...

- Öldürülmesi değil...

- Peki sana bir şey söyleyeyim...

- Şimdi ben o şeyi yine söyleyeyim..." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Herhalde soruşturmalar tarihinde ilk kez bu kadar birbirini tamamlayan ve bir dediğini iki etmeyen, deyim yerindeyse "leb" demeden "leblebi"yi anlayan yargıç ve yargılanan karşı karşıya geliyordu! İfadelerin tamamen düzmece olduğu, bir mantık çerçevesinde geliştirildiği, tamamen dikkatleri Terzi Cemal unsurunun işte sözde "Vejinciler" ve kontralar tarafından öldürüleceği, bunun nedeninin de onun bu tür faaliyetler önünde tek kişi olduğu, dolayısıyla partinin tek adamı olduğu imajını belleklerde yaratma ve tutanaklara geçirme amacının güdüldüğü açıkça ortada değil mi? Bununla yapıyı kendisine bağlayarak "büyük kurtarıcı" pozisyonuna girecek, sonra da provokasyon ve tasfiyeciliğini (hem de partiye bağlı dürüst arkadaşları kullanarak) gerçekleştirecek ve ardından da tüm bu planlanmış belgeleri alarak partiye gidip kendini "Güneybatı'nın kurtarıcısı, partinin tek hamisi" olarak gösterecek, sözümona partiyi ve önderliği aldatıp Ana Karargah'a yerleşecek ve orada da Güneybatı'da uyguladığı bir tasfiyeciliği adım adım geliştirerek Kürdistan devriminin çanına ot tıkayacaktı. Böylece kemalizme, onun 12 Eylül faşizmine ve özel savaşımına tarihi ihanet borcunu ödemiş olacak! Ne sinsi, ne hainane, ne alçakça bir plan, komplo ve tasfiyecilik!

Amaç, tüm ihanetçilerin, komplocuların, tasfiyecilerin amacı dışında değildir: "Apo'suz bir PKK yaratmak!" Apo'suz PKK ne demektir? Bu, düşmanın hedefidir.

Apo'suz PKK, Apo'suz devrim, Apo'suz kurtuluş, Apo'suz PKK militanı, Apo'suz Kürdistan halkı, Apo'suz gerilla, Apo'suz serîhildan düşünülemez. Bunu kim gerçekleştirebilir ki? TC, emperyalizmi, tüm işbirlikçileri, tüm hainleri, tüm uşakları yanına alarak, öne sürerek, üzerimize saldırtarak yüklendikçe yüklendi de ne sonuç aldı ki, bu zavallılar sonuç alsınlar? Ama bir kez ihanet bunların ruhuna, beynine, kanına, tüm yaşamına, iliklerine dek işlemiştir. İhanet bir afyon gibi beyinlerini kemirmiş, ruhlarını, bilinçlerini kendisine köle, bağımlı kılmıştır. İsteseler de bu kısır döngüden çıkamayacak tiplerdir bunlar. Onun için bu tipleri iyi tanımak devrimci bir görev ve sorumluluk olarak karşımızda duruyor.

"1991 Kasım ayında bir grup arkadaşla Tolhildan (Güneybatı) Eyaleti'nde pratik faaliyetlere katıldım. Grubumuz Ortadoğu önderlik sahasından yöneliyordu. Parti teorik eğitimini, hem siyasi, hem de askeri olarak tamamlamış bulunmaktaydım. Pratik tecrübem yoktu ama, parti üslup ve ahlakını kendime göre anladığımı ve kavradığımı sanıyordum..." diye raporunda partiye, devrime bağlılığını, mücadele azim ve kararlılığını dile getiren, ülkeye yönelirken büyük gelişmeye aday olan, umut vaat eden bu arkadaşın Terzi Cemal unsurunun yanında nasıl tüketilme, bitirilme noktasına adım adım getirildiğini ve nasıl bir politikayla özünün boşaltılmaya çalışılarak düşman kişiliğe dönüştürülmek istendiğini yine kendi raporundan aktaralım:

"Ülke gruplarıyla Pazarcık mıntıkasında karşılaştık. Daha sonra bir grup eğitim adayı ve kadro arkadaşımızla Engizekler'e yöneldik. İlk dikkatimi çeken olay, Terzi Cemal'in bazı tavırları olmuştu. Anlam verememiştim. Yeni eğitim adaylarından bazıları (bayan) sigara içiyorlardı. Bazılarına özellikle sert çıkışlar yaparak adeta partiye katılışlarına bir tepki gösterir gibiydi. Aynı anda bazılarına ise kendi eliyle tütün sararak içiriyordu. Örnek; Ra... arkadaşa böyle davranıyordu. Bu arkadaş Antep faaliyetlerinde yakalanıp şimdi Malatya'da yatmaktadır. Bunun gibi birçok olayı Terzi'nin şahsında gördüm. Örneğin dedikoduculuk geliştirerek arkadaş yapısını ve özellikle komuta kademesini süreç içerisinde karalayarak küçük düşürmeye çalışıyordu. Örneğin, Ömer, H..., G... Ve F... arkadaşları. Gruplar ayrılırken, savaşçılar üzerinde adeta pazarlık yapılıyordu; 'bu benim, bu senin' diye. Bunu Terzi başlatıyordu. Alttan alta bazı arkadaşları kendilerine bağlayıp denetimlerine alıyorlardı. Benim üzerimde bile defalarca (...) ve Terzi bunu uyguladılar. Adeta bir hamal ve köle misaliydim. Farkındaydım ama, partiye bunu bir hizmet olarak algılıyordum. Pratikte birçok olaya tanık oldum, her zaman parti savunucularının yanındaydım, doğrusu budur diyerek katılıyordum. Son dönemlerde korkunç şeyler yaşandı, anlayamıyordum. Adeta bu süreçler bana hayal gibi geliyor, ama acı gerçeklerle dolu..." (Devrim-V.B. / PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

"Tutuklama yöntemleri öyle vahşiydi ki, korkunçtu. Bir kişiyi aldıklarında tüm yapı tir tir titriyordu. Tutuklama da gece yarısı baskın şeklinde oluyordu. 5-6 kişi gelip dipçiklerle, tekmelerle, küfürlerle, bağırıp çağırmalarla sürükleyip götürüyordu. Artık öyle olmuştu ki kimse korkudan geceleri yatamıyordu. Bu grup adeta azrail gibi olmuştu."

Eğer parti müdahalesi olmasa ve bu arkadaş da diğer infaz kararı alınanlar gibi kurtarılmış olmasa, yeniden parti ortamı içine çekilip parti gerçekliği kavratılmasa sonu ne olacaktı, ondan devrime ne hayır gelecekti? İşte Terzi Cemal'in geride bıraktığı kılıç artıkları oluyordu, katliamdan geçenlerin dışında kalanlar...

Ömer'in sorgulamasını artık irdelemeye gerek yoktur. Tüm yapı zaten bunun sonucu Ömer unsuruna büyük bir kinle, nefretle dolmuştur. Yapılacak şey ona isimler saydırtarak esas amaca geçmektir. Ömer adım adım çözülme numarası yaparak parça parça isimleri vermeye başlar ve böylelikle yine yapı huzurunda, yine yapı kararıyla ilk kurbanlar soruşturmaya alınır...

"Bundan sonra Kürdistan ve Şêro arkadaşlar uygulamaya alındılar. İkisini de aynı yerde sorguluyorlardı. Oysa halen kendilerinden rapor dahi istememişlerdi. Her ikisini de herkesin gözü önünde buz gibi suyun ve karın içine yatırıyorlardı. Dayak, falaka devam ediyordu. Aç, susuz bırakılıyorlardı. Bazen bir parça kuru ekmek veriyorlardı. Kız, hep şunu söylüyordu: 'Ben ajan değilim, neden bunları yapıyorsunuz, sizde insanlık yok mu?' vb... Bunları söylediğinde de, 'Talimat böyle, her şeyi söyleyene kadar size bunları yapacağız' deniliyordu. Ben bunları yapmakta çekingen davrandığımdan dolayı bana kızıyorlardı. Benim de aktif yapmamı istiyorlardı. Ben de güvenleri sarsılmasın diye yapmaya başladım... Bunlar da baskılara dayanamayarak iftira yapmaya başladılar. Bunların da sorguları bir gün sürmüştü. Beraber geldiklerinin isimlerini vermişler. Bunlar hep beraber İskenderun'dan gelmişlerdi. Genelde hepsi genç, 17-18 yaşlarındaydılar. Şêro ve Kürdistan, işkence bittikten sonra tutuklu kaldılar. Bunların vermiş olduğu dört kişiyle beraber çadıra alındılar. Bunlara da aynı yöntemlerle aynı muameleler yapılıyordu. Bütün bunlar tabii ki Terzi Cemal'in denetiminde oluyordu. Terzi Cemal karargah yönetimindeydi. Yakın olduğundan dolayı hep işkence sesleri ona gidiyordu. İşkence seslerini duyduğunda (bazen tanık oluyordum), şunu söylüyordu: 'Hak etmişlerdir, sonuna kadar kendilerine işkence yapılsın' vb..." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

İşte ihanetin, düşmanlaşmanın, insanlıktan çıkmanın bariz bir örneği ve yine bunun karşısında gafletin ta iliklere kadar yaşanması!

Terzi unsurunun yanıbaşlarında can arkadaşlarını alarak sorgulamaya tabi tutması ve kaba dayağı, hakareti bizzat onlara yaptırarak gözlerini kör, kulaklarını sağır, ağızlarını dilsiz kılması karşısında partiye, Parti Önderliği'ne, devrim şehitlerine verilen "devrimin çıkarını her şeyden üstün tutma, parti çizgisine sonuna kadar bağlı kalma" sözünün gerekleri nerede? Parti çizgisi (ajan bile olsa) hangi insana tüm ikna yöntemleri bir yana bırakılarak insanlık dışı muamele uygulamayı ve hele suçluluğu kanıtlanmadığı halde ağır sözcüklerle hitap etmeyi insanların önüne koymuştur? Parti çizgisi "insanın tarafımızca kazanılması esastır" diye tüm mensuplarına buyurmamış ve bu temelde bizzat herkes Parti Önderliği'nin ağzından eğitim almamış mıdır? Parti Önderliği, bu durumu çözümlemelerde defalarca ortaya koymamış mıdır? Oysa Güneybatı Eyaleti'nde yaşananın bu gerçekliklerle ne alakası vardır? En üstünden en altına, kendisini partinin yıllanmış kadrosu olarak göreninden partiye en bağlı görenine dek birçoğu Terzi Cemal unsurunun politika ve uygulamalarının aleti durumuna gelmişse, burada büyük bir gafletin yaşandığını, bunun da düşman faaliyetlerine objektif ve subjektif (ki artık farketmez) olarak tam zemin sunduğunu kim red veya inkar edebilir? Terzi Cemal unsuru, Ömer vb. alçaklar, eğer partinin militan çizgisinde keskinleşmiş, kendini kararlaştırmış kişiliklerle karşı karşıya olsalardı, bu kadar kontralığı dayatıp bu kadar yoldaşı katlettirebilirler miydi? Demek ki ortada büyük bir ihanet ve bu ihanetin karşısında ona her yönüyle katkı sunan tehlikeli bir gaflet durumu yaşanmıştır. Kürdistan tarihi ihaneti bol, gafili daha da bol bir ülke olduğundan, bunun yansıması parti içine de oportünizm, ortayolculuk biçiminde yansımıştır. Gafletin de bilimsel ifade tarzı bu oportünistliğin kendisi oluyor. Dolayısıyla Kürdistan'da gaflet bilince çıkarılmadan ihanetin de pek bilince çıkarılamayacağı açıktır. Zira tarihte ve günümüzde parti ortamında bile ihanetçiler oyunlarını sahnelerken hep gafillerin gözlerinin içine baka baka, hatta onların alkışlarını ala ala sahnelemişlerdir. Gafillerin gafleti aşılmadan ihanetçilerin ihanetleriyle mücadelede başarılı olunamaz. Bu nedenle gafletin ne olduğunu da en az ihanet kadar (belki de ondan fazla) bilince çıkarmak zorunluluğu vardır...

*"Gerek halkının bütün toplumsal gelişme süreci boyunca olsun ve gerekse günümüzde yaşadığı durum olsun bir ulus olmaktan tutalım devrimcilerin dayatmalarına veya bir bütün olarak bir halkın yaşamına karşı 'böyle gelmiş, böyle gider; hiç önemli değildir; düşman ne yaparsa yapsın, devrimciler de bir şeyler yapıyorsa, onlar da yapsınlar' ve hatta sıradan bir devrimcilikle, 'işte yaptık, namusu kurtardık, zafer bana mı düşmüş' diyenlere, böyle bir değerlendirme içinde olanlara kadar hepsi gaflet durumunu ifade eder, gafleti yaşıyorlar. Bunlar düşmanla dolaylı veya direkt bir ilişki içinde değildirler. Ama yapılanlara seyirci kalıyorlar. Bu kişiliğin tepkisi yok! İsyanı yok! Haklıyı-haksızı ayırt etmiyor. Haini-yurtseveri ayırt etmiyor. Hepsine aynı değeri veriyor. Silik, yüzeysel, güçsüz ve zavallıdır. Kendisinde ne illet dersen var. Bu, olsa olsa bir gaflet durumudur. Gerçeklerden, cehennemi gelişmelerden, mutlak üzerine yürünmesi gereken gerçeklerden habersiz olmak bir gaflet durumunu ifade eder. **En kutsal değerler çiğneniyor, mutlaka bir şeyler yapmak gerekiyor, ama o, başını bile kaldırıp bakmaz, tenezzül etmez, 'bunlar benim için gereksiz' der. İşte tipik bir gaflet durumu..."*** (Kürdistan'da İşbirlikçilik-İhanet ve Devrimci Direniş, Abdullah Öcalan)

İhanet için yaptığımız değerlendirmelerin aynısını gaflet için de yaparsak, göreceğiz ki, gafiller hainlerden az değil. Gaflet durumu ihanetten az tehlikeli değildir ve belki de ondan daha tehlikelidir...

"Gaflet nedir, gafil kimdir? Bu soruya vereceğiniz cevap, kendi kimliğinize vereceğiniz karşılıktır. İhanetin gafletle ilişkisi yok mu? Vardır! İşgalciler, istilacılar, hainler ve işbirlikçiler ülkeyi, halkı talan ederken ve kendilerine göre bir yaşam tuttururken, buna karşı durması gereken(ler) eğer sessiz kalırsa, eğer 'bana ne' derse, eğer her şey böyle elinden kayıp giderken o hep günü kurtarmak isterse, neyi kurtardıysa (bir kemiği de kurtarsa) buna da 'bin şükür' derse ve aval aval bakarsa, aptal aptal yaşamla ilgilenirse, o bir gafildir. Ve maalesef ülkemiz de bu gafillerle doludur...

Emperyalizmin basın-yayın, spor, müzik vb. birçok araçla geliştirdiği toplumları çarpıtma, uyuşturma, ahlaken yozlaştırma, sapıklaştırarak etkisiz kılma, düzenini altüst ederek kendine bağımlı kılma, kul-köle etme yöntemleri burada "Kış süreci eğitimi" adı altında Terzi Cemal unsuru tarafından yoğun bir ajitasyonla, demagojiyle gerilla koşullarına uyarlanarak gerçekleştirilmiştir.

Gaflet doğal bir yaşam mıdır? Rahatlıkla sineye çekmemiz gereken bir yaşam biçimi midir? Sanmıyorum. Çünkü ne maddi, ne de manevi açıdan doyuruyor. Başkasına muhtaç etmekten kurtarmıyor. Gittikçe daha da silikleştiriyor, inkarcılaştırıyor, uşaklaştırıyor ve beş paraya hainlere, sömürgecilere satılacak bir nesne haline getiriyor.

Demek ki, ihanete bulaşmamak kadar gafleti de yaşamamak, gafleti de bir yaşam biçimi olarak benimsememek çok etkili bir devrimcileştirme tarzının gereğidir. Bunu iliklerine kadar yaşayamayanlar gafleti anlamazlar, gafilliğe karşı çıkamazlar. Gafil kimdir? Büyük gafiller kimlerdir? Belki de vatan adına bir şeyler yapıyorum deyip de kendi kendini kaptıranlar büyük gafiller olabilir. Bu 'maskeliler' dediklerimin bir kısmı hain, bir kısmı gafil olabilir. Eğer direkt düşmanla ilişkisi varsa haindir, yok iyi niyetlice bir şeyler yaptığını sanıyorsa bu bir gaflettir. Maalesef halkımız içinde bu gafillerden fazlasıyla var. En azından hainler tarafından, sömürgeciler tarafından gaflet bir yaşam biçimi olarak egemen kılınmıştır. Gafletin gözü kördür, kulağı sağırdır, ruhu duyarsızdır. Derin duyamaz, derin düşünemez, derin göremez; görmek istemez de..." (Kürdistan'da İşbirlikçilik-İhanet ve Devrimci Direniş, A. Öcalan)

Parti çizgisine, onun politik öngörüsüne, militan kişiliğine gelerek düşmana, düşmanın dolaylı-direkt etkilemelerine, yine kontra, sızma ve çeşitli tasfiyeci, provokatif çabalarına karşı uyanık olmak, bunun için sürekli bir savaşımı kişilikte ve pratikte gerçekleştirmek, bu amaçla her koşulda çizginin takipçisi olmak büyük önem taşıyor. Ancak yaşanan büyük gaflet durumu nedeniyle çoğunlukla parti esas alınacağı yerde kişi, örgüt esas alınacağı yerde birey, disiplin esas alınacağı yerde körü körüne itaat, demokratik merkeziyetçilik esas alınacağı yerde kulluk-kölelik, değerlere bağlılık esas alınacağı yerde güdülerine esaret esas alındığından ortaya çıkan tablo parti karşıtı bir pratik, değerleri tahrip eden bir yaşam ve her karşı-devrimci faaliyete hazır malzeme sunmaktır. PKK tarihinde her zaman bu durumla karşılaşmak mümkündür. İhanet ve gafletle zamanında ve etkin savaşım vermemenin nelere bedel olduğu parti çözümlemelerinde çokça işlenmiştir. Bu yolda ölümün kurtuluş olmadığı kanıtlanmıştır. Çarenin yine belirtilen PKK militan kişiliğine, politik uyanıklığına ve Parti Önderliğimizin yaşam tarzının esas alınmasına bağlı olduğu, çarenin bizzat bunda olduğu da defalarca kanıtlanmıştır. Bu konuda ne ağlamanın, ne sızlamanın, ne dövünmenin, ne de kafayı duvarlara vura vura parçalamanın yarar getirmediği, çok şeyi kurtarmadığı, hatta yaşanan tahribatı önlemek şurada kalsın, parti ortamını daha da derin acılara gömeceği, partinin verdiği emekleri heba etmekten öte bir anlam ifade edemeyeceği çokça kanıtlanmıştır...

"Bu kez Şi..., Şo..., ve Ab... uygulamaya alınıp tutuklandılar. Halen dövülmeye başlanmadan Ab... arkadaş bu durumu gururuna yedirmedi. Zaten uygulamaya alınan herkesin elleri (arkadan) ve ayakları da bağlanıyordu. Ab... arkadaş eli, kolu, ayağı bağlı vaziyette uygulama yerinde bulunan büyük bir kaya parçasına kafasını vura vura parçalayarak ve sürekli 'Bijî Serok APO!' sloganını atarak, yaşamına son verdi. Bunun üzerine soruşturmayı yürütenler, 'Ab...'ı güvenliğe bakan arkadaşlar öldürmüş, bunların da 'Vejin'le ilişkisi var, Ab... onların isimini vermesin diye öldürmüşler' dediler. Bunun üzerine güvenliğe bakan A... (Akademi'de ismi Ö... idi, Başkan'ın güvenliğinde kal-

mıştı) ve Güneyli K... isimli arkadaşları tutukladılar. Bunlar da yakalandıktan sonra Şo... ile Şi...'yi başka yere götürüp sorguya tabi tuttular. Şi...'nin bir kardeşi de Botan'da gerilla saflarında savaşıyor. A... belli bir süre tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldı. Arkasından, 'Ben partiye gidiyorum diye bir not bırakarak kaçtı. Kaçtıktan sonra hepimiz, 'ajan olduğu için kaçtı, yoksa niye kaçsın, diye kesin belirlemelerde bulunduk. A...'nın ifadesi üzerine hemen H... arkadaşı alıp götürdüler ve katlettiler...

Ardından Hay... uygulamaya alındı, eli kolu zaten bağlıydı. Hay... 'Ben ihanetçi değilim, Parti Önderliği beni iyi tanır, O'nun yanında kaldım ve sonra devrimcilik yapmak için bu alana geldim' vb. söylüyordu. Bizler de bunu kabul etmiyor ve ajan olduğunu, R...'nin kendisine talimat getirdiğini, bunu kabul etmeyene kadar dövmeye devam edeceğimizi söylüyorduk. Ancak Hay... sadece iki isim açıkladı. Ve sonuna kadar Parti Önderliği'ne bağlı olduğunu söylüyordu." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

İnsanlıktan tümüyle çıkarak, hayvanlaşmanın, hatta onun da ötesinde bir sıfata ulaşmanın pratiği olan bu baskı ve uygulamalar ne adına yapılırsa yapılsın, kim kimleri alet ederse etsin, kim kimin emrine uyarak yerine getirmişse getirsin ancak faşizmle, onun TC somutundaki kemalizmin özel savaş ruhuyla, düşüncesiyle izah edilebilir. Ancak ruhunda, yüreğinde, kanında faşizmi yaşayan biri insanlara bu zulmü reva görebilir. Terzi Cemal unsurunun bütün yapıyı kendi faşist duyguları, düşünceleri temelinde hazırlayarak, koşullandırarak, biçimlendirerek geliştirdiği bu baskı, hakaret ve insanlıktan tümüyle uzaklaşmak, insanlığa zıt bir ruhi şekillenişe ulaşmak bir 12 Eylülist politikası, bir özel savaş taktiğidir. Cenazeleri sokak ortalarına atıp teşhir etmek, halka gözdağı vermek bir özel savaş taktiğidir. İnsanlara işkence ederken uzuvlarını kesmek, çeşitli yerlerini dağlamak bir özel savaş politikasıdır. Yine uygulanan işkence metodları 12 Eylül zindanlarında direnen devrimcilere, yine soruşturmalardan geçen onbinlerce halka uygulanan metodlardır, yöntemlerdir. Dağda şehit edilen gerillaların cenazelerinin kariyerlerin arkasına bağlanarak çekiştirilmeleri, köylerde dolaştırılıp teşhir edilmeleri, hakarete uğratılmaları, yine halktan birçok insanın işkencelerde katledilip sokak ortalarına, çöplüklere, dere yataklarına atılması TC'nin, onun özel savaşının düşürülmüş anlayışının sonucudur. Güneybatı Eyaleti'nde de gerillaya dayatılan ve baskın çıkartılan bu anlayışın ta kendisidir...

"Tutuklama yöntemleri öyle vahşiydi ki, korkunçtu. Bir kişiyi aldıklarında tüm yapı tir tir titriyordu. Tutuklama da gece yarısı baskın şeklinde oluyordu. 5-6 kişi gelip dipçiklerle, tekmelerle, küfürlerle, bağırıp çağırmalarla sürükleyip götürüyordu. Artık öyle olmuştu ki kimse korkudan geceleri yatamıyordu. Bu grup adeta azrail gibi olmuştu. Kimse bunlara bakamıyordu. Herkes şu korkuyu yaşıyordu: Acaba bu gece kimi ve kaç kişiyi alacaklar? Yine herkes can telaşı içindeydi, herkes birbirinden şüpheleniyordu. Hatta bazıları kendi kendilerinden şüphelenerek 'acaba ben de böyle miyim' gibi bir durumu yaşıyorlardı. Artık yapı öyle olmuştu ki, kendini kurtarmak için elinden geldiği kadar kul-köle oluyordu. Ne isteseler kimse yok diyemez. Her şeye evet dememe, kesinlikle karşı çıkma ve alternatif olma diye bir şey ortadan kalkmıştı. Öyle ki doğru da olsa kimse kendi öz düşüncesini bile açıklayamıyordu. Güneyli As... arkadaş var; bu arkadaş tamamıyla bitirilmiş, hatta insanlıktan çıkarılmıştı. Yaklaşık üç ay uygulamada kaldı. Bu arkadaşa zaten uygulanmadık baskı türü kalmadı. Yapının içine bırakmışlardı, gelen vurur giden vurur, küfür eder. Bunu daha çok yönetim ve soruşturma ekibi yapardı. As... öyle olmuştu ki, birisi elini kaldırsa –daha vurmamıştır– hemen bağırır ve ağlardı. Zaten genelde büyük bir hakarete her zaman maruzdu. Yöntemler daha çok kişiliği ve onuru zedeleyecek taktiklerdi...." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Terzi Cemal unsurunun arkadaş yapısına uyguladığı bu vahşet, PKK'ye, onun direnişçi öğelerine, militan kişiliklerine karşı ne kadar kin ve nefretle dolu olduğunu göstermesi bakımından ibret vericidir. Adeta insanlık çığrından çıkarılmıştır. Evet tekrarlamakta yarar vardır: Bu bir kişilik sorunu değildir veya kişilikle izahı mümkün olmayan bir durumdur. Onu çok çok aşan, yeni tanımlar, yeni izahatlar bulmayı gerektiren bir durumdur. Kişi burada tamamen özüne düşman kılınmıştır. Tamamen vahşiyane bir düşünce döngüsünde burulmuş, koşullandırılmış, afyonlanmıştır. Emperyalizmin basın-yayın, spor, müzik vb. birçok araçla geliştirdiği toplumları çarpıtma, uyuşturma, ahlaken yozlaştırma, sapıklaştırarak etkisiz kılma, düzenini altüst ederek kendine bağımlı kılma, kul-köle etme yöntemleri burada "kış süreci eğitimi" adı altında Terzi Cemal unsuru tarafından yoğun bir ajitasyonla, demagojiyle gerilla koşullarına uyarlanarak gerçekleştirilmiştir. Böylece yapı tamamen onun faşist düşüncelerinin esiri kılınmıştır. PKK çizgisinden biraz nasibini almış, onun insanlık değerlerine yaklaşımını azbuçuk kavramış bazı savaşçıların bu vahşete karşı çıkışları da şiddet kullanılarak bastırılmış, çökertilmiş, bertaraf edilmiştir...

"Bazı arkadaşlar, bu son olayların doğru olmadığını söyleyince, bunların bir kısmını soruşturmaya alıyor, bir kısmını da bastırıyordu. Örneğin Küçük Güneyli Zo... arkadaşımız vardı. Bu arkadaş, 'Haydi diyelim Kuzeyli arkadaşlar TC devleti tarafından ajanlaştırılıp rütbelendirilmiş; kimisi yüzbaşı, kimisi binbaşı, albay olmuştur. Peki Güneyli arkadaşlarımız ne zaman Türkiye'ye gelip ajanlaştırıldılar ve çeşitli rütbelerle partiye sızıp Terziyi imha etmek için geldiler' deyip, bunların doğru olmadığını belirtmişti. Hemen Terzi'nin talimatıyla uygulamaya alındı ve bastırılarak susturuldu.

Her şey yapının gözü önünde olup bitiyordu. Herkese öyle kılıflar hazırlanıyordu ki, kimse ses bile çıkaramıyordu. Yanlışlıklara bile bile katılıyorlardı. Öyle olmuştu ki herkes kendi kendinden şüpheleniyordu. Tüm yapı düşmanı, savaşı unutmuştu. Herkes can telaşındaydı.

Terzi'nin şahsında müthiş ailecilik vardı. Ailesini ve özellikle köyünü hep överdi. Diğer köyler ve insanlar gözünde bir hiçti. Şunu da diyordu. 'Vejin hareketi partinin ve ülkenin her tarafına yayılmıştır. Yalnız Pazarcık bölgesi kalmıştır. Buraya da el atmak istiyorlar ama izin vermedik, vermeyeceğiz de. Bunu tek engelleyen kişi de benim ve benim çalışma tarzımdır. Ancak beni tasfiye ettikten sonra ele geçirebilirler. Bu da imkansızdır, beni öldüremezler.' Sürekli Parti Önderliği'nin talimatlarında 'Pazarcık'a yüklenin; bu kadar şehidimiz var, ama hala güçlü bir örgütlü gücümüz yoktur' deniliyordu. Şu an anlaşılıyor ki, Terzi bu talimatları boşa çıkararak partinin Pazarcık'ta örgütlenmesini ve kurumlaşmasını engelliyormuş. Şu an bunu net anlayabiliyorum. 'Parti içerisinde düşmanın özel savaş politikasına en hakim benim, bu konuda oldukça iddialıyımdır' diyordu...

Yapımız içerisinde ve pratik süreçte Terzi hep kendisini konuştururdu. Parti Önderliğimizi de sürekli dile getirerek, hep kendisinin övüldüğünü vurguluyordu. Daha çok da, Parti Önderliği tarafından geçmiş pratiğinin eleştirildiği, hep 'sen kendini geride tutuyorsun' dediği vb. konuları işliyordu. Ve 'biz de bundan sonra geri kalmayacağımızı belirtmek için bu son girişimlerde bulunduk' diyordu. Bu temelde parti çizgisine sahip çıkıldığını belirterek yapının desteğini alıyordu..." (PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Tüm tasfiyeciler, provokatörler, ajanlar, ihanetçiler, komplocu, entrikacı tipler, kısaca düzenin artığı, onun dolaylı-direkt şekillendirdiği, etkilediği, parti içinde kazandığı veya dışarıdan kazanıp parti içine sızdırdığı parti karşıtı tüm unsurlar tahribatlarını geliştirirken sürekli parti ilkelerini, parti çizgisini ve Parti Önderliği'ni kendilerine maske ederek bu girişimlerde bulunmuşlardır. Hiçbiri açıktan açığa, dobra dobra, kendi imkanlarıyla, kendi sıfatıyla parti içinde parti karşıtı faaliyet yürütmemiştir. Hepsi mutlaka şu ya da bu şekilde parti imkanları, değerleri üzerine konarak, bunlardan güç ve destek alarak, partinin erkini, otoritesini yapı üzerindeki etkileme yönünü kendine basamak yaparak ve teoride parti çizgisine, değerlerine aşırı bağlılığı demagoji ederek yapıya kendini kabul ettirme, onu etkisi altına alma ve bu temelde tahribatlarını yürütme biçiminde bir pratik süreç izlemişlerdir. Çünkü Kürdistan koşullarında bu tür karşı-devrim faaliyetlerinin PKK dışında yürütülmesinin ne kitleler ne de arkadaş yapısı nezdinde asla taviz görmeyeceği, dolayısıyla sonuç alamayacağı bilinmektedir. Nasıl ki Kürdistan'da çeşitli sınıf ve tabakaların –proletarya dışı sınıf ve tabakaların– devrimci saflarda, parti içinde gelişim göstermeleri, yani kendilerini kendi sınıfları adına konuşturmaları, partiye karşı direkt mücadele iddiasıyla ortaya çıkarak bir hizip oluşturma biçiminde değil, aksine Parti Önderliği'nin "potansiyel hizip" diye değerlendirdiği tarzda oluyorsa ve dolayısıyla bu da kendi sınıfının istemlerini dile getirmekten, onu temsil etmekten uzak ve partiye tahribat getirmekten öteye bir çaba olmuyorsa, yine bunlar yalnız başlarına kaldıklarında, yani partinin imkan olanaklarından, erkinden uzaklaştırıldıklarında nasıl beş kuruş değerleri, güçleri kalmıyor ve bu nedenle ya kaçıp ya da düşmanla birleşerek esas yerlerini alıyor ve böylelikle tasfiye oluyorlarsa; bu ajan ve tasfiyecilerin veya TC'nin direkt sızmalarının ve kontraların faaliyetleri de bu çerçevenin dışına taşmamakta, aynı seyri izlemek durumunda kalmaktadır.

Kaldı ki, TC özel savaşı hain Kürtlerden oluşan bir oluşum yaratıp PKK'nin karşısına dikmeyi çok istemekte, bunu yaratmaya büyük çaba harcamakta, sürekli bunun uğraşısını vermektedir. Ancak Kürdistan halkınca iyice özümsenmiş bu tür oluşumlar daha embriyon aşamasındayken, yani henüz çimlenme fırsatı bile bulmadan halkın, partililerin büyük teşhir ve tecritiyle karşılaşarak dışlanmakta ve kurutulması sağlanmaktadır. TC'nin bu yönlü tüm girişimlerinin bugüne kadar ölü doğduğu bilinmektedir. Çünkü Kürdistan'da PKK dışında herhangi bir oluşum, ne adına ortaya çıkarsa çıksın yaşama hakkını bu on yıldır mücadele arenasında görünmediği için kaybetmiştir. Ya PKK ile bağ içinde halk içine inecek, ya da düşmanla bağ içinde inme zemini bulmaya çalışacaktır. Halk, kurtuluşun PKK çizgisinde olduğunu pratikte görüp inanç-güven getirdiği ve bu temelde uğruna can verip serîhildanlara kalktığı, gerillaya el verip katılım gösterdiği için de TC irtibatlı hiçbir gücün, Kürdistan'da yeşerme zemini bulması mümkün değil. Dolayısıyla TC'nin yapacağı tek iş, özel savaş yöntemlerini sinsice geliştirerek PKK'nin karşısına çıkarmaktır. Bir koruculuk sistemi bu amaçla hayata sokularak Kürdün Kürde kırdırtılması hedeflenmiştir. Eğer bu sistem başarı kazansaydı tüm Kürdistan kitleleri yediden yetmişe korucu maaşına bağlanacak ve devrim bu kirli para karşılığında satın alınan insanlar eliyle boğdurulacaktı. Ama görüldü ki Kürdistan'da bunun da yaşama şansı yoktur ve yaşatılamıyor. Şu an kalıntılar düzeyindeki varlığı onun yaşamakta olduğu anlamına gelmez, devletin ve emperyalizmin tüm desteğine rağmen bitkisel hayatta ölüm günlerini saymaktadır.

Yine özel kolordu, özel valilik, özel tim, özel maaşlara bağlayarak ajanlaştırma gibi girişimler de, Kürdistan'da tutmayarak tezelden teşhir oldu. Devletin koruculuk gibi tüm bunlarla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşı daha da tırmandırmak amacını taşıdığı daha ilk günden bilince çıkarılarak halkın büyük teşhir ve tecritine uğradılar.

Tüm bunlar teşhir ve tecrite uğrayarak etkili olmaktan çıkartılınca bu kez iç ihanet, komplo ve provokasyonların tezgahlanmasına ağırlık verildi. Bir ayağı Avrupa'da, diğer ayağı zindanda olarak bu tür faaliyetler özel savaşın tek çıkar yolu olarak görüldü. TC'nin içine girdiği girdaptan kurtuluş yolu olarak bunlara sarılındı. Bu amaçla önceki provokatörlerle (Semir, Fatma vb.) bağ içinde yıllardır TC fideliğinde hazırlanan Avukat ve ardından Şener, Baran, Faik vb. unsurlar devreye sokuldu. Bunlar da sonuç alamayınca çok daha öncesinden hazırlanan ve "kesin darbe" için bekletilen Terzi Cemal unsuru şaha kaldırtıldı... Ve tüm bunların çok sinsi, çok uzun vadeli hesaplanmış birer özel savaş taktiği gereği olduğu, PKK'ye, onun sarsılmaz önderliğine, kararlı çizgisine karşı büyük bir kin ve düşmanlık içinde hazırlandıkları görüldü.

"Bütün bu hususları biraz daha fazla açmalıyız. Çünkü sanıyorum bizim 'Özel Savaş' konulu kitabımızda bunlar az çok işlenmiştir. Gerekirse insan oradan da bu tarihi temeli daya iyi koyabilir.

Ama daha çok canlı, günümüzde çok daha hayati olanı vermek gerekir. Günümüzde, özellikle de PKK'ye karşı 1980'lerin ortalarından itibaren geliştirilen özel savaş bu konuda yeni bir aşama yapma iddiasını ileri sürüyor. Unutmayalım ki bazı MİT uzmanları, –Mahir Kaynak gibi– ordunun PKK üzerine sürülerek savaşı kazanma yönteminin kendi başına tam bir sonuç alamayacağını, yapılması gerekenin, her türlü piyonun veya her türlü eğitilmiş komplocunun sızdırılarak sonuç almanın daha doğru olacağını belirtiyorlar. Nitekim bu politikaya bu temelde ağırlık verildiğini biliyoruz. Bunun için de sahte PKK'lileri uzun vadede eğitiyorlar. Biliyorsunuz, özellikle suikast yapma, komplo geliştirme değil, çok halim-selim, çok iyi eğitilenleri veya çok iyi laf yapanları, parti içinde iyi taraftar toplayacak, iyi hizip kurabilecek olanları da gönderdiler. Bunların tüm işi gücü parti merkezine veya partinin ileri noktalarına yerleşip, orada bir hizbin, bir bölüntünün temelini atmak, bu konuda ellerinden gelen her şeyi yapmak, bunu daha çok provokasyonla yürütmek oldu. Bu biliniyor, bugün biraz daha açığa çıktı..." (Parti Önderliği, 1991)

Parti Önderliği'nin 1991 yılı içinde yaptığı bu değerlendirme, içinde bulunduğumuz 1993 yılı için daha fazla geçerliliğini ve doğruluğunu korumaktadır. Yukarıda yapılan çözümleme tam da Terzi Cemal unsurunun TC özel savaşı tarafından nasıl hazırlandığına dair iyi bir örnek oluyor.

"Kısaca sızma taktikleri oldukça bel bağlanan bir taktik oluyor. Bu özel savaşın en çok imkan sunarak yürütmek istediği bir savaş türü oluyor. Özellikle o çözülen unsurların bu konudaki ifadeleri eğer iyi tahlil edilirse, iyi yorumlanırsa, savaşın kaderini neredeyse bu sızmalara bağladıkları ortaya çıkar. Partimizin içinde olup bitenler için biz şimdiye kadar 'küçük-burjuva unsurlardır, ortaçağ kalıntılarıdır, kemalist etkilerdir' diyorduk. Buna önümüzdeki dönemde dikkat etmemiz gerekiyor. Acaba sadece böyle midir, yoksa bazı sızmalar mı bu özellikleri de tahrik ederek bozgunculuğu, hizipçi ve komplocu çabaları geliştiriyorlar? Bu açıdan da bu belgeleri büyük bir hassasiyetle değerlendirmek, yorumlamak gerekiyor..." (Parti Önderliği, 1991)

Parti Önderliği'nin bu çözümlemesi ışığında, Terzi Cemal unsurunun geliştirdiği bazı sorgulama tutanaklarını değerlendirelim; örnek olması açısından bir sorgu tutanağını olduğu gibi aktarıyoruz:

"Kürdistan'ın soruşturma tutanağı:

Cemal ark: *Kürdistan'ın durumunu tartışacağız. Bir sonuca varmak istiyorduk.*

Aile, batırıcı bir ortam. Türk solunun etkisi söz konusu. Bu nedenlerden dolayı etrafındaki şeyleri küçük görüyor. Sürekli tutanacak bir dal arıyor. Bazen çok hırçın, bazen çok masum. Gelişebilecek bir arkadaştır. Başaracağına inanıyorum.

Mahmut: *Bu öğenin tahripkarlığı biliniyor. Bir samimiyetlik söz konusudur. Raporunda bazı şeyleri açıklıyor. Parti desteğinden yoksun olduğunu söylüyor. Aslında rapor kendisi için bir zemindir. Yapıya girmesi kendisi için daha iyi olacaktır.*

Cemal: *Bu arkadaş kendi ruh durumunu iyice ortaya koyuyor. Zayıf (özel savaşın etkisi), fakat epey de dürüst. Parti kendisine gereken*

Gaflet ve ihanetin egemen olduğu bir ortamda da doğrular eğri, eğriler doğru gösterilir. Her şey tersine çevrilir, özüne karşı kullandırtılır. İnsan insanlığa, bilim bilimselliğe karşı, insan ve bilim adına öylesine bir çarpıtılarak kullanılır ki, öylesine bir demagojiyle işin içinden sıyrılıp egemen hale getirilir ki, artık o an bunun yarattığı kafa karışıklığı, bunun şoku, bunun keşmekeşliği tüm ortamı sarmalar.

desteği veriyor. Kendisi ortamlardan faydalanmalı, yoldaşlarından destek istemeli. Parti yaşamı insana kişilik kazandıran bir yaşamdır. Yoldaş yoldaşa muhtaçtır. Fakat çevreyle uyumlu olmak gerek. Zorlandığın yerde yardım isteyeceksin. Eğer bu hale gelmişsek sorumlusu düşmandır. Ve kinimizi düşmana duymalıyız. Yardımcı olunur. Bütünüyle yaşamımız buna bağlıdır. Kürt gerçekliğini iyi kavramak gerek, arkadaşlarını küçük görmek, kemalizmin kuruntusudur. Gereken destek size verilecektir.

Kürdistan: *Kenetlenmiş bir durumdayım. Çok mutluyum. Uygulama sürecinde iyice yoğunlaştım.*

Karar: *Yapının oybirliğiyle yeniden yapıya kabul edilmesi platform tarafından uygun görüldü."* (PKK Arşiv Belgeleri; 28.1.1993)

Ömer unsurunun iftirası üzerine uygulama dedikleri sorgu çadırına Şêro ile birlikte alınan bayan (Kürdistan)'ın, dayaktan geçtiği sürece "iyice yoğunlaştım", gördüğü hakaretler karşısında "çok mutluyum" demesi bile Engizeklerin Ocak soğuğunda geliştirilen uygulamaların, dayatılan faşist politikanın acımasızlığının insanı ne kadar etkisiz, umutsuz kıldığının bir ifadesi oluyor. Tabii, parti çizgisinin ortadan kaldırıldığı, yerine düşman çizgisinin egemen kılındığı ve bunun da "en keskin PKK'lilik" sıfatıyla yapıldığı bir ortamda artık ne merhamet, ne insanlık, ne bilim, ne duygu, ne ahlak, ne de bilinç kalır. Bunun yerine ihanet ve ihanete zeminlik eden, onunla birleşen gaflet egemen olur. Gaflet ve ihanetin egemen olduğu bir ortamda da doğrular eğri, eğriler doğru gösterilir. Her şey tersine çevrilir, özüne karşı kullandırtılır. İnsan insanlığa, bilim bilimselliğe karşı insan ve bilim adına öylesine bir çarptılarak kullanılır ki, öylesine bir demagojiyle işin içinden sıyrılıp egemen hale getirilir ki, artık o an bunun yarattığı kafa karışıklığı, bunun şoku, bunun keşmekeşliği tüm ortamı sarmalar ve ölümüne bağlı değerler bir anda unutularak yerle bir edilip ayaklar altına alınır ve düşmanın sunduğu sahte değerlere gözükara, gözübağlı atılır...

Terzi Cemal unsurunun bu konuda deneyimleri, özel taktik uygulamaları kendi deyimiyle "uzmanca" dır. O PKK'ye darbenin nereden vurulacağını iyi bilir. PKK'nin yaşamını, değer anlayışını, ahlaki yaklaşımlarını bozdu mu artık orada her türlü düşmanı konuşturabileceğinin bilincindedir. Yine bir PKK'linin yoldan saptırılmasının direkt düşman faaliyetiyle olamayacağını ama PKK maskesi altındaki düşman bir kişiliğin rahatlıkla saptırabileceğini de iyi bilmektedir. "PKK en iyi PKK'nin silahıyla vurulabilir" anlayışıyla, düşmanın Kürdü Kürde kırdırtma politikasını Güneybatı Eyaleti'nde PKK'lileri PKK'lilere kırdırtma biçiminde geliştirerek düşmanlıkta ne kadar ilerlemiş olduğunu göstermiştir. Özel savaş taktiği denilen olay da budur. Halkı halka kırdırtma -son Sivas olayları buna taze bir örnektir-, devrimcileri devrimcilere kırdırtma, örgütleri örgütlere kırdırtma ve kalan artıkları da kendisi temizleme biçiminde bir siyaseti Türk tarihi boyunca görmek mümkündür. Eskiden çok daha farklı ve basit yöntemlerle bu yapılırken, PKK'nin gelişimi ve örgütsel sağlamlılığı karşısında bu daha ince tarzlara, daha karmaşık yöntemlere büründürülerek yürütülmüştür. Güney Kürdistan'da gerillaları peşmergelere kırdırtma, Güneybatı'da gerillayı gerillaya kırdırtma ve kalan artıkları da iç operasyonla kendisi temizleme biçimindeki bir hain plan olarak Terzi Cemal unsuru şahsında bu eyaletimizde uygulanırken, şüphesiz düşman, onun ajanları ve hainler çok çok iddialıydılar.

Bu nedenle ihanetin sonuçlarına geçmeden önce Terzi Cemal unsurunun kendisi için örgütlediği yaşam tarzını irdelemekte yarar vardır. Aslında yaşantısı tamamen kendisini ele veren, tüm PKK dışı ve karşıtı özelliklerini açığa vuran yoz, serseri, laçka, kuralsız, ilkesiz, rahatına düşkün, örgütün tüm olanaklarını bireysel çıkarının hizmetine koyan yarı ağa, yarı küçük-burjuva bir yaşantıdır. Ama büyük demagojiyle, büyük komplo ve bastırma yöntemleriyle bu yaşantıya yapıyı adapte etmesini de bilmiştir. Yapı içinde rahatsız olanlar varsa da bu yaşantıya hizmet eder hale sokulmuştur. Kitle ve onun parti uğruna verdiği değerler yine bu yaşantının hizmetine sokulur. Öyle ki tüm Güneybatı güçleri, kitlesi ve gerillasıyla Terzi unsurunun zevklerini tatmin için büyük bir çaba içine koşulmuştur. Terzi unsuru, "PKK'nin biricik çocuğu" olarak kendini yapıya, düşmanın tek korkusu olarak halka büyük bir demagojiyle kabul ettirdikten sonra, ona hizmet sunmayacak kim vardır ki? Halkın fedakarlığı, bağlılığı, gerillanın saygılı tutumu bilinir.

İşte Terzi Cemal unsuru bu yüce değerleri de kendi yaşam tarzının örgütlendirilmesinde bir zemin olarak kullanmıştır. Halk, çocuğunun gırtlağından keserek partiye, umudu gerillaya boğazlarından çıkarıp lokma lokma verirken, Terzi unsuru bunu "ülserli midesi"ne indirerek zevk çatmış, dağ başında kral gibi bir yaşam sürmüştür. Yine gerilla ordusunu da bu amaçla ayak işlerinde hizmetçi ordusu haline getirmiştir. Büyük demagoji, büyük çarpıtma, düşman eğitimi vb. tüm bunlar PKK adına yapılarak yapıya egemen kılınmış ve söz konusu vahim durum yaratılmış ve yaşatılmıştır. Bu vahim durumun yine yaşanılan-dayatılan bireysel yaşam tarzının görüldüğü halde eleştirilmemesi, üzerinde durulmaması bir oportünist, ortayolcu kişilik özelliği olarak karşımıza çıkarken, hiç görülmemesi veya önemsenmemesi, bundan gelen ve gelebilecek zararların ayırdına varılmaması da bir gaflet durumunu ifade eder.

"Türk despotu, Osmanlı despotu, kemalist despot, yarınki despot kamçılı, kırbaçlı, kılıçlı tüfekli diyoruz ve süt ver, et ver, yün ver, üzüm ver, bal ver, çalış, her işe koş, hamal ol çalış, memur ol çalış, içte çalış, dışta çalış, çalışoğlu çalış, ver ha ver!.. Zaten bunun için durumunuzu çok acıklı buluyorum. Sevilmez durumda da buluyorum. Çok sevmek istiyorum hepinizi, fakat zayıfsınız; köleler sevilmez. Bitiksiniz, bitik olanlar su olup susuzluğu gideremez..." (Parti Önderliği, PKK İnsanlık Gelişiminin Zirvesel İfadesidir adlı değerlendirmesinden, 1992)

"Kıştan önceki faaliyet süreci oldukça sorunlarla doluydu. Hemen hemen eyaletin tüm bölgelerinde tasfiye olan gücümüzün büyük bir bölümünde tecrübeli kadro arkadaşlar ağırlıktaydı. Dış bölgelerdeki bu olumsuzluklar, eğitim grubunu da oldukça etkilemişti. Genel olarak bir moralsizlik ve çöküş yaşanıyordu. Daha çok genç ve yeni arkadaş yapısında panik ve güvensizlik gelişmişti. Yaşanan bu olumsuzluklar yönetim düzeyinde yapıya doğru temelde aktarılmadığı için herkesin kafasında soru işaretleri oluşmuştu. Giderek gruplaşmalar oluyor, dert yanmalar ve şikayetçilik gelişiyordu. Var olan sorunlar eğitimle ve parti anlayışıyla ortadan kaldırılabilirdi. Tam tersi yapıldı. Evet, bazı yetersizlikler yaşanıyordu, yaşanmadı değil. Ama yaklaşım; sorunları çözme değil, daha da derinleştirme biçimindeydi. 'Düzeltme' adı altında tüm zayıflıkları ve tecrübesizliği de ekleyerek kaldırma yerine düşürme, toplama yerine dağıtma, temelinde tam anlamıyla büyük bir tasfiye, kontra pratiği uygulanmıştır. Bir yönetim sistemi oluşturulmuştu; hepsi kendi kafasına göreydi. Kafasına uymayanları dıştalayıp fırsat vermiyordu. Bunu da büyük bir uzmanlıkla yapıyordu. Kişileri iki iki ele alıp etkileyip yapının içerisine bırakarak polisiye yöntemiyle yapıyı izletiyordu. Yapıya güveni yoktu, aynı zamanda yapının içine de güvensizliği sokuyordu. Derslerde ve ders dışında sürekli kendisini övüyordu. Pratiğinden tutalım teorisine kadar çok üstün gösteriyordu. Arkadaş yapısı içinde sürekli ayrıcalık yapıyordu. Bazılarını düşürüyor, bazılarını övüyordu. Özellikle Güneyli arkadaşları ezercesine düşürüyordu. Zayıf noktaları yakalayarak teşhir ediyordu ki, bir daha kalkamayacak duruma düşsünler. Tüm yapıyı kontrol altına almıştı. Kontrolüne gelmeyeni de güçsüz bırakarak yapıdan tecrit ediyordu. Özellikle Selim, Hamza, Şiyar, Kahraman, Aslan, Zozan ve ben sürekli idam tehdidi altında yaşıyorduk. Zaten Kahraman arkadaşı, şeker çaldığı gerekçesiyle yapının da onayını alarak idam etti..."

"Terzi kendisine iki kişilik özel koruma ayarlamıştı. D... ve H... Ayrıca bir manga kendisinin hem özel koruması, hem de her türlü hizmetçisiydi. Yemekten tutalım çaya kadar. Hatta elbisesini bile yıkıyorlardı. Kış sürecinden dağılana kadar özel beslenme ve bakımdaydı. 'Tek başına üç manganın erzakını yedi' dersem abartma olmaz. Arkadaş yapısı aç, ama kendisine her çeşit yemekten tutalım onun baharatına kadar temin ediliyordu. Yakınımızdaki Türk köyleri vardı; onlardan temin edilen baldan tutalım, süt, taze peynir, kavurmaya kadar her şeyi özeldi... Bazı arkadaşlara öyle küfürler ediyordu ki, insan, sokak insanlarına, hatta hayvanlara bile yakıştıramazdı. Bu küfürlere maruz kalanlardan birisi de bendim. Yaklaşımı tamamıyla moral bozucu ve onur kırıcıydı. Düşürüp daha sonra kendisine köle ediyordu...." (PKK Arşiv Belgeleri, 26 Mayıs 1993 tarihli rapor.)

"Bu öldürülenlerden yalnız Kahraman'ın mahkemesi yapıldı. O da semboliktir. Diğerlerinin tümü mahkemesiz infaz edildi. Tüm insanlar öldürülmek için dövülüyordu. Ölmeyenler kurşunla götürülüyordu. Bu katledilen değerli yoldaşlarımızın tümü son nefeslerinde, 'Bijî Serok APO!', 'Bijî PKK' sloganlarını atıyorlardı...

Ömer her türden uygulama ve devrimci ahlak yaklaşımının dışına çıkılarak oldukça yıpratılmıştı. Belki bir ajan olabilirdi ama, yöntemler parti yöntemi değildi. Hatta Terzi'nin bile Ömer'i dövdüğünü duydum. Ömer sıkıştırıldıkça kendine göre isimler sayıyordu. Şehitler ve eski arkadaşlar vs. birçok isim sayıyordu. Ve artık ortalık birbirine karışmıştı. Yeni katılanlar içerisinde belki ajanlar olabilir ama, yaşla kuru bir arada yanıyordu. Kim kimin ismini veriyorsa onun işi tamamdı. Yapının birçoğu şaşkın kalıyor, herkes ne zaman tutuklanıp idam edileceğini bekliyordu. Herkes kaçmayı düşünüyor ama her taraf kar kaplıydı. Kimse kıpırdayamıyordu. Karlar biraz donup eridikten sonra kaçışlar başlamıştı. Ben oradayken bir kişi kaçmıştı. Yapı geceleri yatamıyordu korkusundan...

Benim tanık olduğum kadarıyla 17 kişi cezalandırıldı. Bunların isimleri Şiyar, Hayri, Şoreş, Rojhat, Şêro, Cesur, Dr. Fırat, M. Ali, Şirin, Aynur, Kahraman, Abbas, Rıfat, Hamza, Rızgar, Karasu, Gabar... Bunlardan Karasu ve Gabar'ı Pazarcık'ta vurdular. Kahraman, yaşama gelememe ve şeker çalma durumundan suçlu görülerek öldürüldü? Diğerlerinin hepsi 'Vejin'liydi. Binboğa ve Malatya gruplarından da birçok kişi varmış ama, Parti Önderliği'nin talimatı ulaştı, onlar belki kurtulmuşlardır..." (PKK Arşiv Belgeleri, V.B. (Devrim)'nin 25 Mayıs 1993 tarihli raporundan)

"Biz artık kamp yerini terk edecektik. Sebep olarak da deşifre olması gösteriliyordu. 'Hayri'nin ajan olduğu, telsizle konuşup düşmana kamp yerini söylediğini' belirtiyorlardı.

Soruşturmada tutuklu olan M. Ali, Şiyar, Rıfat, Hamza, (bu dört arkadaş da Başurlu'ydu), Kürdistan, Şêro, Şirin, Şoreş, Doktor ve isimlerini hatırlayamadığım toplam 17 civarında arkadaş, hemen dışarıya çıkarılıp yapının önünde -dövülmekten dolayı halen yürüyemiyorlardı- kurşuna dizildi. Diğerleri de çadırlara götürüldü, orada kurşuna dizildi. Bu kurşuna dizme olayında ben yoktum. Biz harekete geçmiştik. Gruplar alanlara dağıldı. Herkes gittiği alanda ismi olanları kurşuna dizecekti. Ben o zaman Terzi Cemal'in yanı.daydım. Adıyaman-Malatya bölgesine gittik. Orada (...), (...), (...) -daha doğrusu benim bildiğim bu isimlerdir, başka isimler de olabilir- arkadaşları yakalayıp kurşuna dizecektik. Parti Önderliği'nin talimatı Y... arkadaş tarafından bize ulaştı. Terzi Cemal talimat hakkında bize, 'Parti Önderliği benim Ortadoğu'ya gitmemi, Ömeri de birlikte götürmemi istiyor. Bunun için gideceğim' dedi. Bunun üzerine yola çıktık. Böylece kendilerini yakalamaya gittiğimiz arkadaşlar da kurtulmuş oldular..." (PKK Arşiv Belgeleri, O.I. (Çiya)'nın 25 Mayıs 1993 tarihli raporundan)

"Alanımızda 17 kişi cezalandırıldı. 13 kişi de hemen cezalandırılacaktı. Yine diğer alanlarla beraber yaklaşık 43 kişi 'temizlenecekti.' Planları buydu. Parti Önderliği'nin talimati bize yolda ulaştı. Terzi talimatı tek dinledi ve beni, Ömer, Çiya ve Selim arkadaşları yanına alarak 'Parti beni Ortadoğu'ya çağırıyor, haydi gidiyoruz' dedi ve geldik..." (PKK Arşiv Belgeleri, V.B. (Devrim)'nin 25 Mayıs 1993 tarihli raporundan)

Büyük komplo, büyük tasfiyecilik Terzi Cemal ajanının kişiliğinde her ne kadar yıllar yılı yürütülmeye çalışılmış ve sonuç alınmak istenmişse de görünen odur ki, düşman artık bir tek Terzi Cemal ile yetinmemektedir veya Terzi unsuru bir tek kendisiyle yetinmek istememekte ya da gözünü başka alanlara diktiğinden yeni yeni Terzi Cemallere ihtiyaç duymaktadır. Öyle Terzi Cemaller yaratılmalıdır ki, onun yokluğunda onu ondan daha iyi uygulasınlar. Yani artık mikrop vücuttan başa doğru hareket ederken, uzuvlarda yeni yeni mikropçukların bırakılması anlamında "Eğitim süreci adayları" eğitilerek Terzileştirilmişlerdir. Bunlar alanlara dağılarak Terzi alçağının tek başına ulaşamayacağı alanlarda onun amaçlarını hayata geçirecekler, hem de PKK'lilik adına!

Çok açıktır ki, Terzi Cemal unsurunun tahribatı sadece birkaç PKK'liyi ortadan kaldırarak düşmana hizmet sunmakla sınırlı değildir. Yani öyle basit bir tasfiyecilik değildir. O gerçekten de kılı kılına tam bir tenya olarak partinin bünyesine yerleşmiş-yerleştirilmiş olup orada yıllarca partinin öz suyuyla -parti içinde çok az kişiye nasip olabilecek imkan, fırsat ve yetkilerle- beslendi, semirdikçe semirdi ve artık üreme sürecine geldi. Parti bünyesinde çok semiren bir tenyanın bünyeye verdiği zarar, bulunduğu bölgedeki tahribat her an açığa çıkmadan küçük küçük tenyacıklar bırakıp ömrünü doldurmak bile daha akıllıca olurdu. Terzi Cemal unsuru ömrünü doldurtmayacak kadar korkak ve PKK'ye düşman olduğu için gözlerini daha yükseklere dikti. İçinde bulunduğu bünye semirince yapısına, kariyerine, kinine artık dar geliyordu. Ana Karargah daha geniş bir bünyeydi. Oraya yerleşirse semirilmişliği az bile gelirdi. Ama Güneybatı alanı artık çaptan düşmüş, zayıflamış, düşmana her zaman yem olacak, onun karşısında kolunu bile kaldıramayacak, hatta kurbanlık koyun gibi boynunu uzatacak, ondan da öteye kendi kendini gün be gün yiyip bitirecek bir düzeye getirilmişti. Artık bu eyalette Terzi Cemal'e ihtiyaç yoktu, ama Terzi Cemalciklere her zaman ihtiyaç vardı. Terzi unsuru Ana Karargah'a yerleşmeyi hainane planları içine alır ve gereklerini kendince adım adım hazırlarken, işte eğitim sürecinden geçirdiği ve kendisine kul-köle olarak bağladığı, PKK içinde mutlaka temizlenmesi gereken ajanların olduğuna inandırdığı kişileri de yerinde bırakacak ve böylelikle o olmadan da emelleri pratiğe aktarılacaktı, hem de ondan çok daha ustacasına. Çünkü kraldan daha kralcı kişilikleri sorgu sürecinde ortaya çıkarmış, onlara kendi vahşiliğinin bile kaldıramayacağı kadar insanlık dışı uygulama yaptırmayı başarmıştı. Öyleyse sorun yoktu. Yanında canlı tanıklar, elinde defter defter tutanaklar onun bir "PKK kurtarıcısı" olduğunu kanıtlamıyor muydu! Öyleyse Parti Önderliği tam zamanında çağırmıştı. Bir "kahraman edasıyla Ortadoğu alanına gidebilirdi, ama...

İşin "ama"sı Ömer'di. Ömer'in parti eline geçmesi mutlaka bazı açıklar verdirmeye kadar işi götürebilirdi. Öyleyse Ömer partiye ulaşmamalıydı. Öyle ya partiye ulaşıldığında ya Ömer ajanlığı kabul edecek, ya da kendisi! Kendisi kabul etmeye veya hesap vermeye değil, bir bakıma hesap almaya ve bu temelde yükselmeye gittiğine göre, Ömer parti ortamında kesinlikle ajanlığı kabul etmeliydi. Nitekim arkadaş yapısını işkencelerden geçirip katletmek için Ömer'i ajanlığa, ajan olarak itiraflar yapmaya ikna edebilmişti. Çünkü orada otorite de güç de, karar sahibi de kendisiydi. Ömer de, o da bunu biliyordu. Dolayısıyla bir parça şeker çalanlar bile idama çarptırılırken, hiçbir suçu-günahı olmayanlar bile dağlanıp kurşunlanırken ajanbaşı Ömer'i demagojik edebiyatıyla tekrar yapı içerisine katabilirdi ve katmıştı da... Ama parti ortamında güç, yetki, karar sahibi kendisi olmayacaktı ki! İnisiyatif tamamen elinden alınabilecekti. Öyleyse Ömer ona nasıl güvenecek, nasıl ajanlık senaryosuna devam edecekti? Ömer için yapılacak en hayırlı iş partiye

"Yapıya güveni yoktu, aynı zamanda yapının içine de güvensizliği sokuyordu. Derslerde ve ders dışında sürekli kendisini övüyordu. Pratiğinden tutalım teorisine kadar çok üstün gösteriyordu. Arkadaş yapısı içinde sürekli ayrıcalık yapıyordu. Bazılarını düşürüyor, bazılarını övüyordu."

gerçekleri olduğu gibi söyleyip kendini temize çıkarmak olurdu. O zaman Terzi Cemal için de bu, tüm kıyametlerin kopması demek olacaktı. Öyleyse Ömer partiye ulaşmalıydı! Ancak Parti Önderliği talimatında, "Yolda Ömer'e bir şey olursa -kaçar veya öldürülürse anlamında- hesap sorarım" diyordu. Ama Ömer'in kaçışından kendisi sorumlu olmazsa, parti ne diyebilirdi ki! Ve bu düşünceler çerçevesinde Terzi, Ömer'in kaçışını en ince ayrıntılarına kadar planladı...

Şimdi bu ve hemen öncesindeki süreci bir de Terzi Cemal ajanının itiraflarından aktaralım:

"...Ve 1992-93 kış eğitimine girilmiştir. Bu kış eğitiminde faaliyetleri inceleyen dış faktörler, bu suçlular aranmıştır. Buna göre bir şartlanma vardır. Bunun merkezine bunlar oturtulmuştur. Giderek Ömer etrafında yapı şartlandırılmıştır. 'Faaliyetler engelleniyor, bizim çabalarımız boşa çıkarılıyor' biçiminde bir kısım sapmalara gidilmiştir. Bu sapma giderek Ömer'in artık bir kısım hayali raporlar dizmesine neden olmuştur. Ömer'in bu hayali raporları, doğruyla yanlışı birbirine karıştıran bu dokümanları yapı nezdinde okunmuş, yapıyla tartışılmış, böylece 'faaliyetleri içerde engelliyorlar' biçimindeki yaklaşımın yapı üzerinde daha çok etkili olması durumu yaratılmıştır. Giderek Ömer'in 'ajandır' diyerek bazı isimleri vermesi, oluşturulan öyle bir kurgu içerisinde bizzat olaylar artık önü alınamaz derecede insanlara en büyük zarar verecek, insanlığa saldıracak, en vahşice uygulamalara götürecek durumlara neden olmuştur. Sözde 'örgüt içinde ajanlar ortaya çıkarılıyor' denilerek bunların üzerine en vahşice yöntemlerle gidilmiş, insanlar bu vahşetten kendilerini kurtarmak için gelişigüzel ağızlarına gelen isimleri 'ajan' diye vermişlerdir. Bu giderek yalnız Güneybatı'yı sınırlayan bir olayla kalmamış, partinin bütününü de kapsayan isimlere dönüşmüştür. 'Vejin' diye bir örgütün partiyi ele geçirmek için Güneybatı'yı pilot bölge seçtiği, bunun için tüm güçleriyle burada yoğunlaştığı ve esasen kış ve bahar aylarında -yani 1992 kışı ve 1993 baharı- eyaleti ele geçireceği, bunun hazırlıklarını yaptığı korkusu egemen kılınmıştır. Bu kurgu daha önce Ömer'in düzmece temelindeki, doğruyla yanlışın tamamen birbirine karıştırıldığı raporları yapıya okunduğu için burada duyulan, esinlenen şeyler nedeniyle, insanlar kendilerini o vahşetten kurtarmak için bu isimlere başka isimler de eklediler. Nitekim Akademi ortamından gelenler ile değişik ortamlardan gelenlerin sohbetlerinde parti içerisinde birçok arkadaşın ismi, özellikleri, benzeri durumlar üzerinde tartışmalar olmuştur. Bu her zaman olmaktadır. Burada da duydukları birçok ismi buna bulaştırarak böylece hayali bir örgüt ortaya çıkarılmıştır...

Şüphesiz parti bir insanlık davasıdır. Ona yalvarmak küçültmez de insanı. Fakat insanlığa karşı savaşmış biri olarak partiye hiçbir şey söyleyemiyorum. Fakat burada hemen şunu belirteyim: 'Vejin' falan denilen bir durum yoktur. Tamamen düşmanın bir örgütüdür. Bunlar kendilerine ne isim takarlarsa taksınlar, hangi çöplüklerde yatarlarsa yatsınlar gerçeğin kendisi budur. Bunu tüm dünyaya haykırmak istiyorum. Mümkün olsa video gibi şeylerden bile bunların yüzüne bunu haykırmak isterdim...

Böyle kapsamlı, bir eyaleti ele geçirecek, oradan öteye bütünüyle partiyi tehlikeye düşürecek kadar bir provokasyon derekesine yükseltmek kesinlikle inandırıcı olmayan, inandırıcı olmadığı gibi de gerçekle ilişkisi de bulunmayan bir kurgu olmasına rağmen, bu gerçekle kabul edilerek insanlara her türlü muamele uygulanmıştır. Aslında burada niyet ne olursa olsun hiç önemli değildir. Başta Ömer tarafından çizginin uygulanmamasının yarattığı sorunlar vardır. Nitekim bir yıl önceden başlayaak eyalette parti içerisinde çeşitli dedikodular dahil birçok şeyin sokuşturulması, giderek eyaletteki parti örgütü içerisinde kuşkuculuğun geliştirilmesi, ta oraya kadar bir komploculukla sürekli yöneticilerin mücadeleyi bırakarak birbirleriyle uğraşmaları, birbirlerini çekiştirmeleri, asli görevlerden koparak böyle bir zemine çekilmeleri, herkesin birbirini adeta yanlarına çekerek diğerine karşı kullanması durumu söz konusudur. Eyalette böyle bir zemin yaratılmıştır. Bu zeminden yararlanan düşman çeşitli sızmalar da yapmıştır. Fakat olay bu olmayıp, belirtilen kuşkuculuğun giderek bu boyutlara tırmandırılmasıdır. Böylece birçok parti çocuğu, halk çocuğu, mücadele için o zemine gelen birçok dürüst devrimci, 'ajan' olarak gösterilmiş, bunlara en vahşi işkenceler altında ajanlık kabul ettirilmek istenmiştir. Ki o durumdaki insanlar kendini kurtarmak için bazı ilişkileri kabul etmişse de, bazıları da hiçbir şey kabul etmemişlerdir.

Bu, İskendurun'dan gelen öğeyle başlamıştır. Aslında bunlar işkence sonucu İskenderun grubu olarak birbirlerini ele vermişler. Daha sonra İskenderun grubu içerisinde aslında gerçekten insanın inanmakta zorlanacağı, kesinlikle inanmayacağı, inanmak için hiçbir gerçek nedenin olmayacağı isimler verilmiştir. Ortadoğu'dan isimler verilmiştir. Güney'den gelenlerden isimler verilmiştir. Bunun neticesi, 'örgütü ajanlar ele geçiriyor' şeklinde olmuştur. Ajanlar havası tüm yapıya egemen olmuş ve yapının içinde bile birçok insan bunlara inanarak her türlü şeyi yapmak istemiştir. Üstelik bu çok kısa süreye sığdırılmış, zaman kısa tutulduğu için vahşetin boyutları çok daha yüksek olmuştur. Yani 4-5 günlük süre içerisine sığdırılmış, belirttiğim gibi bu da vahşetin dozunu anlaşılmaz, insanlığa yönelen bir canavarlık düzeyine çıkarmıştır.

Bütünüyle olayın sorumlusu benim. Yani baştan beri hayali suçlular arama, ortamı buna hazırlama, şartlandırma tamamen benden kaynaklanan bir husustur. Yine vahşetin bu düzeyde insanlığa dayatılması benim sorumluluğum altında olmuştur. İnsanların feryatlarına yakın bir mesafede şahit olmuşumdur. Yine yalvarma, çeşitli diğer hususlara yakından şahit olmuşumdur. Yani bu gelişmeler bilgim dahilinde oluyordu. Daha çok yeni gelişmeler anında aktarılıyordu. Ve aslında artık bu noktada beni de, soruşturmayı yapanları da ilgilendiren insanlık değildi. Kesinlikle ortadaki senaryo, ya da kurgu bunun için belirtilen şeylerin açığa çıkmasıydı. İnsanlar ya kendilerine isnat edilen bu şeyleri kabul edecekler ve bazı açıklamalar yapacaklar, ya da diğer bir şey bizi ilgilendirmiyordu, beni ilgilendirmiyordu.

İnsanlık denilen olaydan uzaklaşmıştım, bir insan olduğumu unutmuştum. Hayvanlaşmanın doruğunu yaşıyordum. Beni ilgilendiren tek şey isnat edilen şeylerin kabul edilmesiydi. Yalnız benim de değil, soruşturmayı yürütenler de olaya kendilerini kaptırmışlardı, inanmışlardı. Bunun için vahşice yüklenmeler oluyordu. İnsan çığlıkları, insan feryatları fazla rahatsız etmiyordu. Çünkü ben böyle bir şeyi yaşayarak hayvanlaşırken, çevremdeki insanları da buna sürüklemiştim. Bir hayvanlaşma yaşanıyordu, bir insanlıktan sapma yaşanıyordu...

Denilebilir ki olayın akışı ve yapılan uygulamalarla giderek bir canavarlaşma durumu vardı. Buna yaratılan ortam nedendi. Daha sonra yol boyunca bu durumlar devam etti. Sürekli sorguda olanlarla bu grup birlikte kalıyordu. Kısacası, normal insanların, yaratılan ortamla kendi arkadaşlarına en vahşice yönelecek ve neredeyse kendi insani ölçülerini kaybedecek durumlar yaşandı. Bu da gözlenebiliyordu. Bu olayın kısaca durumu böyle. Yaratılan ortam yalnız soruşturma komisyonu üzerinde değil, bütün ortam üzerinde böyle bir sonuç yaratmıştı. Yapıda birçok insan yaratılan ortamın etkisiyle bunları parti düşmanları olarak kabul ettikleri için -öyle gösterildikleri için- bu uygulamalara katılmak istemini dayatıyorlardı... Demek istediğim yalnız olay soruşturmayı yapanların canavarlaştırılması değil, yapının bile buraya doğru gitmesi ortamı yaratılmıştı...

Eğer ortada şuursuzca, ölçüsüzce durumlar olmuşsa, bunların hepsinin nedeni yaratılmış olan bu ortam, şartlandırılmış arkadaşlardır. Bu yönüyle tamamen olayın sorumlusu benim; aslında benim yarattığım sonuçtu...

Burada bir bölüm insan çadırlarda cezalandırıldı. Bunlardan ikisi alınmak istendi. İşkence gördükleri için gelemememişlerdi, bunlar da yolda cezalandırılmıştı. Daha sonra yine yol boyu iki kişi bir yerde, bir kişi bir yerde cezalandırıldı. Daha sonra Binboğalar'a, Amanos'a giden grup, iki kişiyi yanına alarak, onları da ayrı bir yerde cezalandırarak kara gömmüştü...

Şimdi aslında partinin insanlık için verdiği mücadele herkesçe bilinmektedir. Fakat daha önemlisi bu tür durumları engellemek için başvurduğu tedbirlerin hiçe sayılmasıdır. 4. Kongre öncesi yaşanan bu tür bazı durumları engellemek için kongrenin bunu kesin karar altına alması; 'Merkez Komitesi'nin, Başkan'ın onayı olmaksızın bir tek insanın bile cezalandırılamayacağı' biçiminde bir kararın hiçe sayılarak böyle bir şeye gidilmesi, elbette ki ağır bir durum olmaktan öteye düşmanın Kürt halkına dayatmış olduğu uygulamayı en doruğa çıkarma biçimidir..." (Terzi Cemal'in itirafları; PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Bir ihanet ve gaflet örneği arkadaşların işkence sonrasında kurşuna mahkemesiz-yargısız dizilmelerinde de görülüyor. İhanetçiler partinin kararını çok iyi biliyor, bile bile çiğniyorlar. Gaflet içinde olanlar yine aynı kararı çok iyi biliyor, bile bile dayatıcı olmuyorlar. Bazı arkadaşlarsa sadece hatırlatmakla yetiniyorlar. "Partinin (Başkan'ın) haberi olmadan cezalandırmak doğru değil" diyorlar sadece... Ve terzi Cemal unsuru, işbirlikçi uşakları, "Bu karardan haberimiz var, ama tehlike çok büyük, koşullarımız el vermiyor" demekle yetiniyorlar ve yapı da inanıyor, inanmış görünüyor, sessiz kalıyor, kabuğuna çekiliyor, boyun eğiyor...

Oysa bunlar bir günlük savaşçı, eğitim görmemiş kişiler, parti çözümlemelerinden nasibini almamış insanlar olsa belki bu kabul edilebilir. Ama hayır, içlerinde yıllardır mücadele eden, alan alan Kürdistan'ı dolaşan, çeşitli alanların mücadelesi içinde kalan, en önemlisi önderlik sahasında aylarca bizzat Parti Önderliği'nin eğitimini, O'nun insana yaklaşımını, verdiği değeri çok iyi bilen, gören; yine ilkelerin, kuralların, kararların tümünü mutlak anlamda hayata geçirilmesi gerektiğine ve bunlar hakkındaki tavrına yakından tanık olan, insanlar, parti militanları, kadroları vardır. Bunlar parti içine alınmış, eğitilmiş, görevlendirilmiş, sorumlu, yetkili kılınmışlardır.

Burada bir parti kadrosunun içine düştüğü gaflet, ihanetin kendini üst boyutta konuşturmasına fırsat tanımışsa yinelemekte yarar vardır ki, parti kadrosu veya militanı kendini yeniden gözden geçirmelidir. Terzi unsuru ve tayfası gerçekten planlı, hesaplı bir komployu, tasfiyeyi yıllarca adım adım geliştirip bir noktada artık sıçrama kaydettirerek sonuçlandırmak istediler. Bunu yaparken çok iyi bildikleri parti kurallarını, ilkelerini amaçları temelinde kimi zaman altüst ederek, kimi zaman çiğneyerek, demagojilerine kılıf ederek bu işi bilinçli sürdürdüler. Elbette ki bu düşürülmüş tiplerden partinin 4. Ulusal Kongresi'nde alınmış bir karara riayet etmelerini, bunun hayata geçirilmesini kabul görmeleri beklenemez. Adam bile bile çiğniyor, planı vardır, hesabı vardır, düşmana hizmet sunma amacı vardır. Dolayısıyla çiğneyecektir. Zaten çiğnemese düşmanlık yapamaz.

Bir yerde ne zaman bir parti kuralı çiğneniyorsa, orada şüphelenmek esastır. Parti kuralı bile bile çiğnendi mi orada mutlaka partiye yöneltilen bir silah vadır. Bu objektif olabilir, subjektif olabilir ama kesinlikle düşman silahıdır. Parti bilimsel devrimci kuralların bütünüdür, ilkelerin toplamıdır. Bunlardan birisinin işletilmemesi, çarpıtılması, gereklerinin yerine getirilmemesi partiyi işletmemek, dolayısıyla partiye kastetmek anlamındadır. Parti kendi politikasını hayata geçirmek için bir yaşam çerçevesi belirlemiş ve bunu ilkelere bağlamıştır. Partinin yaşam ilkelerinin vazgeçilmezliği bilinmektedir. Bunun eğitimini görmeyen kadro yoktur, görmeyenden de zaten kadroluk görevi beklenemez. Ama görenden de sonuna kadar bu ilkelerin savunulması, korunması istenir. Bu her şart altında ve her zeminde istenir. Parti otoritesi ve disiplininin egemen olduğu ortamlarda zaten bu ilkelere kimsenin saldırı cesareti olmaz, olursa da bu alttan alta yapılır. Burada kadroya fazla iş de düşmez, bu az bir çaba ve uyanıklıkla bertaraf edilebilir. Önemli olan parti otoritesinin, disiplininin aşındırıldığı, zayıflatıldığı, denetimden kaçırtıldığı ortamlarda militanın-kadronun işlev görmesi, partiye ve onun vazgeçilmez yaşam ilkelerine sahiplik etmesi, bunun hayata geçirilmesi için canını, tüm çabasını ortaya koymasıdır.

Ama Güneybatı Eyaleti'nde yaşanan durum böyle midir? Yoksa kadrolar-militanlar ihanetin uzantısı haline mi getirilmişlerdir? Bunlar ne adına yapılırsa yapılsın, ister "partiyi korumak için yaptık", ister "kendimizi korumak için yaptık" denilsin, ne yorum getirilmeye çalışılırsa çalışılsın işin gerçek yanının, partiye sahiplik etmesi gerekenlerin bu görevlerini yerine getirmede çok pasif, çok atıl, çok gafil kaldıklarıdır. Gaflet ihanet değildir ama ihanetten daha kötüdür, daha zarar vericidir. İhanet ne de olsa bilinçli bir düşman faaliyetidir, açığa çıkartıldığı noktada üzerine sert gidilir ve tasfiye edilerek kurtulunur. Peki gaflet durumu öyle midir? Tam aksine, yaşanıldığı biline biline üzerine gidilemeyen, gidilse de öyle sonuç alınamayan bir durum arzetmiyor mu? Bazı arkadaşlar, "biz yapılanların doğru olmadığının farkındaydık, biliyorduk, ama elimizden bir şey gelmiyordu, içimiz yanıyordu" diyerek belki de rahatlamaya çalışıyorlar, huzur bulmaya çabalıyorlar. Ama ortada dağ gibi gerçekler vardır: Sırtından da değil, dobra dobra tüm yapının gözlerinin içine baka baka partinin en canalıcı ilkelerine, yaşam tarzına, varlığına hançer üstüne hançer saplanırken bu kadar gerçeklerin uzağında olmak neyle ifade edilebilir? Terzi'den daha Terzici kesilmek nasıl izaha kavuşturulabilir? Soruşturma komisyonu -ki göstermelik ve paravandır, partinin soruşturma komisyonuyla alakası yoktur- Terzi unsurunun emirlerine uyma bir yana, yaptığı insanlık dışı

uygulama ve vahşetleri nasıl izah edebilir? İzah etse onun vicdan azabından, partiye karşı getirdiği ağır sorumluluktan nasıl kurtulabilir? Bir insanlık hareketi içinde hayvanlaşmanın doruğunu yaşamak, canavarlaşmanın örneğini sergilemek nasıl bir kişilik özelliğiyle ifade edilebilir? Burada artık söz konusu olan Terzi Cemal unsurunun ajanlığı veya yaptığı tahribatların açığa çıkartılması, tasfiye edilmesi durumu değil, ondan da öteye kadro ve militanların bunun karşısında içine düştükleri yetmezlik, yanılgı düzeyinin ele alınması gereğidir.

Düşman karşımızda durdukça ve onun özel savaşımı alt edilmedikçe daha nice Terzi Cemallerin sızdırılmak isteneceği, sızdırılabileceği açıktır. Ancak önemli olan, düşmanın bu faaliyetini bilmek veya ona karşı saflarin etrafına demirden çitler -reel sosyalizm örneğinde olduğu gibi- örerek kendini korumaya aldığını sanmak değil, tam aksine, PKK gibi aleniyeti insanlığa karşı bir görev bilen bir hareketin tarzıyla önlem geliştirmesini bilmektir.

Saflara gelmiş Terzi Cemallere, gelecek Terzilere karşı parti kadrosu ne yapmalıdır, nasıl davranmalıdır? Reel sosyalizm örneği, kapıları kapamanın çare olmadığını göstermiştir. Kaldı ki biz bir devrim hareketiyiz, önümüzde ordulaşma hedefi vardır ve düşmanın düzen sahası içinde binlerce, onbinlerce insanı saflarımıza çekme iddiamız vardır. Çektiğimiz bu insanları eğitme, bilinçlendirme, kişilik sahibi yapma ve ulusa, devrime kazandırma çabamız ve iddiamız güçlüdür. Hiç şüphesiz bunun karşısında düşman faaliyetleri de vardır. Düşman bu onbinleri boş bırakmak istemez, içerisine çürükleri, kendi ajanlarını, uşaklarını sızdırır. Bunun önemle ayıklanması da büyük önem taşımaktadır. Yoksa 1989'larda Metin-Hogir unsurlarının pratiklerinde görüldüğü gibi metropolden gelen beş kişilik bir genç grup içinde "içlerinde bir-ikisi ajan olabilir" gerekçesiyle, "Biz şimdi bunlarla mı uğraşacağız, ne bilelim hangisi ajandır, en iyisi hepsini öldürelim, böylece ajan olanı da ölmüş olur" diyerek işin içinden hainane sıyrılmak da çare değildir. Yine aynı yıllarda Behdinan kamp pratiğinde kamp sorumlusu bir bayanın Cudi üzeri gelen savaşçı adaylarını soydurup, "Ajandırlar, telsiz filan yanlarında vardır, mutlaka çözülmeliler" diyerek kendi düşünceleri doğrultusunda şartlandırdığı diğer birkaç zavallı bayanı canavarlaştırıp bu yeni savaşçı adaylarının çıplak vücutları üzerine naylon eritip damlatacak kadar insanlıktan çıkmak da çare değildir. Bunu doğuran şüpheleri bağrında bulundurmak da, hiç kaygısız kalmak da çare değildir.

Bu örnekler mücadele ve parti tarihimizde o kadar çok örneklendirilebilir ve o kadar çok "çare olmayan çözümler" ortaya konulabilir ki bu sayfaları taşar. Nitekim hemen hepsi Parti Önderliği'nin çözümlemelerinde fazlasıyla işlenmiş, eleştirilmiş, yanlışlığı ortaya konularak mahkum edilmiş ve bunların kurtuluş yolları olmadıkları belirtilmiştir. Ayrıca doğru olanın ne olduğu, nasıl olması gerektiği konuları kitaplar dolusu ortaya konulmuş ve arkadaş yapısının eğitimi için sunulmuştur.

Öyleyse bu son ihanet olayında da Terzi Cemal unsuru, güruhu ancak düşmanı suçladığımız kadar suçlanabilir; bir düşman olarak ele alınır, ona göre üzerine yürünür ve düşmana ne gösterildiyse ona da aynı yaklaşım gösterilir. Fakat burada esas üzerinde durulması gereken noktanın parti kadroları-militanlarının kendilerini kullanılma durumundan çıkarmaları gerektiğidir. Üzerinde her türlü hesap yapılabilecek bir oportünist kişilik değil, tam aksine tasfiyecilerin, provokatörlerin, ajanların ve direkt düşmanın bile yanına yaklaşmaya cesaret dahi edemeyeceği, üzerinde asla hesaplar kuramayacağı PKK'nin militan kişiliğine ulaşmak gerektiğidir. PKK kadrosu, Parti Önderliği'nin kişilik ve yaşam özelliklerinin pratikteki ifadesi olduğuna göre ve düşman Parti Önderliği sahasında, onun etki-denetim alanı dahilinde hiçbir başarı elde edemediğine ve yanına bile yaklaşma cesaretini kendinde bulamadığına göre parti kadrolarının yaşadığı durumun bu gerçeklikle tezatlık arzetmesi düşmanın tek umut kaynağı olmaktadır. Bunun çözümü de belirtilen tarzda Parti Önderliği'nin yaşam tarzını esas almak ve pratikte gereklerini yerine getirmekle mümkündür. Nitekim düşmanın dolaylı-direkt tüm saldırılarının bu noktada yoğunlaştırıldığı, yani parti yaşamına saldırıldığı gerçeği göz önüne getirilirse, bunun esas alınması, ölümüne bağlı kalınması ve mutlaka sarsılmaz-tavizsiz uygulayıcısı olunması gerekliliği kendiliğinden anlaşılır.

Burada yine Parti Önderliği'nin olayı görmesi, hemen müdahalede bulunarak bir tek kişinin bile bilgisi dışında cezalandırılmayacağını ve Terzi alçağının Ömer unsuru ve belgelerle birlikte Önderlik sahasına mutlaka gelmesini belirtmesi, geriye kalan 43 arkadaşı katledilmekten kurtarmıştır.

Yine bugüne kadar ortaya çıkarılan tüm komplo, provokasyon ve tasfiye girişimleri Parti Önderliği'nin olaylara yaklaşımdaki tarzı, öngörüsü, yaşamı sonucu ortaya çıkarıldığına göre, kadroların bu noktada kendilerini gözden geçirme ve eleştiriye tabi tutma, bu temelde yenileme, olgunlaştırma ihtiyacı vardır. Nitekim bu son ihanet olayı da yine Parti Önderliği'nin öngörülü yaklaşımı, değerlendirmesi sonucu açığa çıkarılmış ve yoğun çabalarıyla bertaraf edilebilmiştir. Hem de bunu eyalet özgülünde yapması gereken kadroların Parti Önderliği'ni ters temelde -bilincinde olmayarak da olsa- bilgilendirmelerine rağmen bu yapılabilmiştir. İşte, Önderliğin yaklaşım, değerlendirme ve olayları açığa çıkarma, bertaraf etme tarzı ile kadroların bu tür olaylara nasıl alet olduklarını gösteren bariz bir örnek! Bu örneğin daha da anlaşılıp bilince çıkarılması şüphesiz gelecek için oldukça önaçıcı ve açımlayıcı olacaktır. Bu nedenle Parti Önderliğimizin Terzi Cemal unsurunun geliştirdiği tasfiyeciliğin, yaptığı katliamların hemen son günlerine denk gelen Güneybatı Eyaleti'yle gerçekleştirdiği konuşmayı aktaralım:

Tolhildan (Güneybatı) Eyaleti: Başkanım eyalette büyük soruşturmalar yapıldı. Açıkça belirteyim ki, durum iyi değil, acele bir rapor sunmamız gerekir.

Parti Önderliği: Bu soruşturma nedir? Burada söyleyin cevap verelim.

- Sadece sizler duysanız çok iyi olacak

- Durum nedir, dolaylı da olsa kısaca anlatın.

- Başkanım, sızma durumu var.

- Kimden kaynaklanıyor?

- Daha önce biraz da sezdiğiniz hususlar, Başkanım.

- Nasıl? Yani daha önce belirttiğimiz kişi mi diyorsunuz?

- "Vejin", Başkanım.

- Anlaşılmadı, kimdir o?

- Karamsar ruhlu olan birisi vardı, öyle eleştiriyordunuz...

- O, en eskisi mi oluyor, dedim?

- Son talimatta K... diye nitelemiştiniz, Başkanım. Birisi daha önce koordinatör olan ve bu görevinden indirilendir... Diğer yaşlı arkadaş değil.

- Yaşlı arkadaş oldu diyorsunuz?

- Yaşlı arkadaş (Terzi Cemal) görev başındadır ve çok iyidir. Selamları da var. Bunlar, diğerleri oluyor.

- Ee, tamam o. Başka?

- Sadece o değil, bir dizi insan, ayrıca yeni gelmiş, rütbesi olanlar.

- Kim bunlar? Rütbeli kimdir? Öyle bir şey olabileceğini sanmıyorum. Muğlaktır. Öyle bir şeyin olmaması gerekiyor. Biraz daha açık anlatın.

- Başkanım, önemlidir. Şimdi sadece sizlerin duyması gerekiyor.

- Şimdi anlaşıldı da, o bahsettiğiniz tipler önce bilinen tiplerdir. Somut durum nedir, bu fazla bana tutarlı gelmiyor. Asıl oynanmak istenen nedir?

- Başkanım, çok büyük planlar, bunların çoğu açığa çıktı. Büyük soruşturma yaptık, bunlar çok önemlidir ve size ulaşması gerekiyor.

- Ee, nasıl? Biraz anlatın. Biz bu hikayeleri biliyoruz, böyle bizi fazla zorlayacak durumlar değil, altı-üstü ne oluyor ki?

- Yaptığımız soruşturmalar sonucu ülkeyi ilgilendiren durumlardır. Ülke geneline ilişkin bazı bilgiler de elimizdedir. Ben bir grup arkadaşla hızla indim, sizlere ulaşmak için. Bunun için uğraşıyorduk. Şu anda telefonla bu sırada görüşebildik.

- Şimdi siz ülke genelini ilgilendiriyor, diyorsunuz. Bu biraz tuhaf geliyor. Bunun ne olduğunu biraz daha açın. Bu biraz yanıltıcı bir durum olabilir. Verilen ifadeyi de biraz iyi anlamak gerekiyor.

- Kesinlikle Başkanım, bu konuda oldukça netiz. Açığa çıkmış, iyice denenmiş, sağlanılmış bilgilerdir. Cemal arkadaşlar özellikle bizi hızla gönderdiler.

- Şimdiki koordinatör arkadaş nasıl, o kimdir, o neredeydir şimdi?

- Koordinatör arkadaş iyidir, selamları var. Şu anda net olarak bilemiyorum.

(...)

Parti Önderliği: Neyse, biraz daha objektif olmak gerekiyor. Aslında bütün bunlar için biraz daha doyurucu bilgilere ihtiyaç var. Psikolojik savaşı da biraz iyi düşünelim. Yani bu abartmalar, böyle kuşkulu haberler yaymak psikolojik savaşın bir taktiğidir. Sürekli bu tip abartmalara gider, dikkat etmek gerekiyor. Biz İstanbul'u biraz daha iyi çalıştırmaya çabalayacağız. Anlaşılacak yani. Fazla kuşku verici bir şeyi olmamakla birlikte, kişisel nedenlerden kaynaklanan durumlar da olabilir. Yalnız şurası açık ki, elde bırakılamaz. Bunu daha önce size de söyledik. Yani psikolojik savaşın en önemli bir çabası, arkadaşlar hakkında kuşku yaratmaktır. Gazetelere dikkat edin; hepiniz hakkında çok sahtekarca bilgiler nereden kaynaklanıyor? Ser..'-tan tutun Ba...'a kadar bize kadar hemen herkes hakkında bir sürü yalan-yanlış haberler yayılıyor. Bunlar psikolojik savaştır. Dikkat ederseniz, bu konuda yirmi yıllık deneyim var. Bilemiyorum yani, bu deneyimlerimiz en sağlam dayanılması gereken ölçüleri teşkil ediyor. Ben aslında bu ölçüleri size verdim; zamanında iyi alınırsa her arkadaş kudretli hale gelebilir. Bizim ölçülerdir. Hemen hemen en ince detaylarına, psikolojiye kadar biz de yüklendik. Mesela kadın çözümlemesidir, bölge çözümlemesidir, tip çözümlemesidir... Bütün bunlar aslında durumu netleştirdi. Eğer çok güçlü dikkat edilirse, kesinlikle psikolojik savaş boşa çıkarılır. Bu gidişle sızma, kargaşa, kuşku yaratmak çabasında, en iyi bir şekilde özel savaşı aştık. Yani TC tarihinde ilk defa biz aşıyoruz. Uğur Mumcu bile sanırım bu temelde çöktü, yani başaramadı. Ve yapmak istediği şeyler hep ters tepti. Bu tip karışıklıklar daha da yaratılmak istenilir. Fakat ölçülerimiz sağlamdır, eğer uygulanırsa, sonuçlar iyi olur.

Bu belirtilen isimleri de ciddiye almamak lazım. Dikkat edeceğiz, yani herkes her şeye dikkat eder de. Basına yansıyan "kimisi sert-katı çıktı, kimisi silahlı mücadeleyi bıraktı" vb. teraneler önümüzdeki dönemde yaygınlaşabilir. Düşman kaybettiği mevzileri tutmak için bu tip şeyleri yaygınlaştıracak. Yine özellikle bu Bitlis Planı'nın fazla başarılı olaması beraberinde bazı epey yan yansımaları da getirebilir. Aslında bu ayki sürgünlere de uygulanan Bitlis Planı'dır. O gün ağır bombardımanla birlikte yönelmeleri bu planın bir gereği olabilir. Aslında o arkadaştan öğrenebilirdik. Eğer bir gün çıkarsa, bunu biraz anlamak gerekiyor. Orası pilot bölge olarak düşünülmüş olabilir. Çünkü bunların böyle kapsamlı bir planı vardı. Birçok bölgede benzeri durumlar ortaya çıkarabilirler. Bir yandan imha, bir yandan kaçırtma, bir yandan savaş açma, bir yandan da zihinleri bulandırma... Bütün bunlar beklenebilir. Fakat dediğim gibi bizim ölçüler de sağlamdır.

(...)

Bunun dışında artık defterler bize ulaşır, çeşitli belgeler de ulaşır. Biz de yürüttüğümüz soruşturmalar sonucu tahminen bazılarının objektif olarak zorla bu şeylere dahil edildiler, bazılarının da bilinçli oldukları biçimindedir. Bu açıklığa kavuşuyor. Zaten ilgili değerlendirmeler var. Fakat bazı iyi niyetliler de olabilir. Ona dikkat edin. Affedilmek isteyenleri, özellikle iyi sonuç çıkaranları yaşatmak gerekir. Bir de bundan sonraki cezalandırmalardan bize haber verilmeli. Bize haber verilmeden cezalandırma durumuna gitmeyin ve biraz da durumlarını anlayalım. Hatta oraya gider gitmez de mümkünse bu araç vasıtasıyla o Ö... başta olmak üzere bazılarıyla konuşma olmalı. Herhalde bazıları rahatlıkla konuşabilir. Bu araç özellikle bu konuda önemli rol oynayabilir. Biz itirafları sözlü de alabiliriz. Anlaşılıyor mu?

Tolhildan: Anlaşılıyor Başkanım. Fakat şu an oralarda kar var. Yani biraz düşmanın da gücümüzün ağırlıklı olarak orada olduğunu bilmesi durumu var. Na... arkadaşların takılma durumu da bundan ötürüdür. Düşman, karla kaplı alanın sınırını tutmuş. Geçişlere izin vermemek için böyle bir durumu var. Bu anlamda belki biraz engel olabilir. Fakat biz de özellikle onu düşündük. Ö... olsaydı bu konuda araçlarla biraz bilgi alınabilirdi.

- Şimdi neyse, bir yerden olmazsa, başka yerden açarsınız, zor değil ki. Siz kaç günde inebildiniz?

- Biz bir haftadan az bir sürede indik.

- Şimdi karlar hızla eridi, sanıyorum fazla kar yok. Düşman, o kadar engel olamaz. Sanırım bir gecede insan rahatlıkla aşabilir. Yani değişik yollar kullanılarak da ulaşılabilir.

- Başkanım, zaten biz gelirken, düşman olduğu halde öyle bir yöntem kullanarak geldik. Yani hızla girdik ve bir gece içinde birkaç gecelik yolu alarak geldik. Bu konuda zorlayacağız. Mutlaka yapabiliriz.

- Şimdi keşif yapın. Bir kılavuzunuz olursa, rahatlıkla aşabilirsiniz, zor değil. Artık izleniyorsunuz, yani bu genelde partiyi ilgilendiren bir husustur. Belgeler zamanında bize ulaşmalı. Önemi buradadır. Yoksa kendinizi tehlikeye atın demiyoruz. Zaten o defterler, bilmem ses düzenleri bize ulaşmalı. Bu konuda sizin gibi bunların sağ tutulması çok önemli. Yani bir şey olursa, yapan sorumlu duruma düşer. Şey açısından söylüyorum, yani belki de belgeleri gizlemek istedi deriz, anlaşılıyor mu?

- Anlaşılıyor, Başkanım...

Parti Önderliği'nin bu konuşması Terzi Cemal unsuruna ulaştığında, ona, "kendi planlarının başarıya gittiği, dolayısıyla rahatlıkla önderlik sahasına gidebileceği" imajını verir. Parti Önderliği esasen çözümlemelerde (telsiz konuşmalarında) de belirttiği gibi arkadaşların telaşla iletikleri gibi bir durumun söz konusu olmadığını, ortada değişik, farklı boyutlu bir durumun oynandığını sezinlemiştir. Ama esas elebaşlarını da ürkütmemek gerektiğini düşünmektedir. Bu temelde Mart 1993 Zafer Gelişmeleri 2. Cilt'ten aktardığımız konuşmaları yaparak, belgelerle birlikte Terzi ve Ömer unsurlarını yanına çağırır.

Terzi Cemal unsuru zaten arkadaşları Parti Önderliği'ne haber iletmeye hızla gönderirken bunu amaçlamıştır. Parti Önderliği'ni alanda büyük bir komplo ve tasfiyecilik hareketinin olduğuna, bunun başının da Ömer olduğuna ve katledilenlerin de bunun üyeleri olduğuna inandırmak ve bu temelde Önderlik sahasına giderek bir zafer kazanmış edasıyla orada karşılanmak ve bu temelde yükseklere çıkarılmak hesabı içindedir. Parti Önderliği'nin belirtilen tarzdaki konuşması üzerine yanına Ömer unsuru ve güvenlik için birkaç arkadaşı alarak alandan ayrılıp Önderlik sahasına gitmek için yola koyulur. Ancak daha önceden planladığı gibi uygun bir yerde ve tarzda Ömer'i kaçırtarak ortada kendisini ele verecek delil bırakmamayı amaçlar. Elindeki belgeler de zaten tamamen onu haklı çıkartan tarzda bilinçli düzenlenmiş belgeler olduğu için kendince ortada sorun kalmamıştır...

"Bundan sonra parti talimatı üzerine yola çıktım. Ömer'in kaçırtılması planlıydı, çok daha önceden tasarlanmış bir durumdu. Ömer'i buraya (Önderlik sahasına) getirmek işleri karıştırırdı. Onun için Pazarcık'a vardıktan sonra Ömer kaçacaktı. Biz Pazarcık'a yaklaştığımızda, Gölbaşı'nda Nasıran var. Nasıran denilen köyün arazisinde Pazarcık'ta bu eylemin gerçekleştirilmesini planladık. Daha doğrusu planlanmış bir şeyin burada yapılacağını saptadık. Sabaha kadar yol yürüyen grubun yorgun düşeceğini, dağılmaların sürekli olduğunu, bundan yararlanarak gideceğini, eğer olmazsa başka bir yolun mutlaka bulunacağını konuşarak kararlaştırdık. Ve nitekim Ömer Pazarcık'a yakın bir noktada kaçtı. Evet iyi yaptı..." (Terzi Cemal'in itirafları, PKK Arşiv Belgeleri, 1993)

Bilindiği gibi tam da bu süreçte Parti Önderliği'nin Lübnan sahasında peş peşe geliştirdiği basın toplantıları ve bu toplantılarda alınan ateşkes, yine ateşkesin uzatılması kararı vb. gelişmeler vardır. Terzi unsurunun geliştirdiği komplo ve tasfiyecilik şeklindeki ajan faaliyetlerin bir ucunu düşmana, diğer ucunun da düşmanın parti içine çok önceden sızdırıp provokasyonlarla açığa çıkan hainlere dayandığı açıktır. Zira Terzi ajanı 17 arkadaşı katledip cenazelerini kamp yerinde açıkta bıra-

karak oradan uzaklaşmasının hemen ertesi günü Türk özel savaş güçleri tarafından bir operasyon geliştiriliyor ve kamp alanında bulunan cenazeler ele geçiriliyor. Tabii devlet güçleri bu cenazelerin kime ait olduklarını, nasıl katledildiklerini iyi bildiği için bunları ele geçirdiğini açıklamıyor, basından gizli tutuyor. Tam da bu sıralarda ortalıkta ateşkes sözü dolaşmaktadır. Devlet ateşkesin kamuoyunda yaratacağı büyük etkiyi bilmektedir. Daha önce de özel savaşın PKK'nin atılımlarına karşı geliştirdiği kamuoyunu saptırma çaba ve tedbirleri vardır. Örneğin Özal'ın kendisine kurşun sıktırması, Bulgar Türkleri meselesi, Azerbaycan-Ermenistan çatışmasının gündemde tutulması, Uğur Mumcu cinayeti, en son Sivas olayları buna örnektir. Yani ne zaman PKK kamuoyuna bir atakla girerek bu durum konuşulmaya, ilgi artmaya başlamışsa bu tür olaylar geliştirilerek kamuoyunun dikkatlerini başka tarafa çektirmeye, böylelikle saptırma, çarpıtma gündeme getirilmeye çalışılır.

İşte Parti Önderliği'nin ateşkes kararına karşı da TC bu cenazeleri elinde tutarak kamuoyuna bir süre yansıtmamış ve bu planın bir parçası olarak da Avukat (Hüseyin Yıldırım unsuru) BBC'de boy vermiştir. Parti Önderliği'nin ateşkes kararını açıklaması yıllardır sesi sedası çıkmayan Avukat unsurunun BBC'ye çıkarak, *"PKK'nin yaptığı uzlaşmadır, teslimiyettir. Bizim gerillalarımız durmayacak, savaşı durdurmayacak ve yakında çok büyük gelişmeler olacağına dünya tanık olacaktır"* biçiminde demeç vermesi ve hemen akabinde TC radyolarında *"Maraş'ta geliştirilen bir operasyonda 17 cenazenin bir mağarada ele geçirildiği, bunların PKK'nin iç hesaplaşması sonucu öldürülmüş oldukları"* vb. tarzda haberin duyurulması, tamamen planlı ve sinsi bir özel savaş taktiği olarak gündeme sürülüyordu. Bununla yapılmak istenen, "Ateşkesin PKK'nin ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin geldiği aşamanın ileri bir sonucu olarak ortaya çıkmadığı, Güney Savaşı'yla, iç operasyonlarla darbelendiği, çökertildiği ve içte de artık dağılmaların, iç hesaplaşmaların yaşandığı, birbirlerine düştükleri için, savaşacak güç kalmadığı için bu yola başvurduğu ve bunun ispatı da 17 cenazenin ve yine Avukat unsurunun açıklaması olduğu" vb. izlenimi iç ve dış kamuoyuna vermek ve böylelikle ateşkes kararının iç-dış kamuoyunda yarattığı, daha da yaratacağı etkileri sınırlamak, elden geldiğince bertaraf etmek amacı tasarlanıyordu.

Ancak gerçekler tasarlandığı gibi olmadığı için tüm bu hesaplar ve oyunlar PKK gerçekliği karşısında açığa çıktı ve boşa çıkarıldı. Terzi unsuru büyük düşmanca hesapları ve gözükara kariyerizmi yolunda kurduğu komplo, geliştirdiği tasfiye, provokasyon ve her türlü hilenin-entrikanın tuttuğu inancıyla Parti Önderliği sahasına gitti. Tabii her şeyi kendi kişiliği, faaliyetliliği ve hesapları çerçevesinde düşünmüş, planlamış ve yürürlüğe koymuştu. Ama PKK'nin de bunun veya bir bütün olarak düşman faaliyetleri karşısında tedbirleri, hazırlıkları, çabaları olduğunu görmek istemedi. Düşman afyonu beynini-düşüncesini köreltmiş, duyularını dumura uğratmış, gözlerine mim çekmiş olduğundan görmedi-göremedi. Birçok yönüyle çözülmesine, geliştirdiği komplo ve tasfiyeci çabaları, sergilediği ajan pratiği açıklanmasına rağmen düşmana, düşman ilişkilerine, yaşam tarzına, özel savaş uşaklığına bağlı kalma, düşmanın Güneybatı Eyaleti'nde gerek halk üzerindeki gerekse gerilla cephesindeki hesaplarını tümüyle açığa çıkarma konusunda kendisini partiye her şeyiyle teslim etme tutumuna girmedi. Düşmandan kopuşu bu temelde gerçekleştirmek istemedi ve bu nedenle hak ettiği şerefsiz, onursuz sonla buluştu...

Çıkarılması gereken dersler

Kısaca; son sürecin bir değerlendirilmesi yapılacak olursa, her şeyden önce Terzi Cemal unsuru yürüttüğü bilinçli tahribat ve tasfiyeciliğinin tam bir özel savaş taktiğiyle hayata geçirilmesi karşısında arkadaş yapısının buna zemin sunması durumu iyi görülmelidir. Terzi unsurunun kendisi 1987'de Akademi sahasında yapılan mahkemesi sonucu idam cezasına çarptırıldığını ve bu cezanın Parti Önderliği'nin onayına sunulduğunda onay görmediği için yaşamda kaldığını bilmesine rağmen 17 arkadaşı işkenceden geçirerek katletmesi ve tüm bunları yaparken Parti Önderliği'ne hiçbir haber iletmemesi durumunun çok çarpık biçimde bir parti karşıtlığı durumunu arzettiği mutlaka görülmeliydi. Yine arkadaşları katlettikten sonra, "düşman burayı basacak" deyip cenazeleri ortada bırakması durumu üzerinde iyi durulması gerekir. "Düşman burayı basacak"sa ve gerçekten bu insanlar kontra, sızma vb. ise nasıl bu cenazeler düşmanın gözleri önünde bırakılır, düşmanın burayı basacağı nereden bilinir? Hem de kendisi "gerilla" olduğu halde Parti Önderliği'ne adam gönderip, "yollar karla kaplı, hareket edip dağdan inemiyoruz" derken, düşman binlerce güç ile nasıl o dağlara çıkacak ve düşmanın çıkabildiği yerden gerilla nasıl inemeyecek? Bunları görmemek, anlamamak neyle izah edilebilir? Ve cenazeleri orta yerde bırakıp ayrılmalarından bir gün sonra düşmanın kamp yerini kuşatarak cenazeleri bulması karşısında bu durum nasıl ifade edilebilir? Terzi'nin o anda iki kişiyi gönderip Parti Önderliği'ne telefon açtırması ve bunların, *içimizde kontracılar ile Vejin'ciler çıktı, 17'sini öldürdük, 43'ü tutuklu. Daha birçok kişi var, hem eyaletlerde, hem birçok alanda var, isim de tespit etmişiz. Olay büyüktür, tüm partiyi ilgilendiriyor"* şeklinde bir tablo yaratarak Terzi alçağının amaçları doğrultusunda partiye yanlış bilgi aktarma körlüğüne düşecek kadar bir ajanın, bir tasfiyeci hainin etkisinde kalmaları nasıl izah edilebilir?

Burada yine Parti Önderliği'nin olayı görmesi, hemen müdahalede bulunarak bir tek kişinin bile bilgisi dışında cezalandırılmayacağını ve Terzi alçağının Ömer unsuru ve belgelerle birlikte Önderlik sahasına mutlaka gelmesini belirtmesi, geriye kalan 43 arkadaşı katledilmekten kurtarmıştır. Yoksa Terzi Cemal unsurunun afyonlayıp uyuşturduğu ve birer özel savaş silahı haline getirdiği yapı alanlara dağılacak ve orada da partiye en bağlı, en dürüst yoldaşların katledilmesini sürdürecekti. Buna izah getirmek şüphesiz devrimci sorumluluk ve görev gereğidir. Oysa buna rağmen telefon açanların ısrarla "Terzi iki ay daha kalmak istiyor, bizce de kalması uygundur, alanın selameti açısından yerindedir" dayatması vardır ki, bunun açıkça geriye kalan 43 arkadaşın katledilmesi için istenen süre olduğu ortadadır. Ancak Parti Önderliği durumun vahameti ve çarpıklığını derin önseziyle görmüş olduğundan böyle bir süreyi tanımaz ve derhal gelmelerini emreder. Emir kesin ve iknacı olduğu için de Terzi Cemal unsuru yola koyulur. Dolayısıyla diğer 43 arkadaşın yaşamı bu komplo planından kurtarılmış olur.

Bu amaçla Parti Önderliği'nin tüm yapıya hitap ettiği bir talimat verilerek yapı uyanık tutulur, onun gelişmelerin bilincine varması hedeflenir. Bu arada Ömer Çöplü arkadaşın "Partiye ulaşacağım" diye bir not bırakarak Terzi Cemal güruhunun elinden kaçması ve partiye telefonla Terzi unsurunun yaptıkları hakkında bilgi vermesi, Mustafa Akın arkadaşla birlikte Önderlik sahasına ulaşmaya çalışırken yolda girdikleri bir çatışmada şehit olması durumu vardır ki, bu partinin alan hakkındaki sezgilerinin daha da netliğe kavuşmasını sağlamıştır. Eğer bu iki arkadaş şehit olmayıp Önderlik sahasına ulaşsalardı, şüphesiz alandaki daha birçok ajan faaliyeti pratik örneklerle açığa çıkarmada epey katkıları olacak, yine Terzi unsurunun çözülmesinde daha da rol oynayabilecekti. Parti nezdinde iyice açığa çıkartılmış olan bu düşman faaliyetinin pratik açımlanması, tasfiyeci, entrikacı, komplocu tüm dayatmaların canlı tanıkları olan Ömer Çöplü ve Mustafa Akın arkadaşlar sağlam ulaşsalardı daha güçlü olacaktı. Aslında düşmanın Terzi unsurunun katliam sürecini yakından izlemesi gerçeği göz önüne getirildiğinde bu yoldaşların şehit düştükleri çatışmanın tesadüfi bir çatışma olmadığı, düşmanın izlemesi veya düşmana bilgi iletilmesi sonucu partiye hiçbir yararlı delil-tanığın ulaşmaması amacıyla yapıldığı görüşünü de akıldan uzak tutmamak ve düşman çabalarını böyle geniş çerçevede ele almak gereği de vardır.

Nihayet Parti Önderliği'nin telsizle Güneybatı Eyaleti'ne yönelik yaptığı konuşmaların (yukarıda aktarılmıştı) Terzi Cemal unsurunun eline mutlaka geçeceği bilinerek yapılan konuşmalar olması; Terzi unsurunun da buna inanması ve yola koyulması; yolda yine ortada terslik çıkartabilecek delilin kalmaması için Ömer'in kaçırtılarak devletin yanına ulaşmasının sağlanması ve Terzi'nin de bu alana (Önderlik sahasına) varması; o günlerde Parti Önderliği'nin ateşkes sürecini uzatması kararını basına açıklaması; tam da bu esnada belirtildiği gibi Avukat unsurunun BBC'deki demeci ardından TC'nin daha önceden ele geçirdiği cenazeleri kamuoyuna yeni görmüş biçimde yansıtması ve bunların "Vejin"ciler olduğunun sanıldığını, PKK içindeki bir iç hesaplaşma sonucu olduğunu kamuoyunun gündemine zerketmesi gibi gelişmeleri tümüyle PKK cephesiyle düşman cephesinde kıyasıya yaşanan savaşın psikolojik boyutunun da çok kısa bir zaman diliminde nasıl hızlı bir şekilde çatışmalarla sürdüğünü görmek açısından önemlidir. PKK'nin düşmana dayattığı ulusal kurtuluş mücadelesinin her türlü düşman faaliyetini alt etmesi temelinde bizzat Önderlik eliyle geliştirilen taktik çabalar ve bunun karşısında düşmanın PKK'yi, dolayısıyla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmek amacıyla geliştirdiği özel savaş taktiklerinin kıyasıya bir çatışmasını bu son birkaç cümlelik anlatımda bile görmek, değerlendirmek, farkına varmak mümkündür.

Düşman bizi alt etmek için gün gününe boş durmazken, Parti Önderliği de düşmanı alt etmek için tedbir üstüne tedbir geliştirmektedir. Bunun karşısında parti yapısının konumu, düzeyi, uyanıklığı, kapasitesi, güç getirme orantısı, etkili olma özelliği ne kadardır? İrdelenmesi ve üzerinde mutlaka tekrar tekrar düşünülmesi ve kişinin kendini belki de yüzlerce kez yeniden yaratması gerektiği açıkça ortada değil midir?

Terzi Cemal unsurunun tüm bu pratiği, yaptığı katliamlar, provokasyon, komplo, entrika, tasfiyecilik vb. düşmanlık çabaları aslında Bitlis Planı çerçevesindedir. Bitlis Planı'nın ne olduğu, mücadelemizi nasıl kapsamlı ve sinsi bir yüklenişle bitirmeyi hedeflediği bilinmektedir. Düşmanın sürekli gündeminde olan PKK'yi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bitirme temelinde geliştirilen ve Eşref Bitlis'in ismiyle adlandırılan bu planın Güneybatı Eyaleti'nde uyarlanması veya o alandaki uygulanış tarzı ile karşı karşıya bulunmaktayız. Bu hain planın emperyalizmle, işbirlikçilikle, yerli gericilikle ilişkisi bulunduğu kontra ve sızmaların bir formülasyonu olduğu bilinmektedir.

TC, başta ABD ve Avrupa olmak üzere, tüm emperyalist kampın çok yönlü desteğini almayı, ayrıca bu kampın kamuoyunu Kürdistan sorunu karşısında duyarsızlaştırmayı gündemine aldı. Bu temelde PKK'yi terörist ilan ederek, ona diplomatik kanalları kapatmak, böylece sömürgeci özel savaşı meşrulaştırmak istedi. İçerde ise hükümet ve hükümet dışı partileri, diğer faşist-gerici çevrelerin mutabakatını sağlamaya çalıştı. Ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vb. kurumları özel savaşa göre düzenledi. Basın-yayın yoluyla kamuoyunu gündem dışı konularla meşgul etme, bu temelde kendi yanına çekme çabalarını yürüttü. Şovenizmi alabildiğine körükleyerek Türk halkını PKK'ye karşı özel savaşına alet etme politikasını geliştirdi. Hizbullah vb. oluşumlara sızarak bunları PKK'nin yanısıra halka karşı kullandı. Devlete tamamen bağımlı işbirlikçi Kürt şahsiyetleri bir araya getirmek ve bir oluşum biçiminde PKK'ye karşı çıkarmak için uğraştı. Öte yandan ise kendi sızmalarını PKK içinde harekete geçirerek komplocuiuğu, tasfiyeciliği ve böylece büyük tahribatı geliştirmeye çalıştı. Yine özel savaşın psikolojik boyutunda hem PKK içindeki zayıf kişiliklere hitap etme, hem de PKK düşmanlığını yapan unsurlara açıklamalar yaptırma temelinde ulusal kurtuluş saflarında moralsizliği egemen kılmayı hedefledi. Bunların yanısıra gerilla ile halk arasına duvar örmek için halka acımasızca yönelme, köyleri yakma-boşaltma, göç ettirme, köy koruculuğunu azdırma vb. taktiklere başvurdu. Özellikle ateşkes sürecinde görüldüğü gibi parti içinde tanınan arkadaşları sorun çıkarıyormuş şeklinde gösterme, PKK'nin parçalanacağı, zorlandığı, zayıfladığı imajını yayma yöntemleriyle gerçekleri çarpıttı. Ve buna benzer daha birçok taktik ve yönelim Bitlis Planı'nın 1992-93 sürecinin ana hatlarını oluşturmaktaydı. Bu imha planının başarılması durumunda partinin tasfiyesi, kalanların ezilmesi, halk kitlelerinin katliamlardan geçirilerek bir daha belini doğrultamaz, mücadelenin adını bile ağzına alamaz hale getirilmesi ve böylece mücadelenin devrimci temelde filiz vermemesi için de işbirlikçi-ihanetçi kesimlerden oluşturulan sahte bir güruha bu işin devredilerek böylelikle Kürt halkının defterinin dürülmesi hesabı amaçlanmaktadır.

Kısaca, bu plana göre Güney Savaşı'nda gerillalar önemli oranda darbelenecek, kalan güçler iç operasyonlarla bahar aylarında bitirilecek ve içten de Terzi unsuru gibi sızmalar harekete geçirilerek hareket bölünüp parçalanacak, geriye kalanlar da şu ya da bu özel savaş yöntemleriyle tasfiye edileceklerdi. Böylece Demirel'in, "Bu beladan ne zaman kurtulacağız, Paşam?" sorusuna Eşref Bitlis'in, "Baharda..." diye verdiği yanıtta "işi bitirilmiş" bir PKK ile "güçlenmiş, geleceğini garantiye almış" bir TC hedefi gerçekleştirilmiş olacaktı. Bitlis Planı'nın amacı, bu sonuca ulaşmaktı.

Terzi Cemal unsuru teslim alma yöntemini de çok sinsi ve hainane bir tarzda örgütlüyor. İnsanları başkalarının düzmece ifadeleriyle sorguya aldırıp işkencelerden geçiriyor. Söz konusu kişi kurtulmak istiyorsa, istediği ifadeyi yazdırıp böylece kendine bağlamış, boyun eğdirmiş oluyor. Ya da direniyorsa idama çarptırıp bu temelde af dileterek hep zaaflı konumda tutma, böylelikle kendisine itaat eder hale getirme yöntemini uyguluyor.

Bu planın Güneybatı Eyaleti'ndeki uygulamacıları başta Terzi Cemal unsuru ve onunla yoğun bir işbirliği içinde bulunan Ömer unsurudur. Bunlar daha kış sürecine varmadan önce en ince detaylarına kadar düşmanın özel savaş kurmaylarından ve MİT'ten aldıkları talimatlar çerçevesinde önce yapıyı bir sızma, kontra faaliyetinin olduğuna hazırlama, ardından yüklenerek bunu partiye karşı kullanma biçiminde sinsi ve hainane bir yol izlemişlerdir. Tüm uygulamalarda partiyi parti silahlarıyla hedeflemişlerdir. Aslında bu, düşmanın kendi silahlarının PKK karşısında nasıl etkisiz olduğunu, kendi silahlarına güvenmediğini, ama PKK'nin silahlarının da PKK'lilerce kullanılmaması durumunda bunun kendisi tarafından bizzat PKK'ye karşı nasıl vahşiyane bir tarzda kullanılabileceğini göstermektedir.

Terzi unsurunun hedeflediği arkadaşların Güneylilerden ve Önderliğin çevresinden, ya da partiye bağlı dürüst arkadaşlardan olması tamamen bir özel savaş taktiği ve sözü edilen Bitlis Planı çerçevesindedir. Çünkü Güneyli arkadaşları hedeflemekle partinin bu sahaya dayattığı taktiği boşa çıkarmak, halk kitlelerinin yoğun destek ve güvenini zedelemek-sarsmak, bu temelde partiyi o sahadan kopartarak güçsüz bırakmak amaçlanmıştır. Yine partiye bağlı, dürüst kişilerin tasfiyesi ile, parti çizgisinin hayat bulmasında çaba sahibi olabileceklerin ortadan kaldırılması, böylelikle çizginin sahipsiz bırakılması, diğer çizgilerin bunun yerine geçirilmesi ve böylelikle işte "Vejin" dedikleri, Apo'suz PKK dedikleri düşman örgüt ve düşüncelerin hayat bulmasına zemin sağlanması hedeflenmiştir. Bu temelde arkadaş yapısı içinde öldürdüklerini öldürme, kalanları da çeşitli yöntem ve taktiklerle kendine bağlama, kul-köle etme ortamı yaratılmıştır.

Terzi Cemal unsuru bu noktada teslim alma yönteminde de çok sinsi ve hainane bir tarzda örgütlüyor. İnsanları başkalarının düzmece ifadeleriyle sorguya aldırıp işkencelerden geçiriyor. Söz konusu kişi kurtulmak istiyorsa, istediği ifadeyi yazdırıp böylece kendine bağlamış, boyun eğdirmiş oluyor. Ya da direniyorsa idama çarptırıp bu temelde af dileterek hep zaaflı konumunda tutma, böylelikle kendisine itaat eder hale getirme

yöntemini uyguluyor. Yine bir kısmını işkenceye alırken, bir kısmına da işkence yaptırarak onları suçlu konumuna düşürme, bu yolla teslim alma, arta kalanlara da işkenceleri izleterek korkutup yıldırma yöntemiyle kendine bağlama, boğun eğer ve baş kaldıramaz hale getirme, kısaca demoklesin kılıcı altına sokma yoluyla etkisizleştirme, hatta amaçlarının aleti durumuna getirme planlarını uyguluyor. Tutuklamaları yapı içinde değil, gece baskınları ve bağırtılı-çağırtılı bir tarzla yaparak yapıda korku-panik yaratma, herkesin düşüncesini "acaba sıra bana ne zaman gelecek" kuşkusunda yoğunlaştırma, böylelikle insanları kendilerine karşı bile güvensiz-inançsız hale getirerek köleleştirme, partililik öncesi kişiliğe sürükleme hedefi güdülüyor. Bu, yapı içine aşırı bir kuşkuculuğu, güvensizliği, paniği koyarken, yapıdaki her öğe günü kurtarma, kendini kurtarma, başının çaresine bakma düşüncesine gömülüyor. Böyle bir ortamda yoğun bir bireycilik, yoğun bir ailecilik, yoğun bir düzene koşma, yoğun bir eski yaşama dönme zemininin oluşturulması amaçlanıyor. Yapı adım adım bu noktaya getiriliyor.

Geçmiş başarısız pratiğin sorumluları olarak önce tüm arkadaş yapısı gösterilerek, herkesi bu temelde bir suçluluk psikozuna sürükleme, ardından da bazı kişileri "ajan" diye ortaya sürerek, "işte başarısız pratiğinizin sorumlusu bunlarmış, haydi yüklenin" diyerek başarısız pratiğin nedeninin bu "ajanlar" olduğuna yapıyı inandırma ve buna inanan yapının da büyük bir kinle bu kişilerin üzerine saldırtılması, bunun sonucunda da devrimcilerin eliyle devrimcilerin kırdırtılması, yani yapının birbirine, Kürdün Kürde kırdırtılması durumu yaşatılıyor. Böylelikle herkes birbirini öldürecek, kalanları düşman temizleyecek, daha da kalan varsa zaten düşürülmüş olduğundan bir işe yaramayacak ve böylelikle ortada kanıt da kalmamış olacak!

Yine bazılarını, altından kalkamaz görevler vererek suçlu duruma düşürme yoluyla kendine bağlama, bazılarını da onuruna, insanlığına yediremeyeceği uygulamaları yapmasını emrederek bunalıma sokma temelinde etkisizleştirmeyi hedefliyor. Bu temelde kişilerin bunalımını da arkadaş yapısı içerisinde sürekli üzerlerine giderek derinleştirme, daha da çökertme, bu yolla ya kaçmasının, ya da intihar etmesinin zeminini adım adım sağlama ve bunun için koşullandırma yöntemlerini sinsi, planlı ve iç içe uygulayarak yapıyı tasfiye etmeye çalışıyor. Geliştirdiği sorgulamalarla, yazdırdığı sahte ifadelerle, "işte bunlar tüm eyaletleri sarmaladılar, önderlik sahasında bile, her yerde varlar" biçiminde göstererek, tüm parti bünyesini ajanlar, provokatörler, sızmalar, kontralar sarmış, elde sağlam bir tek kendisi kalmış imajını yaratarak hem partiye karşı güvensizliği, kuşkuculuğu, inançsızlığı geliştirme, hem de kendisini öne çıkarma, insanları bu temelde kendine bağlama ve böylece amaçlarını daha rahat hayata geçirecek ortamı bulmayı hedefliyor. Bu temelde bir yandan düşman planı doğrultusunda tasfiye çabalarını uygularken, istediği tarzda belgeler düzeltme, bu belgelerden işine yarayanı getirme, yaramayanı getirmeme, hatta parti kararına aykırı olduğunu bile bile ve kendisine hatırlatılmasına rağmen idamlar geliştirme, bunda yapıyı susturabilme, hatta ikna edebilme ve en son Parti Önderliği'nin ısrarlı talimatına karşın yine de Ömer alçağını kaçırtabilme gibi tutumların içine girebilecek cesaret ve yetkiyi de yine yarattığı bu zemin üzerinde bulabiliyor.

Halk içinde de aynı yöntemleri kitle koşullarına uyarlayarak kendini kitle nezdinde aranır, bulunmaz tek adam pozisyonuna getirme; ajan zeminleri örgütlerken, yurtsever çevreleri ya tutuklatıp ya da ilişkiler içine almayarak uzaklaştırma, böylece kitleyi düşmanın denetimi altına sokma; kitlede partiye karşı kuşkuculuk, güvensizlik ve inançsızlığı geliştirme; kitle örgütlemesini yaratmayarak, var olanı parçalayarak, başsız bırakarak, düşmanın eline ihbar vererek dağıtma ve sürekli savunmasız bırakma; böylece alanda partinin tecritini sağlama gibi bir yol izlemiştir. Bununla, yüzlerce şehit verilmesine rağmen alanın en geri alanlardan birisi olma durumunu yaratmayı hedeflemiştir. Yine kitlelerden büyük meblağlarda parayı borç alma, bu borçları ödememe yoluyla kitleleri partiye karşı güvensiz, kuşkucu ve giderek düşman bir konuma getirme amacı var. Üstelik bu paraların nereye harcandığı, düşmana mı aktarıldığı da belli değildir. Çünkü kendisi çok lüks bir yaşamı yaşadığı halde arkadaş yapısının kuru ekmeğe muhtaç olduğu, hatta kişilerin bir kaşık şekeri bile artık çalacak duruma getirildiği bilinmektedir.

Sonuç olarak: Terzi Cemal unsurunun tüm bu uygulamaları öyle dişe dokunur bir karşı koyuşla karşılaşmamasının, hatta yapıyı amaçları doğrultusunda biçimlendirip birbirine kırdırtacak düzeye getirmesinin altında yatan gerçekleri iyi görmek ve buna zemin sunan kişiliğin nasıl bir kişilik olduğunu açımlayarak, bilince çıkararak sonuca gitmekte yarar vardır.

Şüphesiz partinin sağlam militan kişiliğiyle çelikleşmiş bir arkadaş yapısı içinde değil bir Terzi Cemal unsurunun bir bütün olarak düşmanın, onun özel savaş silahlarının tümünün bile sonuçsuz kalacağı bilinmektedir. Nitekim bu defalarca pratikte ve Parti Önderliği'nin şahsında kanıtlanmıştır. Öyleyse Terzi Cemal unsurunun ajanlık faaliyetlerini yürütmede zemin bulmasının nedeni yukarıda gaflet olarak izah edilen oportünizm, ortayolculuk, partileşmemiş kişiliktir. Bu kişilik kendini örgütlememiş, donatmamış, kararlaştırmamıştır. Bir ayağıyla düşmanı, bir ayağıyla partiyi yaşayan, dolayısıyla muğlak ve ikircikli olan, henüz düzenden tüm bağlarını koparmayan, düzenin sunduğu yaşama halen özenti besleyen, parti yaşamını tamamıyla kişiliğine yediremeyen özelliktedir. Böyle olunca da kendini bütünüyle örgüt adamı olmaya yatırmamış, bu temelde bir şekillenmeyi iliklerine dek yaşamamış, buna kendisini kapalı tutmuş ve kişiliğini çözümlememiştir. Halen kendini parti karşısında bir kördüğüm kılmada ısrarlıdır. Düşman gerçekliğini kavramamış, kavrasa da tam karşı koyacak olgunluğa yetkince ulaşmamış, düşmanın da askeri PKK'nin de askeri, düşmanın da etkilemesine PKK'nin de etkilemesine kendini açık tutacak kadar dostunu-düşmanını ayıramamıştır. Nihayetinde eski düzenle, onun tüm yaşam tarzıyla, sahte yaşam yollarıyla tüm ilişkilerini tam koparmamış ve PKK'nin sunduğu yeni yaşama, onun yaratmak istediği yeni insan tipine ulaşmada kesin karar kılmamıştır. Bu konuda tam bir çözümlemeye kendini uğratmadığı gibi Parti Önderliği'nin binlerce sayfa dolusu çözümlemelerinden de tam nasibini almamıştır. Hatta söyleneni kavrama, anlama, bu temelde pratikte gereklerini ölümüne yerine getirme zahmetini kendinde göremeyecek kadar ölgün bir kişiliği yırtmaya cesaret edememiştir. İşte bu kişilik, Terzi Cemal unsurunun pratiğine zemin sunma, hatta seyirci kalma özelliğiyle ne kadar partileşmiş kişiliğin uzağında olduğunu bir kez daha göstermiştir.

"Toplum içindeyken çaresiz olmak ayrı, parti içindeyken çaresiz olmak ayrıdır. Önderliksel hamleye katılmanızı engelleyen etkenlerin içinizde ve dışınızda gelişmesine fırsat vermemeniz gerekir. Kendinizi her gün yeniden yenileyin. Taptığınız olgular nedir? Öyle sanıyorum ki geleneksel kölelik anlayışı halen üzerinizde etkili. Özellikle onun kalıntıları, onun kişiliği üzerinizde var. Siz de geleneksel etkilerini halen yaşıyorsunuz. Yaşam beni de öyle sürüklemek istedi. Benim tek marifetim; her rüzgar beni alıp sürüklemek istediğinde, gücüm oranında, 'bu rüzgara kapılmamam gerekir' dememdir. Bunu kendime söyledim ve kapılmadım. Ama siz, esen her rüzgara göre savrulup gidiyorsunuz. Hatta kendinizi devrime verdiğinizde bile çok zavallılaşıyorsunuz. Devrim ve parti rüzgarını tam olarak arkanıza alamıyorsunuz. Bilemiyorum, savaşı daha size nasıl anlatabilirim? Siz nesiniz, kimsiniz, ne yapmak istiyorsunuz? Zaten bir hayatınız var, onu da ortaya koymuşsunuz. Bunun hakkını ne kadar, ne oranda vereceksiniz? Evet, bunlar önemli...

Sınıf savaşının özellikle bizdeki biçimleri affedilmez. Benim yaşam felsefem böyle. Ama size bakıyorum, olur olmaz her şeyin önünde boyun eğme var. Siz neyle savaşıyorsunuz? Savaşçı kişiliği nasıl anlıyorsunuz? Bırakalım sosyalist, aslında bir kapitalistte bile savaş tarzı var. Milli bir

Düşman faaliyetleri durmaksızın süreceğine göre, bunun karşısında gereken militanlaşmanın da aralıksız sürdürülmesi kaçınılmazdır. Düşmana karşı en etkili savaşım PKK'nin yaşam tarzını esas almak, onun militan kişiliğine mutlaka ulaşmaktır

kapitalist veya bireysel bir kapitalist bu yaşamı kabul etmez. Ama biz, feodalizmin lime lime ettiği, beş paralık ettiği gaflet, delalet ve ihanet içindeki kişiliklerle yol almaya çalışıyoruz. Ve buna 'kaderdir' diyorsunuz. Bırakalım artık! Söylenen hususlar açıktır. Biz halen tüm pratiğimizle, ilk cümleleri söylediğimizden şimdiye kadar böyleysek ele aldığımız her işi, üstlendiğimiz her yükü omuzlamaya ve amaca uygun hale getirmeye çalışıyoruz. Bizim çalışma tarzımız, koparma tarzımız böyledir. Peki siz bir de kendi pratiğinize bakın, böyle mi? Hayır! Arada büyük bir terslik var. Neden bu kadar ucuzca bu hale geldiniz? Bunu kimden kaptınız? Bu, PKK tarzı, stili midir? Tabii değildir... Hayret ediyorum yani, böyle düşman karşısında kolay kaybetmeyi nasıl kendinize yedirebiliyorsunuz? Büyük yalan, büyük kabul edilemez yaklaşımlar, dayatmalar karşısında nasıl rahat durabiliyorsunuz?" (Parti Önderliği'nin Ağustos 1992 Çözümlemeleri'nden)

Terzi Cemal unsurunun geliştirdiği tasfiyecilik tümüyle yetmez devrimcilik karşısında düşmanın kendisini konuşturması, sonuç elde etmesi olmakla kalmıyor, partiyi belki yıllarca uğraştıracak sorunlar, tedavisi zor yaralar ve binbir acıyla da başbaşa bırakıyor. Burada kişiliklerin, onurun, insanlığın tahribatı, zedelenmesi söz konusudur. Gerek işkence gören, gerek işkence yapan, gerek işkenceleri izleyen, gerek tüm bu gelişmeleri yaşayan, bunu yıllardır doğru olduğunu sanarak yapan, yaptığında başarısız kaldığı için kahrolan ve şimdi de tüm bunların doğru olmadığını birdenbire görerek adeta şoke olan, derin bir sarsıntı geçiren kişilerin ve kişiliklerin parti başına bela edilmesi durumu, sorun olarak devredilmesi durumu söz konusudur. Şüphesiz parti daha önceki tüm provokatif ve tasfiyecilik, ajanlık, kontra, sızma vb. düşman faaliyetlerin parti içinde olsun, halk kitleleri üzerinde olsun yarattığı tahribatlarla savaşmayı da en az bu faaliyetlere karşı verdiği savaşım kadar sabırlı ve yoğun bir mücadele ve eğitim faaliyetiyle gidermesini bilmiş, insanları yeniden topluma, halka, devrime ve bir bütün olarak insanlığa kazandırmış ve kazandıracaktır.

Burada önemli olan, kendini tüm iradesiyle PKK'nin eğitimine vererek partinin ve Parti Önderliği'nin devrimci iradesine teslim etmek, bu temelde bir çözümlenişi ve yeniden yaratılışı temel almak, geçmişin tüm deneyimleri temelinde geleceğe daha çözümlenmiş, daha keskinleşmiş, daha kararlaştırılmış bir biçimde güvenli ve inançlı adımlarla yürümektir.

Düşman faaliyetleri durmaksızın süreceğine göre, bunun karşısında gereken militanlaşmanın da aralıksız sürdürülmesi kaçınılmazdır. Düşmana karşı en etkili savaşım PKK'nin yaşam tarzını esas almak, onun militan kişiliğine mutlaka ulaşmaktır.

Gelinen aşama ya düşman saflarında ihanetten yana tavır koyma, ya da PKK saflarında insanlığın kurtuluşundan yana mücadelede yerini alma aşamasıdır. Bunun orta yolu, ya da üçüncü bir yol artık kalmamıştır. İkisinin orta yerinde durmak en kötüsüdür. Çünkü ne ortayolculuk, ne oportünizm, ne yetmez devrimcilik denilen bu arada durmaların bugüne kadar hiçbir devrimde insanlığın hiçbir sürecinde yarar getirmediği, tam tersine devrim süreçlerinde bu yollara sapmanın devrimi sekteye uğratmak, geriye çekmek, sağa yatırmak ve nihayetinde düşmana teslim etmek yönünde işe yaradığı, mücadelemizdeki onlarca örnekten de rahatlıkla görülüp anlaşılabilmektedir. Yetmez devrimciliği aşmak ve kararlı-keskin militan devrimciliğe ulaşmak Kürdistan'da düşman karşısında askeri zaferi de garantileyen en büyük kazanım olacağından, bu bilinçle sorunun irdelenmesi, üzerinde durulması, hastalığın teşhisi ve tedavisi için hal yoluna gidilmesi büyük önem arzetmektedir. Parti Önderliği'nin deyişiyle "böyle yapan iyi savaşır, iyi savaşan iyi başarır, iyi başaran da iyi yaşar" ve bu da zaferin kendisidir.

"Önderlik gerçeğinin yirmi yıllık bilançosunu az çok size sunduk. Şimdi bu bilanço tek başına en amansız koşullarda zafer yürüyüşünü bugüne kadar sağlamış bir önderliktir. Her yıl böyle birkaç provokasyon dayatıldı ve hepsini yağdan kıl çeker gibi çekip halkımızın özgürlük yolunu ve partinin bu büyük gelişmesini ortaya çıkarabildik. Bu tarihi tekrar hatırlatmama gerek yok; sürekli inceliyorsunuz. Fakat bunu bir bölgeye uygulayamama, çok sınırlı sayıda bir kişilik gerçekliğini uygulayamama ciddi bir yetersizliği ifade ediyor. Bu kadar tecrübeli arkadaşların, bu kadar pratiği yaşayan arkadaşların yüz kat daha ağır sorunlar doğduğunda bile rahatlıkla çözüm gücü olmaları zor değil. Kim olursa olsun, fazla telaşa da gerek yok. Bizim kendimize hakim, kendimize ait güçlü, denenmiş ölçülerimiz vardır. Bu ölçüleri uygularsak herkes az çok nedir, ne değildir anlaşılır. Yani sizde üzerinde çok durduğumuz husus, taktik önderlik hususudur.

Bu kadar tuzak, bu kadar komplo eğer olmuşsa ve siz yırtamamışsanız, kahrolmanız gerekir. Ve mutlaka bir de intikamla, başarıyla cevap vermeniz gerekir. Aksi halde sizin devrimciliğiniz havada kalan bir devrimcilik olur. Ve insan kendini de bu noktada fazla savunmamalı. Düşmandır, sana her türlü oyunu oynar, tabii içine de sızar, dışına da sızar, altından da girer, üstünden de girer, beyninden de girer. Bu düşmandır, her şeyi yapar. Ama sen de devrimcisin, kafana hakim olacaksın, yüreğine hakim olacaksın, kurt gibi olacaksın. Yani bütün bunlar devrimcinin özellikleridir. O yanıltıyor, o üzerinde oyun yapıyorsa, sen de yaparsın. Bu bir savaştır, taktik hakimiyet kimdeyse sonucu o alır.

Kısaca hepinizde saflık, toyluk görüyorum. Bu noktada yapılacak şey kendi kendini ayaklandırmak, kendi kendini güçlendirmek, hakim kılmaktır..." (Parti Önderliği'nin Mart 1993 Zafer Gelişmeleri'nden)

Tolhildan Eyaleti'nde yıllardır Terzi Cemal unsuru eliyle yürütülen ve en son Bitlis Planı çerçevesinde topyekün imhanın bir ucu olarak partimize dayatılan bu düşman faaliyetin pratiğinden çıkarılacak derslerin özümsenmesi, geleceğe daha emin, daha kararlı adımlarla yürümek için gereklidir. Düşman özel savaşımının, onun psikolojik yöntemlerinin, saldırı tarzlarının bilincinde olarak her görevin ve her türlü düşmanın üzerine amansız yürünmelidir. Her türlü olumsuz pratiğe kaynaklık eden yetmez devrimciliğin, ortayolcu, oportünist kişiliğin bir kez daha pratik örnekleriyle görülüp bilince çıkarılması, bu nedenle de pratiğe daha militanlaşmış olarak yürünmesi ve Kürdistan'daki gaflet ve ihanetin görüldüğü yerde ezilmesi gerektiği gerçekliğine ulaşmak da partimizin 1993 atılım hamlesine, onun topyekün savaş taktiğine ivme kazandıran ve partimizin kesin zaferiyle sonuçlanan bir gelişme olmuştur.

TC özel savaşının üst düzeyde ve yıllarca hazırlıkları sonucu geliştirilen Terzi Cemal ihanetçisinin geliştirdiği bu komplo, entrika ve tasfiyeciliğin iyi bilince çıkarılması, önceki tüm tasfiyeciliklerin ve provokasyonların bir üst aşaması, tümünden daha donanımlı, deneyimli, hazırlıklı ve gözükara geliştirilen bir tasfiyecilik girişimi olduğunun bilinmesi ve bu temelde sorunun ele alınıp değerlendirilerek bilince çıkarılması büyük önem arzetmektedir.

Bu bilinçle yürütülecek bir devrimci savaşım, TC özel savaşımına karşı ileriki pratik süreçte başarının önaçıcısı olacaktır. Kazanan, köhnemiş düşman ve onun her türlü uzantıları değil, bir halkın çok kutsal ve meşru ulusal kurtuluş savaşımı ve ona önderlik eden partimiz PKK olacaktır.

TC özel savaşımının her türlü dolaylı-direkt uzantılarına, sızma ve kontra faaliyetlerine karşı devrimci uyanıklığı elden bırakmamak ve yetmez devrimciliği aşarak partinin militan kişiliğine, Parti Önderliği'nin yaşam tarzına ulaşmak, parti yaşamını her şart ve ortamda ölümüne yaşamak ve yaşatmak zaferin garantisi ve devrimci sorumluluğun vazgeçilmez gereğidir, her militanın mutlaka başarması gereken görevidir.

Tolhildan şehitlerinin anısı iç ve dış düşmanlara karşı yükseltilecek amansız sınıf mücadelesinde ve halkımızın ulusal kurtuluş savaşımında yaşatılacak, zaferle taçlandırılacaktır!

14 Temmuz 1993

İki bölüm halinde yayınladığımız bu değerlendirme, olayı inceleyen PKK Soruşturma Komisyonu tarafından hazırlanmıştır.

Gerillanın vuruş tarzı özgür Kürdistan yolunda daha da keskinleşiyor

22 Ağustos 1993

■ Gerillaların Silvan'a bağlı Kavaklı Karakolu'na yaptıkları baskında 6 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı. 1 cemse ve 1 otobüs imha edildi.

23 Ağustos 1993

■ Erzincan-Erzurum yolu arasında gerillaların kurduğu pusuda düşmana ait 1 cemse ve içindekiler imha edildi.

■ Muş'un Eralanı köyünde 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Bismil'de TEK binası ve TC ile işbirliği içinde olan bir ajanın evi gerillalar tarafından ateşe verildi.

24 Ağustos 1993

■ Mazıdağı'nın Kudere köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları radyolink tesislerini ateşe verdiler. Baskında 2 adet G-3 ve 2 adet tabancaya el konuldu.

■ Batman'da 1989'da gerilla saflarından kaçarak kontra elemanı olan Hayri Çelik (Xeyro) gerillalarca cezalandırıldı.

25 Ağustos 1993

■ Bingöl-Muş arasında bulunan 1 benzin istasyonu gerillalar tarafından yakıldı.

■ Batman'ın Meraşexan köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 2 korucuyu öldürdü, 2 korucuyu da yaraladılar.

■ Batman-Gercüş arasındaki yol yapım şantiyesine gerillalar tarafından yapılan baskında, Köy Hizmetleri'ne ait 3 kamyon ve 2 dozer imha edildi.

■ Uludere-Sêgirik yolu arasına gerillaların döşediği mayına basan 2 asker yaralandı.

■ Gerillaların Kerboran-Gundikê Kurtî arasındaki yola döşedikleri mayına basan 1 korucu öldü.

■ Kerboran'da gerillalar ile TC birlikleri arasında çıkan çatışmada 6 düşman askeri öldürüldü.

■ Ağrı'ya bağlı Taşlıçay'da 4 kontra elemanı gerillalar tarafından öldürüldü. 4 adet kalaşnikof ile 1 tabancaya el konuldu.

■ Kiğı merkezde 1 bekçi ile 1 polis gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Mardin'e bağlı Savur ilçesini basan gerillalar, düşmana ait resmi kurum ve kuruluşları ağır silahlarla taradılar. Resmi kurum ve kuruluşlarda önemli hasar meydana geldi.

26 Ağustos 1993

■ Şirvan-Baykan hattında gerillaların pususuna düşen koruculardan 1'i öldürüldü.

■ Şemdinli'ye bağlı Betkar korucu köyüne düzenlenen baskında 2 korucu gerillalar tarafından rehin alındı. 4 adet tabancaya da el konuldu.

■ Diyadin'e bağlı Davan köyüne baskın düzenleyen gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada 7 korucu öldürüldü. Yola döşenen mayına çarpan 1 panzer imha oldu. Baskında 1 gerilla şehit düştü, 2 gerilla da yaralandı.

■ Bingöl il merkezinde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düştü. Gerillaların kimlikleri şöyle: **Cihat** (Takım komutanı), **Sipan** (Manga komutanı), **Orhan** (savaşçı)

■ Patnos-Erciş yolunu kesen gerillalar kimlik kontrolü ve propaganda yaptı.

■ Patnos'a bağlı Dedeli nahiyesine baskın düzenleyen gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 bekçi öldürüldü. Baskında PTT binası, karayolları şantiyesi, elektrik santrali ve trafo ateşe verildi.

■ Ovacık'ın Yaylagın mıntıkasında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 12 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

■ Nazımiye televizyon verici istasyonunu koruyan askerlerle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 3 asker yaralandı.

27 Ağustos 1993

■ Uludere-Meydan Karakolu'na gerillaların düzenlediği baskında 3 asker öldürüldü.

■ Uludere-Şivet Taburu'na gerillaların düzenledikleri baskında 4 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

■ Gerillalar Uludere'de telefon santralini ateşe vererek tahrip ettiler.

■ Uludere'ye bağlı Sêgirik su deposu gerillalar tarafından tahrip edildi.

■ Beytüşşebap'ta ARGK gerillaları ile TC birlikleri arasında çıkan çatışmada 7 asker, 1 uzman çavuş öldürüldü, 4 asker yaralandı. Eylemde 1 adet MG-3 silahı, 1 adet MG-3 şeridi, 100 adet MG-3 mermisi, 3 adet roket, 3 adet ışıldak ve 4 milyon 500 bin Türk lirasına el konuldu.

■ Çatak'ta korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada çok sayıda korucu öldürüldü.

■ Gabar'da gerillaların pususuna düşen düşman güçlerinden 3 asker öldürüldü.

■ Gerillaların Pervari'ye bağlı Mixes Karakolu'na düzenledikleri baskında 1 panzer ve 1 araba imha edildi. Daha sonra korucularla çıkan çatışmada 9 korucu gerillalar tarafından esir alındı. Ayrıca 9 adet kalaşnikof ve 1 adet telsize de el konuldu.

■ Genç'in Nederan nahiyesine gerillaların düzenledikleri baskında 1 korucu öldürüldü, 3 korucu da yaralandı. Koruculara ait 50 küçük baş hayvana el konuldu. Ayrıca 3 korucu evi de yakıldı.

■ Genç ilçesine bağlı Gencêxirabê korucu köyüne düzenledikleri baskında 2 korucu evi yakıldı.

■ Varto'ya bağlı Ömeran PTT santrali gerillalar tarafından yakıldı. 10 milyon liraya da el konuldu.

■ Gerillaların Yüksekova-Pinyaniş mıntıkasında yola döşedikleri mayına basan 4 korucu yaralandı.

■ Batman'da 2 polis otosu gerillalar tarafından tarandı.

■ Gerillalar Silvan'da Tekel binasını ateşe verdiler. Önemli oranda hasarın meydana geldiği eylemde bekçilere ait 2 silaha da el konuldu.

28 Ağustos 1993

■ Uludere'ye bağlı Bêcuhê Taburu'na yapılan gerilla saldırısında 3 asker öldürüldü.

■ Uludere-Kıror bölüğüne yapılan gerilla saldırısında çok sayıda düşman askeri öldürüldü. Ayrıca mayına basan 1 subayın bacağı koptu.

■ Gerillaların Çatak'a bağlı Nare korucu köyüne yaptıkları baskında birçok korucu evi yakıldı.

■ Gerillaların Başkale'ye bağlı Mahmudan köyüne düzenledikleri baskında, koruculara ait evler ateşe verildi.

■ Hakkari kırsalında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 korucu öldürüldü.

■ Şemdinli'ye bağlı Besosin korucu köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 2 korucuyu rehin aldılar. Ayrıca koruculara ait evler de ateşe verildi.

■ Çaldıran'ın Yukarı Serdele köyü yakınlarında gerillaların pususuna düşen 10 düşman askeri öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.

■ Nusaybin-Cizre yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Daha sonra gerillaların pususuna düşen düşman güçlerinden 1 subay ve 3 asker yaralandı. Ayrıca 2 panzer de imha edildi.

■ Gerillalar Şemdinli-Gerdi yolu üzerindeki Salara Köprüsü'nü havaya uçurdular.

■ Gerillaların Mutki'nin Meydan nahiyesine düzenledikleri baskında 3 korucu öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.

■ Genç yakınlarında gerillaların pususuna düşen düşman birliklerinden 1 asteğmen, 1 asker öldürüldü, 5 asker de yaralandı. Ayrıca 2 tank ve 6 cemse imha edildi.

■ Bingöl'e bağlı Solhan-Kale korucu köyü yoluna gerillaların döşedikleri mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Genç'in Cansu korucu köyüne baskın düzenleyen gerillalar 1 korucu başını öldürdüler. Öldürülen korucunun yakınları gerillalar tarafından esir alındı.

■ Erzincan'ın Armutlu köyüne baskın düzenleyen gerillalar 9 adet kalaşnikofa el koydular.

■ Hozat'a bağlı Amutka Karakolu'na gerillaların yaptıkları baskında 1 üsteğmen öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

29 Ağustos 1993

■ Uludere'ye bağlı Yekmal Taburu'na gerillaların düzenlediği saldırıda 3 asker öldürüldü.

■ Mutki'de 2 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Bitlis-Mutki yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.

■ Kiğı ilçe merkezini basan gerillalar tekel müdürü, banka müdürü ve 2 polisi öldürerek resmi binaların tümünü ateşe verdiler. Eylemde 1 gerilla şehit düştü.

■ Gabar'a bağlı Reşine'de gerillaların düşmana attığı pusuda çok sayıda asker yaralandı.

■ Cizre'de yurtsever 1 kadın kontra elemanları tarafından öldürüldü.

■ Pervari-Osyan yoluna gerillaların döşediği mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Genç'in Sivan köyüne baskın yapan gerillalar, koruculara ait 56 küçük baş hayvana el koydular.

■ Iğdır-Tuzluca yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Eylemde 1 otobüs, 1 TIR ve 100 kimlik yakıldı.

30 Ağustos 1993

■ Gerillaların Uludere'ye bağlı Kıror Karakolu'na gerçekleştirdikleri baskında düşman güçlerinden 2 subay öldürüldü.

■ Çatak karayoluna gerillaların döşediği mayına çarpan 1 korucu arabası imha oldu.

■ Şırnak'a bağlı Mılê Keryê köyüne baskın düzenleyen gerillalar, koruculara ait 30 koyuna el koydu.

■ Pervari-Siirt karayolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.

■ Çukurca'nın Levine mıntıkasında gerillaların döşediği mayına basan 1 asker öldü.

■ Sason-Holi köyü yoluna gerillaların attığı pusu sonucu 3 korucu öldürüldü, 2 korucu yaralandı, 1 gerilla da şehit düştü. Koruculara ait 1 adet kalaşnikof, 5 adet şarjör, 150 adet mermi, 1 adet radyo, 1 adet teybe gerillalarca el konuldu.

■ Gerillaların Bitlis karayolunda düşmana attıkları pusuda 1 panzer imha edildi, 1 panzer de yara aldı.

■ Diyarbakır-Bingöl yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.

■ Mutki'nin Kızan köyü korucularına ait 240 büyük baş hayvana gerillalar tarafından el konuldu.

■ Manisa'nın Turgutlu ilçesinde İş Bankası, ERNK Şehir Komitesi tarafından bombalandı.

■ Adana'nın Dumlupınar Mahallesi'nde 3 atari salonu ERNK Şehir Komitesi'nin yasaklamasına uymadığı için bombalandı.

■ Genç'te gerillaların düşman güçlerine kurdukları pusuda 1 tank imha edildi, 2 askeri cemse de yara aldı.

31 Ağustos 1993

■ Yüksekova'ya bağlı İnanlı köyü-

ARGK'nin 3 aylık bilançosu

3 aylık (Haziran–Temmuz–Ağustos) yaz atılımı sürecinde Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu ARGK'nin yaptığı eylemlerin bilançosu:

Yapılan eylem sayısı: 1289

Düşman güçlerinden öldürülenler:
62'si üst rütbeli olmak üzere toplam 1491 asker.
Yaralı: 19'u rütbeli 862 asker.
Öldürülen köy korucusu: 430 korucu ve yakını.
Yaralı korucu sayısı: 303 korucu.
Öldürülen polis, komiser, özel tim, kontra ve ajan sayısı: 260
Bunlardan yaralı sayısı: 100
Toplam ölü ve yaralı sayısı:
2181 kişi ölmüş, 1265 kişi de yaralanmıştır.

ARGK tarafından esir alınanlar: 7'si rütbeli olmak üzere 28 asker. Ajan, kontra, korucu, korucu yakını, işbirlikçi, polis vb. olmak üzere 391 kişi rehin alınmıştır.

Esir alınan turist sayısı: 18 / 7 turist ise halen tutulmaktadır.

Şehit düşen gerilla sayısı: 309 gerilla.
Yaralı gerilla sayısı: 130 gerilla.
TC'ye esir düşen gerilla sayısı: 6 gerilla.

Kesilen yol sayısı: 107 ayrı nokta.

Yakılan okul sayısı: 88

Gerilla eylemleri sonucunda 1 uçak, 15 helikopter, 14 tank, 54 panzer darbelenerek savaş dışı bırakılmıştır.
Düşmana ait 421 araç yakılarak kullanılamaz hale getirilmiştir.

Toplam 500 milyon TL, 55 milyon TL değerinde altın, 223 milyon TL değerinde erzak ve malzeme alınarak kamulaştırılmış (para miktarına toplanan yardımlar dahil değildir), ayrıca koruculara ait 8482 küçük baş ve 537 büyük baş hayvana da el konulmuştur.

90 korucu köyü silahsızlandırılmış, toplam 765 korucu silah bırakarak istifa etmişlerdir.

Kitle gösterisi, kontak, kepenk kapama vb. 98 kitle eylemi gerçekleştirilmiştir. TC güçlerinin katliamlarını protesto amacıyla Serhat Eyaleti'nde 2 günlük yas ilan edilmiştir.

Asker, polis, özel tim, korucu, ajan, işbirlikçi vb. TC güçlerinden kamulaştırılan silah, teçhizat ve malzemelerin dökümü ise şöyledir:
5 adet A6 uçaksavar silahı, 1 adet bombaatar silahı, 19 adet orta otomatik silah, 494 adet uzun namlulu silah, 80 adet tabanca, 9 adet LAV silahı, 11 adet B-7 roketatar, 3 adet havan topu, 53.583 adet çeşitli çapta mermi, 664 adet çeşitli silahlara ait şarjör, 20 adet dürbün, 50 adet telsiz, 12 adet bomba, 61 adet roket mermisi, 150 kg dinamit lokumu, 5 adet orta otomatik silah şeridi (dolu), 1 adet orta otomatik silah yedek namlusu, 100 adet fünye, 1300 adet kapsül, 2.000 metre saniyeli fitil, 2 adet askeri parka, 15 adet askeri yelek, 1 adet su matarası, 17 adet palaska, 18 adet şarjör kılıfı, 6 adet kasatura, 1 adet sedye, 1 adet odun kesme motoru, 1 adet projektör, 8 adet radyo, 7 adet teyp, 8 adet şarj makinesi, 2 adet akü, 13 adet telefon, 1 adet daktilo, 6 adet fotoğraf makinesi, 21 adet saat, 15 adet kimlik.

Gerilla eylemliliği karşısında kırsal alanda 13 karakol ve tabur TC güçlerince boşaltılmıştır.

ne baskın düzenleyen gerillalar 6 korucuyu kaçırdılar.

■ Diyarbakır'ın Çınar ilçesinde TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürülürken; **Numan, Zinar** ve **Berçem** kod isimli gerillalar şehit düştüler.

■ Kemah'a bağlı Kayabaşı köyü Gönüllü mezrasını basan gerillalar, 3 kişiyi kaçırdılar. Daha sonra Kayabaşı tren istasyonu gerillalar tarafından ateşe verildi.

■ Batman'a bağlı Yeniköy civarında kimlik kontrolü yapan gerillalar, düşmanla işbirliği içinde olan bir kişiyi kaçırdılar.

1 Eylül 1993

■ Muş'un Hasköy ilçesine bağlı Avadorik (Derecik) köyündeki Bidrî aşiretine bağlı korucuların pususuna düşen 5 gerilla şehit düştü.

■ Uludere'ye bağlı Bêcih (Gülyazı) köyü ile Kiror (Balan) köyü karayolunu kesen gerillalar kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar.

■ İstanbul'un çeşitli semtlerinde Kürdistan'daki katliamları protesto etmek amacıyla Devrimci Halk Partisi (DHP) tarafından bombalama eylemleri gerçekleştirildi.

■ Yüksekova-Oramar yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldıktan sonra 50 korucu esir alındı. Daha sonra 30 korucu serbest bırakıldı. Eylemde ise 3 adet tabanca, 1800 adet kalaşnikof mermisi, 60 adet kalaşnikof şarjörü, 1 adet dürbün ele geçirildi.

■ Başkale'nin Terezin köyü gerillalar tarafından basılarak 6 korucu yakını rehin alındı. Daha sonra düşman güçleriyle çıkan çatışmada 1 binbaşı, 1 astsubay ve 4 asker öldürüldü. Ayrıca 1 adet portatif M-16 silahına, 1 adet gece dürbününe el konuldu. **Musa İhsan Kara** adlı, 1976 Uludere doğumlu gerilla da şehit düştü.

■ Yüksekova'da 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Çukurca'nın Eriş köyü korucularına ait 250 koyuna el konuldu.

■ Muş'un Algar köyü sağlık ocağını basan gerillalar, 20 milyon değerindeki sağlık malzemesine el koydular.

■ Karakoçan ilçe merkezinde gerillaların polislere yönelik yaptıkları saldırıda, 3 polis öldürüldü, 1 polis de yaralandı.

■ Eleşkirt'in Aşağı Topuz köyüne baskın düzenleyen gerillalar, YSE şantiyesini ve 1 okulu ateşe vererek yaktılar. Müdahale etmek isteyen korucularla girilen çatışmada 1 korucu öldürüldü, korucuya ait 1 adet kalaşnikof, 4 adet şarjör, 1 adet dürbün, 630 bin Türk lirasına gerillalar tarafından el konuldu.

2 Eylül 1993

■ Yüksekova'nın Pinyaniş mıntıkasında 1 ajan, gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Beytüşşebap-Uludere yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.

■ Çatak'ın Bezanus köyü gerillalar tarafından basıldı. Köyde işe yarar malzemelere el konuldu.

■ Beytüşşebap'ın Şekale korucu köyü gerillalar tarafından havan toplarıyla vuruldu. Ölü ve yaralılar hakkında kesin bilgi alınamadı.

■ Gerillaların Uludere-Segırık köyü yoluna döşedikleri mayına basan 1 korucu yaralandı.

■ Şırnak'ta 1 ajan, gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Mardin'e bağlı Ömeryan-Midyat arasında bulunan Zernoxa korucu köyü gerillalar tarafından basıldı. Kesin sonuçları ulaşamadı.

■ Bagok'ta Kırabê Ali Karakolu'na erzak götüren 1 minibüs gerillalar tarafından yakıldı.

■ Yüksekova'nın Pinyaniş mıntıkasında 6 korucu gerillalar tarafından rehin alındı.

■ Mardin'e bağlı Oramar-Varnık korucu köyü gerillalar tarafından basıldı. Baskında 1 adet BKC, 12 adet kalaşnikof, 1 adet dürbün, 12 adet raxt, 12 adet sırt çantası, 3 uyku tulumu ele geçirildi.

■ Hazro'nun Kenderxas köyü muhtarının evi gerillalarca basılarak, 1 adet kalaşnikof ve 1 adet kırmaya el konuldu.

■ Genç'in Sivan, Akdağ köyleri arasında operasyona çıkan düşman güçlerine atılan pusuda 3 düşman askeri öldürüldü.

■ Solhan'ın Kale köyü gerillalar tarafından basılarak 15 büyük baş hayvana el konuldu.

■ Doğubeyazıt-Iğdır yolu arasındaki Suveren Taburu yoluna gerillaların döşediği mayına çarpan 1 Alman panzeri imha oldu. İçinde bulunan 8 asker öldü, 6 asker de yaralandı.

■ Doğubeyazıt'ta kadın ticareti yapan 1 kişi gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Kızıltepe'de 2 kontra elemanı gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Ağrı'nın Çemçi mıntıkasında düşman güçleriyle gerilla güçleri arasında çıkan çatışmada 3'ü çavuş olmak üzere toplam 20 asker öldürüldü. Çatışmada 6 gerilla da şehit düştü.

■ Ağrı'ya bağlı Birka köyünde bir korucu gerillalar tarafında öldürüldü. Korucuya ait 1 adet kalaşnikof, 4 adet şarjör, 120 adet mermiye el konuldu.

3 Eylül 1993

■ Gerillalar Şırnak Gübre Fabrikası'nı basarak 2 askeri öldürdüler, 1 askeri de yaraladılar.

■ Iğdır'da TC ile işbirliği içinde olan 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Başkale ilçesi yakınlarında gerillaların düşman güçlerine attıkları pusuda 1 asteğmen öldürüldü.

■ Ağrı'nın Aralık ilçesine baskın düzenleyen gerillalar, 2 korucuyu öldürdüler.

■ Yüksekova'nın İnanlı ve Tatlıca köylerine baskın düzenleyen gerillalar, 11 korucuyu silahlarıyla birlikte kaçırdılar.

■ Muş'un Korkut ilçesi yarı açık cezaevi, gerillalar tarafından roketatarlı silahlarla tahrip edildi.

4 Eylül 1993

■ Gerillaların Kerboran ilçesi merkez karakoluna düzenledikleri baskında 1 subay ve 8 asker öldürüldü. **Aydın** (Eruhlu) adındaki gerilla da şehit düştü. Baskında 1 adet MG-3 ortaotomatik silah ve 1000 adet G-3 mermisine gerillalar tarafından el konuldu.

■ Nusaybin'de özel tim elemanlarını taşıyan 1 panzere gerillalar tarafından yapılan saldırıda 4 özel tim elemanı öldürüldü, 9 özel tim elemanı da yaralandı.

■ Solhan'a bağlı Asmakaya Jandarma Karakolu'na düzenlenen gerilla baskınında 1 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

■ Viranşehir'de gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürülürken; **Mehmet Duran (Davut-**Viranşehirli), **Emin Erdal (Pala-**Gercüş), **Serxwebûn** (Kızıltepe, Dike köyü) adlı gerillalar şehit düştüler.

■ Solhan'ın Ferxo köyü karakoluna yapılan gerilla baskınında 5 asker öldürüldü. Eylemde ele geçirilen malzemeler şunlardır: 1 adet geri tepmesiz top ve 3 adet mermisi, 1 adet 60'lık havan topu, 1 adet MG-3, 8 adet MG-3 şeridi, 760 MG-3 mermisi, 2 adet Law silahı, 2 adet G-3 silahı, 23 adet G-3 şarjörü, 1 adet roket, 1 adet bomba, 2 adet sırt çantası, 1 adet yelek, 750 Alman markı.

■ Pervari'nin Rubani köyüne gerillaların düzenledikleri baskında 4 korucu öldürüldü, 7 korucu da yaralandı. Ayrıca 8 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa etti.

■ Gerillaların Pervari'nin Mixez köyü yoluna döşedikleri mayına çarpan 1 panzer ve içindekiler imha oldu.

■ Gerillaların Bitlis-Mutki karayolunda kurdukları pusuda 4 asker ve 1 özel tim elemanı öldürüldü, 4 düşman askeri de yaralandı. Ayrıca 1 panzer ile 1 cemse de imha edildi.

■ Dersim'e bağlı Ovacık ilçe merkezine baskın düzenleyen gerillalar 1 bekçiyi öldürdüler, 4 tankeri ateşe verdiler. YSE'ye ait 2 adet telsize, 3 adet telefon ve 1 teybe el konuldu.

■ Gerillaların Gabar-Reşina askeri taburuna düzenledikleri baskında taburun büyük bir bölümü ve korucalara ait 15 ev tamamen yakıldı.

■ Dersim'e bağlı Pertek ilçesi Dere nahiyesi karakoluna gerillalar tarafından yapılan baskında 4 düşman askeri öldürüldü.

■ Başkale ilçesinde radyolink tesisleri gerillalar tarafından imha edildi. Tesiste bulunan 1 asker de öldürüldü.

■ Hakkari'nin bir köyü gerillalar tarafından basılarak korucular ait 12 adet kalaşnikof silaha el konuldu.

■ Yüksekova'da Dostkî aşiretine mensup üç korucu köyüne gerillalar tarafından baskın yapıldı. Baskınlarda toplam 25 adet kalaşnikof, 1 adet simirnof, 1 adet el telsizi, 5 adet dürbün, 5500 kalaşnikof mermisi, 300 adet G-3 mermisi, 3 adet sırt çantası, 80 adet şarjör, 15 adet kalaşnikof raxtına gerillalar tarafından el konuldu. Eylemler sonucunda Dostkî aşiretine mensup tüm korucular silahları bırakarak koruculuktan istifa ettiler.

■ Başkale'de gerilla birlikleriyle TC birlikleri arasında çıkan çatışmada 1 astsubay, 2 özel tim elemanı, 1 asker öldürüldü, 1 yüzbaşı da yaralandı.

■ Tendürek dağlarında gerillaların TC güçlerine kurdukları pusuda 8 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı. Gerillaların geri çekilmeleri esnasında 3 gerilla da şehit düştü.

■ ARGK gerillaları Ağrı il merkezinde tren istasyonunu basarak, istasyon binasını ateşe verdiler.

■ Gerillaların Pervari'nin Osyan köyü yoluna döşediği mayına çarpan 1 askeri araç ve içindekiler imha oldu.

■ Uludere-Şırnak yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Kontrolden kaçmak isteyen 1 taksi şoförü ve içindeki 1 korucu yaralandı.

■ Kaşurî-Serêsipî köyüne düzenlenen gerilla baskınında 7 korucu rehin alındı, korucalara ait 7 adet kalaşnikof, 4 adet şarjör, 1200 adet kalaşnikof mermisi, 2 adet dürbün, 7 adet raxta el konuldu.

■ Gerillaların Hakkari'nin Kotramus köyüne düzenledikleri baskında, korucalara ait 1200 koyuna el konuldu.

■ Çukurca'ya bağlı Eriş Taburu'nun su deposuna zehir konulması sonucu 16 asker öldü.

■ Çaldıran'da gerilla birlikleriyle düşman birlikleri arasında çıkan çatışmada 6 asker öldürüldü, 3 gerilla da şehit düştü.

■ Nusaybin ilçe merkezinde 1 polis otosu ve polis karakolunun gerillalar tarafından taranması sonucu 2 polis öldürüldü. Ayrıca gerillaların attıkları pusuda 1 panzer imha edildi, 1 panzer de yara aldı.

■ Midyat-Nusaybin yolunu kesen gerillalar kimlik kontrolü ve propaganda yaptı. 1 minibüs de ateşe verildi.

■ Urfa-Şahintepe'deki şantiyeye baskın düzenleyen gerillalar 2 müteahiti öldürdüler. Müteahite ait 3 adet tabancaya el konuldu.

5 Eylül 1993

■ Erzurum'un Aşkale ilçesi yakınlarında bulunan TRT istasyonu gerillalar tarafından tahrip edildi. İstasyon yakınında bulunan jandarma karakolu da imha edildi.

■ Diyarbakır'a bağlı Eğil ilçesi karayolunu kesen gerillalar kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylemde, 100 kişinin kimliğine el konuldu. Ayrıca YSE'ye ait 1 kamyon da ateşe verildi.

■ Sason yakınlarındaki jandarma karakolu gerillalar tarafından basılarak 5 düşman askeri öldürüldü.

■ Ağrı merkezinde 2 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ İstanbul'un Ümraniye ilçesinde TEK'e ait bir santral ve Namık Kemal Mahallesi'nde Trakya Bölge İşletme Müdürlüğü şehir gerillaları tarafından bombalandı. Bombalama sonucu binalarda önemli hasar meydana geldi.

■ Mutki'nin bir köyü gerillalar tarafından basıldı. Baskında korucular ait 6 ev yakıldı.

■ Dersim, Pülümür, Nazımiye yolları üzerindeki telefon direkleri gerillalar tarafından yakıldı.

■ Silopi'ye bağlı Kerya Reş bölüğüne gerillaların açtığı ateş sonucu 3 asker öldürüldü.

■ Uludere'ye bağlı Şivet Taburu'na gerillaların düzenledikleri baskında 4 düşman askeri öldürüldü.

■ Uludere'ye bağlı Kadün Bölüğü'ne baskın düzenleyen gerillalar 7 askeri öldürdüler.

■ Uludere'ye bağlı Sêgirik köyüne düzenlenen gerilla baskınında 2 korucu evi ateşe verildi.

■ Uludere-Kaşurî yolunda bir köprü ve telefon direkleri gerillalar tarafından imha edildi.

■ Hizan'a bağlı Geliyê Nemira köyüne gerillaların düzenledikleri baskında 8 korucu öldürüldü. Baskında 1 adet G-3, 4 adet şarjör ve 120 adet mermiye el konuldu.

■ Sason'a bağlı Acar Taburu'na gerillaların düzenledikleri baskında 6 asker öldürüldü, 1 panzer imha edildi. Eylemde 1 adet G-3, 1 adet B-7, 1 adet roketatar çantası, 2 adet dürbün, 3 adet G-3 şarjörü, 4 adet çadır, 1 adet MG-3 sandığı, 400 adet mermi, 2 adet B-7 haşvesi, 3 adet radyo, 1 adet fotoğraf makinesine el konuldu. Eylemden sonra TC güçlerinin Acar köyüne düzenlediği baskında halkın üzerine rastgele ateş açması üzerine, 1 kişi öldü, 3 kişi de yaralandı.

Eylül ayı içinde Kürdistan halkının gerçekleştirdiği siyasal eylemler:

■ Digor Katliamı'nı protesto etmek için Serhad Eyaleti'nde 1 günlük yas ilan edildi. Iğdır ve Diyadin'de kepenk ve kontak kapatma eylemi yapıldı.

■ Iğdır'ın Alut, Ambarat, Evci, Panik, Muşt köylüleri Digor Katliamı'nı kınamak amacıyla kimliklerini yaktılar.

■ 14 Ağustos günü Digor'da 15 Ağustos kutlamalarında TC güçlerinin açtığı ateş sonucu yaralanan **Tuncer Hacıoğlu**'nun yaşamını yitirmesi sonucu Digor'da yapılan cenaze törenine 2 bin kişi katıldı. Kitle "Bijî Serok APO; Bijî PKK; Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur" sloganlarını attı.

■ İstanbul Esenyurt Bahçeşehir inşaatlarında çalışan beşyüz işçi, Mehmet Sincar'ın öldürülmesini ve Kürdistan'daki katliamları protesto etmek için süresiz olarak işi bıraktılar.

■ YJWK'nin 23 Ağustos'ta Almanya'nın Köln şehrinde başlattığı açlık grevi 10 Eylül'de başarıyla sonuçlandı. Açlık grevine ortalama 200'ün üzerinde kadın katıldı.

■ Kızıltepe'de DEP Milletvekili Mehmet Sincar'ın kontrgerilla tarafından öldürülmesini protesto amacıyla esnaf 2 gün kepenk kapatma eylemi yaptı.

■ Ovacık'ta Mehmet Sincar'ın katledilmesini protesto etmek amacıyla 2 gün kepenk kapatıldı.

■ 2. Uluslararası Kürdistan Festivali dönüşünde yaşanan trafik kazasında şehit düşen Alman dost **Reiner Dauner** ile **Sevda Polat, Hüseyin Polat** ve **Mustafa Doğan adlı yurtseverlerin cenaze törenine yaklaşık 10 bin kişi katıldı.**

■ Avrupa'daki Kürdistanlılar TC Başbakanı Tansu Çiller'in Almanya ziyaretini protesto etmek amacıyla Almanya'nın Köln, Düsseldorf şehirleri ve Belçika'nın başkenti Brüksel'de TV ve radyo binalarını işgal ettiler.

■ Düşmanın Kürdistan'daki operasyonlarını protesto etmek amacıyla Doğubeyazıt, Diyadin, Ovacık, Hozat, Karakoçan ve Nazımiye'de kepenk ve kontak kapatma eylemleri yapıldı.

■ Tansu Çiller'in Almanya ziyareti sırasında Bonn ve Berlin şehirlerinde Kürdistanlı yurtseverler protesto gösterileri yaptılar. Bonn'da yaklaşık 3000, Berlin'de 5000 kişi bu gösterilere katıldı.

6 Eylül 1993

■ Şırnak'ın Silopi ilçesinde devletle işbirliği içerisinde olan 1 kişi gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ Malazgirt ilçe merkezine baskın düzenleyen gerillalar, polis lojmanlarını ağır silahlarla tarayarak, büyük maddi hasara yol açtılar.
■ Bestler-Uludere mıntıkasında 4 korucu gerillalarca kaçırıldı.
■ Hakkari'nin Akkus köyüne baskın düzenleyen gerillalar 6 korucuyu kaçırdılar.
■ Silopi'nin Dêrasor köyü TC güçleri tarafından tümüyle yakıldı.
■ Muş'un Derecik köyü gerillalar tarafından basıldı, 5 korucu evi yakıldı.
■ Diyarbakır-Silvan karayolu gerillalar tarafından kesilip kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Müdahaleye giden TC güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldürüldü.
■ Lice merkezinde 1 bekçi gerillalar tarafından öldürüldü.
■ Hani'nin bir köyü gerillalar tarafından basıldı, koruculara ait tüm evler yakıldı.
■ Diyarbakır-Lice karayolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.
■ Genç'in Selvi köyüne baskın düzenleyen gerillalar 2 korucuyu öldürdü.
■ Genç'in Zikkê köyünde 3 korucu gerillalar tarafından öldürüldü.
■ Uludere'ye bağlı Hedriş Taburu gerillalar tarafından basıldı.
■ Uludere ilçe merkezi gerillalar tarafından basıldı, TC'ye ait birçok resmi kurum ve kuruluş ağır silahlarla tarandı.
■ Silopi'de 1 korucu gerillalar tarafından öldürüldü.
■ Pervari-Mixes yolunda 15 askeri araca gerillalarca ateş açıldı. İlk belirlemelere göre 2 asker öldü, çok sayıda asker de yaralandı.
■ Eruh'ta koruculara ait 600 koyuna gerillalar tarafından el konuldu.
■ Iğdır'da 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı, 1 otobüs ateşe verildi.
■ Başkale'ye bağlı Adil köyüne gerillaların düzenledikleri baskında koruculara ait 11 adet kalaşnikofa el konuldu.
■ Genç'e bağlı Nederan köyünü basan gerillalar 3 korucuyu öldürdüler, 1 korucuyu da yaraladılar.
■ Ergani karayolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.
■ Muş'un Avadorık köyünü basan gerillalar 5 korucu evini yaktılar.
■ Ağrı'ya bağlı Hamur'da 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ Tatvan'da 2 polis otosu gerillalar tarafından tarandı.
■ Bingöl'e bağlı Adaklı mıntıkasında TC güçleriyle gerilla güçleri arasında çıkan çatışmada 1 yüzbaşı, 1 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı. Çatışmada 5 adet M-16 roketi, 60 adet G-3 mermisi, 3 adet G-3 şarjörü, 1 adet sırt çantasına el konuldu. Takviye giden düşman güçlerine atılan pusu sonucu 5 asker daha öldürüldü. Eylemde 1 gerilla da şehit düştü.
■ Gercüş askerlik şubesi ve merkez karakolu gerillalar tarafından ağır silahlarla tarandı.

7 Eylül 1993

■ Uludere-Beytüşşebap yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. TC'ye erzak taşıyan 2 kamyon yakıldı. Ayrıca Jirki aşiretinden 2 kişi ve 1 öğretmen gerillalar tarafından gözaltına alındı.
■ Uludere'ye bağlı Kıror köyüne gerillaların baskın düzenlemesi sonucu 49 korucu silahlarını bırakarak koruculuktan istifa etti.
■ Sason'a bağlı Gercis köyü korucularına gerillaların attıkları pusuda 2 korucu öldürüldü.
■ Çınar'da 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ Pertek'te Sümerbank tesisleri gerillalar tarafından yakıldı. Baskında 1 bekçi ile işletme müdürü öldürüldü.
■ Kovancılar'da 1 polis gerillalar tarafından öldürüldü.
■ Kovancılar'da Ferro Krom Tesisleri'ne ait binalar ve 1 araç gerillalar tarafından ateşe verildi.

8 Eylül 1993

■ Pervari'nin Osyan köyü etrafına gerillaların döşedikleri mayına basan 2 korucu yaralandı.
■ Gabar'a bağlı Reşine'de 1 panzer gerillalar tarafından imha edildi.
■ Mutki'ye bağlı Çema korucu köyü gerillalar tarafından basıldı.
■ Ergani merkezinde 1 uzman çavuşun evi gerillalar tarafından bombalandı. Eylem sonucu uzman çavuş yaralı olarak kurtuldu.
■ Çatak-Xelikan aşiretine bağlı korucuların bulunduğu mevkide, gerillaların döşedikleri mayına 1 aracın çarpması sonucu araç imha oldu.
■ Hani'ye bağlı Cevzi köyüne gerillaların düzenledikleri baskında, koruculara ait 3 ev yakıldı.
■ Gerillaların Malatya karayoluna kurdukları pusuda 2 düşman askeri öldürüldü, 1 asker de yaralandı. Eylemde 1 panzer imha oldu.
■ Malatya'ya bağlı Doğanşehir ilçesinde 1 tren gerillalar tarafından ateşe verildi.

9 Eylül 1993

■ Silvan-Hazro yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. YSE'ye ait 1 araç ateşe verildi, 1 adet tabancaya da el konuldu.
■ Bingöl-Yedievler petrol pompalama mevkiinde 1 bekçi gerillaların taciz ateşi sonucu yaralandı.
■ Bingöl'ün Çavuşlar köyüne düzenlenen gerilla baskınında 3 korucu evi yakıldı. Koruculara ait 26 koyuna da el konuldu.
■ Muş'a bağlı Derçengel köyüne baskın düzenleyen gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada 5 korucu öldürüldü, koruculara ait evler de yakıldı. Müdahaleye gelen düşman güçlerinden 1 panzer imha edildi. 2 gerilla da hafif şekilde yaralandı.
■ Erzincan'a bağlı Kemah-Maksutuşağı köyünde 3 asker gerillalar tarafından öldürüldü.
■ Erzincan E-24 karayolunda gerillaların pususuna düşen 1 askeri cemse imha edildi.

10 Eylül 1993

■ Şırnak-Cizre yolunda gerillaların attıkları pusuda 3 cemse imha edildi.
■ Yüksekova'ya bağlı Lisekî köyü gerillalar tarafından basıldı ve korucular silahsızlandırılarak 10 adet kalaşnikofa el konuldu.
■ Karakoçan'da gerillaların düşmana attıkları pusu sonucu 13 asker öldürüldü.
■ Gerillaların Pervari'nin Beruk köyü korucularına düzenledikleri saldırıda 4 korucu yaralandı.
■ Pervari'ye bağlı Şuhs köyüne gerillalar tarafından düzenlenen baskında 50 koyuna el konuldu.
■ Dersim'in Mazgirt ilçesinde gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 4 özel tim elemanı öldürüldü.
■ Şemdinli-Gerdî yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Eylemde 30 korucu gerillalar tarafından gözaltına alındı. Daha sonra 3 korucu tutuklandı ve diğerleri ise serbest bırakıldı.
■ Erzincan'a bağlı Tinur köyüne gerillaların yaptıkları baskında 4 korucu öldürüldü, 2'si de yaralandı.

11 Eylül 1993

■ Silopi'nin Karşıyaka Mahallesi'nde gerillaların yola döşedikleri mayına çarpan 1 panzer imha oldu.
■ Diyarbakır-Mardin karayolu üzerinde bulunan Diyarbakır Genelevi gerillalar tarafından bombalandı ve 5 kişi ağır yaralandı.
■ Şemdinli ilçesi Ortaklar köyüne bağlı Karakoç mezrasında gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada 3 korucu öldürüldü, 4 korucu da yaralandı.
■ Mardin'in Ömerli ilçesine bağlı Bafava köyü yoluna gerillalar tarafından döşenen mayına 1 korucu minibüsünün çarpması sonucu 7 korucu öldü, 1 korucu da yaralandı.
■ Patnos-Malazgirt yolunu kesen gerillalar YSE'ye ait 2 grayder ve 2 kamyonu yaktılar.
■ Bitlis'in Güroymak ilçesinde ARGK gerillaları ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 1 asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı.
■ Çırav-Reşine'de gerillaların düşman güçlerine attıkları pusuda 4 asker öldürüldü.
■ Uludere'nin Çeman köyü telefon direkleri gerillalarca yakıldı.
■ Şemdinli'nin Bêgovê köyü korucularına gerillaların düzenledikleri baskında koruculara ait 6 adet kalaşnikof, 28 adet şarjör, 10 adet raxt, 900 adet mermi, 1 adet çanta, 3 palaska, 1 adet dürbüne el konuldu.
■ Batman'a bağlı Şikeftan'da yeni yapılmakta olan tabur binası gerillalar tarafından havaya uçuruldu.
■ Mazıdağı-Savur arasında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldü, 1 asker de yaralandı.
■ Gerillalar Adıyaman'da yol keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar.

12 Eylül 1993

■ Kulp'a bağlı Quye köyüne baskın düzenleyen TC güçleri, 50 evi ateşe verdiler. Köy imamını da işkence sonucu katlettiler.
■ Lice'ye bağlı Sise köyüne baskın düzenleyen TC ordu güçleri, 12 evi ve köyün camisini ateşe verdiler.
■ Mersin ANAP il ve merkez ilçe binası uzun namlulu silahlarla tarandı, binalarda önemli hasar meydana gelirken 1 polis de yaralandı.
■ Tendürek Dağı'nda düşman güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 60 düşman askeri öldürüldü, 80 asker de yaralandı.
■ Muş'un Korkut ilçesine bağlı Altınova (Vartınız) beldesinde 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ Pervari-Osyan mevkiinde düşman güçlerine atılan pusuda 2 araç gerillalar tarafından imha edildi.
■ Silopi şehir girişinde gerillaların yola döşedikleri mayına çarpan 1 düşman tankı imha edildi.
■ Şırnak-Eruh yolu gerillalar tarafından kesilip kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.

13 Eylül 1993

■ Gerillaların Uludere'ye bağlı Meydan Karakolu'na yaptıkları baskında 5 düşman askeri öldürüldü. Baskında düşman güçlerinden 3 adet G-3, 40 adet mermi, 2 adet dürbün, 1 adet law silahı, 196 adet A-6 mermisi ele geçirildi.
■ Çatak'ın Narê köyü karakoluna gerillaların düzenledikleri baskında 20 düşman askeri öldürülürken, 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı. Eylemde 1 adet MG-3 orta otomatik silah, 2 adet B-7, 11 adet G-3, 2 adet gece dürbünü, 1 adet MG-3 yedek namlusu, 7 askeri çanta ve çok sayıda mermiye el konuldu.
■ Şemdinli'ye bağlı Gerdi mıntıkasında Sınê köyüne gerillaların düzenledikleri baskında 6 korucu öldürüldü. Koruculara ait 3 adet kalaşnikof, 500 milyon Türk lirası ve çok sayıda askeri malzemeye el konuldu.
■ Kozluk-Artinis köyünde 1 ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ Mutki-Baykan yolunda 6 korucu yakını gerillalar tarafından rehin alındı.
■ Pülümür-Nazımiye arasında bulunan Akif Karakolu'na gerillaların düzenledikleri baskında 3 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.
■ Pervari-Osyan mevkiinde gerillaların düşman güçlerine kurdukları pusuda 10 özel tim elemanı öldürüldü, eylemde 2 askeri araç da imha oldu.

14 Eylül 1993

■ Gerillaların Şırnak-Cizre yoluna attıkları pusuda düşmana ait 2 askeri araç imha edildi.
■ Gerillaların Şırnak Tugayı'na roketatarlı saldırısı sonucu çok sayıda düşman askeri öldürüldü.
■ Besta-Belujne mıntıkasında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 binbaşı öldürüldü.
■ Şırnak'a bağlı Girê Riştê çevresinde korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 korucu öldü, 1 korucu da yaralandı.
■ Şemdinli'ye bağlı Bezelê yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Eylemde 1 korucu gerillalar tarafından rehin alındı.
■ Baykan'a bağlı Arbo Karakolu'na gerillaların düzenledikleri baskında 9 düşman askeri öldürüldü. Eylemde 8 adet G-3, 14 adet şarjör, 180 adet mermi ve 6 adet B-7 silahı ele geçirildi.
■ Şirvan'a bağlı Şeytankapı mıntıkasında düşman güçlerine gerillaların attıkları pusuda 1 asteğmen, 2 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı.
■ Bingöl'e bağlı Sancak ilçesinde 1 baraj şantiyesine baskın düzenleyen gerillalar 6 iş makinasını ateşe verdiler. Şantiye bekçisine ait 1 adet av tüfeğine de el konuldu.
■ Nazımiye'de TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü.
■ Siirt'in Baykan ilçesi yakınlarındaki Yarımca Karakolu'na gerillaların düzenledikleri baskında 9 asker öldürüldü.
■ Dersim'in Nazımiye ilçesi Hormek Karakolu'na baskın düzenleyen gerillalar 12 düşman askerini öldürdüler.
■ Erzurum'da faşistlere ait Bizim Ocak dergisi temsilciliği bombalandı ve 7 kişi yaralandı.

15 Eylül 1993

■ Gerillaların Mutki'ye bağlı Torho köyü yoluna döşedikleri mayına basan 2 korucu öldü.
■ Urfa-Antep yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.
■ Diyadin'e bağlı Yukarı Tütek, Hacı Xalik, Yukarı Zorava, Şıkafta, Nariya ile Çoban mezrasında TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 özel tim elemanı ile 30 asker öldürüldü. Çatışmada 1 helikopter de gerillalar tarafından düşürüldü.
■ Gerillaların Şırnak'ın İkizce Taburu'na düzenledikleri baskında 11 düşman askeri öldürüldü.
■ Şırnak'ın Uludere ilçesi yakınlarındaki Bestler bölgesinde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 onbaşı öldürüldü.
■ Şırnak-Cizre karayolunda düşmana pusu kuran ARGK gerillaları, 1 panzeri imha ettiler.
■ Van'ın Çatak ilçesine bağlı Konalga (Ezdinan) köyünde gerillalar ile TC ordu güçleri arasında çıkan çatışmada 1 astsubay, 1 uzman çavuş ve 10 asker öldürüldü.
■ Cizre'ye bağlı Basistkê köyüne baskın düzenleyen gerillalar 3 kontra elemanını öldürdüler.
■ Derik'te düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 4 asker öldü, 3 asker de yaralandı.

16 Eylül 1993

■ Çatak'ta gerillaların düşman güçlerine 7 ayrı noktada düzenledikleri baskında 11 düşman askeri öldürüldü.
■ Garısan'da TC güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 astsubay, 1 uzman çavuş, 10 asker, 1 korucubaşı ile 3 korucu öldürülürken, 3 gerilla da şehit düştü.
■ Şemdinli'ye bağlı Govende mıntıkasında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Yusuf Toprak** adlı gerilla şehit düştü.
■ Gabar'da bir TC bölüğüne saldırı düzenleyen gerillalar, 4 askeri ve 1 subay akrabasını öldürdüler.
■ Karlıova'nın Elmalı köyüne baskın düzenleyen gerillalar, biri korucubaşı olmak üzere toplam 3 korucuyu öldürdüler.
■ Hazro'nun Kendarhal köyünde 3 korucu ve 1 korucu yakını gerillalar tarafından rehin alındı.
■ Pülümür ilçe merkezini basan gerillalar, YSE'ye ait 1 kepçe ve 2 dozeri imha ettiler.
■ Taşlıçay'da 1 ajan gerillalarca rehin alındı. Ajana ait 1 adet kalaşnikof, 1 adet tabanca, 1 adet el telsizine el konuldu.
■ Kerboran-Xelîlkan köyü yoluna gerillaların döşedikleri mayına basan askerlerden 1'i öldü, 1'i de yaralandı.
■ Hakkari-Yüksekova yolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Eylemde 1 astsubay ve 1 komiser öldürüldü. Düşmana ait 7 araç yakıldı, 1 adet kalaşnikof, 1 adet tabanca, 1 adet teyp ve 1 adet telsize el konuldu.
■ Baykan-Mutki mevkiinde gerillaların kurdukları pusuda 1 korucu öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.
■ Urfa'ya bağlı Dengiza köyü korucularına gerillaların attıkları pusuda 4 korucu öldürüldü.

Devamı 31. sayfada

Eylül ayı içinde silah bırakan korucular:

■ Yüksekova'ya bağlı Zizan köyü korucularının tümü silah bıraktı.
■ Pervari'ye bağlı 5 korucu köyündeki tüm korucular silah bırakarak istifa ettiler.
■ Yüksekova'ya bağlı Tevani köyü korucuları silahlarını bıraktı.
■ Hazro'da 2 korucu köyü silah bıraktı.
■ Başkale'de 2 korucu köyü silah bıraktı.
■ Hakkari'nin Betkar, Zeraniş, Zevrike korucu köylerinde toplam 80 korucu istifa etti.
■ Sason'da Şêgo aşiretine bağlı 16 korucu silah bıraktı.
■ Diyadin'e bağlı Bezirgan köyünden 15 korucu silah bıraktı.
■ Hakkari'ye bağlı Dere ve Hergel köylerinden toplam 47 korucu silah bıraktı.
■ Uludere'nin Mergê köyünde 7, Solhan'ın Girvat köyünde 4 ve Mutki'nin Silinder korucu köyünde 25 korucu silah bıraktı.

1993 yılının zaferi kesinleşiyor

Baştarafı 2. sayfada

ağırlık vermesi ve hemen her gezi programında ana konunun PKK olması anlaşılmaz bir durum değildir. Dışişleri ve diğer bakanlıkların, üst düzeydeki bürokratların yaptıkları gezilerin yanısıra Başbakan Tansu Çiller'in ilkin Rusya, ardından Almanya ve önümüzdeki ayda da ABD ziyareti, nasıl gösterilirse gösterilsin, tamamıyla PKK önderliğindeki devrim mücadelesinin tasfiyesini amaçlayan uluslararası destek turlarıdır.

Öncelikle çok geç kalındığını ve bu çabaların sadece bir umuttan ibaret olduğunu belirtmek gerekiyor. AT yetkililerinin katıldığı bir toplantıda bir yabancı gazetecinin TC Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e hitaben söylediği gibi, PKK'nin dış alanlarda da daha aktif olduğu, halkla daha düzenli ilişkilere sahip bulunduğu açıktır. Kürdistan'da sağlanan başarılar diplomatik sahaya da sistemli bir şekilde yansıtılmaya ve bunun sonuçları alınmaya başlanmıştır. Bu başarı öz güce dayalı olarak ortaya çıkıyor ve bu temelde kendini kanıtlama olayı pekişiyor. Bütün bu başarılar TC'ye karşı savaşımda elde edildiği için, aynı oranda TC'nin inandırıcılığı ve itibarı hızla inişe geçiyor.

Son Almanya ziyaretinin beklenenin çok gerisinde geçmesi, hatta bir fiyaskoyla sonuçlanması bu konuda vurgulanmak istenen gerçekliği ifade ediyor. Oysa Almanya ziyareti TC açısından çok çok önemliydi. Tansu Çiller "güleryüzlülüğü" ile bu geziyi önemli bir şova ve etkili bir propaganda aracına dönüştürecekti. Gerçekte ise çıkarlar, hesaplar vb. politik yaklaşımlar güleryüzlülükle değiştirilemez. Diplomasidir bu, "Bayan tebessüm" lakabıyla iltifatlar alırsın, ama hepsi bu kadar, gerisi politik çıkarlardır veya iltifatlar da bunun içindir.

Kamuoyuna yansıdığı kadarıyla, yapılan görüşmelerde Türkiye adeta satış masasına yatırıldı, istenen tek karşılık PKK'nin terörist olarak ilan edilip çalışmalarının yasaklanması oldu. Görüşülen hiçbir Alman devlet yetkilisinden bu yönlü açıklama alınamadı. Almanya ki, Türkiye'yi en çok destekleyen bir devlettir. Elbette bu tavır, Almanya'nın PKK'ye ya da Kürdistan halkına dostluk beslediğinden dolayı değildir. Tersine bu, PKK'nin geliştirdiği mücadelenin Almanya'ya yansıyan boyutundan ve itibarından ileri geliyor. Çünkü Almanya'da yaklaşık bir milyon üçyüz bin Türk'ten TC bütün imkanlarına rağmen en çok 10 binini toplayabilirken, PKK 500 bin civarındaki Kürt'ten 100 binden fazlasını bir araya getirebiliyor. 4 Eylül günü Frankfurt'ta yapılan festival, bu durumu fazlasıyla açıklıyor. Bırakalım TC'yi, Almanya'nın kendisi bile bu kalabalıkta insanı bir araya getiremiyor. Bundan dolayı PKK, dikkate alınmak zorunda kalınıyor.

Kısacası TC, içte tümden silinmeye doğru giderken, dış alanlarda da bir yalnızlığı, silikleşmeyi, itibarsızlığı yaşıyor. Umut bağladığı tutunmaya çalıştığı yerler kayıyor. Güvendiği bütün dağlarda karakışla karşılaşıyor. Monako'daki olimpiyat serüveni de mutlu sonla bitmeyince, sömürgeci özel savaşın maskesi Tansu Çiller, yüzündeki tebessümleri gittiği yerlerde bırakarak Türkiye'ye dönmek zorunda kaldı.

Elbette içerdeki şovlara devam edilecektir. Özel savaş rejimi Tansu Çiller'in yanına SHP'nin yeni Genel Başkanı Murat Karayalçın'ı da katacaktır. Etkili olamayan Erdal İnönü'nün çekilip yerine Ankara'nın "başarılı", "halkın sevgilisi" Karayalçın'ın getirilmesi, seçimle değildir, özel savaş rejiminin tartıştırılmayan talimatıyladır. Denenmiş bütün partilerin genel başkanlarının özenle değiştirilmesi, yeni partilerin yedek olarak kurulup zamana bekletilmesi, özel savaşın Kürdistan sorununun tasfiyesine yönelik bir taktiği olduğu çok açıktır.

Sömürgeci TC cephesinde büyük zorluklar yaşanır ve yenilgi canları çalarken, PKK önderliğindeki devrim cephesinde elde edilen kazanımlar, bu temelde artan taktik olanaklar zafer için yeterli düzeydedir. Abdullah ÖCALAN yoldaşın deyimiyle "Dönem özgürleşme ve iktidarlaşma dönemidir..."

İnsanlığın onur mücadelesinde enternasyonalist ...

Mücadeleye katılmam için eğitim görmem gerekirdi. Bu da, evden ayrılmak demekti. Partiye gerçek anlamda katılımım, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelmemle başladı. Bu ortamda partiyi çok farklı yönleriyle tanıdım, mücadele gerçeğimizi öğrendim. Gerçekleri kavradıkça yetersizliklerimi daha iyi gördüm..."

1991 yılının bahar aylarına kadar Akademi'de askeri ve siyasi eğitim gören Necla yoldaş, kısa sürede oldukça gelişti. Olgun, kolektif bir kişiliğe kavuştu. Yoldaşlarıyla en güzel ve sağlıklı ilişkiler geliştirdi. Gelişmek için yoğun bir çaba sarfetti. Araştırma ve inceleme yaparak kendisini yetkinleştirdi. Kitle faaliyetlerinde belli bir tecrübe edinmesi için parti tarafından Güney Kürdistan parçasındaki kitle faaliyetlerine gönderildi. Mahsum Korkmaz Akademisi'nden ayrılırken verdiği kararlılık sözlerinde şunları belirtiyordu:

"Akademi ortamına ilk geldiğimde farklı bir kişilik yapısına sahiptim. Bir yandan aile ve çevreden edindiğim özellikleri taşıyordum, diğer yandan da cezaevindeki yoldaşlarla ilişkilerimden dolayı devrimci yaşamdan belli ölçülerde etkilenmiştim. Parti ortamına geldikten sonra bilinçlenmeye başladım. Devrimci kişilikle kendi kişiliğim arasındaki çelişkiyi açıkça gördüm. Parti bir emek gücüdür. Bu emeğe katılacağıma dair söz veriyorum."

Evet, parti emek demektir. Mücadele yaratılan emeklerle gelişiyor. Ben de emeğimi, parti çizgisi doğrultusunda harcayacağım. Onun için partinin bana vereceği her göreve hazırım. Gideceğim her alanda aynı kapasiteyle görev yapmaya hazırım. Bu anlamda, daha önce verdiğim kararlılık sözünü bir kez daha tekrarlıyorum..."

Uzun süre Güney Kürdistan parçasında başarılı bir kitle faaliyeti yürüten Necla yoldaş, hiç Kürtçe bilmemesine rağmen, kitle çalışmalarında sıcak ve candan ilişkileriyle, halkla çabuk kaynaşmasını başaran özelliğiyle kısa sürede Kürtçeyi öğrendi. Artık insanlarla ilişkilerini Kürtçe diliyle sağlıyordu, propagandayı Kürtçe yapıyordu, toplantıları Kürtçe ile geliştiriyordu. Kitle faaliyetlerinde çabuk deneyim kazandı. Partinin verdiği talimatlar doğrultusunda hareket ederek önüne konulan görevi büyük bir sorumluluk aşkıyla yerine getirmeye çalıştı. Parti Önderliği'ne sunduğu diğer bir raporunda görevlere yaklaşımı ve gelişim temposunu şöyle belirtiyor Necla yoldaş:

"...Kamışlı alanına gelirken önüme koyduğum hedefler ve Parti Önderliği'nin bana vermiş olduğu talimatlar vardı. Talimata göre, parti disiplin anlayışını ve olgun yaşamını temsil ederek Kürtçeyi öğrenecek ve bu arada kitle çalışmalarında ilişkileri daha da geliştirecektim. Benim talimatla birlikte hedefim ise, partinin kitle politikasını temsil etmek, kitleye yaklaşım tarzını pratikte uygulamak ve kendimi ülkeye hazırlamaktı.

Kitle çalışmalarında hiç zorlanmıyorum. Halkın, bana göstermiş olduğu ilgi, zorlanmamı engelliyor. Kürtçe dilini her gün biraz daha öğreniyorum. Kampanya vesilesiyle kitle toplantılarını düzenliyoruz. Toplantılarımız verimli geçiyor... Hedeflerime belli düzeylerde ulaştığımı belirtebilirim..."

Kitle faaliyetlerinde belli bir tecrübe ve deneyim kazandıktan sonra, yeniden Mahsum Korkmaz Akademisi'ne dönen Necla yoldaş, bu kez kesin ülkeye yönelmek üzere askeri ve siyasi eğitim gördü. Kendisini, döneme cevap verecek düzeyde yetkinleştirdi. Planlama çalışmalarında daha çok yoğunlaştı. Gideceği eyaletin durumunu bütün yönleriyle izledi, geliştirilmesi gereken mücadele ve savaş taktikleri üzerinde derinleşti. Uyumlu, olgun ve düzenli bir çalışma temposunu temel alan Necla yoldaş, 1992 yılının ortalarında ülkeye yöneldi. Oldukça mutluydu. Tanıdığı alanda savaşı geliştirme sorumluluğuyla karşı karşıyaydı. Bu sorumluluğu en iyi şekilde yerine getirme kararlılığı içindeydi.

Urfa'ya gitti. Şehirle kır arasında mekik dokuyarak faaliyet yürütmeye başladı. Kısmi oranda kitle ilişkilerini sağladı. Döneme cevap vermek için büyük bir hazırlığın içindeyken, 17 Mart 1993 tarihinde etrafını saran düşman güçleriyle çatışmaya girdi ve kahramanca savaşarak şahadete ulaştı.

Anısı mücadelemize önderdir.

Gerillanın vuruş tarzı özgür Kürdistan yolunda ...

Baştarafı 30. sayfada

■ Suruç'a bağlı Marusa köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 2 düşman ajanını cezalandırdılar.

■ Çınar'ın Batı Karakoç köyüne baskın düzenleyen gerillalar 4 korucuyu öldürdü, 11 korucuyu da yaraladılar.

17 Eylül 1993

■ Ovacık'a bağlı Yeşilyazı Karakolu'na baskın düzenleyen gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 40 asker öldü, 2 asker yaralandı. Eylemde 5 gerilla da şehit düştü.

■ Yüksekova'da TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 astsubay öldürüldü, 4 askeri araç da ateşe verildi.

■ Taşlıçay'da gerilla birlikleri ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 4 özel tim elemanı ve 18 düşman askeri öldürüldü.

■ Diyarbakır'da gerillalar ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 4 polis okulu öğrencisi de yaralandı.

■ Beşiri'de 2 emniyet bekçisi gerillalar tarafından öldürüldü.

■ Kerboran'da gerillaların yola döşedikleri mayına basan 1 asker öldü, 1 asker de yaralandı.

18 Eylül 1993

■ Gerillaların Çukurca karayoluna döşediği mayına çarpan koruculardan 2'si öldü, 7'si de yaralandı.

■ Cizre'de TRT Radyolink istasyonuna ve Bozalan Karakolu'na yapılan gerilla saldırısında 4 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı. Saldırıda 1 adet M-18, 1 adet G-3 ve 2 adet dürbün ele geçirildi.

■ Muş merkezinde gerillaların döşedikleri mayına çarpan bir özel tim aracı ve içindekiler imha oldu.

■ Gerillaların Şırnak-Uludere arasında bulunan Besta Belujne Karakolu'na yaptıkları eylemde 2 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

■ Çukurca'ya bağlı Erbiş-Ertuş köyleri arasında gerillaların döşediği mayına çarpan 2 korucu öldü, 5 korucu da yaralandı.

■ Mutki'ye bağlı Çeman korucu köyü yoluna gerillaların döşediği mayına basan 1 korucu öldü.

19 Eylül 1993

■ Bitlis-Mutki yolunu kesen gerillalar kimlik kontrolü ve propaganda yaptıktan sonra kontrolden kaçmak isteyen 2 aracın içindeki 20 korucu öldürüldü. Müdahaleye gelen TC güçlerinden 4 asker öldürüldü, 2 panzer, 1 taksi, 1 minibüs ve 1 jip de gerillalar tarafından imha edildi.

20 Eylül 1993

■ Uludere'de düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü.

■ Gerillaların Pervari yoluna döşedikleri mayına çarpan TEK'e ait bir araç imha edildi.

■ Bingöl'de gerillalar tarafından düşmanla işbirliği içinde olan 1 ajan cezalandırıldı.

■ Lice-Kulp arasında düşman güçleriyle gerilla güçleri arasında çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü.

■ Yüksekova'nın Zeydan köyüne baskın düzenleyen gerillalar 6 çobanı rehin aldılar ve bir koyun sürüsüne el koydular.

21 Eylül 1993

■ Uludere'nin Meydan Karakolu askerlerine gerillaların kurdukları pusuda, 3 düşman askeri öldürüldü.

■ Yüksekova'ya bağlı Pinyaniş aşireti korucularına ait köylere baskın düzenleyen gerillalar koruculara ait evleri yaktılar. 6 korucu da gerillalar tarafından rehin alındı. Baskında 3 adet kalaşnikof, 2 adet dürbüne de el konuldu.

■ Kulp-Lice arasında operasyona çıkan düşman güçleriyle gerilla birlikleri arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 1 asker yaralandı. Çatışmada 2 gerilla da şehit düştü.

■ Muş'un bir köyüne gerillaların yaptıkları baskında, koruculara ait 4 ev ateşe verildi, 100 küçük baş hayvana da el konuldu.

■ Ömeryan'a bağlı Kaftaninê köyüne gerillaların yaptıkları baskında 1 korucu evi yakıldı.

■ Dersim-Elazığ yolu gerillalarca kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.

■ Urfa'ya bağlı Halfeti'nin Vahna köyünün yolu kesilerek köyün muhtarı ve 1 korucubaşı öldürüldü, 2 korucu da yaralandı.

22 Eylül 1993

■ Pervari'ye bağlı Rubar köyü korucularına gerillaların kurdukları pusuda 1 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı.

■ Adaklı'ya bağlı Karala Karakolu'na gerillalar tarafından baskın düzenlendi.

■ TC güçlerinin 8 gündür Tendürek'te sürdürdükleri operasyonlarda 11 özel tim komutanı, 2 astsubay, 2 özel tim elemanı ve 18 asker gerillalar tarafından öldürüldü. Operasyonlarda 2 gerilla şehit düştü, 2 gerilla da yaralandı.

DUYURU

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yaygınlık ve derinlik kazanmasıyla birlikte, bunun gerçek yaratıcıları olan şehitlerimizin sayısı da çoğalmaktadır. Her şehidimizin yaşamı bir roman özelliğindedir. Ancak şehitlerimizin adına layık bir şekilde tanıtmada yetersiz kalındığı da bir gerçek. Bunun savaşın yürütüldüğü koşullardan kaynaklanan çok yönlü nedenleri vardır. Dolayısıyla çoğu şehidimize ya gecikmeli olarak, ya çok sınırlı bilgiler halinde ya da isim veya fotoğraf düzeyinde gazetemizde yer verebiliyoruz. Elbette kahraman şehitlerimiz buna layık değildir, her biri ne kadar tanıtılsa yine de azdır. Savaşın büyümesi sonucu ortaya çıkan bu zorluklar, bu konuda daha fazla çaba ve sorumluluğu gerektiriyor.

Bütün okuyucularımızı, yurtseverleri, dostları bir de bu yönüyle şehitlerimize sahip çıkmaya çağırıyoruz. Şehitlerimizi tanıyanların; bu konuda sorumluluk üstlenip yazı, fotoğraf, anı vb. materyalleri gazetemize ulaştırmalarını bekliyoruz.

DÜZELTME

Güney Savaşı şehitlerine ilişkin Ağustos 1993 tarihli Serxwebûn Özel Sayı 21'in 164. sayfasındaki Ali YÜKSEL (Rizgar) ismi, Güneybatı Eyaleti'nde şehit düşen bir yoldaşımıza aittir.

Doğrusu Ali Ekber YILDIZ (Sefkan)'dır.

V.i.S.d.P:
Ayşe Engizek
Vogelsangerstr. 286
50825 Köln

Yazışma Adresi:
Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

Hesap numarası:
Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya	5.00 A.$	Hollanda	4.50 hfl.
Avusturya	30.00 s.	İngiltere	2.00 £
Belçika	90.00 bfr.	İsveç	16.00 skr.
Danimarka	16.00 dkr.	İsviçre	4.00 sfr.
Fransa	14.00 ffr.	Norveç	16.00 nkr.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Kürdistan halkına çağrısı:

Yaşadığınız süreç ülkeyi bağımsızlaştırma ve halkı özgürleştirmenin şafak vaktidir!

Bin yıllardır kire-pasa bulaşmış, köleleşmiş, insanlık sıfatlarını yitirmiş bir halk gerçekliğini, ancak savaşarak ve bu savaşta her türlü işkenceyi, ölümü göze alarak, ölümü hiçe sayarak yeniden yaşama kazanabiliriz. Dolayısıyla üzülmüyoruz. "Nedir bu başımıza gelen" demiyoruz? Tam tersine bunu köleliği yıkmanın, barbarlığı anlamanın ve savaşmanın doğal bir sonucu olarak biliyoruz ve bundan da zevk alıyoruz

Yurtsever Kürdistan halkı

1993 bahar ve yaz hamlemizi geride bırakırken ve bu güz hamlemize yönelirken yaşadıklarımızın ve bunun yanında yapmak istediklerimizin neler olduğunu bir kez daha size seslenerek ve bu temelde sizleri selamlayarak karşılamak istiyoruz. Şundan mutlusunuz: Biz bu geçen ayları tarihimizin en önemli kazanım ayları; ölüm fermanını yırtmak kadar özgür yaşamın yolunu ardına kadar açma ayları haline getirdik. Hiç şüphesiz çok acılar çekildi. Epey şehit verdiniz. Yalnız gerilla da değil, yaşlı, çocuk, kadın, birçok şehidiniz oldu. Binlerceniz işkenceyi, her türlü hakareti, dayağı yediniz. Yine köyleriniz yakılıp yıkıldı. Yaşanılamaz bir durum size dayatıldı. Ama bütün bunların size kazanım olarak geldiğini, asıl kaybedenin düşman olduğunu, bu yüzden bu çılgınlığı yaptığını çok iyi biliyorsunuz.

Siz değerli halkımız farkındasınız ki, bir yerde birisi çok kaybettiği zaman bu çılgınlıkları yapar. Normal insanın ve biraz da demokratım diyenin bu tip uygulamalarla ilişkisi olamayacağını iyi bilirsiniz. Düşman kökünden kaybettiğini bildiği için bu barbarlıkları yapıyor. Bizim kazanmamızın kesin olduğunu gördüğü için bunları yapıyor. Yani bir yerde "bu ülke benim olmayacak" deyip "hiç kimsenin de olmayacaktır" barbarlığını göstermek istiyor. Dolayısıyla sizin yaşadıklarınız sadece ve sadece bu ülkeyi bağımsızlaştırmanın ve bu halkı özgürleştirmenin bir şafak vaktidir. Kazanma dönemi olduğu içindir ki mutlusunuz, diyoruz. Kaldı ki, işkenceyi yaşamadan, yakılıp yıkılmadan biz bir ülkeyi ne yeniden yapabiliriz ne de özgür ve mutlu olabiliriz. Ucuz kazanılan özgürlük bizim değildir. Bir ülke ne kadar yakılıp yıkılırsa, biz yeniden en güzel bir tarzda kurmasını bileceğiz. Ve kendimizi işkence, kan-ateş ortamında yeniden yapacağız. Bize biraz da bu gerekiyor. Bin yıllardır kire-pasa bulaşmış, köleleşmiş, insanlık sıfatlarını yitirmiş bir halk gerçekliğini, ancak savaşarak ve bu savaşta her türlü işkenceyi, ölümü göze alarak, ölümü hiç sayarak yeniden yaşama kazanabiliriz. Dolayısıyla üzülmüyoruz. "Nedir bu başımıza gelen" demiyoruz? Tam tersine bunu köleliği yıkmanın, barbarlığı anlamanın ve savaşmanın doğal bir sonucu olarak biliyoruz ve bundan da zevk alıyoruz.

Yapılması gereken de buydu. Fakat sizin de yapmanız gereken vardır diyeceğiz. Düşmanını iyi tanımayan, düşmanıyla savaşmayan insan olamaz. Siz geçmiş günümüze ağlamalısınız, bugüne değil. Şimdiki ağlanacak-lanetlenecek değil, şerefli bir gelecektir. Ne kadar acıyla da olsa, işkenceyle de gerçekleşse bu yeni doğuştur. Dolayısıyla da ben son aylarda yaşadıklarımızın sizi olumsuz etkilediğini sanmıyorum. Bilakis mutlu ettiğini düşünüyorum. Bunu da hiçbir zaman böyle mesele de yapmadım. Hatta düşman daha fazlasını da yapabilir. Yarımızı bile katledebilir. Buna da hazırlıklı olmalıyız. Ama bunun karşılığı kesin kazanmaktır. Bir yerde ne kadar kan dökülürse, ne kadar acı varsa orada kazanmak o kadar imkan dahiline girmiştir. Düşman eskiden köle olduğumuz için bize bir şey yapmıyordu. Evet bizi "kıro" yerine koyup çağırıyordu. Rahat olduğu için daha fazla yüklenmesine gerek kalmıyordu. İstediği gibi çalıştırıyordu. Şimdi hiç affetmek istemiyor. Hiç bulaşmamış, tek bir eyleme katılmamış kişiyi bile katledebiliyorsa bu onun için gidişatın çok kötü olduğunu gösterir.

Kısaca, yaşadığınız bu işkenceli, şehitli dönem bizim en şanlı savaş dönemimizdir. Burada yapılması gereken biraz daha örgütlü katılmaktır. Şimdi sizin, "sadece bu işi gerilla yapar, bu iş gerillanın işidir; önderlik yapar (bu iş tabii ki önderliğin işidir); dış dostlarımız var, dostlarımız yardım ederse başarırız" diye kendinizi kandırmanıza gerek yoktur. Bu iş sizin işinizdir. Gerilla da sizin içindir. Önderlik de sizin içindir. Dostlar da sadece ve sadece size hizmet etmek içindir. Bizzat kurtuluşunuzu sağlayamazlar. Kurtuluşunuz bir halk örgütünde olacaksa kendinizi yeniden yapacaksınız ve bu işe kalkacaksınız. İşte şimdi biraz katılıyorsunuz. Gerilla bu konuda size yardımcı oluyor. Gerillayı her şeyiyle kurtarıcı gibi görmeyin. Gerillayı hizmetinizde bir güç olarak görün. Ve bu temelde örgütlenmeden yapabileceğiniz tüm işleri yapmaya kadar görevlerinize sahip çıkın. Bunlar cephe işleridir, milisin işleridir, serîhildandır. Yine camide, okulda, tarlada, fabrikada, dairede, mahallelerde ve köylerde yapılacak işler var.

Bunlar yürüyüştür, propagandadır. Örgütlenmedir, dayanışmadır. Gece-gündüz konuşmaktır. Geceleriniz uzundur. Düşman her aileyi iki kişi ile izlemekten uzaktır. Geceleri bol bol tartışın, toplantı yapın. Fırsat buldunuz mu kendi hainlerinizi kendi temizleyin. Birkaçınız birleştiğinizde, bir köşede bir haini cezalandırabilirsiniz. Bunu gerilladan beklemeyin. Örneğin Diyarbakır'da, Silvan'da, Batman'da siz örgütlü olsaydınız, bu kadar kontrgerilla cinayeti, faili meçhul cinayet olmazdı. Örgütlenemediğiniz için, birleşemediğiniz için tek tek sizi vuruyorlar. Gerillayı hiç vurmuyorlar, ama sizi vuruyorlar. O açıdan örgütlenmek zorundasınız. Mahallenizi örgütleyin. Birkaç aile örgütleyin. Göreceksiniz kontralar kaçacak delik arayacak. Dolayısıyla, gerillanın geliştiği (ki bu sizin ülkeniz oluyor artık) her tarafta faili meçhul cinayetlere uğramamak, çok ucuzca kaybetmemek için mutlaka örgütlenin kendi aranızda. Aile-aile, mahalle-mahalle, akraba-akraba birleşin ve bir savunma mevzisi oluşturun. Bu mümkündür ve hepinizin görevidir.

Gerilla size uzaktır. Kentlere zor gider. Ovalık yerlere zor gider. Şimdi siz köyde ne yapıyorsunuz? Kahvelerde niye boşuna vakit harcıyorsunuz? Niye o uzun gecelerde devrimi tartışmıyorsunuz? Silahınız yoksa sopanız vardır, taşınız vardır. Biriniz yapamıyorsa hepiniz birlikte yapın. O köşe başındaki hainler ne güne duruyor? Bütün bunları gerilla yapsın diye beklemeyin. Bu mümkün değil. Gerilla düşmanı dağda tuttu mu bu yeterlidir. Dolayısıyla halk olarak milislik görevinizi, serîhildan görevinizi ve bu hainleri temizleme görevinizi bizzat kendiniz yapacaksınız. Yardım isteyebilirsiniz. Bizden destek de isteyebilirsiniz. En büyüğünü yaptık, gerisi biraz size düşüyor.

Değerli halkımız!

Aslında kendi gücünüzün farkında değilsiniz. Neyi nasıl ele alacağınızı, tartışacağınızı düşünmüyor ve özellikle de örgütlenmeyi fazla yapmıyorsunuz. Yapmazsanız vurulursunuz. Daha fazla katledilirsiniz. Katliamı durdurmak için, cinayetleri durdurmak için örgütlenin! Tanıdığımız iyi insanlar vardır. Kent kent, köy-köy dolaşın, bunları bulun, bir araya getirin ve kendiniz savunma mevzisi oluşturun. Bizim gücümüz de bu kadar, yurt dışında yıllardır bu kadar yüklendim, bu kadar ortaya çıkarabildim. Siz köydesiniz, kenttesiniz, biraz yüklenin kendinize! Kendi mahallenizi mi kurtaramayacaksınız, kendi köyünüzü mü temizleyemeyeceksiniz? Uyuşuk olursanız sizi tek tek götürürler ya düşmana asker ve korucu olursunuz ya da imha olursunuz. İmha olmamak için korucu olmamak için, asker olmamak için, kendi askeriniz, kendi milisiniz, kendi örgütünüz, kendi serîhildanınız olmayı bileceksiniz.

Serhat, Dersim, Amed, Garzan, Botan, Mardin ve Fırat'ın ötesindeki tüm halkımıza sesleniyorum!

Gün direnme günüdür. Gerilla her tarafa ulaşmıştır. Partinin sağlam öncülüğü her tarafa oturmuştur. Düşmanın aldığı bütün tedbirler boşa çıkarılmıştır. Ve gerçekten düşmanın dayattığı bütün imha seferleri boşa çıkarılmıştır. Yarımızı katletse de yenilgi kesindir düşman için. Bu imkanı yakalamışız. Ve hiçbir şey, hiçbir güç onu elimizden kaparamaz. Bu çatışmaya devam ederse, bu çılgınlığı sürdürürse kendisinin de sonu gelir. Dolayısıyla ilk defa tarihimizin, bu kazanılabilecek dönemine, katkınızı sunun. Ben önderlik olarak hakkını veririm, veriyorum da. Görevimizi yerine getiriyoruz, daha da getireceğiz. Ama sizin de göreviniz vardır. Serîhildan görevidir, dayanışma, örgütleme görevidir, hainleri temizleme görevidir. Bunun yanında, ne kadar kazanılması gereken insan varsa, kazanma görevinizdir. Birçok mevzi var, her aile bir mevzi olmalıdır her tarla bir mevzi olmalıdır. Her insan topluluğunun olduğu yer bir mevzidir, onları siz kazanacaksınız.

Bu savaş halk savaşıdır ve savaşan da siz olacaksınız. Eğer bunu yapmazsanız daha fazla zorlanırsınız, katledilirsiniz. Ve suçunu da başkasına yıkmayın. Görev sizindir, özgürlüğe, bağımsız bir ülkeye muhtaç olan sizsiniz. Biz bunu babamızın keyfi için yapmıyoruz, sülale için yapmıyoruz, tümüyle sizler için yapıyoruz. O halde her zaman sizden daha fazla bir uyanıklıkla üzerinize düşen görevlerinize sarılın gerillayla ilişkide olun, gerillaya her türlü destek ve dayanışmayı sunun. Yanlışlıkları varsa açıkça söyleyin. Sizin tarihi tecrübeleriniz vardır. Gerilla biraz gençtir, toydur, hata yapabilir. Açıkça tartışın ve doğrusunu siz dayatın gerillaya. Bunun yanında görev talep edin. Görev vermiyorlarsa, siz de tutup görev üstlenin. Cephe çalışanları vardır, onlarla iç içe olun, hatta bizzat siz kendinizi bir cephe haline getirin. Hazır bir biçimde cepheye katılın. Sizden de biraz beklenen budur. Vaktiniz var, çektiğiniz acıların, işkencelerin karşılığı örgütlenme ve direnme olmalıdır. Ve umutlu olmalısınız. Biliyorsunuz ki partimiz bu işi sımsıkı kavramıştır. Düşmanın söylediği gibi, herhangi bir daralma şurada kalsın, ülke içi ve ülke dışı ağzına kadar devrime, halk devrimine, halk savaşına açılmıştır. Maddi ve manevi olanaklarımız araç ve gereçlerimiz, silahlarımız, yıllarca bizi idare edecek düzeydedir. Hızla ordulaşıyoruz, onbinleri aşıyoruz, hızla otuz binlere de tırmanacağız. Hedef 1994 başlarında, otuz bin gerillayla hedefler üzerine yürümektir ve milyonlarca serîhildan gücüyle düşmanın kalan egemenlik artıklarını da param parça etmektir. Buna göre herkes kendini hazırlamalı.

Bu düşman insanlıktan anlamıyor. Ateşkes önerdik, kardeşçe bir arada yaşama önerdik, ama o diyor ki, "seni katledeceğim." İnsanlıktan anlamıyor ve hala böyle bir mesele olmadığını söylüyor. Böyle bir düşmana karşı bizde, tabii ki her şeyimizi ortaya koyacağız. Kim yoktur? Sen daha dün Orta Asya'dan geldin. Biz 4000 yıl önce bu topraklardaydık. 1000 yıldır bu toprakların sahibi biziz. O halde "yok olan sensin" deyip üzerine gideceğiz. Ve cennet kadar güzel olan bu ülkeyi şimdi cehenneme çevirmişlerdir. Cennet kadar güzel bir ülke haline gelmek için, dünyanın en eski halkını en özgür bir halk yapmak için neyimiz varsa ortaya koyacağız. Bunun dışında din de olmaz. PKK hareketi gerçek dinin, özlü, güzel yanlarını kendi içerisinde toplayan bir harekettir. "Müslümanız" diyorsunuz. Müslümanlığın en güzel özelliği PKK'de temsil ediliyor.

En değerli inananlar saflarımızdadır. En değerli melleler bizim saflarımızdadır, savaşıyorlar. Dolayısıyla biraz "Müslümanız" diyen peygamberine saygılı olmak için, dinin gereklerini yerine getirmek için PKK çizgisinde savaşmalıdır. PKK çizgisinde savaşmak en büyük cihaddır, en büyük nefs savaşımıdır ve gerçek Müslümanlığın yolu budur. Bunun dışında Müslümanlık filan yok! Bunu da kulağınıza küpe etmelisiniz. Herkese iş vardır. Yediden yetmişe kadar. Melerimizden tutalım kızlara kadar, hepsinin ulusal kurtuluşta yapacağı muazzam görevler vardır. Dediğim gibi, diliniz konuşabiliyorsa diliniz, konuşamıyorsa gönlünüz, taşla vurabiliyorsanız taşla, varsa bir sopanız, silahınız onunla da vurabilirsiniz. Gündüz vuramıyorsanız gece vurun, köyünüzde vuramıyorsanız başka köyde vurun, bir bölgede yapamıyorsanız başka bölgeye gidin. Ülke hepimizin savaşımına açıktır. Hiç kimse demesin "bana iş yok, bana görev yok." Hepimize var.

Biz bu temelde, sizleri önümüzdeki dönemin görevleri üzerine yürümeye çağırıyoruz. Sayenizde ilk defa özgürlük imkanını yakalamışız. Şanlı-şerefli bir dönemdir bu. Bunca yılları sizin için geçirdik. Biz kahredici bir yaşama sizin için katlandık. Yani sizin özgürlük davanız olmasaydı, hiçbir insan kendini böyle davaya katamazdı. Ve o, kendini hiçbir şahsi amaç için, hiçbir aile amacı için, hatta değil böyle çalışmak, milyonda bir bile bu kadar güçle kendini vermezdi. Siz de özgürlüğe o kadar muhtaçsınız ki ve siz yine bir öndere o kadar muhtaçsınız ki, ben bu yüzden kendimi sizin mücadelenize verdim. Bunu başka türlü anlamayın. Ben ne gökten inmiş bir kişiyim, ne de buna mecburum. İnsanlık görevimdir, siz buna mutlak anlamda muhtaçsınız, ben de bir kişiydim, yapmam gerekiyordu, yaptım. Ama yapmanız gerekenleri de böyle açıkça söyleyebiliyorum.

Ben bundan sonra en iyisini yapmaya çalışacağım. Sizlerin, özgürlüğü için, esirgeyeceğimiz, feda edemeyeceğimiz herhangi bir şeyimiz yoktur. Ama siz de kendinize hepsini layık görün, savaşmayı bir görev olarak belleyin. Birlikte yürüyeceğiz ve kazanacağız!.. Bu temelde hepinize tarihin lanetli geçmişiyle hesaplaşmak kadar bu şanlı tarihi dönemi kazanmak için de kendinize güvenmenizi, işkencesi katliamı ne olursa olsun, büyük bir cesaretle ve örgütlü bir biçimde karşılamanızı diliyorum, selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

18 Eylül 1993